

LATVIEŠU VALODAS
ATTĪSTĪBAS KOPA

LATVIEŠU
VALODAS
PAREIZRAKSTĪBAS
VĀRDNĪCA

© RLB LVAK 2015
© Eraksti 2015
203 lp. / ~ 1,73 MB

PRIEKŠVĀRDS.

Latviešu valodas pareizrakstības vārdnīca veidota, balstoties uz Latviešu valodas krātuves Latviešu valodas pareizrakstības vārdnīcā ievērotiem latviešu valodas pareizrakstības principiem un noteikumiem.

Vārdnīcu veidojusi RLB Latviešu valodas attīstības kopas darba grupa: Valters Feists, Pēteris Kļaviņš, Aldis Rozentāls, Ainārs Zelčs. Vārdnīcas veidošanā bez Latviešu valodas krātuves Latviešu valodas pareizrakstības vārdnīcas izmantoti arī visi citi vārdnīcas veidotājiem pieejami avoti un materiāli.

Vārdnīcā ietverto vārdu rakstību skaidrojis un vērtējis P. Kļaviņš. Pareizrakstības vārdnīcas tehnisko veidošanu, materiālu sakopošanu, sagatavošanu publicēšanai veicis A. Zelčs.

Vārdnīca nav pilnīga, tā tiks papildināta, labota, pilnīgota. To arī turpmāk apņēmies veikt A. Zelčs, balstoties uz tiem pašiem principiem un noteikumiem.

Maija Sinka-Gobiņa.

VĀRDNĪCAS IEKĀRTOJUMS.

Vārdnīcas iekārtojumā izmantoti un ievēroti Latviešu valodas krātuves „Latviešu valodas pareizrakstības vārdnīcā” dotie norādījumi par vārdnīcas iekārtojumu.

Vārdnīcas alfabēts:

a, b, c, č, d, e, f, g, ģ, h, i, j, k, ķ, l, ļ, m, n, ņ, o, p, r, ū, s, š, t, u, v, z, ž. Ģarīe patskaņi alfabēta ziņā nav šķirti no īsajiem; ch likts aiz ce; dz, dž, - aiz dv; ie - aiz id.

Rakstu valodā ieteiktās formas rakstītas (iespiestas) trekniem burtiem.

Ar vertikālu svītru (|) atdalīta vārda daļa, kam pievienojama sekojošā galotne vai atvasinājuma elements: apetīt|s, -a; alda|ris, -ra; uzsva|rs, -a; celt|nieks, -nieka; siev. -niece.

Ar (-) pievienotas locījumu galotnes, personu galotnes un atvasinājuma elementi: vēl|ēt, -ēju, -ēju [amata personas]; apgād|s, -a; ārnova|dieks, -nieka, siev. -niece.

Substantīviem, kas vnsk. nōm. beidzas ar -s vai -š, dota vnsk. ģen. forma vai galotne: akot|s, -a; kaŗ|š, -a; darītāj|s, -a.

Dažos gadījumos dota arī ddzsk. ģen. forma vai galotne: zos|s, -s, ddzsk. ģen. zosu.

Vnsk. ģenitīva un arī ddzsk. ģenitīva forma vai galotne parasti pievienota bez norādījuma par locījumu: procent|s, -a; broka|stis, -šķu jeb -stu; pavalg|s, -a (aizdars); plau|dis, -ža.

Verbiem bez infinitīva formas dota arī tagadnes un pagātnes 1. resp. 3. personas forma (vai galotne) un, kur par rakstījumu varētu rasties šaubas, arī tagadnes divdabis ar -dams un pagātnes ciešamās kārtas divdabis: lauzt, laužu, lauzu, lauzdams, lauzts; birzt, birstu, birzu, birzdams; skriet, skreju jeb skrienu, skrēju; brist, brienu jeb briedu, bridu, brizdams; nīt|īt, -īju, -īju (vērt dziju nītis); sviest, sviežu, sviedu, sviezdams, sviests; jūgt, jūdzu, jūdzu, jūgdams, jūgts; brēkt, brēcu, brēcu, brēkdams.

Tagadnes ā-celmiem (trešās lokāmās šķiras verbiem, kas infinitīvā beidzas ar -īt un tagadnes vnsk. 3. personā ar -a) dota arī tagadnes daudzskaitļa 1. personas forma (stūrainajās iekavās []): kulst|īt, -u, [mēs -ām], -īju; ad|īt, -u, [mēs -ām], -īju; skat|īt, -u, [mēs -ām], -īju.

Dažos gadījumos doti paskaidrojumi par vārda nozīmi. Vārda nozīmes paskaidrojumi (latviešu, vācu vai krievu valodā) likti aiz visām gramatiskajām formām. Vārda nozīmes paskaidrojumi likti parastajās (vienkāršajās) iekavās „()”: ačkup|s -a (deja); ugunturīgs (v. feuersicher); skaņra|dis, -ža (komponists); asmē|lis, -ļa (cilvēks ar asu mēli); jūrmalie|tis, -ša (piejūras iedzīvotājs); jūrmalnieks|s, -a (vasarnieks); bojīgs (tāds, kas ātri bojājas); mats, adj., blāvs; mat|s, -a (aug uz galvas); mat|s, -a (dzirnavās); mat|s, -a (šachā).

Vārda nozīmes paskaidrošanai dotā fraze, kuŗā ietelp minētais vārds, dota pēdīnās un vienkāršajās iekavās („...”): apskate („piedalīties izstādes apskatē”); apskat|s, -a („nolasīt preses apskatu”); vaļējs („iekāpt pa vaļēju logu”); vaļīgs („izraut vaļīgu pogu”, „zemnieki ziemā vaļīgāki nekā vasarā”); nobāl|ēt, -u, -ēju („vaigi nobāl”);

nobal|ēt, -u, -ēju („drāna nobal”); ār|s, -a, subst. („nākt no āra iekšā”); ciet („taisīt duris ciet”); cieti, adv. („cieti saspiest”).

Vārda nozīmes paskaidrojumi ir saskaņoti ar vārda pamatformu: aust, aužu, audu, auzdams, austers [audeklu].

Paskaidrojumi doti arī stūrainajās iekavās []. Stūrainajās iekavās likts vārds vai vārda daļa, ko var izlaist, vai kas kopā ar doto vārdu ļauj izprast vārda nozīmi: pog|āt, -āju, -āju [mēteli ciet]; pogot, pogo, pogāja [lakstīgala]; izvil|ināt, -inu, -ināju [ar solījumiem]; izvi|lināt, -inu, -ināju [mīklu]; būt[n]e; stāvu[s]; bāre[n]e; daž[u]viet.

Vietām vārda nozīme aptuveni norādīta, minot nozari, kuŗā attiecīgo terminu lieto. Nozare norādīta ar īpašiem saīsinājumiem (sk. tos!): nōmen|s, -a, val.; paskābe, ķīm.

Vietumis stūrainajās iekavās [] doti norādījumi par vārda izrunu: vēsture [ar platu ē]; stoiķ|is, -a [3 zilbes!]; omulīgs [ar divskani o!]; boja [ar īsu o!] (ūdenī peldoša zīme); pietāte [4 zilbes!]; bēgt, bēgu, [ar šauru ē], bēgu, bēgdams; daudz maz [ar uzsvaru 2. zilbē].

Starp treknām vertikālām līnijām (|...|) dotas rakstu valodā nevēlamas formas. Blakus tām aiz kommata dotas ieteicamās formas treknā iespaidumā (rakstā): |moderniecība|, pienotava; |bleķis|, skārds; |ģifts|, inde; |iestērķelēt|, ieciet|ināt, -inu, -ināju.

Ja svešvārdam ir kāds labs ekvivalents latviešu valodā, tad tas likts blakus svešvārdam aiz kommata: brillēs, acenes; trotuār|s, -a, ietve; ode|re, ddzsk. ģen. -ŗu; padrēbe; bufē|ris, -ŗa, atvai|ris, -ŗa.

Vairākas vienā rindā treknā iespaidumā (rakstā) dotas un ar komatu atdalītas formas resp. vienas nozīmes vārdi ir rakstu valodā līdzvērtīgi: gandr|s, -a, svēte|lis, -ļa; liet|ot, -oju, -oju, liet|āt, -āju, -āju; adāmadata, irb|s, -a; iespējams, varams („man tas nav varams”, „tas viegli varams”).

Saīsinājumi:

adj. - adjektīvs, kādenis

adv. - adverbs, apstāklenis

ak. - akuzatīvs

alg. - algebra

arch. - arhitektūra

dabz. - dabzinātnes

dat. - datīvs

ddzsk. - daudzskaitlis

dem. - deminutīvs, pamazināmais vārds

fiz. - fizika

grāmr. - grāmatrūpniecība

ģeom. - ģeometrija

itr. - intransitīvs, nepārejošs [verbs]

komp. - komparatīvs, pārākā pakāpe

kr. - krievu

ķīm. - ķīmija

lit. - literātūra
mat. - matēmatika
med. - medicīna
milit. - militārā terminoloģija
mūz. - mūzika
nelok. - nelokāma forma
nōm. - nōminātīvs
num. - numerālis, skaitlenis
par. - parasti
poēt. - poētika
prep. - prepozīcija, prievārds
pron. - pronōmens, vietniekvārds
psīch. - psīcholoģija
saīs. - saīsinājums
sal. - salīdzini
siev. - sieviešu dzimte
sk. - skaties
skl. - konjunkcija, saiklis
subst. - substantīvs, lietvārds
teol. - teoloģija
tiesl. - tieslietas
tr. - transitīvs, pārejošs [verbs]
trigon. - trigonometrija
v. - vācu
val. - valodas mācība, valodniecība
vēl. izt. - kondicionālis, vēlējuma izteiksme
vīr. - vīriešu dzimte
vnsk. - vienskaitlis

à („3 grāmatas à 2 lati”)

abak|s, -a *arch.*

abatija

abat|s, *siev.* -e

abažūr|s, -a

abchazi (tauta)

abdikācija

abdukcija

ābece

ābecniek|s, -a

abējāds („abējādi augļi”)

abēji („abēji svārki”)

ābele

ābeļdārz|s, -a, **ābeļu dārzs**

aberrācija

abesiņi

abi, *siev.* abas, *ģen.* abu

abinieks|s, -a (dzīvnieks)

abitūriēt|s, *siev.* -e

abitūrijs|s, -a

ablātīvs|s, -a

abnorms, *adj.*

ābolains („ābolains zirgs”)

ābolāj|s, -a (lauks)

āboliņš|s, -a (augš)

ābol|s, -a, *dem.* āboliņš, āboltiņš (auglis)

ābolskābe

abonement|s, -a

abonentmaksa

abonent|s, *siev.* -e

abon|ēt, -ēju, -ēju

aboriģeni

abort|ēt, -ēju, -ēju

abort|s, -a

abpus, *prep.*

abpusējs, *adj.*

abpusīgs, *adj.*

abra, *dem.* abriņa

abrāzija, *ģeol.*

abrāzīvs

abreviācija

abreviātor|s, -a

abreviātūras zīmes, **isinājuma zīmes**, *mūz.*

abrka|sis, -ša

abrocīgs, *adj.*

abrogācija

abrupts, *adj.*

absces|s, -a

abscisa

absentism|s, -a

absintism|s, -a (chroniska sazaļošanās ar absintu)

absint|s, -a

absolūtism|s, -a

absolūtiz|ēt, -ēju, -ēju

absolūts, *adj.*

absolvent|s, *siev.* -e

absolv|ēt, -ēju, -ēju

absorb|cija

absorb|ēt, -ēju, -ēju

abstinence

abstinents, *adj.*

abstrah|ēt, -ēju, -ēju

abstrakcija

abstrakts, *adj.*

absurds, *subst.* un *adj.*

acābol|s, -a

|acaines|, **acenes**

acains [kartupelis]

|acālija|, **azalija**

acenes, **brilles**

acetāt|s, -a, *ķīm.* **acetāt|zīd|s**, -a

acetilēn|s, -a

acetil|s, -a

acetometr|s, -a

aceton|s, -a

achaji

achāt|s, -a

acholija

achrōmatisks

acidimetrija

aciditā|te, *dzzsk. ģen.* -šu

acidofils, *ķīm.*

acīgs, („acīgs zēns”)

acīm redzams

acīm redzot

acīmredzot

acot [kokus] (okulēt)

acots

ac|s, -s, *dzzsk. ģen.* acu, *dem.* actiņa

actek|i, *siev.* -ietes (tauta)

|actenes|, **acenes**

aculieciniek|s, -a

acumēr|s, -a

acumirk|lis, -ļa

acuplakst|s, -a

acuraug|s, -a (dārgums)

acuzob|s, -a

ačgār|nis, -ņa

ačgār|nisk|s

ačkups (deja)

āda

adadžo, *nelok.*, *mūz.*

āda|nis, -ņa (ādas cimds)

adalīns

ādamābol|s, -a

adāmadata, **irb|s**, -a

adām|ais, -ā, *subst.*

adamantān|s, -a, *ķīm.*

adāmmašīna

adapcija

adaptācija

adapter|s, -a *dator.*

adata

adatains

adatnieks|s, -a [adatu glabāšanai]

adekvāts

adenalģija

adenija, *med.*

adenīma, *med.*

adenīt|s, -a

adenoīdi

adieni (vasaras rudzi)

adijum|s, -a

adīk|lis, -ļa

ad|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]

adītāja

adītava

adjektīvs|s, -a, **kāde|nis**, -ņa *val.*

adjunkt|s, -a

adjutant|s, -a

ādmi|nis, -ņa

administrācija
administratīvs, *adj.*
administrātor|s, -a
admirālis, -ļa
admirālitate
adopcija
adoptēt, -ēju, -ēju
adrenālins|s, -a *med.*
adresants|s, -a
adresāts|s, -a
adrese, *dzsk. ģen.* -šu
adresēt, -ēju, -ēju
adsorbcija
adventists|s, -a
advent|s, -a
adverbiāls, *adj.*
adverb|s, -a,
apstākle|nis, -ņa *val.*
advokāts|s, *siev.* -e
advokātūra
|adžgārns|, **ačgārns**
aerācija
aerobi, *par. dzsk., biol.*
aerobs, *adj.*
aerodinamika
aerodrom|s, -a
aerofils
areofiti, *dzsk.*
aeroklubs|s, -a
aerolīts|s, -a
aerologs|s, -a
aeroloģija
aeromobils|lis, -ļa
aeronautika
aeronauts|s, -a
aeropasts|s, -a
aeroplāns|s, -a,
lidmašīna
aerosoli, *par. dzsk.*
aerostat|s, -a
aeroterapija
afektēt, -ēju, -ēju
afektīvs, *adj.*
afekt|s, -a
afēlij|s, -a
afēra
afērist|s, *siev.* -e
afgāņi
aficēt, -ēju, -ēju

afiks|s, -a, **dēklis**, -ļa
val.
afinitāte
afirmācija
afirmatīvs, *adj.*
afiša
aforisms
aforistisks
afrikāņi
afrikāta, *val.*
afroamerikānis, -ņa
agamija
agams, *adj.*
agave
aglomerāts|s, -a
aglutinācija
aglutinētājas valodas
agnosticism|s, -a
agnostikisms|s, -a
agns, *adj.*
agōnija
agrafija
agrāk, *adv.*
agrārpolitika
agrārreforma
agrārs
agrārvalsts, *dzsk. ģen.*
valstu jeb valšķu
agregāts|s, -s
agregāts stāvoklis
agregātveids|s, -a, *fiz.*
agresija
agresīvs, *adj.*
agri, *adv.*
agriena („rīta agrienā”)
agrīgs („agrīgs cilvēks”,
kas agri mēdz celties)
agrikultūra
agrīnība
agrīns („agrīns viesis”)
agronomija
agronoms|s, *siev.* -e
agropļēve, **agrotīklis**, -a
agrs
agrums|s, -a
agēnda
agēnts|s, *siev.* -e
agētūra
agītācija

agītātor|s, *siev.* -e
agītēt, -ēju, -ēju
ai!
aicinājums|s, -a
aicināt, -u [mēs -ām],
-āju
aidinieks|s, -a
aijas, -āju, -āju
aijāt, -āju, -āju
aila (celtnes sienā atstāts
vaļums logiem vai
durīm)
aiļle, *dzsk. ģen.* -ļu
(rinda, rubrika)
aiļlis, -ļa (tīkla vai murda
miets)
aiļot, -oju, -oju
(rubricēt)
aina
ainava, **peizāža**
ainavists|s, *siev.* -e
aini (tauta)
aiolieši
airēt, -ēju, -ēju
airētājs|s, -a
aiļris, -ŗa
airkāji (jūras dzīvnieki)
aislīt, -u [mēs aisām],
-īju [-ās]
aistētika
aistētisks
aistēt|s, *siev.* -e
aistieši (tauta)
aita
aitāda, **aitādas kažoks**,
-a
aitasgalva
aitcirpis, -pja
aitēr|s, -a (hipotētiska
viela, kas piepilda
pasaules telpu)
aitioloģija
|aitiopi|, **etiopi** (tauta)
aitkopība
aitkolpis, -pja
aiza
aizadi
aizains [tāds, kur daudz
aizu]

aizair|ēt, -ēju, -ēju
aiz|art, -aŗu, -aru
aizaudi
aizaudz|ēt, -ēju, -ēju
aiz|augt, -augu, -augu
aizau|ot, -oju, -oju
aizause
aizbaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
aizbakst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
aizbā|znis, žņa
aiz|bāzt, -bāžu, -bāzu,
 -bāzdams, -bāzts
aiz|bēgt, -bēgu, [ar
 šauru e] -bēgu,
 -bēgdams
aiz|bērt, -beŗu, -bēru
aizbīd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
aizbīd|nis, -ņa
aizbied|ēt, -ēju, -ēju
aizbildek|nis, -ņa
aizbildinājums, -a
aizbild|ināt, -inu, -ināju
aizbildnība („būt kādas
 personas aizbildnībā”)
aizbild|nis, -ņa
aizbil|st, -stu, -du,
 -zdams, -sts
aizbilstamais
 („aizbildnim savs
 aizbilstamais
 jāatbalsta”)
aiz|birt, -birstu, -biru
aiz|braukt, -braucu,
 -braucu, -braukdams
aiz|brist, -brienu jeb
 -briedu, -bridu,
 -brizdams, -brists
aiz|brukt, -brūku,
 -bruku, -brukdams
aizbult|ēt, -ēju, -ēju
aizburbis
aizbūv|ēt, -ēju, -ēju
aiz|celt, -ceŗu, -cēlu,
 -celdams
aizce|ot, -oju, -oju
aizceple

aiz|ciesties, -ciešos,
 -cietos, -ciezdamies
aizcietējums, -a
aizciet|ēt, -ēju, -ēju
aizcilas, ķīlas
aizcilp|ot, -oju, -oju
aiz|cīnīties, -cīnos, [viņš
 cīnās], -cīnījos
aiz|cirst, -cērtu, -cirtu,
 -cirzdams, -cirsts
aiz|dabūt, -dabūju,
 -dabūju
aizdambējums, -a
aiz|darīt, -daru, [mēs
 -ām], -darīju [-ās]
aizdar|s, -a („maize un
 aizdars”)
aizdauz|īties, -os, [mēs
 -āmies], -ījos
aizdāv|ināt, -inu, -ināju
aizdedze („aizdedzes
 punkts”)
aizdedz|ināt, -inu,
 -ināju,
aiz|degt, -dedzu, -dedzu
aizdegune
aizdevas (aizdevums)
aizdevēj|s, *siev.* -a
aizdevu kase
aizdevums, -a
aiz|diebt, -diebju,
 -diebu, -diebdams
aiz|diegt, -diedzu,
 -diedzu, diegdams,
 -diegts
aizdimd|ēt, -u, -ēju
aizdip|ēt, -u, -ēju
aizdip|ināt, -inu, -ināju
aizdomas
aizdomīgs (tāds, kas
 citus tur aizdomās)
aiz|dot, -dodu, -devu
aiz|drāzt, -drāžu,
 -drāžu, -drāzdams,
 -drāzts
aizduc|ināt, -ina, -ināja
aiz|dudzis, *divd.*
aiz|dūkt, -dūcu, -dūcu,
 -dūkdams

aiz|durt, -duŗu, -dūru
aizdur[v]e
aizdusa
aiz|dzert, -dzeŗu, -dzēru
aiz|dzied|āt, -u, -āju
aizdzied|ināt, -inu,
 -ināju
aiz|dzīt, -dzenu, -dzinu
aiz|dzīt, -dzīst, -dzija
aizēda, aizēd|s, -a
aiz|elsties, -elšos,
 [-elšas], -elsos,
 -elsdamies
aizelša (kas arvien
 aizelšas)
aizēn|ot, -oju, -oju
aizezere
aizgād|āt, -āju, -āju
aizgādība
aizgādīgs (rūpīgs)
aizgādnība [par
 nepilngadīgiem]
aizgād|nis, -ņa
aizgāds („iztērēt pēdējo
 aizgādu”)
aizgain|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
aizgājēj|s, *siev.* -a
aizgald|s, -a [lopiem]
aizgrābīgs [vārds]
aiz|grābt, -grābju,
 -grābu, -grābdams,
 -grābts
aizgrābtība
aizgrie|znis, -žņa
aiz|griezt, -griežu,
 -griezu, -griezdams,
 -griezts
aiz|grimt, -grimstu,
 -grimu
aiz|grūst, -grūžu,
 -grūdu, -grūzdams,
 -grūzts-
aiz|grūt, -grūstu, -gruva
aizguld|īt, -u [mēs -ām],
 -īju
aiz|gulēties, -guŗos,
 -gūlos
aiz|gult[ies], -gulstu

[-gulstos, viņš
-gulstas], -gulu jeb
-gūlu [-gulos
jeb -gūlos]
aiz|gūt, -gūstu, -guvu
aizgūtnēm
aizgūtnīgs
aizguvum|s, -a
aiz|iet, -eju, [viņš -iet,
mēs -ejam jeb -eima,
jūs -ejat jeb -eita],
-gāju
aiz|jāt, -jāju, -jāju
aiz|joņot, -oju, -oju
aiz|jozt, -jožu, -jozu,
-jozdams, -jozts
aizjūgs, -a
aiz|jūgt, -jūdzu, -jūdzu,
-jūgdams, -jūgts
**aizjūras zemes, aizjūras
zemes**
aizjūre
aizkait|ināt, -inu,
-ināju
aizkā|jot, -oju, -oju
aizkalne
aiz|kalst, -kalstu,
-kaltu, -kalzdams
aizkarene (aizkařamā
atslēga)
aizkars [logam]
aiz|kart, -kařu, -kāru,
(aiztikot)
aiz|kārt, -kařu, -kāru,
[kam priekšā]
aizkařam|ais, -ā
aizkārt|nis, -ņa (ceļa
aizkrustojamā kārts)
aizkav|ēt, -ēju, -ēju
aizklāj|s, -a
aiz|klāt, -klāju, -klāju
aiz|klīst, -klīstu, -klīdu,
-klīzdams
aiz|kļūt, -kļūstu, -kļuvu
aiz|kost, -kožu, -kodu,
-kozdam, -kosta
aizkrāsne
aiz|kraut, -krauju,
-krāvu

aiz|krist, -krītu, -kritu,
-krizdams
aizkritne (v. Falltür)
aizkūk|ot, -oju, -oju
aizkuli|ses, -šu
aizkuņģa dziedze|ris,
-ŗa, *anat.*
aizkur|ināt, -inu, -ināju
aizkur|s, -a
aiz|kurt, -kuŗu, kūru
aizkust|ināt, -inu, -ināju
aizkusum|s, -a
aizkust, -kūstu, -kusu,
-kuskams
aiz|kvēpt, -kvēpstu,
-kvēpu, -kvēpdams
aiz|ķert, -ķeŗu, -ķeŗu
|aizķitējums|,
aiztepējum|s, -a
aizlaides (ritināms loga
aizkars)
aizlaid|nis, -ņa
aiz|laist, -laižu, -laidu,
-laizdam, -laista
aiz|laisties, -laižos, [viņš
-laižas], -laidos,
-laizdam
aizlāp|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
aizlav|īties, -os [mēs
-āmies], -ījos
aizlej|s, -a (šķidrs
aizdars)
aiz|liegt, -liedzu,
-liedzu, -liegdams,
-liegts
aizliegum|s, -a
aiz|liekt, -liecu, -liecu,
-liekdams, -liekts
aizlīg|ot, -oju, -oju
aiz|likt, -lieku, -liku,
-likdam
aizlīm|ēt, -ēju, -ēju
aiz|list, -lienu jeb
-liedu, -līdu,
-līzdam
aiz|līt, -līst, -lija
aizlūgšana
aizlūgum|s, -a

aiz|lūgt, -lūdzu, -lūdzu
aiz|lūzt, -lūstu, -lūzu,
-lūzdam
aizmaks|āt, -āju, -āju
aizmald|īties, -os, [viņš
-ās], -ījos
aizmān|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
aizman|īties, -os, [mēs
-āmies], -ījos
aizmārŗa (aizmārŗīgs
cilvēks)
aizmārŗība, aizmirsība
(v. Vergeßlichkeit)
aizmārŗīgs, aizmirsīgs
aizmērd|ēt, -ēju, -ēju
(pusbadā turēt)
aiz|mest, -metu, -metu,
-mezdam, -mests
aizmet|ināt, -inu, -ināju
aizmet|nis, -ņa
aizmidz|ināt, -inu, -ināju
aiz|miegt, -miedzu,
-miedzu, -miegdams,
-miegts
aiz|migt, -miegu, -migu,
-migdam
aizmirsīgs, adj.
aiz|mirst, -mirstu,
-mirsu, -mirsdam
aizmirstība (v.
Vergessenheit)
aizmuguras spriedums
aizmugure
aizmugurējs, adj.
aizmugurīks, adj.
aiz|mukt, -mūku,
-muku, -mukdam
aizmūŗ|s, -a
aiznākamais
aiz|nest, -nesu, -nesu,
-nesdam, -nests
aizņēmēj|s, -a
aiz|ņemt, -ņemu, -ņēmu
aizņēmum|s, -a
aizpagājuŗo gadu
aizpar|īt
aiz|perēt [ar platu e],
-peru, -perēju

aizpērn
aizpērnais [gads]
aizpērngad
aizpild|īt, -u [mēs -ām],
-īju
aizpīp|ēt, -ēju, -ēju
aizplīvurojum|s, -a
aizplīvur|ot, -oju, -oju
aizplomb|ēt, -ēju, -ēju
aizplūde [gāzes]
aizplud|ināt, -inu, -ināju
aiz|plūst, -plūstu,
-plūdu, -plūzdams
aiz|pļaut, -pļauju,
-pļāvu
aiz|precēt [ar platu e]
-precu, -precēju
aiz|pūst, -pūšu, -pūtu,
-pūzdams, -pūsts
aiz|pūt, -pūstu, -puvu,
-pūdams
aizput|ināt, -inu, -ināju
aizpūž|ot, -oju, -oju
aizrādījums|s, -a
aizrād|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
aizraid|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
aizrakst|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
aiz|rakt, -roku, -raku,
-rakdams
aiz|rāpties, -rāpjos, [viņš
-rāpjas], -rāpos,
-rāpdamies
aizras|ot, -oju, -oju
aiz|rast, -rodu, -radu,
-razdams, -rasts
aiz|raust, -raušu,
-rausu, -rausdams,
-rausts
aizraušanās
aiz|raut, -rauju, -rāvu
aizrautība
aizrāvība
[aizrautīgs], **aizrāvīgs**
aizrāvīgums|s, -a
aizredze (v. Vorsehung)
aiz|ridāt, -ridāju,

-ridāju
aiz|riebt, -riebju,
-riebru, -riebdams,
-riebts
aiz|rieties, -rejas, -rējās
aizriķš|ot, -oju, -oju
aizripi|nāt, -inu, -ināju
aizripi|ot, -oju, -oju
aiz|rīt[ies], -rijos, rijos
aizrit|ēt, -u, -ēju
aizrobeža
aizruna
aizrun|āt, -āju, -āju
aizrunātājs|s, -a
aizsācējs|s, -a
aizsai|nis, -ņa
aiz|sākt, -sāku, -sāku
aiz|salt, -salstu, -salu
aizsapņ|oties, -ojos,
-ojos
aizsardzība
aizsarg|āt, -u jeb -āju,
[mēs -ām jeb -ājam],
-āju [-ās jeb -ājas]
aizsargbarjēra
aizsargbrilles, *ddzsk.*
ģen. -ļļu
aizsargkrēm|s, -a
aizsargķive|re, *ddzsk.*
ģen. -ŗu
aizsargmūris, -ŗa
aizsargpo|te, -ŗu
aizsargpotēšana
aizsarg|s, -a
aizsargtērp|s, -a
aizsarm|ot, -oju, -oju
aiz|saukt, -saucu,
-saucu, -saukdams
aizsaule
aiz|sēdēties, -sēžos,
-sēdējos
aizseg|s, -a
aiz|segt, -sedzu, -sedzu,
-segdams, -segts
aizsērējums|s, -a
aizsēr|ēt, -ēju, -ēju
aizsērt, -seŗu, -sēŗu
aiz|siet, -sienu, -sēju
aiz|sist, -situ, -situ,

-sizdams, -sists
aizskait|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
aizskal|ot, -oju, -oju
aizskan|ēt, -u, -ēju
aizskart, **aizkart**,
aizkaŗu, aizkāŗu
aiz|skriet, -skreju jeb
-skrienu, -skrēju
aizslēgs|s, -a („šautenes
aizslēgs”)
aiz|slēgt, -slēdzu,
-slēdzu, -slēgdams,
-slēgts
aiz|slēpēt, -slēpēju,
-slēpēju
aiz|slēpt, -slēpju, -slēpu,
-slēpdams, -slēpts
aizslid|ēt, -u, -ēju
aiz|sliet, -slienu, slēju
aizsliet|nis, -ņa
aiz|smakt, -smoku,
-smaku, -smakdams
aizsmakums|s, -a
aiz|snausties, -snauzos,
-snaudods,
-snaudamies
aiz|sniegt, -sniedzu,
-sniedzu, -sniegdams,
-sniegt
aiz|snigt, -snieg, -sniga,
-snigdams
aiz|spert, -speŗu,
-spēŗu, -sperdams
aizspied|nis, -ņa
(„somiņai mazs
aizspiednis”)
aiz|spiest, -spiežu,
-spiedu, -spiezdams,
-spiests
aiz|spļaut, -spļauju,
-spļāvu
aizsprādz|ēt, -ēju, -ēju
aiz|sprāgt, -sprāgstu,
-sprāgu, -sprāgdams
aiz|spraukties,
-spraucos, [mēs
-spraucamies],
-spraucos,

-spraukdamies
aiz|spraut, -spraužu,
 -spraudu,
 -sprauzdams,
 -sprausts
aizspriedumains
aizspriedum|s, -a
aiz|spriesties, -spriežas,
 -spriedās,
 -spriezdamies
aizsprostojum|s, -a
aiz|sprost|ot, -oju, -oju
aiz|sprost|s, -a
aiz|sprukt, -sprūku,
 -spruku, -sprukdams
aiz|sprūst, -sprūst,
 -sprūdu,
 -sprūzdams
aiz|spurgt, -spurdzu,
 -spurdzu,
 -spurgdams
aizstaig|āt, -āju, -āju
aizstājēj|s, -a
aizstāk|lis, -ļa
aizstā|t, -ju, -ju [otra
 vietu]
aizstāvamais
aizstāv|ēt, -u, -ēju
aizstā|vis, -vja
aiz|steigties, -steidzos,
 -steidzos, -steigdamies
aiz|stiept, -stiepjū,
 -stiepu, -stiepdams,
 -stiepts
aizstreipu|ot, -oju, -oju
aiz|stumt, -stumju,
 -stūmu
aizstūr|ēt, -ēju, -ēju
aizstū|ris, -ŗa
aizsūt|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
aiz|sviest, -sviežu,
 -sviedu, -sviezdams,
 -sviests
aizšaujam|ais, -ā
 (aizšaujamā atslēga)
aiz|šaut, -šauju, -šāvu
aizšaut|ne, *ddzsk. ģen.*
 -ņu

aiz|šķelt, -šķeļu, -šķēlu
aizšķēr|sis, -ša
aizšķērs|ot, -oju, -oju
aiz|šķilt, -šķiļu, -šķīļu
aiz|šķindēt, -šķind,
 -šķindēja
aiz|šķirt, -šķirū, -šķīru
aiz|šļākt, -šļācu, -šļācu,
 -šļākdams, -šļākts
aiz|šļūkt, -šļūcu, -šļūcu,
 -šļūkdams
aiz|šļukt, -šļūk, -šļuka
aizšūp|ot, -oju, -oju
aiz|šūt, -šuju, -šuvu
aiz|taisīt, -taisu, [mēs
 -taisām], -taisīju
aiztap|ināt, -inu, -ināju
aiztaupījum|s, -a
aiz|taup|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
aiztaust|īties, -os, [mēs
 -amies], -ījos
aiz|tecēt, -teku, -tecēju
aiz|tepēt, -tepēju, -tepēju
aiz|tept, -tepu, -tepu,
 -tepdams
aiz|tikt, -tieku, -tiku,
 -tīkdams
aiz|tīt, -tinu, -tinu
aiz|traukt, -traucu,
 -traucu, -traukdams
aiz|trenkt, -trencu,
 -trencu, -trenkdams,
 -trenkts
aiz|triekt, -triecu,
 -triecu, -triekdams,
 -triekts
aiz|triept, -triepju,
 -triepu, -triepdams,
 -triepts
aiztrinkšķ|ēties, -as,
 -ējās
aiz|tūkt, -tūkst, -tūka,
 -tūkdams
aiztūkum|s, -a
aiztura
aiztur|ēt, -u, [viņš
 -aiztur], -ēju
aizturētājs|s, -a

aizu|pe, *ddzsk. ģen.* -pju
aizupie|tis, -ša
aiz|urbt, -urbju, -urbu,
 -urbdams, -urbts
aiz|vadīt, -u, [mēs -ām],
 -īju
aizvain|ot, -oju, -oju
aizvakar, *adv.*
aizvakarējs, *adj.*
aizvakarnakt, *adv.*
aizvakarrīt
aizvakar vakarā
aizvākojum|s, -a
aizvāk|ot, -oju, -oju
aiz|vākt, -vācu, -vācu,
 -vākdams, -vākts
aizvar|s, -a („aizvars
 atveŗas un
 aizveŗas”)
aizvārst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
aizvārte
aizvask|ot, -oju, -oju
aizvaz|āt, -āju, -āju
aiz|vāzt, -vāžu, -vāžu,
 -vāzdams, -vāzts
aizvēj|š, -a
aiz|velt, -veļu, -vēlu
aizvē|nis, -ņa
aiz|vērt, -veŗu, -vēru
aizvērt|nis, -ņa
aiz|vest, -vedu, -vedu,
 -vezdams, -vests
aizvēsture, *par. vnsk.*
aizvēsturisks, *adj.*
aizvien
aizvieta
aizviet|ot, -oju, -oju
 (aizlikt)
aizvil|ināt, -inu, -ināju
aiz|vilkt, -velku, -vilku,
 -vilkdams, -vilkts
aiz|vilt, -viļu, -vīlu
aizviņdien, *adv.*
aizviņgad
aizviņnakt
aizviņnedēļ
aizviņsvētdien
aizvirt|nis, -ņa

aizvirz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
aiz|vīst, -vīstu, -vītu,
 -vīzdams
aiz|vīties, -vijos, -vijos
aizviz|ināt, -inu, -ināju
aiz|zagties, -zogos,
 -zagos, -zagdamies
aizzāģ|ēt, -ēju, -ēju
aizzīm|ēt, -ēju, -ēju
aizzīmog|ot, -oju, -oju
aizzogojum|s, -a
aizzog|ot, -oju, -oju
aizzog|s, -a
aka, *dem.* aciņa
akacija
aka|cis, -ča [purvā]
akačains [purvs]
akadēmija
akadēmik|is, -a
akadēmisks
akadēmism|s, -a
akant|s, -a (augš)
akaroloģija, *zool.*
akatalēktisks
akcelerācija
akcelerātor|s, -a
akcent|ēt, -ēju, -ēju
akcent|s, -a, **uzsvar|s**, -a
akcept|ēt, -ēju, -ēju
akcept|s, -a
akcesija
akcesorisks
akciden|ces, -ču
akcidentāls, *adj.*
akcija
akcionār|s, -a
akcīze, *ddzsk. ģen.* -žu
aklamācija
aklā zarna
aklenīte (augš)
aklība
aklimatizācija
aklimatizātor|s, -a
aklimatiz|ēt, -ēju, -ēju
aklis, *par. ddzsk.* **akļi**
 (nezāle)
akls
aklum|s, -a

akmēism|s, -a, *lit.*
akmenāj|s, -a
akmen|s, -s
akmens laikmet|s, -a
akmenslaikmet|s, -a,
archaiol.
akmeņains
akmeņgrau|zis, -ža
 (zivs)
akmeņkal|lis, -ļa
akmeņkaluve
akmeņlauzes (augš)
akmeņlau|zis, -ža
akmeņlauzīšu dzimta,
bot.
akmeņlauztuve
akmeņogle
akmeņsāl|s, -s
akmeņveida
aknas
akolā|de, *ddzsk. ģen.* -žu
akomodācija,
akomodācija
akompanement|s, -a
pavadījums|s, -a *mūz.*
akompan|ēt, -ēju, -ēju
akorddarb|s, -a
akorda darb|s, -a
akordeonist|s, -a
akordeon|s, -a, *mūz.*
akordniek|s, -a (akorda
 darba strādnieks)
akord|s, -a
akotains, *adj.*
akot|s, -a
akra|cis, -ča
akreditēšanās
akredit|ēt, -ēju, -ēju
akreditīv|s, -a
akrībija
akrilān|s, -a, *ķīm.*
akroamatisks
akrobatija
akrobatisks, *adj.*
akrobat|s, *siev.* -e
akropole
akrostich|s, -a
akrōtērich|s, -a, *arch.*
akrōtērij|s, -a, *arch.*

akr|s, -a
aksesuāri
aksiōma
aksiōmatika
aksiōmatisks
ākstība
ākstīgs [cilvēks]
ākst|īties, -os, [viņš -ās],
 -ījos
ākst|s, -a
aktie|ris, -ra, *siev.* -re,
 aktrise
aktierisks
aktinīdi
aktinīdija, *bot.*
aktinijas
aktinij|s, -a
aktinograf|s, -a
aktinogramma
aktinometrija
aktinometr|s, -a
aktinomicēti, *ddzsk.,*
biol.
aktis, *ddzsk. ģen.* akšu
aktīv|ēt, -ēju, -ēju
aktīvist|s, *siev.* -e
aktīvitate
aktīvizācija
aktīviz|ēt, -ēju, -ēju
aktīvs, *adj.* un *subst.*
akt|s, -a (darbība; *tiesl.*
 pierādījuma dokuments)
akt|s, -s, *ddzsk. ģen.* akšu
 (dokumentu kopa
 kancelejās)
aktualitā|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
aktualizācija
aktualiz|ēt, -ēju, -ēju
aktuāls
aktuār|s, -a
akumulācija
akumulātīvs
akumulātor|s, -a
akumul|ēt, -ēju, -ēju
akurāts
akustika
akustisks
akūt|ēt, -ēju, -ēju,

[zilbi], *val.*
akūt|s, -a *adj.* un *subst.*
akuzātīv|s, -a
akvadukt|s, -a
akvalangism|s, -a
akvalangist|s, -a
akvamarīn|s, -a
akvarellis, -la (glezna)
akvarelist|s, -a
akvārij|s, -a
akvatinta, *tēl. m.*
akvēdukt|s, -a
āk|is, -a
ala
alabastr|s, -a
ālant|s, -a (zivs)
ālata (zivs)
|alauns|, **alūn**|s, -a
ālava, **ālave**
albāņi
albatros|s, -a
albīnism|s, -a
albumināti
albumīn|s, -a
album|s, -a
alcēj|s, -a
alda|ris, -ra
aldzīniek|s, -a (kas
strādā par algu)
āleātorism|s, -a, *mūz.*
alergolog|s, -a
allažība
allegorija
allegorisks,
adj.
aleja
aleksandrie|tis, -ša,
poēt.
aleksandrīt|s, -a
aleluja! sauciens:
slavējiet Dievu!
alemaņi (ģermāņu cilšu
kopa)
alene (kamene)
alergēn|s, -a
alergija
alergisks, *adj.*
alerod|s, -a *geol.*
ālestība (v. Albernheit)

ālētīes, -ējos, -ējos
aleuti
alfa
alfabētisks, *adj.*
alfabētizēt, -ēju, -ēju
alfabēt|s, -a
alga [ar stiepto
intonāciju],
aļģe (augš)
alga (atlīdzība)
algā|dzis, -dža
algebra
algebrisks
algoloģija
algoritm|s, -a
alg|ot, -oju, -oju
algot|nis, -ņa
|alģel|, **alga**, **aļģe**
alian|se, *ddzsk. ģen.* -šu
alibi
aligators
alimenti
aliniek|s, -a (alu
iemītņieks)
āliņģ|is, -a
alliterācija, *poēt.*
alizarīn|s, -a
alkains, *adj.*
alkalij|s, -a, **sārmai**|nis,
-ņa
alkalimetrija, *ķīm.*
alkalisks
alkaloīdi
alkans, *adj.* (izalcis)
alkas
alkata
alkatains, *adj.*
alkatība
alkatīgs
alka|tis, -ša
alkoholiķis, -a
alkoholisks, *adj.*
alkoholism|s, -a
alkohols
alkov|s, -a
alksnāj|s, -a, **alksnien**|s,
-a, **alksnaine**
alksnene (sēne)
alk|snis, -šņa

alkšņains, *adj.*
alkt, alkstu, alku,
alkdams
alkīmija
alkīmiķ|is, -a
Allah|s, -a
allaž[iņ]
allegorija
allegorisks
allegreto
allegri
allegro
alligācija
alliterācija
alliter|ēt, -ēju, -ēju
allogamija
allokācija, *preču zinībās*
allopātija
allopāt|s, -a
allotropija
almanach|s, -a
alnis, aļņa (v. Hirsch, kr.
олень)
alodifikācija
alod|s, -a
alogisks, *adj.*
alogism|s, -a
aloje, **aloja**
al|ot, -oju, -oju
al|oties, -ojos, -ojos
alpa
alpains
alpaka (audums)
alpaks (metalls)
alpām, |alpiem|
alpīnārij|s, -a *dārz.*
alpīnism|s, -a
alpīnist|s, *siev.* -e
alpīns, *adj.*
Alpu vijolīte,
ciklāmen|s, -a
altajieši
altā|ris, -ra
altārglezna
alterācija
alternācija, skaņu mija,
val.
alternātīva
alternātīvs, *adj.*

altern|ēt, -ēju, -ēju
altimetr|s, -a
altruism|s, -a
altruist|s, *siev.* -e
alt|s, -a, *mūz.*
altvijole, brača
aluminij|s, -a
alūnīt|s, -a
alūn|s, -a
al|us, -us
alusdarītava; alus
darītava
alusmīl|is, -ļa
alusnesēju brālība
aluvij|s, -a
alva
alveja, |aloje|
alveolārs, *adj.*
alveolas
alv|ot, -oju, -oju
aļģe, alga, [ar stiepto
intonāciju], (augš)
amalgama
amalgam|ēt, -ēju, -ēju
amari|llis, -ļļa
amatbrā|lis, -ļa
amatieris, -ŗa
amatierisks, *adj.*
amatierē|ēt|ris, -ŗa
amatniecība
amatniecisks, *adj.*
amatniek|s, -a
amatpersona
amat|s, -a
amazone
ambicija
ambiciozs, *adj.*
ambra
ambrazūra
ambrozija
ambulan|ce, *ddzsk. ģen.*
-ču
ambulatorisks, *adj.*
amēba
āmen
amerikā|nis, *siev.* -niete
amerikānisks, *adj.*
amerikānism|s, -a
amerikānizēt, -ēju, -ēju

amerikāņi
ametist|s, -a
amfibija, abinieks|s, -a
amfibrach|s, -a
amfiteāt|ris, -ŗa
amfora
amhariešu valoda
amini, *ķīm.*
ām|is, -ja
amizants
amiz|ēt, -ēju, -ēju
ammonīti (gliemju
grupa; spridzekļi)
amnest|ēt, -ēju, -ēju
amnestija
amnēzija
|amoiba|, amēba
amol|s, -a, āboliņ|š, -a
bot.
amonij|s, -a,
ammonij|s, -a
amoniz|ēt, -ēju, -ēju
ammoniz|ēt, -ēju, -ēju
amonjak|s, -a,
ammonjak|s, -a
amorālism|s, -a
amorāls
amorfs, *adj.*
Amōr|s, -a
amortizācija
amortiz|ēt, -ēju, -ēju
ampēmetr|s, -a
ampēr|s, -a (elektrības
strāvas stipruma
vienība)
ampīr|s, -a
(arhitektūras
stils)
amplific|ēt, -ēju, -ēju
amplifikācija
amplifikātīvs, *adj.*
amplitūda
ampluà
ampula
amputācija
amput|ēt, -ēju, -ēju
āmrija („rij kā āmrija”)
amulet|s, -a
āmu|lis, -ļa

āmur|s, -a
anabaptism|s, -a
anabiōtisks, *adj.*
anabiōze
anachorēt|s, -a
anachronism|s, -a
anaerobi
anafora
anagramma
anaimija
anaimism|s, -a
anakolūtija
anakolūt|s, -a
anakonda
anakreontisks, *adj.*
anakrūze
analfabētisms
analfabēt|s, *siev.* -e
analģīn|s, -a
analitīk|is, *siev.* -e
analitisks
anali|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
analiz|ēt, -ēju, -ēju
analog
analogija
ananas|s, -a
anapaist|s, -a
anaptikse
anarchija
anarchisks
anarchism|s, -a
anarchistisks
anarchist|s, *siev.* -e
anastatisks
anatomija
anatomik|um|s, -a, *med.*
anatomisks
anatom|s, *siev.* -e
andaluzieši (Andaluzijas
iedzīvotāji)
andaluzīt|s,
-a (minerāls)
andante
androfags|s, -a,
cilvēkēdājs|s, -a
anekdotisks, *adj.*
anekdot|s, -a
aneksija, aneksija
anekt|ēt, -ēju, -ēju

annekt|ēt, -ēju, -ēju
|anēmija|, anaimija
anemograf|s, -a
anemometr|s, -a
anemo|ne, ddzsk. ģen.
 -ņu, *bot.*
aneroīd|s, -a
anestēz|ēt, ēju, -ēju
anestēzija
anestēzīn|s, -a
anestēziolo|gs, siev. -ģe
anestēzioloģija, med.
anfilā|de, ddzsk. ģen. -žu
angar|s, -a
angažement|s, -a
angaž|ēt, -ēju, -ēju
angīna
angli|ci|sm|s, -a
anglikā|nis, siev. -e
angliskis, adj.
anglofil|s, -a
anglosakši
angli
anhidrid|s, -a (bezūdens
 ķīmiskis savienojums)
anhidrīt|s, -a (minerāls)
anihilācija
anilīna krāsas
anilīn|s, -a
animācija
animālist|s, -a
animāls
animisms
aniōn|s, -a
anīs|s, -a
anjōn|s, -a
anketa
annāles
annuitāte
anodbaterija
anod|s, -a, subst.
anomalija
anomals, adj.
anonims
anonce
anormāls, adj.
anotācija, annotācija
ansamb|lis, -ļa
aņšov|s, -a

antagonism|s, -a
antagonist|s, -a
antan|te, ddzsk. ģen. -šu
antarktika
antenna
antibiotikas, med.
antibiotisks, adj.
anticiklon|s, -a
anticipācija (mūz.
 priekšlaice)
anticipātīvs
anticip|ēt, -ēju, -ēju
antidaļiņa, fiz.
antidepresanti, farmak.
antifašistisks, adj.
antifašist|s, siev. -e
antifebrīn|s, -a
antifōna
antihelminti
antiklerikālism|s, -a
antikoagulanti, farmak.,
 ķīm., *med.*
antikomūnism|s, -a,
polit.
antikomūnistisks, adj.
antikomūnist|s, -a
antikrist|s, -a
antīks
antīkva
antīkvāriāt|s, -a
antīkvār|s, -a subst.
antīkvitā|te, ddzsk. ģen.
 -šu
antilope
antimateriālistisks, adj.
antimilitārs, adj.
antimon|s, -a
antinomija
antinukleoni, fiz.
antiņ|š, -a
antipasāti
antipatija
antipatisks
antipiretisks, med.
antipo|ds, siev. -de
antireliģisks, adj.
antisanitārs, adj.
antisemītism|s, -a
antisēptika

antisēptisks
antite|ze, ddzsk. ģen. -žu
antitoksīn|s, -a
antiviela
antolo|gs, siev. -ģe
antoloģija
antonimi
antracīt|s, -a
antreprenie|ris, -ŗa
antresol|s, -a
antrōpogen|s, -a, ģeol.
antrōpologs, siev. -ģe
antrōpologija
antrōpologisks, adj.
antrōpometrija
antrōpomorfism|s, -a
antrōpomorfs
anull|ēt, -ēju, -ēju
aorist|s, -a, val.
aorta
ap|adīt, -u, [mēs -ām],
 -īju
apakš
apakša
apakšā
apakšbik|ses, ddzsk.
 ģen. -šu
apakšbrunči,
apakšsvārki
apakšdelm|s, -a
apakšdzimta
apakšējs
apakšīrniek|s, -a
apakškrekl|s, -a
apakšlūpa
apakšmala
apakšnam|s, -a
apakšniek|s, -a
apakšnodaļa
apakšnoza|re, -ŗu
apakšpu|se, ddzsk. ģen.
 -šu
apakštāv|s, -a
apakšsvārki
apakšta|se, ddzsk. ģen.
 -šu
apakšuzņēmēj|s, -a
apakšveļa
apakšvienība, mil.

apakšvirsniek|s, -a, *siev.*
 -niece
apakšvirsrakst|s, -a
apakšzē|me, *ddzsk. ģen.*
 -mju
apakšzok|lis, -ļa
apalisks (ieapaļš)
apalī|tis, -ša (v.
 Rundstück)
apaļmu|tes, *ddzsk. ģen.*
 -šu
apaļot, -oju, -oju
apaļš
apaļum|s, -a
apara
aparas (aršanas
 nobeiguma svētki)
aparāt|s, -a
aparātūra
apārd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
apār|nis, -ņa
apārst|ēt, -ēju, -ēju
ap|art, aru, -aru
 [laukus]
apartment|s, -a
aparteid|s, -a
apaš|s, -a
apatija
apatisks
apatīt|s, -a (minerāls)
apaudi (sagšām piešūtie
 izaudumi lejas malās)
apaudz|ēt, -ēju, -ēju
apaugl|ot, -oju, -oju
ap|augt, -augu, -augu,
 -augdams
apaukst|ēties, -ējos, ējos
ap|aust, -aužu, -audu,
 -auzdams, -austs
apauši (bez dzelžiem),
iemaukti (ar dzelžiem)
ap|aut, -aunu, -āvu
apavi
apavrūpniecība
apbalvojum|s, -a
apbalv|ot, -oju, -oju
apbārst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju

apbēdas (ēdiens)
apbēdin|āt, -u, -āju
apbed|īt, -īju, -īju
apbēr|ēt, -ēju, -ēju
apbērn|oties, -oņas, -ojās
ap|bērt, -beņu, -bēru
ap|best, [ar platu e]
 -bedu, -bedu (aprakt)
ap|bird|ināt, -inu, -ināju
ap|birt, -birstu, -biru
apbraucamais ceļš
ap|braukāt, -āju, -āju
ap|braukt, -braucu,
 -braucu, -braukdams
apbrīn|ot, -oju, -oju
apbrīna
apbrīn|s, -a
ap|brist, -brienu jeb
 -briedu, -bridu,
 -brizdams, -brists
apbruc|ināt, -inu, -ināju
apbrūn|ināt, -inu, -ināju
apbruņojum|s, -a
apbruņošanās
apbruņ|ot, -oju, -oju
apbruž|āt, -āju, -āju
ap|burt, -buņu, -būru
apbūv|ēt, -ēju, -ēju
ap|celt, -ceļu, -cēlu
apcel|ot, -oju, -oju
apcepl|ināt, -inu, -ināju
ap|cept, -cep, -cepa
apcere
apcerējum|s, -a
apcer|ēt, -ēju, -ēju
apcerīgs [prāts]
apciemojum|s, -a
apciem|ot, -oju, oju
apciem|s, -a
apcietinājum|s, -a
apciet|ināt, -inu, ināju
apcietināt|ais, -ā
apcietināt|ājs, *siev.* -āja
apcirk|nis, -ņa
ap|cirpt, -cērpu, cirpu
ap|cirst, -cērtu, -cirtu,
 -cirdams, -cirsts
apčamd|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju

apčub|ināt, -inu, -ināju
apdain|ot, -oju, -oju
apdal|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
apdare („mākslas darba
 apdare”)
apdares materiāli, *celtn.*
apdar|ināt, -inu, -ināju
apdar|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apdārzs [ap mēnesi]
apdauz|u, -u, [mēs
 -ām], -īju
apdauzīts, *divd.*
apdāv|ināt, -inu, -ināju
apdāvinātība
apdāvināts (v. begabt)
apdedzinājum|s, -a
apdedz|ināt, -inu, -ināju
apdega
ap|degt, -degu, -dedzu
apdegum|s, -a
apdeld|ēt, -ēju, -ēju
ap|dēstīt, [ar platu e],
 -dēstu, -dēstīju
ap|diegt, -diedzu,
 -diedzu
ap|dilt, -dilstu, -dilu
apdom|āt, -āju, -āju
apdomīgs, *adj.*
apdom|s, -a („ar apdomu
 ko darīt”)
apdraud|ēt, -u, -ēju
ap|drāzt, -drāžu, -drāžu,
 -drāzdams, -drāzts
apdrošinājum|s, -a
apdrošināšana
apdroš|ināt, -inu, -ināju
apdrošināt|ais, -ā
apdrošinātājs, -a
ap|drupt, -drūpu,
 -drupu, -drupdams
apdull|ināt, -inu, -ināju
ap|dullt, -dullstu, -dullu,
 -duldams
ap|durt, -duņu, -dūru
ap|dvēst, -dvešu, -dvēsu,
 -dvēsdams, -dvēsts
apdzejojum|s, -a

apdzej|ot, -oju, -oju
apdzelt|ēt, -ēju, -ēju
ap|dzert, -dzeŗu, -dzēŗu
apdzerties, -dzeŗos,
 -dzēŗos, -dzerdamies
ap|dzēst, -dzeŗu, -dzēŗu,
 -dzēsdams, -dzēsts
apdziedāsanās
apdzied|āt, -āju, -āju
apdzied|ēt, -ēju, -ēju
apdzird|īt -u, [mēs
 -ām], -īju
apdzirenes (augš)
ap|dzist, -dziestu, -dzisu,
 -dzisdams
ap|dzīt, -dzenu, -dzinu
apdzīv|ot, -oju, -oju
apek|s, -a
apellācija
apellēt
apellātīv|s, -a, *val.*
apelsīnkoks|s, -a
apelsīn|s, -a
apendicīt|s, -a
apendiks|s, -a
apēn|ot, -oju, -oju
apercepcija, *psīch.*
apercep|ēt, -ēju, -ēju
aperceptīvs, *adj.*
aperitīv|s, -a
ap|ēst, -ēdu, -ēdu,
 -ēzdams
apētīt|s, -a
apēvel|ēt, -ēju, -ēju
apgabal|s, -a
apgabaltiesa
apgādājam|ais, *siev.* -ā
apgād|āt, -āju, -āju
apgādātāj|s, *siev.* -a
apgāde („karāspēka
 apgāde ar pārtiku”)
apgādība
apgādnieks
apgāds („grāmatu
 apgāds” v. Verlag)
apgaisme
apgaismība
apgaismojum|s, -a
apgaism|ot, -oju, -oju

apgaismotāj|s, *siev.* -a
apgaismotāju laikmet|s,
 -a
apgaita („meŗsarga
 apgaita”)
ap|galēt, -galēju, -galēju
apgalvene [ragavām]
apgalvojum|s, -a
apgalv|ot, -oju, -oju
apgan|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|gānīt, -u, [mēs
 -ām], -īju, [nolamāt]
apgarojum|s, -a
apgar|ot, -oju, -oju
apgarotība
ap|gāzt, -gāŗu, -gāŗu,
 -gārdams, -gārdts [-as]
apglab|āt, -āju, -āju
apglās|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apglāst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apglaud|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|glaust, -glauŗu,
 -glauŗu, -glauzdams,
 -glausts
apgludināt, -inu, -ināju
apglum|ēt, -ēju, -ēju
apgrāb|āt, -āju, -āju
apgrābst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|grābt, -grāŗu,
 -grāŗu, -grārdams,
 -grārdts
apgraiž|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apgrauzd|ēt, -ēju, -ēju
ap|grauzt, -grauŗu,
 -grauŗu, -grauzdams,
 -grauzdts, [kaulu]
apgrēcība
apgrēcīgs, *adj.*
apgrēzen|ot, -oju, -oju
apgriezīn|s, -a
ap|griezt, -grieŗu,
 -grieŗu, -griezdams,
 -griezdts

apgroze (apgrozīšanās)
apgrozība („nauda ir
 apgrozība”)
apgrozījums|s, -a
 („naudas
 apgrozījums ir liels”)
apgroz|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apgrūtīnājums|s, -a
apgrūtīnāt, -inu, -ināju
apguld|īt -u, [mēs
 -ām], -īju
apgulties, -gulstos,
 -gulstos jeb -gūstos
ap|gurt, -gurstu,
 -guru
ap|gūt, -gūstu, -gūvu
apgu|ve, -vju
apģērbs
ap|ģērbt, -ģērbju,
 -ģērbu, -ģērbdams,
 -ģērbts
ap|ģist, -ģiedu, -ģidu,
 -ģizdams
ap|iet, -ēju, -gāju
apikāls, *adj.*
apīnāj|s, -a
apīnīs, -ŗa
apird|ināt, -inu, -ināju
apīŗas [arklam]
ap|jāt, -jāju, -jāju
apjausma
ap|jaust, -jauŗu, -jautu,
 -jauzdams, -jausts
apjauta
apjēga
ap|jēgt, -jēŗu, -jēŗu,
 -jēgdams
apjēmība, **apņēmība**
apjēmīgs, **apņēmīgs**
ap|jēmt, -jēŗu, -jēŗu
apjomīgs
apjom|s, -a
apjon|ot, -oju, -oju
ap|jozt, -joŗu, -joŗu,
 -jozdams, -jozts
ap|jukt, -jūku, -jūku,
 -jukdams
apjukums|s, -a

apjūmības
apjum|s, -a („debesu apjums”)
ap|jūmt, -jumju, -jūmu
apjūsm|ot, -oju, -oju
apka|me, *dzsk. ģen.*
 -mju
apkais|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apakle
apkala, atkala
apkalpe („mašīnu apkalpe”)
apkalp|ot, -oju, -oju
apkalpotāj|s, -a
ap|kalst, -kalstu, -kaltu,
 -kalzdams
ap|kalt, -kaļu, -kalu
apkalt|ēt, -ēju, -ēju
apkalum|s, -a
apkaļķojum|s, -a
apkaļķ|ot, -oju, -oju
apkampien|s, -a
ap|kampt, -kampju,
 -kampu, -kampdams,
 -kampts [-as]
apkap|āt, -āju, -āju
apkapl|ēt, -ēju, -ēju
apkārp|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apkārt, *adv.*
ap|kārt, -kaŗu, -kāru
apkārtceļ|š, -a
apkārtējs, *adj.*
apkārtmēr|s, -a
apkārtne
apkārtrakst|s, -a,
circulār|s, -a
apkārte|nis, -ņa
apkaŗ|ot, -oju, -oju
apkas|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apkaun|ināt, -inu, -ināju
apkaun|ot, -oju, -oju
apkaust|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|kaut, -kauju, -kāvu
apklāj|s, -a (sega)
ap|klāt, -klāju, -klāju

apklus|īties, -os, [mēs
 -āemies], -ījos
apklus|ināt, -inu, -ināju
ap|klust, -klustu, -klusu,
 -klusdams
ap|kļaut, -kļauju, -kļāvu
apkopēj|s, *siev.* -a
ap|kost, -kožu, -kodu,
 -kozdam, -kosta
ap|krāpt, -krāpju,
 -krāpu, -krāpdams,
 -krāpts
ap|krās|ot, -oju, -oju
ap|kraut, -krauju, -krāvu
ap|krimst, -kremtu,
 -krimtu, -krimzdams,
 -krimsts
ap|krist, -krītu, -kritu,
 -krizdams
apkūl|īb|as (svētki)
ap|kukt, -kukstu, -kuku
ap|kult, -kuļu, -kūlu
apkūp|ēt, -u, -ēju
apkūp|ināt, -inu, -nāju
apkure („centrālā apkure”)
apkur|ināt, -inu, -ināju
ap|kust, -kūstu, -kusu,
 -kUSDams
apkvēp|ināt, -inu, -ināju
ap|kvēpt, -kvēpstu,
 -kvēpu, -kvēpdams
ap|ķept, -ķepu, -ķepu,
 -ķepdams
apķērība
apķērīgs
ap|ķert, -ķeŗu, -ķēŗu
ap|ķēz|īt, -īju, -īju
apķīl|āt, -āju, -āju
aplāde, *dator.*
aplaimojum|s, -a
aplaim|ot, -oju, -oju
ap|laist, -laižu, -laidu,
 -laizdams, -laists
aplaist|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
aplaiz|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
aplam

aplamība
apla|mis, -mja
aplam|nieks, *siev.* -niece
aplams
aplāp|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
aplap|ot, -oju, -oju
aplas|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
aplaud|ēt, -ēju, -ēju
aplaup|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
aplausi
aplauzēj|s, -a
ap|lauzt, -laužu, -lauzu,
 -lauzdams, -lauzts
aplauzum|s, -a, *poligr.*
aplec|ināt, -ina, -ināja
 [govi]
apledojum|s, -a
apled|ot, -o, -oja
ap|lēkt, -lecu, -lēcu,
 -lēkdams
ap|lenkt, -lencu, -lencu,
 -lenkdams
aplenkum|s, -a
aplēse
ap|lēst, -leŗu, -lēŗu,
 -lēsdams, -lēsts („aplēst
 mantas vērtību”)
aplēsum|s, -a
aplid|ot, -oju, -oju
aplicība („skolas
 aplicība”)
aplicinājum|s, -a
aplic|ināt, -inu, -ināju
aplicinātāj|s, -a, *siev.*
 -a
apliekamais
ap|liekt, -liecu, -liecu,
 -liekdams, -liekts
ap|liet, -leju, -lēju
aplieve vai **aplieva**
aplīg|ot, -oju, -oju
aplikācija
aplikāta, *mat.*
aplikātīvs, *adj.*
aplikātūra, *mūz.*
ap|likt, -lieku, -liku,

-likdams
aplīkum|ot, -oju, -oju
aplīkum|s, -a
aplīm|ēt, -ēju, -ēju
aplinku ceļi
aplinkus, *adv.*
aplipin|āt, -inu, -ināju
ap|lipt, -līpu, -lipu,
 -lipdams
ap|lis, -ļa
ap|līt, -līst, -lija
aploce
ap|locīt, -loku, [mēs
 -lokām], -locīju
aploda
aplod|āt, -āju, -āju
aplok|s, -a
aploksne
aplomb|s, -a
apložņ|āt, -āju, -āju
aplūk|ot, -oju, -oju
ap|lupt, -lūpu, -lupu,
 -lupdams
ap|lūzt, -lūstu, -lūzu,
 -lūzdams
ap|lot, -oju, -oju,
ap|veida
apmācība
apmāc|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apmain|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apmaiņa
apmais|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|mākties, -mācas,
 -mācās
apmald|īties, -os, [viņš
 -ās], -ījos
apmale
apmalojum|s, -a
ap|malot, -oju, -oju
ap|malt, -maļu, -malu
apmān|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apmān|s, -a
apmargojum|s, -a
apmarglot, -oju, -oju
ap|māt, -māj, -māja

apmātība
apmatojum|s, -a
apmazg|āt, -āju, -āju
apmeklējum|s, -a
apmekl|ēt, -ēju, -ēju
apmeklētāj|s, *siev.* -a
apmeļojum|s, -a
apmel|ot, -oju, -oju
apmēram
apmērc|ēt, -ēju, -ēju
apmēr|s, -a
apmēs|lot, -oju, -oju
ap|mest, -metu, -metu,
 -mezdams, -mests
apmešanās
apmēt|āt, -āju, -āju
apmetēj|s, -a, *siev.* -a
apmet|ināt, -inu, -ināju
apmetne (vieta)
apmet|nis, -ņa (tērps)
apmetum|s, -a
 (stukatūra)
apmežojum|s, -a
apmežošana
apmež|ot, -oju, -oju
apmežotība
ap|mīdīt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apmiegloties, -ojos,
 -ojos
apmierinājum|s, -a
apmier|ināt, -inu, -ināju
apmiglot, -oju, -oju
apmiglotāj|s, -a
ap|milzt, -milstu, -milzu,
 -milzdams
apmilzum|s, -a
apmī|lot, -oju, -oju
apmirdz|ēt, -u, ēju
apmirg|ot, -oju, -oju
ap|mirkst, -mirkstu,
 -mirku, -mirkdams
ap|mirt, -mirst, -mira
ap|mīt, -miju, -miju
 (apmainīt)
ap|mīt, -minu, -minu
 (apmīt ar kājām uguni)
ap|mizot, -oju, -oju
ap|mulst, -mulstu,

-mulsu, -mulsdams
apmulsum|s, -a
apmulķ|ot, -oju, -oju
apmūr|ēt, -ēju, -ēju
apnēs|āt, -āju, -āju
ap|nest, -nesu, -nesu,
 -nesdams, -nests
apnicīgs [darbs]
apnic|ināt, -inu, -ināju
apnika (apnikums)
ap|nikt, -nīku, -niku,
 -nikdams
ap|nīkt, -nīkst, -nīka,
 -nīkdams
apnikum|s, -a
apņēmība
apņēmīgs
apņemšanās
ap|ņemt, -ņemu, -ņemu
apodeiktisks
apogamija
apogams, *adj.*
apogēj|s, -a, *astr.*
apog|s, -a, *dem.* apodziņš
 (putns)
apokalipse
apokaliptisks
apokope
apokop|ēt, -ēju, -ēju
apokrifi
apolītisks, *adj.*
apoloģētika
apoloģēts
apoloģija
apolōnisks, *adj.*
ap|ost, -ožu, -odu,
 -ozdams, -osts
aposteriōrs
ap|ostīt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apostrof|ēt, -ēju, -ēju
apostrof|s, -a
apošņ|āt, -āju, -āju
apoteō|ze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
apozicija, pielikum|s, -a
val.
apozitīvs
appaij|āt, -āju, -āju

ap|pampt, -pampstu,
 -pampu, -pampdams
appampum|s, -a
ap|peldēt, [ar platu e],
 -peldu, -peldēju
ap|pelet, -pelu, -pelēju
appēt|īt, -īju, -īju
ap|pirkt, -pērku,
 -pirku, -pirkdams
ap|pīt, -pinu, -pinu
applauc|ēt, -ēju, -ēju
ap|plīst, -plīstu, -plīsu,
 -plīsdams
applucl|ināt, -inu, -ināju
applūdināt
applūk|āt, -āju, -āju
ap|plukt, -plūku, -pluku,
 -plukdams
ap|plūkt, -plūcu, -plūcu,
 -plūkdams
ap|plūst, -plūstu, -plūdu,
 -plūzdams
ap|plaušt|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|plaut, -plauju, -plāvu
ap|plāvības
appras|īties, -os, [mēs
 -āties], -ījos
apprecēt, -precu,
 -precēju [-as]
apprec|ināt, -inu, -ināju
appuiš|ot, -oju, -oju
ap|pūst, -pūšu, -pūtu,
 -pūzdams, -pūsts
appušk|ot, -oju, -oju
ap|pūt, -pūst, -puva,
 -pūdams
appute
apputekšņ|ot, -oju, -oju,
 [ziedaugus]
apput|ēt, -u, -ēju
apput|ināt, -inu, -ināju
apputinātājs, -a
ap|pūst, -pūšu, -pūtu,
 -pūzdams, -pūsts
apradi (attāli radi)
aprad|ināt, -inu, -ināju
ap|rādīt, -u, [mēs
 -ām], -īju

ap|rakstīt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|prakst|s, -a
ap|rakt, -roku, -raku,
 -rakdams
apras|ināt, -inu, -ināju
apras|ot, -oju, -oju
ap|rast, -rodu, -radu,
 -razdams, -rasts
ap|rāt, -rāju, -rāju
apraud|āt, -u, [mēs
 -ām], -āju
ap|raudzīt, -raugu,
 [mēs -raugām],
 -raudzīju
ap|raukt, -raucu,
 -raucu, -raukdams,
 -raukts
ap|raust, -raušu,
 -rausu, -rausdams,
 -rausts
ap|raut, -rauju, -rāvu
ap|rāvības („linu
 aprāvības”)
ap|recēt, -rec, -recēja
apredze (redzes aploks)
ap|redzēt, -u, -ēju
ap|reib|ināt, -inu, -ināju
ap|reibt, -reibstu, -reibu,
 -reibdams
ap|reibum|s, -a
ap|rēķ|ināt, -inu, ināju
ap|rēķ|inātājs, -a,
aplēsējs, -a
ap|rēķ|in|s, -a, **aplēse**
apremd|ēt, -ēju, -ēju
apremd|ināt, -inu, -ināju
ap|repēt, -repē, -repēja
apretūra
ap|riekt, -riebju, -riebru,
 -riebdams, -riebts
ap|riebties, -riebjas,
 -riebās
ap|riep|ot, -oju, -oju [ar
gumijas riepām]
ap|riet, -reju, -rēju
aprika („maizes aprika”)
apriko|ze, *dzsk. ģen.*-žu
ap|rīlis, -ļa

ap|rimt, -rimstu, -rimu
ap|rindas
ap|riņķ|is, -a
apriōrs
apri|se, *dzsk. ģen.* -šu
ap|rīt, -riju, -riju
apri|te, *dzsk. ģen.* -šu
aprit|ēt, -u, -ēju
ap|robācija
ap|robātivs
ap|robež|ot, -oju, -oju
ap|robežotība
aproce
ap|rota, *grām.*
ap|run|āt, -āju, -āju
ap|run|ģis [cilvēks]
ap|rū|pe, *dzsk. ģen.* -pju
ap|rūp|ēt, -ēju, -ēju
ap|rūš|ejum|s, -a
ap|rūsēt, -rūsē, -rūsēja
ap|rūš|ināt, -inu, -ināju
ap|saimniek|ot, -oju, -oju
apsai|te, *dzsk. ģen.* -šu
apsaldējum|s, -a
apsaldēšanās
apsald|ēt, -ēju, -ēju
apsāl|īt, -īju jeb -u,
 -īju
ap|salt, -salstu, -salu
apsar|dze,
dzsk. ģen. -džu
apsardzība
apsarg|āt, -u jeb -āju,
 -āju
apsargātājs, -a, *siev.* -a
apsarg|s, -a,
ap|sarkt, -sarkstu,
 -sarku, -sarkdams
apsarkum|s, -a
apsarmojum|s, -a
apsarm|ot, -oju, -oju
apsaucien|s, -a
ap|saukt, -saucu, -saucu,
 -saukdams
apsau|ot, -oju, -oju
apsaus|ēt, -ēju, -ēju
apsaut|ēt, -ēju, -ēju
apsāj|s, -a, **apsien|s**, -a,
apsaine

apse
apsēd|ināt, -inu, -ināju
apsegl|ot, -oju, -oju
apseg|s, -a
ap|segt, -sedzu, -sedzu,
 -segdams, -segts
apsējības (svētki)
apsējs („kāju apsēji”)
apsējum|s, -a
apsēkl|ot, -oju, -oju
ap|sekt, [ar platu e],
 -secu, -secu, -sekdamš,
 -sekts
apsene (sēne)
apsērsēj|s, -a
ap|sērst, -sēršu, -sērsu,
 -sērsdams, -sērsts
ap|sēst, -sēž, -sēd,
 -sēzdams, -sēsts
apsēstība
ap|sēt, -sēju, -sēju
apsēta, **apsēte** (vieta,
 kur iebrauc pārnakšnot,
 motelis)
apsida, *arch.*
apsidrab|ot, -oju, -oju
apsudrab|ot, -oju, -oju
ap|siet, -sienu, -sēju
ap|sikt, -sīku jeb -sīkstu,
 -siku, -sikdams
apsikums („spēku
 apsikums”)
apsild|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apsildītāj|s, -a
ap|sirgt, -sirgstu, -sirgu,
 -sirgdams
āpsis
ap|sist, -situ, -situ,
 -sizdams, -sists
ap|sisties, -sitos, -sitos,
 -sizdamies
apsitīgs, *adj.*
apskaidrība
apskaidr|ot, -oju, -oju
ap|skaisties, -skaišos,
 [viņš -skaišas],
 -skaitos, -skaizdamies
apskal|ot, -oju, -oju

ap|skapstēt, -skapst,
 -skapstēja
ap|skārst, -skārstu,
 -skārtu, -skārzdams,
 [noprast, nojaust]
apskate („piedalīties
 izstādes apskatē”)
apskat|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apskatniek|s, -a
apskat|s, -a („nolasīt
 preses
 apskatu”)
ap|skaust, -skaužu,
 -skaudu, -skauzdams,
 -skausts
ap|skaut, -skauju, -skāvu
apskava, **aptvere**
apskāvien|s, -a
apskramb|āt, -āju, -āju
apskrandis, *divd.*
ap|skriet, -skreju jeb
 -skrienu, -skrēju
apskrub|ināt, -inu,
 -ināju
ap|skurbt, -skurbstu,
 -skurbstu, -skurbdams,
ap|slābt, -slābst, -slāba,
 -slābdams
ap|slacīt, -slaku, [mēs
 -slakām], -slacīju
apslap|ēt, -ēju, -ēju
apslāp|ēt, -ēju, -ēju
ap|slapt, -slapu, -slapu
ap|slāpt, -slāpstu, -slāpu
ap|slaucīt, -slauku, [mēs
 -slaukām], -slaucīju
ap|slēpt, -slēpju, -slēpu,
 -slēpdams
ap|slīkt, -slīkstu, -slīku,
 -slīkdams
ap|slimt, -slimst, -slīma
apslink|oties, -ojos,
 -ojos
apsmalst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apsmiekl|s, -a
ap|smiet, -smeju,
 -smēju

apsmull|ēt, -ēju, -ēju
ap|snigt, -snieg, -snīga,
 -snigdams
apsolījums|s, -a
apsoll|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
apspalvojums|s, -a
 („miesas
 apspalvojums”)
apspīd|ēt, -u, -ēju
apspiedēj|s, -a, *siev.* -a,
ap|spiest, -spiežu,
 -spiedu, -spiezdams,
 -spiests
apspīl|ēt, -ēju, -ēju
ap|splaut, -splāju,
 -splāvu
apsprādz|ēt, -ēju, -ēju
ap|sprāgt, -sprāgst,
 -sprāga
apspraud|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|spraust, -spraužu,
 -spraudu, -sprauzdams,
 -sprausts
apsprīde, *ddzsk. ģen.*
 -žu
ap|spriest, -spriežu,
 -spriedu, -spriezdams,
 -spriests
apstādījumi
apstād|ināt, -inu, -ināju
apstād|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apstaiga
apstaig|āt, -āju, -āju
apstāji, *subst.*
apstākļenis, -ņa
 (adverbs), *val.*
apstāk|lis, -ļa
 [apstāklis, *val.*],
apzīmējums
apstarojums|s, -a
apstarošana, *med.*
apstar|ot, -oju, -oju
ap|stāt, -stāju, -stāju
 [-as] [apkārt]
apstāv|ēt, -u, -ēju
apstāvētājs, -a, *siev.* -a

ap|steigt, -steidzu,
 -steidzu, -steigdams,
 -steigts
ap|stiept, -stiepjū,
 -stiepu, -stiepdams,
 -stiepts
apstīp|ot, -oju, -oju
apstīprinājum|s, -a
apstīpr|ināt, -inu, -ināju
apstrādājum|s, -a
apstrād|āt, -āju, -āju
apstrāde
apstrīd|ēt, -u, -ēju
apstulb|ināt, -inu, -ināju
ap|stulbt, -stulbstu,
 -stulbu
apstulbum|s, -a
apsūbējum|s, -a
apsūb|ēt, -u, -ēju
apsudrabojum|s, -a
apsudrab|ot, -oju, -oju
apsidrab|ot, -oju, -oju
apsūdz|ēt, -u, -ēju
apsūdzēt|ais, -ā, *siev.* -ā
apsūdzētāj|s, -a
apsūdzība
apsūn|ot, -oju, -oju
apsus|ēt, -u, [lauki
 apsus], -ēju
apsveicējs, -a, *siev.* -a
apsveicinājum|s, -a
apsveic|ināt, -inu, -ināju
ap|sveikt, -sveicu,
 -sveicu, -sveikdams,
 -sveikts
apsveikum|s, -a
apsvēpis [dūmos]
ap|svērt, -sveŗu, -svēŗu
apsvērum|s, -a
apsvēt|īt, -īju, -īju
apsvīdum|s, -a
apsviedīgs, *adj.*
ap|sviest, -svieŗu,
 -sviedu, -sviezdams,
 -sviests
apsvil|ināt, -inu, -ināju
ap|svīst, -svīstū, -svīdū,
 -svīzdams
apšaub|īt, -u, [mēs -ām],

-īju
apšaude, *milit.*
apšaudes lauk|s, -a,
milit.
apšaud|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|šaut, -šauju, šāvu
apšķib|īt, -īju, -īju,
 [zarus]
ap|šķiest, -šķieŗu,
 -šķiedu, -šķiezdams,
 -šķiests
ap|šķīst, -šķīst, -šķīda,
 -šķīzdams
ap|šņāpt, -šņāpju,
 -šņāpu, -šņāpdams
ap|šūt, -šuju, -šuvu
apšuve [tēŗpam]
apšuvum|s, -a („sienas
 apšuvums”)
aptais|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
aptauja
aptauj|āt, -āju, -āju
aptaukošanās
aptauk|oties, -ojos, -ojos
aptaust|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|tecēt, -teku, -tecēju
aptek|āt, -āju, -āju
apteksne (kalpone)
ap|tēst, -tēŗu, -tēŗu,
 -tēŗdams, -tēŗsts
aptieka
aptiekār|s, -a
aptinum|s, -a
ap|tīt, -tīnu, -tīnu
ap|traipīt, -u, [mēs
 -ām], -īju
ap|traukt, -traucu,
 -traucu, -traukdams
ap|triept, -triepju,
 -triepu, -triepdams,
 -triepts
aptrūkt, -trūkst, -trūka
ap|trult, -trulst, -trula
ap|trunēt, -trun, -trunēja
ap|tumst, -tumst,
 -tumsa, -tumsdams

aptumsum|s, -a („saules
 aptumsums”)
aptumšojum|s, -a
ap|tupties, -tupstos,
 -tupos, -tupdamies
aptura („griezties bez
 apturas”)
apture, *milit.* (kr.
 застава)
ap|turēt, -turu, [viņŗ
 -tur], -turēju
aptuvens
aptuviene
aptvere (v. Einfassung)
ap|tvert, -tveŗu, -tvēŗu
apūdeņošana
apūdeņ|ot, -oju, -oju
apustul|is, -ļa
apva|de, *dzsk. ģen.* -ŗu
apvaic|āties, -ājos, -ājos
apvainojum|s, -a
apvain|ot, -oju, -oju
apvainot|ais, *siev.*
 -ā
apvainotāj|s, -a
apvākojum|s, -a
apvāk|ot, -oju, -oju
apvāk|s, -a [grāmatas]
apvaldīgs, *adj.*
apvald|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apvalk|āt, -āju, -āju
apvalkdūme|nis, -ŗa
apvalk|s, -a („šūnas
 apvalks”)
apvalst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apvārd|ot, -oju, -oju
apvār|snis, -ŗņa
 (horizonts)
apvārt|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
apvask|ot, -oju, -oju
ap|vāzt, -vāŗu, -vāŗu,
 -vāŗdams, -vāŗts [kādu
 trauku]
apvedceļ|ŗ, -a
apveids (kontūra)
ap|velt, -veŗu, -vēŗu

apvelt|īt, -īju, -īju
ap|vērst, -vēršu, -vērsu,
 -vērsdams, -vērstis
ap|vērt, -veŗu, -vēŗu
apvērtne (savilkšanai
 ievērtā aukla)
apvērsu|s, -a
ap|vest, -vedu, -vedu,
 -vezdams, -vests
apvid|us, -us
apvienība
apvienot, -oju, -oju
apvīl|ēt, -ēju, -ēju
ap|vilgt, -vilgstu,
 -vilgu, -vilgdams
ap|vilkt, -velku, -vilku,
 vilkdams, -vilkts
apvīl|āt, -āju, -āju
apvirp|ot, -oju, -oju
ap|virt, -verdu, -viru
ap|vīst, -vīstu, -vītu,
 -vīzdams
ap|vīt, -viju, -viju
ap|zagt, -zogu, -zagu,
 -zagdams, -zagts
ap|zaļot, -zaļo, -zaļoja
ap|zālot, -zālo, -zāloja
apzar|nis, -ņa (v.
 Gekrōse)
ap|zelt, -zeļ, -zēla
apzelt|jums, -a
apzelt|īt, -īju, -īju
apzied|nis, -ņa (zieda
 kausiņš un vainadziņš)
ap|ziest, -ziežu, -ziedu,
 -ziedzams, -ziests
apzīmē|jums, -a,
 (,vietas, laika, kārtas
 apzīmējums
 [apstākļi]”), *val.*
apzīm|ēt, -ēju, -ēju
apzīmētā|js, -a,
 (atribūts), *val.*
apzīmog|ot, -oju, -oju
apzināšanās
apzināties, -os, -ājos
apzinīgs, *adj.*
apzinīgum|s, -a
apziņa

ap|zvērēt, [ar platu e]
 -zvēŗu, -zvērēju
apžēlošana
apžēl|ot, -oju, -oju
apžilb|ināt, -inu, -ināju
ap|žilbt, -žilbstu, -žilbu,
 -žilbdams
ap|žmaugt, -žmaudzu,
 -žmaudzu,
 -žmaugdams
ap|žņaugt, -žņaudzu,
 -žņaudzu, -žņaugdams
apžogojum|s, -a
apžog|ot, -oju, -oju
ap|žūt, -žūstu, -žūvu
ar [bez apostrofa!], **arī**
ar labvakaru
 āra, ār|s, -a, *subst.*
 ārā, *adv.*
arabeska
arabi
araiometr|s, -a
arājs, -a
aramieši
aranžējum|s, -a
aranž|ēt, -ēju, -ēju
araukārija (augšs)
arbitrāža
arbitr|s, -a
arbuz|s, -a
archaiografija
archaiograf|s, -a, *siev.*
 -e
archaioloģija
archaioloģisks
archaioloģ|s, *siev.* -ģe
archaisks
archaism|s, -a
archetip|s, -a
archibīskap|s, -a
archidiakon|s, -a
archidiēcēze
archipelag|s, -a
architektonika
architektonisks
architekt|s, *siev.* -e
architektūra
architrav|s, -a, *sijotne,*
arch.

archivālijas
archivār|s, *siev.* -e
archiv|s, -a
archont|s, -a
ārdlēt, -ēju, ēju
ardievas
ardiev|oties, -ojos, -ojos
ardievu!
ārdik|lis, -ļa (rīks)
ārd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
ārditājs, -a, *siev.* -a
ārd|s, -a
ārdur[v]is, ārduru *resp.*
 ārdurvju
āre
areāl|s, -a
areipag|s, -a
arējs, -a, (kas pašlaik ar)
ārējs, *adj.*
arēna
arendātor|s, -a
arestant|s, -a
arest|ēt, -ēju, -ēju
arest|s, -a
ārgallis, -ļa (dauzoņa)
ārgal|s, -a (ārējais gals)
arī, **ar** [bez apostrofa!]
argentān|s, -a,
jaunsudrab|s, -a
argonauti
argons
argumentācija
argument|ēt, -ēju, -ēju
argument|s, -a
arģentīnieši
ariānism|s, -a
āriene
ārieši
arieta [4 zilbes!]
 (dziesma)
ārīgs, *adj.*
ārija
ārīks, *adj.*
aristokratija
aristokratisks
aristokrat|s, *siev.* -e
ārišķība
ārišķīgs

aritmētika
aritmētisks, *adj.*
aritmograf|s, -a
aritmometrs
ārjava (v. Luftmörtel)
arjegard|s, -a
arka, *arch.*
arkāde, arkāda
arkadieši (Arkadijas
iedzīvotāji)
ārkārtas profesors, -a
ārkārtējs
ārkārtīgs
arklinieks, -a (arkla
zemes saimnieks), *vēst.*
arkl|s, -a
arktika
arktisks, *adj.*
arkveida
ārlaulība
arlekin|s, -a
ārlietas
ārlog|s, -a
armāda
ārmala
armātūra
armeni (tauta)
armija
ārmisija
arnika
ārnovad|nieks, -nieka,
siev. -niece
arodbiedrība
arodizglītība
arodniecisks, *adj.*
arod|nieks, -nieka, *siev.*
-niece
arodorganizācija
arods [ar Īsu a!]
arodskola
arodslimība
arodvidusskola
aromatisks
aromat|s, -a
arpa (mūzikas
instruments)
ārpagast|nieks, -nieka,
siev. -niece
ārpagast|s, -a

ārpasaule
arpedžo
ārpilsēta
arpinieks, -a, (arpas
spēlētājs)
ārpolitika
ārpolitīk|is, -a, *siev.* -e
ārpolitisks
ārprātīgs,
vājprātīgs
ārprātīgs
ārprāt|s, -a
ārpus, *prep.*
ārpuse
ārpusejs
āpuskolas izglītība
arrogance
arrogants, *adj.*
ārrīdznieks, -a
ar|s, -a, (100 m², *saīs.* a)
ārs, *subst.* („nākt no āra
iekšā”)
arse, *ddzsk. ģen.* arsu
arsenāl|s, -a
arseniks, *med.*
arsēns, -a
ārsiena
ārskat|s, -a, ainava
ārstēšana,
[dziedināšana]
ārst|ēt, -ēju, -ēju
ārstniecība
ārstniecisks
ārst|s, *siev.* -e
aršīna
art, aru, aru
ārtava (naudas gabals)
arte|lis, -ļa
ārtelpa
artēriāls
artērija
arteziskā aka
artezisks, *adj.*
artikulācija
artikul|ēt, -ēju, -ēju
artikul|s, -a
artilērija
artilērists
artistiski, *adv.*

artistisks,
[māksliniecisks]
artist|s, *siev.* -e
artišoks, -a
arumi
ārvalstnieks, -a
ārvalst|s, *ddzsk. ģen.*
ārvalšķu jeb ārvalstu
arvien[u]
ārzemes
ārzem|nieks, *siev.* -niece
aŗamkārta
aŗamzeme
asaka
asakains, *adj.*
asambleja
asara
asarains
asa|ris, -ŗa (zivs)
asar|ot, -oju, -oju
asbest|s, -a
asējums
asemizācija
asemizātor|s, -a
asēptisks, *adj.*
asēt, asēju, asēju
asfaltbetons, -a
asfalt|ēt, -ēju, -ēju
asfalt|s, -a
asga|lis, -ļa (smaile)
asibilācija
asignācija
asignant|s, -a
asignāts
asign|ēt, -ēju, -ēju
asimilācija
asimilāti
asimil|ēt, -ēju, -ēju
asimetrija
as|ināt, -inu, -ināju
asin|s, -s *siev.*
asinsaina, *med.*
asinsatriebība
asinsbrālība
asinscirkulācija,
asinsrite
asinsdarb|s, -a
asinsdevējs, -a
asinsgrēks, -a

asinsgrupa, *med.*
asinsizplūdum|s, -a
asinskā|re
asinsķerme|nis, -ņa
asinslok|s, -a, *anat.*
asins pārliešana
asins plazma
asinsradniek|s, -a
asinsradniecība
asinsšērga
asinsspiedien|s, -a
asinsšūcēj|s, -a
 (vampirs)
asinsšu|ns, -ņa
asinsvad|s, -a, *anat.*
asinszāle (augš)
 asins dzīslas
asiņains
asiņ|ot, -oju, -oju
asirieši (tauta)
asistent|s, *siev.* -e
asistēt, -ēju, -ēju
askētisks
askētisms
askēt|s, -a
askēze
askorbīnskābe
asme (v. Spitze, „Kolkas
 raga asme”)
asmē|lis, -ļa (cilvēks ar
 asu mēli)
asmenī|tis, -ša
asmen|s, -s
asmīte
asnains, *adj.*
asnot, asno, asnoja
asn|s, -a, *subst.*
asociācija
asociātīvs
asociēt, -ēju, -ēju
asociētīvs, -ējos, -ējos
asonance
asortiment|s, -a
asparag|s, -a
aspekt|s, -a
aspirācija
aspirēts līdzska|nis, -ņa,
val.
aspirant|s, *siev.* -e

aspirātors
aspirāns
asprātība
asprātīgs
asprā|tis, -ša, *siev.* -te
ass, *adj.*
as|s, -s, *ddzsk. ģen.* asu,
dem. asīte
asskok|s, -a, (mērs)
astains
astenija
astgal|s, -a
aste, *ddzsk. ģen.* astu
aste|re, *ddzsk. ģen.* -ru,
astra
asteroī|ds, -a
asteszvaigzne (komēta)
astigmatism|s, -a, *med.*
astilbe, *bot.*
astma, [aizdusa|
astondesmit
astondesmitgade
astoņi
astoņkā|j|is, -a
astoņniek|s, -a
astoņpadmit
astoņplak|nis, -ņa
 (oktaedrs)
astoņsimtgade
astoņstundu [darba
 laiks]
astoņstū|ris, -ra
astoņstūrainis, *adj.*
astotais
astotdaļa
astotdaļfināl|s, -a
astotkārt
astra, **astere**
astrāls, *adj.*
astrobotānika
astrofizika
astrofizikā|lis, *siev.* -e
astrografs
astrolog|s, -a
astroloģija
astrometrija
astronautika
astronau|ts, *siev.* -e
astronomija

astronomisks
astronom|s, -a
astrs („zirgu astri”)
asum|s, -a
ašķi (augš)
ašs, *adj.*
ašum|s, -a, **ātrum|s**, -a
ataic|ināt, -inu, -ināju
atainojum|s, -a
atair|ēt, -ēju, -ēju
atalgojum|s, -a
atalg|ot, -oju, -oju
atāl|s, -a, *subst.* („pļaut
 atālu”)
ataman|s, -a
atara, *subst.*
atārd|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
at|art, -aru, -aru
atašejs, -a
ataudze, **atauga**
ataudzēt, -ēju, -ēju
at|augt, -augu, -augu,
 -augdams
ataulekš|ot, -oju, -oju
atau|ot, -oju, -oju
at|aust, -aust, -ausa,
 -ausdams [gaisma]
at|aust, -aužu, -audu,
 -auzdams, -austs
 [audeklu]
atavism|s, -a
atbaidīgs („atbaidīgs
 izskats”)
atbaidu („atbaidu
 līdzeklis”)
atbals|oties, -ojas, -ojās
atbals|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 atbalsu
at|balst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
atbalstītājs, -a
atbalst|s, -a
atbaras (labības nodeva)
at|bēgt, -bēgu, [ar šauru
 ē] -bēgu, -bēgdams
at|bērt, -beru, -bēru
atbīd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju

atbilde
atbild|ēt, -u, -ēju,
atbildētāj|s, -a
atbildība
atbildīgs, *adj.*
at|bilst, -bilstu, -bildu,
 -bilzdams
atbilstība
atbiras
atbirum|s, -a
atblāzma
at|blāzm|oties, -ojas,
 -ojās
at|braucīt, -brauku, [mēs
 -braukām], -braucīju
atbraukt, -braucu,
 -braucu
at|brāzties, -brāžos,
 -brāzos, -brāzdamies
at|brist, -brienu jeb
 -briedu, -bridu,
 -brizdams
atbrīvošana
atbrīv|ot, -oju, -oju
atbrīvotāj|s, -a
at|bruks, -brūku,
 -bruku, -brukdams
atbrūņošāns
atbrūņ|ot, -oju, -oju
at|burt, -buŗu, -būru
atburt|ot, -oju, -oju
at|celt, -ceļu, -cēlu
atce|lot, -oju, -oju
atceļš („atceļa biļete”)
atcere
at|cer|ēties, -os, -ējos
atcerīgs (tāds, kas
 atceras, neaizmirst)
at|cirst, -cērtu, -cirtu,
 -cirzdams
at|dabūt, -dabūju,
 -dabūju
atdalījums|s, -a
atdal|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
atdaļa (nodalījums)
atdarinājums|s, -a
atdar|ināt, -inu, -ināju
atdar|īt, -u, [mēs -ām],

-īju [ās]
atdauz|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
atdāv|āt, -āju, āju
atdevas
atde|ve, *ddzsk. ģen.* -vju
atdevīgs, *adj.*
at|diebt, -diebju, -diebu
at|diegt, -diedzu,
 -diedzu, -diegdams
atdiene (govs)
 |atdieņi|, **adieņi**
at|dot, -dodu, -devu [-as]
at|drāzt, -drāžu,
 -drāžu, -drāzdams
atdrēģ|is, -a
at|drupt, -drūpu,
 -drupu, -drupdams
at|dūkt, -dūcu, -dūcu,
 -dūkdams
at|durt, -duŗu, -dūru
atdusa
atdus|ēties, -os, -ējos
atdzejojums|s, -a
atdzej|ot, -oju, -oju
atdzejotāj|s, *siev.* -a
at|dzelt, -dzeļu, -dzēlu
atdzerties, -dzeŗos,
 -dzēros
at|dzes|ēt, -ēju, -ēju
at|dzimt, -dzimstu,
 -dzimu
at|dzist, -dziestu, -dzisu,
 -dzisdams
at|dzīt, -dzenu, -dzinu
atdzīvināšana
atdzīv|ināt, -inu, -ināju
atdzīv|oties, -ojos, -ojos
āte, **plekste**
ateism|s, -a
ateist|s, -a
ateja
ateljè
atelpa
atelp|ot, -oju, -oju
at|elsties, -elšos, -elsos,
 -elsdamies
atentāt|s, -a
atestāt|s, -a

atest|ēt, -ēju, ēju
at|ēsties, -ēdos, -ēdos,
 -ēzdamies
atgād|āt, -āju, -āju
atgadījums|s, -a
atgādinājums|s, -a
atgād|ināt, -inu, -ināju
atgad|īties, -ās, -ījās
atgain|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
atgain|āt, -āju, -āju
atgal|ēties, -ējos, -ējos
atgalīgs, *adj.*
atgavil|ēt, -ēju, -ēju
atgā|ze, -žu
atgāzeniski, *adv.*
at|gāzt, -gāžu, -gāžu,
 -gāzdams, -gāzts
atglaud|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
at|glaust, -glaužu,
 -glaudu, -glauzdams,
 -glausts
at|grābt, -grābju, -grābu,
 -grābdams, grābts
atgrēmas
at|grem|ot, -oju, -oju
atgremotāj|s, -a
atgremu (atkārtots,
 nolietots, „atgremu
 domas, uzskati”)
atgriezenisks
 (refleksīvs), *val.*
atgrielnis, -žņa
at|griezt, -griežu,
 -griežu, -griezdams,
 -griezts
atgriezum|s, -a
atgrim|ēt, -ēju, -ēju
atgrūdien|s, -a
at|grūst, -grūžu,
 -grūdu, -grūzams,
 -grūsts
at|gulties, -gulstos, [viņš
 -gulstas], -gulos jeb
 -gūlos
atgultne („karaļa
 atgultne ar spilveniem
 un aizkariem”)

atguļa („slimības atguļa”)
atgūt, -gūstu, -guvu
atgūties, -gūstos, -guvos
atģērbt, -ģērbju, -ģērbu, -ģērbdams, -ģērbts
atģīst, -ģīedu, -ģīdu, -ģīzdams [-as]
atjēst, -jēžu, -jēzu, -jēzdams, -jēzts
atiešana
atjiet, -iet, -gāja
atjēzt, -jēžu, -jēzu, -jēzdams
atindēt, -ēju, -ēju
atjirt, -irst, -ira [svārku vīle]
atjirt, -irū, -īru [laivu]
atjāt, -jāju, -jāju
atjaucēt, -ēju, -ēju [atradināt]
atjaunināt, -inu, -ināju
atjaunojums -a
atjaunošana
atjaunot, -oju, -oju
atjaust, -jaužu, -jaudu, -jauzdams
atjauta
atjautība
atjautīgs, *adj.*
atjēgt, -jēdzu, -jēdzu, -jēgdams
atjēgties, -jēdzos, [viņš -jēdzas], -jēdzos, -jēgdamies
atjokot, -oju, -oju
atjonot, -oju, -oju
atjozt, -jožu, -jozu, -jozdams, -jozts
atjūgt, -jūdzu, -jūdzu, -jūgdams, -jūgts [zirgu]
atjukt, -jūku, -juku, -jukdams
atjūkt, -jūkstu, -jūku, -jūkdams (atrast no kaut kā)
atkablināt, -inu, -ināju
atkājot, -oju, -oju
atkal

atkala, **apkala**
atkalne, [nogāze]
atkalnu, **atkalnis**, *adv.*
atkalpot, -oju, -oju
atkalredzēšanās
atkalt, -kaļu, -kalu
atkalķlot, -oju, -oju
atkapāt, -āju, -āju
atkāpe (rindkopas sākumā atstātā tukšā telpa)
atkāpšanās
atkāpt, -kāpju, -kāpju
atkarībā [no kāda nosacījuma]
atkarātīes, -ājas, -ājās
atkarens, *adj.*
atkarība („strādnieku atkarība no darba devēja”)
atkarīgs, *adj.*
atkarlot, -oju, -oju
atkarpe [žebērklīm]
atkarpjains („atkarpjaina šautra”)
atkārt, -kaŗu, -kāru, [-as]
atkārtojums, -a
atkārtlot, -oju, -oju
atkaru, *adv.*
atkāsēt, -ēju, -ēju
atkasīt, -u, [mēs -ām], -īju
atkausēt, -ēju, -ēju
atkaudies, -kaujos, -kāvos
atkāzas
atklāsme (v. Offenbarung)
atklāšana
atklāt, -klāju, -klāju
atklātība
atklātne (pastkarte)
atklāts
atklepot, -oju, -oju
atklībot, -oju, -oju
atklīdeļnis, *siev.* -ne
atkliegt, -kļiedzu, -kļiedzu, -kļieddams

atklīst, -klīstu, -klīdu, -klīzdams
atklūt, -kļūstu, -kļuvu
atknibināt, -inu, -ināju
atkopties, -kopjas, -kopās
atkorkēt, -ēju, -ēju
atkosties, -kožas, -kodās, -kozdamies
atkratīties, -os, -ījos
atkrist, -krītu, -kritu, -krīzdams
atkritējs, -a
atkritumi
atkritumviela
atkuģlot, -oju, -oju
atkukt, -kukstu, -kuku („viņš atkucis uz galda snauda”)
atkulties, -kuļas, -kūlās
atkuļsnis, -šņa
atkust, -kūstu, -kusu, -kUSDams
atkušņains, *adj.*
atķert, -ķerū, -ķēru
atlabināt, -inu, -ināju
atlaboties, -ojas, -ojas
atlabt, atlabstu, atlabu
atlaida (atkusnis)
atlaidas (grēku piedošanas dienas)
atlaide (rabats)
atlaidens, *adj.*
atlaidināt, -inu, -ināju
atlaidu krāsas (v. Anlauffarben)
atlaist, -laižu, -laidu, -laizdams, -laists
atlantisks, *adj.*
atlantīšs, -a („ģeografiskais atlants”)
atlasas
atlase, *biol., zool.*
atlasīt, -u, [mēs -ām], -īju
atlasīšs, -a (audums)
atlaulātīes, -āju, -āju
atlauzt, -laužu, -lauzu, -lauzdams, -lauzts

atlēcien|s, -a
atlēcīgs
atlējum|s, -a, [ģipsī]
atlēkt, -lecu, -lēcu,
 -lēkdams
atlētika
atlētisks, *adj.*
atlēt|s, -a
atlic|ināt, -inu, -ināju
atlid|ot, -oju, -oju
atlīdze
atlīdzība
atlīdzinājums|s, -a
atlīdz|ināt, -inu, -ināju
atliekas
at|likt, -liecu, -liecu,
 -liekdams, -liekts
atliekums|s, -a
at|liet, -leju, -lēju
at|līg|ot, -oju, -oju
at|likt, -lieku, -liku,
 -likdams
at|likt, -līkstu, -līku,
 -līkdams
atliku likām
atlikums|s, -a
atlip|ināt, -inu, -ināju
at|lipt, -līpu, -lipu,
 -lipdams
at|līst, -lienu jeb -liedu,
 -līdu, -līzdams
at|līt, -līst, -lija
at|lobt, -lobj, -loba,
 -lobdams (atskriet)
atlo|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
at|loc|īt, -loku, [mēs
 -lokām], -locīju
atlok|s, -a („piedurknes
 atloks”)
at|lūgt, -lūdzu, -lūdzu,
 -lūgdams
atlūgumos *ak.*
(nōminātīva nozīmē
atlūgums)
at|lup|ināt, -inu, -ināju
at|lupt, -lūpu, -lupu,
 -lupdams
atlūza, *subst.*
at|lūzt, -lūstu, -lūzu,

-lūzdams
at|lauja
at|ļaut, -ļauju, -ļāvu
at|ļukt, -ļūk, -ļuka
atmācība (mācību
 atkātojums)
at|maigt, -maigst,
 -maiga
at|mainīt, -u, [mēs -ām],
 -īju
atmaīņa
atmaksā
atmaks|āt, -āju, -āju
atmanīt, -u, [mēs -ām],
 -īju
atmānīt, -u, [mēs -ām],
 -īju
atmaņa
at|mask|ot, -oju, -oju
at|māt, -māju, -māju
 [ar roku]
atmata
atmatene, briedene,
 šampiņons|s, -a
atmērc|ēt, -ēju, -ēju
at|mest, -metu, -metu,
 -mezdams, -mests
atmet|ināt, -inu, -ināju
atmiec|ēt, -ēju, -ēju
atmiegs|s, -a („atmiegu
 gulēt”)
atmieš|ēt, -ēju, -ēju
at|mīkt, -mīkstu, -mīku
atminējums|s, -a
atminēt, -u, -ēju
atmīn|ēt, -ēju, -ēju
atmīnētāj|s, -a
atminīgs (kas visu ko
 labi atminas)
atmiņa
at|mirdzēt, -mirdz,
 -mirdzēja
at|mirkst, -mirkst,
 -mirka
at|mirt, -mirstu, -miru
 („locekļi atmirst”)
at|mīt, -minu, -minu
at|mīt, -miju, -miju
atmoda

atmod|ināt, -inu, -ināju
atmosfaira
atmosfairisks
at|mosties, -mostos,
 -modos, -mozdamiēs
atmugure [sēdekļa]
atmuguriski, *adv.*
at|mukt, -mūku,
 -muku, -mukdams
atnācēj|s, *siev.* -a
atna|dzis, -dža
at|nākt, -nāku, -nācu,
 -nākdams
at|nest, -nesu, -nesu
at|ņemt, -ņemu, -ņēmu
at|ņirgt, -ņirdzu,
 -ņirdzu, -ņirgdams
atol|s, -a
atombumba,
kodolbumba
atomelektrostacija,
kodolelektrostacija
atomenerģija,
kodolenerģija
atomfizika, kodolfizika
atomfizikālis, -a
atomieroči, kodolieroči
atomism|s, -a
atomkar|š, -a
atomlaikmet|s, -a
atommasa
atompatvert|ne, -ņu
atomraķe|te, *ddzsk.*
ģen. -šu;
kodolraķe|te, *ddzsk.*
ģen. -šu
atomreaktor|s, -a
kodolreaktor|s, -a
atom|s, -a
atomspēkstacija
atomspridzekļi,
kodolspridzekļi
atomtehnika,
kodoltehnika
atomuzbrukums|s, -a
atomzemūde|ne, *ddzsk.*
ģen. -ņu
atonālisms|s, -a, *mūz.*,
val.

atonāls, *adj.*
atonija
atpakaļ
atceļš, -a
atpakaļējs
atpakaļgājienis, -a
atpakaļrāpulis, -ļa
atpēdas (vecās,
iebrauktās pēdas)
atpeldēt, [ar platu e],
-peldu, -peldēju
atpelnīt, [ar platu e],
-pelnu, [mēs -pelnām],
-pelnīju
atpestīt, -īju, -īju
atpirkt, -pērku, -pirku,
-pirkdams
atpīt, -pinu, -pinu
atplakt, -plok, -plok
atplaukt, -plaukstu,
-plauku, -plaukdams
atplēst, -plešu, -plētu,
plēzdams, -plēsts
[spārnus]
atplēst, -plēšu, -plēsu,
plēsdams, -plēst [nost]
atplīst, -plīst, -plīsa,
-plīsdams
atpludīnāt, -inu, -ināju
[kokus]
atplūdīnāt, -inu, -ināju
[ūdeni uz pļavām]
atplūdi
atplūst, -plūstu,
-plūdu, -plūzdams
atpogāt, -āju, -āju
atprasīt, -u, [mēs -ām],
-īju
atpūst, -pūšu, -pūtu,
-pūzdams, -pūsts
atpūta
atpūtīnāt, -inu, -ināju
atpūtnieki
atradeinis, -ņa (atrasts
bērns)
atradības
atradīnāt, -inu, -ināju
atradīt, -u, [mēs -ām],
-īju
atradne (vieta, kur
atrod, piem., kādu
minerālu)
atradums, -a
atraidīgs, *adj.*
atraidījums, -a
atraidīt, -u, [mēs -ām],
-īju
atraisīt, -u, [mēs -ām],
-īju
atraitne
atraitnis, -ņa
atraitnīte (augšs)
atrakcija
atrakstīt, -u, [mēs -ām],
-īju
atrakt, -roku, -raku,
-rakdams
ātrā palīdzība
atraplot, -oju, -oju
atrāpties, -rāpjos,
-rāpos, -rāpdamies
atrast, -rodu, -radu,
-razdams
ātraudzis, -dža
atraugas
atrauglāties, -ājos, -ājos
atraust, -raušu, -rausu,
-rausdams, -rausts
atraut, -rauju, -rāvu
atreferēt, -ēju, -ēju
atribūtis, -a, apzīmētājs,
val.
atriebe (atriebšanās)
atriebība
atriebīgs
atriebt, -riebju, -riebru,
-riebdams, -riebts
atriekšlot, -oju, -oju
ātrīgs, *adj.*
ātrināt, -inu, -ināju
[steidzināt]
atripot, -oju, -oju
atrisinājums, -a
atrisināt, -inu, -ināju
atrist, -risu, -risu,
-risdams [atraisīties]
atrit, -riju, -riju
atritēt, -u, -ēju
atritināt, -inu, -ināju
[steidzināt]
ātrlaiva
atroceniski
atrofētis, -ējos, -ējos
atrofija, *med.*
atropīns, -a
atrotīt, -u, [mēs -ām],
-īju [piedurknes]
ātrraksts, -a,
stenografija
ātrs
ātrskrējējs, *siev.* -a
ātrslēdzējs, -a
ātrspiede, *poligr.*
ātršāvējs, -a
ātrtece
atrukst, -rūcu, -rūcu,
-rūkdams
ātrulis (straujš,
neapdomīgs
cilvēks)
ātrumkārbā
ātrumpārslēgš, -a
ātrumvaļnis, -ļņa
atrūna
atrunāt, -āju, -āju
ātrvilciens, -a
atsacīt, -saku, -sacīju
atsaite [ratiem]
atsākt, -sāku, -sāku
atsalt, -salstu, -salu
atsāpes
atsargāties, -os, [mēs
-āmies], -ājos
atsarka („saules atsarka
debesīs”)
atsarkt, -sarkstu,
-sarku, -sarkdams
atsarkums, -a
atsārņot, -oju, -oju
atsaucamā zīme
(bekars), *mūz.*
atsaucība
atsaucīgs, *adj.*
atsaucīgums, -a
atsauksme
atsaukt, -saucu, -saucu,

-saukdams
atsaukum|s, -a
atsav|ināt, -inu, -ināju
at|sēdēt, -sēž, -sēdēju
atsēd|ināt, -inu, -ināju
at|segt, -sedzu, -sedzu,
 -segdams, -segts
atsegte [auzamiem
 stāviem]
atsegum|s, -a, *geol.*
atsēja
at|sēsties, -sēžos, -sēdos,
 -sēzdamies
atsevišķs
at|siet, -sienu, -sēju
atsijas
atsij|āt, -āju, -āju
at|sist, -situ, -situ,
 -sizdams, -sists
atsitien|s, -a
atsitu|s]
atskabarga
atskabargains, *adj.*
atskaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju, [piem., kādu
 stiprāku skābi]
atskaite
atskaitīšana
at|skait|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
atskald|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
atskan|ēt, -u, -ēju
atskanīgs
atskaņa
atskaņojum|s, -a
atskaņlot, -oju, -oju
atskaņotāj|s, -a
atskārsme
atskār|st, -stu, -tu,
 -zdams, -sts
atskārtā
atskat|īties, -os, [mēs
 -āmies], -ījos
atskat|s, -a
atskola („atskolā iet”)
at|skriet, -skreju jeb
 -skrienu, -skrēju
at|skurbt, -skurbstu,

-skurbu, -skurbdams
atskurbtu|ve, *ddzsk.*
ģen. -vju
atslāb|ināt, -inu, -ināju
at|slābt, -slābstu,
 -slābu, -slābdams
atslābum|s, -a
atslēdzniek|s, -a
atslēga
at|slēgt, -slēdzu,
 -slēdzu, -slēgams
atslēgvārd|s, -a, *dator.*
atslēp|ēt, -ēju, -ēju
atslīd|ēt, -u, -ēju
atslid|ot, -oju, -oju
at|sliet, -slienu, -slēju
at|slīgt, -slīgstu, -slīgu,
 -slīgdams [atpakaļ]
atslodze, *ddzsk. ģen.*
 -džu
atsnauda
at|snausties, -snaužas,
 -snaudās, -snauzdamies
atspaid|s, -a
atspar|s, -a
atspēk|ot, -oju, -oju
atspere
atsperība (elastība)
atsperīgs (elastīgs)
at|spert, -speŗu, -spēŗu
atspīd|ēt, -u, -ēju
atspīdum|s, -a
at|spiest, -spieŗu,
 -spiedu, -spiezdams,
 -spiests
atspīrdz|ināt, -inu,
 -ināju
at|spirgt, -spirgstu,
 -spirgu, -spirgdams
atspīte
atspīt|ēt, -ēju, -ēju
atspogu|lot, -oju, -oju
atspog|s, -a
atspole
at|sprāgt, -sprāgst,
 -sprāga, -sprāgdams
atspraudene [grāmatu
 spiestuvēs burtu
 novietošanai]

at|spraust, -sprauŗu,
 -spraudu,
 -sprauzdams, -sprauŗts
at|sprukt, -sprūku,
 -spruku, -sprukdams
atspulga (atspīdums)
atstād|ināt, -inu, -ināju
atstarpe („starp vārdiem
 atstāt atstarpi”)
atstāstījuma izteiksme,
val.
atstāstījums, -a
atstāt|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
at|stāt, -stāju, -stāju
atstat|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
atstatu, *adv.*
atstatum|s, -a
at|stiept, -stieŗu,
 -stieŗu, -stieŗdams,
 -stieŗts
at|stumt, -stumju,
 -stūmu
atsūt|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
atsvaidzināšana
atsvaidzinātājs
atsvars
atsveiciens, -a
atsveic|ināties, -inos,
 -inājos
atsveķ|ot, -oju, -oju
at|svērt, -sveŗu, -svēŗu
atsveŗš|ināt, -inu, -ināju
atsvēte
atsvēt|īt, -īju, -īju
at|sviest, -svieŗu,
 -sviedu, -svieŗdams,
 -sviests
at|šaut, -šauŗu, -šāŗu
atšifr|ēt, -ēju, -ēju
atšķaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
at|šķelt, -šķeŗu, -šķēŗu
atšķir|īb|ā („atšķir[īb]ā
 no citiem individiem”)
atšķirība (starpība)
atšķirīgs, *adj.*

atšķirt, -šķiru, -šķīru, [-as]
atšķirtība (vientulība)
atšķirt|nis, -ņa (kas atšķirts)
atšķiru|s, *adv.*
at|šļukt, -šļūku, -šļuku, -šļukdams
atšuve [svārkiem]
attais|īt, -u, [mēs -ām], -īju
attaisnojum|s, -a
attaisn|ot, -oju, -oju
attaka, **attekā**
attālēm
attāliene
attāl|ināt, -inu, -ināju
attāls, *adj.*
attālu
attālums|s, -a
attapība
attapīgs
attapīgums|s, -a
at|tapt, -topu, -tapu, -tapdams
at|tapties, -topos, [viņš -topas] -tapos, -tapdamies
at|tecēt, -teku, -tecēju
atteikšanās
at|teikt, -teicu, -teicu [-as] [piem., līgumu]
attekā, **attaka**
attēlojum|s, -a
attēl|ot, -oju, -oju
attēlotāj|s, *siev.* -a
attēl|s, -a
attiece, **attieksme**
attiecība
attiecīgs
attieksme, **attiece**
attieksmes
vietniekvārds
at|tiekties, -tiece, -tiece, -tiekamies
at|tikt, -tieku, -tiku
attīr|īt, -u, [mēs -ām], -īju
attīstība

attīst|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
attīstītāj|s, -a, *fotogr.*
at|tīt, -tinu, -tinu
at|traukt, -traucu, -traucu, -traukams
at|triekt, -triecu, -triecu, -triekdams
at|trūkt, -trūkst, -trūka
attupties, -tupstas, -tupās, -tupdamies
attura
at|turēt, -turu, [viņš -tur], -turēju [-as]
atturība
atturībniek|s, -a
atturīgs, *adj.*
atturīgums
atūdeņošana
atūdeņ|ot, -oju, -oju
atut|īties, -ījos, -ījos
atut|oties, -ojos, -ojos
atvadas („atvadu vārdi”)
atvad|ēties, [alus] -as, -ējās
atvad|īties, -os, [viņš -ās], -ījos
atvain|ot, -oju, -oju
atvain|oties, -ojos, -ojos
atvairīgs (tāds, kas atvaira)
atvai|ris, -ŗa (buferis)
atvair|īt, -u, [mēs -ām], -īju
at|vākt, -vācu, -vācu, -vākams, -vākts
atva|inājums|s, -a
atva|ināt, -inu, -ināju
atvarains
atvar|s, -a
atvasāj|s, -a
atvasara
atva|se, *ddzsk. ģen.* -šu
atvas|ināt, -inu, -ināju
at|vāzt, -vāžu, -vāžu, -vāzdams, -vāzts [nazi]
atved|ināt, -inu, -ināju
atveid|ot, -oju, -oju
atveid|s, -a

atveldze
atveldz|ēt, -ēju, -ēju
atveldz|ināt, -inu, -ināju
atvēle
at|vēlēt, [ar platu ē] -vēlu, -vēlēju
at|vēlt, -vēļu, -vēļu
|atventel|, **advents**
atve|re, *ddzsk. ģen.* -ŗu
at|vērt, -veŗu, -vēru
atvēs|ināt, -inu, -ināju
at|vest, -vedu, -vedu, -vezdams, -vests
at|vēst, -vēstu, -vēsu, -vēsdams
atvēz|ēties, -ējos, -ējos
atvēzien|s, -a
at|vēzties, -vēžos, [viņš -vēžas], -vēzos, -vēzdamies
atviegl|ināt, -inu, -ināju
atviegl|ojums|s, -a, **atvieglinājums|s**, -a
atviegl|ot, -oju, -oju
at|vilgt, -vilgstu, -vilgu, -vilgdams [no mitruma]
at|vilkt, -velku, -vilku, -vilkdams, -vilkts
atvilktne
at|vilt, -viļu, -vīlu
atviru, *adj.*
atvirz|īties, -os, [mēs -āmies], -ījos
atzale
atzarojums|s, -a
atzarošana
atzar|ot, -oju, -oju
atzar|s, -a
at|zelt, -zeļu, -zēlu
atziede (atkārtota, vēlīna ziedēšana)
atzī|me, *ddzsk. ģen.* -mju
atzinība
atzinīgs
atzinums|s, -a
atziņa
atzīt, atzīstu, atzinu, atzīdams, atzīts
at|zvelt, -zveļu, -zvēlu

atzveltne
atzvelt|nis, -ņa
atzvilu|s], *adv.*
at|žilbt, -žilbstu, -žilbu,
 -žilbdams
at|žirgt, -žirgstu, -žirgu,
 -žirgdams
audējs
audeklenes (džīnas,
 audekla bikses)
audekl|s, -a
audien|ce, *ddzsk. ģen.*
 -ču
auditorija, klausītava
auditor|s, -a
audit|s, -a
aud|s, -a, *par. ddzsk.*
 audi
audum|s, -a
au|dze, *ddzsk. ģen.* -džu
audzējs, -a, *med.*
audzelīgs [lietus]
audzēk|nis, -ņa
audz|ēt, -ēju, -ēju
audz|ināt, -inu, -ināju
audžubēr|s, -a
audžuģimene
augkopība
 [auglencā], **augliniek|s**,
 -a
auglība
auglīgs
auglīgum|s, -a
augliniek|s, -a
 [ziedaugiem]
aug|lis, -ļa
aug|kopība
aug|ko|pis, *siev.* -pe,
ddzsk. ģen. -pju
aug|ošana
aug|ot, -oju, -oju
aug|otāj|s, -a
aug|u dārzs, -a
aug|ūden|s, -s
augmentācija
augment|s, -a, *val.*
augo|nis, -ņa
augoņains
aug|s, -a

augсне
augstceltne
augstci|lnis, -ļņa (*v.*
 Hochrelief)
augstenes, **bēniņi**
augstiene
augstkalne
augstlēcšana, *sport.*
augstprātība
augstprātīgs
augstprā|tis, -ša
augsts
augstsirdība
augstsirdīgs
augstskola
augstspiedum|s, -a
augstspriegum|s, -a
augstu
augstum|s, -a
augstvērtīgs, *adj.*
augša
augšā|m]
augšdaļa
augšējs
augšgal|s, -a
augšiene
augšpēdu, *adv.*
augšpus
augšstāvs
augšte|ce, *ddzsk. ģen.*
 -ču
augšupeja
augšup
augšupējs [radnieks]
augšupe|nis, -ņa (īpaša
 veida burts), *grāmr.*
augšzemnieks
 („augšzemnieku
 izloknes”)
aug|t, -u, -u
augtene (*vide*, kuņā aug
 augi)
augu|lis, -ļa (*kas labi*
 aug, *attīstās*)
augum|s, -a
august|s, -a
auka
aukains, *adj.*
aukla (*sienamais*)

aukle (*kopēja*)
auklējum|s, -a,
lolojum|s -a
aukl|ēt, -ēju, ēju
aukl|lis, -ļa
aukslējas
aukslēje|nis, -ņa (*skaņa*),
val.
aukstasinība
aukstasinīgs
aukstasiņu dzīvniek|s,
 -a
aukstīgs
auksts [laiks]
aukstumpumpa
aukstum|s, -a
 aula
aulekšiem
aulekš|ot, -oju, -oju
au|lis, -ļa (*bišukoks*)
aul|s, -a (*ciemats*
 Kaukazā)
au|liem [skriet]
au|lot, -oju, -oju
aumalīgs (*neapturams*)
aumaļām
aunagalva (*sēne*)
aun|s, -a, **teķ|is**, -a
aura
aurēlijas, **medūzas**
aureols
aureomicīn|s, -a, *med.*
aur|ēt, -ēju, -ēju
auri
auriņ|š -a (*putnu auriņš*,
 putnu būris)
aur|ot, -oju, -oju
ausaine (*cepure*)
ausai|nis, -ņa (*piem.*,
 zaķis)
ausains, *adj.*
ausekl|lis, -ļa
aus|īties, -os, [viņš -ās],
 -ījos
auskar|s, -a
auskultācija, *med.*
ausma
aus|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 ausu, *dem.* austiņa

aust, aust, ausa, ausdams
[gaisma]
aust, aužu, audu,
auzdams, austs
[audeklu]
austere (dzīvnieks)
austersēnes
austre|nis, -ņa (vējš)
austiņas (klausāmās)
austra (rīta blāzma)
austrālieši
austrieši
austrumdaļa
austrumeiropie|tis, -ša
austrumi
austrumniecisks, *adj.*
austrumniek|s, -a
austuve
auša
aušana
auš|āties, -ājos, -ājos
aušīgs
aušīgum|s, -a
auš|oties, -ojos, -ojos
aut, aunu, āvu
autarchija (valdīšana
pār sevi)
autarķija (kādas valsts
iztikšana ar pašas
ražojumiem)
autentisks
auto
autoavārija
auto braucien|s, -a
autobiografija
autobiografisks
autobraucēj|s, -a
autobus|s, -a
autoceļ|š, -a
autochtons
autodafē
autodidakt|s, -a
autodrom|s, -a
autogamija
autogens, *adj.*
autografs
autokar|s, -a
autokatastrofa,
autosadursme

autokratija
autokratisks
autokrat|s, -a
automaģistrā|le, -ļu
automatisks
automatizācija
automatiz|ēt, -ēju, -ēju
automat|s, -a, *subst.*
automobil|lis, -ļa
automobilist|s, -a
autonomija
autonoms, *adj.*
autoosta
autopsija
autorapliecība
autoratlīdzība
autoritārs
autoritā|te, *ddzsk. ģen.*
-šu
autoritātīvs, *adj.*
autor|s, *siev. -e*
autortiesības
autorūpniecība
auto satiksme
autoservis|s, -a
autosport|s, -a
autosugēstija,
pašiedvesma
autotipija
aut|s, -a
autsailer|s, -a
auzāji (auzu stiebru
paliekas pēc pļaujas)
auzāj|s, -a (lauks)
auzas
auze|ne, *ddzsk. ģen.*
-ņu
auzu pārslas
āva (kaŗa cirvis)
avangardist|s, *siev. -e*
avangard|s, -a,
priekšpulk|s, -a
avans|ēt, -ēju, -ēju
avansie|ris, ņa
avans|s, -a
avantūra
avantūrist|s, -a
avar|ēt, -ēju, -ēju
avarija

avenāj|s, -a
avene (oga)
avenija
aven|s, -a
aviācija
aviātor|s, -a, lidotāj|s,
-a, lido|nis, -ņa
**aviometeoroloģiskā
stacija**
avitamīnōze
āv|ītis, -os, -ījos
avī|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
avīžniek|s, -a
avīžrakst|s, -a
avokādo
avoksnējs [lauks]
avotains
avotkaļķi
avot|s, -a
av|s, -s
azaid|s, -a
azaliņa
azartist|s, *siev. -e*,
ddzsk. ģen. -u
azart|s, -a
azbest|s, -a
āz|ēt, -ēju, ēju
āziāti
āziātisks
azil|s, -a, **patversme**
azimut|s, -a, *astr.*
āzis, *ģen. āža*
azot|s, -s, *ddzsk. ģen.*
azošu, *siev.*
ažiotāža
āžrags (mūzikas
instruments)
ažūrs

B

bāba
babit|s, -a
baci|lis, -ļa, **baci|lls**, -lla
bacillārs, *adj.*
badacietēj|s, -a; **bada
cietēj|s**, -a
badadzeguze, **pupu|tis**,

-ša
badakā|sis, -ša
badīgs
badīgum|s, -a
badīk|lis, -ļa
bad|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
badminton|s, -a
badmira
bad|oties, -ojos, -ojos
bad|s, -a
bagar|ēt, -ēju, -ēju
bagar|s, -a
bagātība
bagātīgs, *adj.*
bagāt|ināt, -inu, -ināju
bagāt|nieks, *siev.* -niece
bagāts
bagāža
bagāž|nieks, -nieka
baidek|lis, -ļa
baid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
baig|s, -a, *subst.* un *adj.*
baigum|s, -a
bail
bai|les, *ddzsk. ģen.* -ļu
bailīgs, *adj.*
bai|loties, -ojos, -ojos
bailu|lis, -ļa
baisma, bailes
baismīgs, *adj.*
bais|s, -a, *subst.* un *adj.*
bait|s, -a, *dator.*
bajadēra
bajār|s, -a
bajonete, *mil.*
bāka
bakalaur|s, -a
bakas, *med.*
bakchanālijas
bakchan|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
bakstīk|lis, -ļa
bakst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
baktēriāls, *adj.*
baktēricīds
baktērija

baktēriolog|s, -a
baktērioloģija
bākugun|s, -s
bakurētais, *adj.*
baķ|is, -a
balā|de, *ddzsk. ģen.* -žu
balādisk|s, *adj.*
balādist|s, *siev.* -e
balagan|s, -a
balalaika
balamute
balamut|ēt, -ēju, -ēju
balanda (augš)
balanse
balans|ēt, -ēju, -ēju
bālasinība
balast|s, -a
baldachīns
baldrīn|s, -a, (zāles)
bāleliņ|š, -a
balerīna
bal|ēt, -u, [tas bal], -ēju
bāl|ēt, -u, [viņš bāl], -ēju
baletdejojātā|s, -a
baletmeistar|s, -a
balet|s, -a
balgans
bālgans
bālģī|mī, -mja
balin|āt, -u, -āju
bāliņ|š, -a, **bāleliņ|š**, -a
balkon|s, -a
balle
ball|ēt, -ējos, -ējos
ballinieks|s, -a
ballistika
balneoloģija, *med.*
balneoterapija, *med.*
balo|dis, -ža
balon|s, -a
bal|ot, -oju, -oju
bāls, *adj.*
balsekļi (v.
 Stimmbänder)
balsene (balss rīkle)
balsīgs [līdzskanis], *val.*
bals|ināt, -inu, -ināju
bals|ot, -oju, -oju
balsotā|js, -a

bals|s, -a (tautasdziesmu
 meldija), *mūz.*
bals|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 balsu, *siev.*
 balss rīkle, **balsene**
 balss saikļi, **balsekļi**
balss tiesības
balstīk|lis, -ļa,
balstek|lis, -ļa
balstiņ|š, -a [vijolei]
balst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
balst|s, -a
baltalksnāj|s, -a
baltalk|snis, -šņa
baltegle (v. Weißtanne,
 Edeltanne)
balte|nis, -ņa, **baltiņ|š**, -a
baltgal|vis, -vja
balti (tautu kopa)
balt|ietis, *siev.* -iete
baltkriev|s, *siev.* -iete
baltkvele
baltmaize
baltma|tis, -ša
baltolog|s, -a, **baltist|s**,
 -a
baltoloģija, **baltu**
filoloģija
baltpie|ris, -ra
balt|ot, -o, -oja
baltro|cis, -ča
balts, *adj.*
baltum balts
baltum|s, -a
bālum|s, -a
balustrāde
balustr|s, -a
baltvācieši, baltvāci
balva
balzam|ēt, -ēju, -ēju
balzam|s, -a
balzien|s, -a [ragavām]
baļķ|is, -a
baļļa
bambus niedre
bambus|s, -a
banālitate
banāliz|ēt, -ēju, -ēju

banāls
banana
banda
bandāža
bandinieks|s, -a
bandītisms|s, -a
bandītis|s, -a
bandrole
bandubērns|s, -a
bandūra
bandžo
bangā
bangains, *adj.*
banglot, -o, -oja
banjan|s, -a
banka
banket|s, -a
banknots|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
bankrotēt, -ēju, -ēju
bankrots|s, -a
baņķieris, -ŗa
baptists|s, -a
 [bārabērns], **bārabērns**|s,
 -a
baraka
 [baravika], **cietā beka**,
cietene
bārbala („bērza
 bārbalas”)
barbarisks
barbarisms|s, -a
barbars|s, -a
bārbele (augš)
bārda
bārdaiņis, -ņa
bārdains, *adj.*
bārdāma
 bārdas na|zis, -ža,
 skuveklis, -ļa
bārdzīnis, -ņa
bards|s, -a,
 dziesminieks|s, -a
bardzība
bāre[ne]
bareljefs|s, -a, zem|cilnis,
 -ciļņa
barelis|s, -a
bāre[ne], -ņa

bārenība
bare|te, *ddzsk. ģen.* -šu
bargs
bargums|s, -a
bāriens|s, -a
barijs|s, -a
barikāde, *ddzsk. ģen.*
 -žu
bāriņtiesa
bāris, -ŗa
barisfaira, *ġeol.*
bariton|s, -a
barīts|s, -a
barjēra
barjērskrējējs|s, *siev.* -a
barka
barkarolla, *mūz.*
barkasa (kuģis)
bārksts|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 bārkš[k]u
bārkš[k]ains [lakats]
bārmene
barografs|s, -a, *meteor.*
barokāls, *adj.*
baroklis, -ļa
baroks|s, -a
barometrs
barone[se], *ddzsk. ģen.*
 -šu
barons|s, -a
barlot, -oju, -oju, **barlot**,
 -oju, -oju
bars|s, -a
bārs|s, -a (dzērienu
 pārdotava)
bārstīt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
bārt, baŗu, bāru [-as]
bārteris|s, -a
barve[dis], -ža
bārzda, **bārda**
bārabērns|s, -a
barlot, -oju, -oju, **barlot**,
 -oju, -oju
 basbariton|s, -a, *mūz.*
baseins|s, -a
baskājis|s, -a
basketbolists|s, *siev.* -e
basketbols|s, -a

baski
baskvils|s, -a
basis|s, -a, *mūz.*
bastards|s, -a
basteja
bastion|s, -a
baškiri
batālija
bataljons|s, -a
baterija
batika
batists|s, -a
bauda
baudījums|s, -a
baudīt, -u, [mēs -ām],
 -īju
baudkāre
baudkāriģis, **baudkārs**,
adj.
baumas, **tenkas**
baumlot, -oju, -oju
bauris, -ŗa
baurlot, -oju, -oju
bauslis, -šļa
 [baušļaks], **busulis**, -ļa
bauze
bazalts|s, -a
bazārs|s, -a
baze, *ddzsk. ģen.* bažu
bazēlties, -jos, -jos
bazilika (celtne)
bazilisks, *subst.*
 (dzīvnieks)
bazisks, *adj.*, *ķīm.*
baznīca, **dievnams**
baznīcēns|s, -a
baznīctēvs|s, -a
bāzt, bāžu, bāzu,
 bāzdams, bāzts [-as]
bāztin piebāzts
bazūne
bazūnēt, -ēju, -ēju
bažas
bažģis [prāts]
bažģitēns, -ījos, -ījos
bebrkārkliņš|s, -a
bebrs|s, -a
bēda
bēdāt, -āju, -āju,

-ādams
bedējs, -a (kaprancis)
bedek|lis, -ļa (kurmja rakums, cēlums)
bēdīgs, *adj.*
bedības
bed|īt, -īju, -īju
bēdluga
bed|re, *ddzsk. ģen.* -ŗu
bedŗains
bēdubrā|lis, -ļa
bēdu brā|lis, -ļa
beduīni
bēdu|lis, -ļa
bēdu luga
bēdz|ināt, -inu, -ināju
bēg|lis, -ļa
begonija (augš)
bēgšus, *adv.*
bēgt, bēgu, [ar šauru ē], bēgu, bēgdams
bēgu|lis, -ļa
bēgu|lot, -oju, -oju
bēgum|s, -a
|beice|, **kodne**
beidzot
beigas
beigt, beidzu, beidzu, beigdams, beigts [-as]
beigts
beishō|s, -a, *sport.*
beka
bekar|s, -a, *atsaucamā zīme, mūz.*
bēkon|s, -a
bek|ot, -oju, -oju
beletristika
beletristisks
belladonna
beludžistānieši (tauta)
belzien|s, -a
bel|znis, -žņa
belzt, belžu, belzu, belzdams, belzts
beļģis, -a, **beļģ|ietis**, -ieša, *siev.* -iete
bemol|s, -a, **pazemināmā zīme**, *mūz.*
|bencīns|, **benzīn|s**, -a

bende, *dat.* [*siev.*]
bendei, [*vīr.*] bendem, *ddzsk. ģen.* benžu
bendesmais|s, -a
bend|ēt, -ēju, -ēju
benediktie|tis, -ša
benefi|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
beneficij|s, -a [lēŗu tiesībās]
bengāļi
bēniņi, **augstenes**
bēniņstāv|s, -a
bentos|s, -a
benzīn|s, -a
benzīntank|s, -a
benzīnvedēj|s, -a
benzol|s, -a
berberi (tauta)
bē|res, -ŗu
beri-beri, *med.*
berillij|s, -a (metalls)
berill|s, -a (dārgakmens)
bērinieki
bēri|nieks, *siev.* -niece
bē|ris, -a (zirgs)
berklj|s, -a, *ķīm.*
bērnaukle
bērndārzniece
bērn|u|dārz|s, -a;
bērn|u|dārz|s, -a
bērnība, **mazatne**
bērnistaba, **bērn|u|istaba**
bērnīškība
bērnīškīgs
bērn|s, -a
bērnubērni
bērnudienas
bērnunam|s, -a
bērs, *adj.*
bērt, beŗu, bēru
bērtin bērt
bērzaine, **bērzājs**
berze
berzene (piestiņa)
berze|nis, -ņa (skaņa), *val.*
berz|ēt, -ēju, -ēju
bērzlape (sēne)

bērz|s, -a
berzt, beržu, berzu, berzdams, berzts [-as]
berzumi |rīvmaize|
beramkrava
bērkamba|ris, -ŗa
best, [ar platu e] bedu, [viņš bed], bedu, bezdams, bests (rakt)
bestija
bešā, *adv.*
bēta
beton|ēt, -ēju, -ēju
beton|s, -a
bezalgas atvaļinājums, -a
bezalkoholisks
dzērien|s, -a
bezbailīgs, *adj.*
bezbai|lis, -ļa
bezbēdīgs
bezbē|dis, *siev.* -e, *ddzsk. ģen.* -žu
bezbēdniek|s, -a
bezbērn|u|atraitne
bezbīlet|nieks, *siev.* -niece
bezcerību, **necerīgs**
bezcukura, **bezsukura**
bezdarbīgs
bezdar|bis, -bja
bezdarbnieks
bezdarbs
bezdelīdzēns
bezdelīga
bezdelīgactiņa, *bot.*
bezdibe|nis, -ņa
bezdievīgs
bezdie|vis, -vja
bezdrāts telegraf|s, -a
bezgala daudz, maz, liels
bezglība
bezglīgs
bezglis, -ļa
(nepiepildāms cilvēks)
bezgaumīgs, *adj.*
bezglau|sis, -ša
bezglodis, -ža

bezierunu [padošanās]
bezīpašnieka manta
bezizejas stāvoklis
bejjēdzība
bejjēdzīgs, *adj.*
bejjūtīgs, *adj.*
bezkaunība
bezkaunīgs, *adj.*
bezkauna
 [bezkrāsains], **bezkrāsas**,
bezkrāsu („bezkrāsas
 šķidrums”)
bezlake (augš)
bezmaksas darbi
bezmantinieku manta
bezmati|s, -ša
bezmaz [ar uzsvaru 2.
 zilbē] (gandrīz)
bezmēn|s, -a [svēršanai]
bezmērķa darbošanās
bezmiegs, -a
bezmugurkaulnieks|s, -a,
zool.
bezmuitas preces
beznaudas maksājumi
beznodokļu preces
bezpajumtnieks|s, -a
bezpaldzīgs, *adj.*
bezpatejiski, *adv.*
bezpatejisks, *adj.*
bezpavalstniecība
bezpavalstnieks, *siev.*
 -niece
bezpelnas biedrība
bezpersonisks
bezprātība
bezprātis, -ša
bezprocentu
 aizdevum|s, -a
bezrecepšu zāles
bezzūpīgs
bez sala laiks, -a
bez sāls ēdieni
bez samana
bez satura
bez sir|dis, -ža
bezspār|nis, -ņa
bez spēcīgs
bez spēk|s, -a

bezsvara stāvoklis, -ļa
beztiesīgs
beztrūdu zeme
bez vadu telegraf|s, -a
bezzār|dis, -ža
bezzēja laiks
bezzvērts preces
bezzvēsts prombūt|n|e
bezzvēsts projiens
bezzvīzu kārtība
bezzemnieks
bezziedu augi
bezzo|bis, -bja
biatlons|s, -a
bībele
bībelnieks|s, -a
bibliofilija
bibliofil|s, -a
bibliografija
bibliografs
bibliografisks
bibliomanija
bibliotēka
bibliotēkār|s, *siev.* -e
 [bicantieši], **bizantieši**
biceps|s, -a, *anat.*
bīdā matslēga
bīdāmdur|vis, -vju
bīdāmmēr|s, -a
bīdek|lis, -ļa
bīd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
bīdēk|lis, -ļa
bīd|ēt, -ēju, -ēju
bīdinājums, -a
bīdrība
bīdrinieks|s, -a
 (kompaņons)
bīdrisks, *adj.*
bīdr|oties, -ojos, -ojos
bīdr|s, -a, *vok.* bīdr!
siev. bīdre[ne]
bīdrzīme (-)
bīd|s, -a, *subst.*
biennā|le, -ļu
bie|te, -šu
bieze|nis, -ņa („tomātu
 biezenis”)
biezeņzupa

bīz|ēt, -ēju, -ēju
bīzgal|vis, -vja
bīz|ināt, -inu, -ināju
bīzok|nis, -ņa
bīzpiens, -a
bīzputra
bīzi, *adv.* („bīzi
 apdzīvota vieta”)
bīz|s [mežs]
bīz|sula
bīzum bīz|s
bīzum|s, -a
bīzzupa
bīži, *adv.* („bīži
 slimot”)
bīž|s („bīži
 apciemojumi”)
bīf|lis, -ļa
bīf|lāda
bīfstēks
bīfurkācija
bīgamija
bīgoterija
bīgu|lis, -ļa, **bīstek|lis**,
 -ļa [ar ko rauš ogles]
bīgu|zis, -ža (ēdiens)
bīheviroms, *psīch.*
bīj|ība
bījāties, **bījājos**, **bījājos**
bījība, **bīja**
bījīgs
bījum|s, -a („purvi vēl
 rāda tauru kādreizēju
 bījumu”)
bīkarbonāt|s, -a, *ķīm.*
bīkls
bīksai|nis, -ņa
bīksains
bīk|ses, -šu
bīkstīk|lis, -ļa,
bīkstek|lis, -ļa
bīkst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
bīkšturi
bīkt|ēt, -ēju, -ēju
bīkt|s, -s, *siev.*,
grēksūdze
bīkvadrāt|s, -a, *mat.*
bīķe|ris, -ŗa, **kaus|s**, -a

bilabiāls, *adj.*, *val.*
bilan|ce, *dzsk. ģen.* -ču
bilaterāls
 bilde, **glezna**, **attēl|s**, -a,
aina
bildinājums, -a
bild|ināt, -inu, -ināju
bilingsvāls, **divvalodu**
biljard|s, -a
biljōns, -a
bilst, bilstu, bildu,
 bilzdams, bilsts
biļe|te, *dzsk. ģen.* -šu
biļeten|s, -a
biļina (krievu tautas
 dzejojums)
bimetallism|s, -a
 |bimsakmens, bimšteins|,
pūmek|s, -a
binārs, *adj.*, *alg.*
 |binde|, **sai|te**, -šu
binok|lis, -ļa
binokulārs, *adj.*
binomināldiferenciā|lis,
 -ļa, *alg.*
binom|s, -a, *mat.*
biofizika
biofizi|ķis, *siev.* -e
biografija
biografisks
biograf|s, -a
bioķīmija
bioķīmīk|lis, *siev.* -e
biolauk|s, -a
biolo|gs, *siev.* -ģe
bioloģija
biomicīn|s, -a
bionika
biopsija, *med.*
biosfaira
biosinteze, *ķīm.*
biostrāva
biotūt|s, -a
birdin|āt, -u, -āju
birka
birkavniek|s, -a
birkav|s, -a
birk|stis, -šķu (karsti
 pelni)

birkst|īt, -u, -īju
 („birkstīt ogli no skala”)
biroj|s, -a
birokratija
birokratisks
birokratiz|ēt, -ēju, -ēju
birokrat|s, *siev.* -e
 |birste|, **suka**
birt, birstu, biru
birums, -a
birze („sējuma birze”)
birzīgs (drupens)
birz|s, -s, *dem.* birztiņa
 (bērzu mežs)
birzt, birstu, birzu,
 birzdams, *vēl. izt.* birztu
birztala
birzum|s, -a
birža
biržains (nevienādi
 nosēts)
birž|ot [zemi], -oju, -oju
bise (medību šautene)
bisektri|se, *dzsk. ģen.*
 -šu, *geom.*
bisniek|s, -a
bīskapija
bīskaps|s, -a
biskvīt|s, -a
bismut|s, -a
bīstams
biste, *dzsk. ģen.* bistu
 |biszāles|,
šaujampulve|ris, -ŗa
bīstek|lis, -ļa, **bigu|lis**,
 -ļa [ar ko rauš ogles]
biško|pis, -pja
biškrēsliņi (augš)
biš[u]kok|s, -a (strops)
bi|te, -šu
bīties, bīstos, [viņš
 bīstas], bijos
bitinieks, -a (biškapis)
bits, *dator.*
bizantieši
bizantisks
bizarrs, *adj.*
bi|ze, *dzsk. ģen.* -žu
bizenēt, -ēju, -ēju

bizeņu laiks
bizo|nis, -ņa (kas bizo
 apkārt)
bizon|s, -a, (Amerikas
 bifelis)
bizo|t, -oju, -oju
bižuterija
blaivs, leišu blaīvas,
 vācu nüchtern, kr.
 трезвый
blaivums, -a
blakām, **blakus**
blakne
blakusapstākļi
blakusdarb|s, -a
blakusdzīvok|lis, -ļa,
blaku dzīvok|lis, -ļa
blakusistaba, **blaku**
istaba
blakuslēmums, -a
blakuslieta
blakusmāja
blakusprojekt|s, -a
blakt|s, -s, *dzsk. ģen.*
 blakšu
 blakusistaba, **blaku**
istaba
 blakusleņķ|is, -a, **blaku**
leņķ|is, -a
blakustelpa, **blaku**
telpa
blakus, **blakām**
 („blakus istabai ir
 virtuve”)
blakus izmantošana
blakus vajadzība
blāķ|is, -a
blamāža
blam|ēt, -ēju, -ēju
bland|īties, -os, [viņš
 -ās], -ījos
blando|nis, -ņa
blanka (biezs dēlis)
blanket|s, -a (formulārs)
blanko kredīt|s, -a
blasfēmija
blaugzna
blaugznains
blaugzn|āt[ies], -ājas,

-ājās
blāvbaltum|s, -a (v. Mattweiß)
blāv|ot, -o, -oja (matēt, v. mattieren)
blāvs, *adj.* (v. matt)
blāvstikl|s, -a
blāzma
blāzmojum|s, -a
blāzm|ot, -o, -oja
blēdība
blēdīgs, *adj.*
blē|dis, -ža, *siev.* -de
blēd|īt, -īju, -īju
|bleķis|, **skārd|s**, -a
blende, *fotogr.*
blenzt, blenžu, blenzu, blenzdams, blenzts (skatīties)
blēņas
blēņda|ris, -ra
blēņ|oties, -ojos, -ojos
blēt, blēju, blēju
bliest, bliežu, briedu, bliezdams (piebriest)
blie|te, *dzsk. ģen.* -šu (v. Handramme)
bliet|ēt, -ēju, -ēju
bliezt, bliežu, bliezu, bliezdams, bliezts (sist; skriet)
blīgzna (koks)
blis|ināt, -inu, -ināju
blīst, blīstu, blīdu, blīzdams (pieņemties apmērā)
bliukšķēt, bliukšķ, bliukšķēja
blīv|ēt, -ēju, -ēju
blīvs, *adj.*
blīvum|s, -a
blīzns (kompakts)
blokā|de, *dzsk. ģen.* -žu
blokmāja
bloknot|s, -a, **piezīmju blok|s**, -a
blok|s, -a
blok|ēt, -ēju, -ēju

blondīne
blondīn|s, -a
blonds
|blūdžīnas|, **džīnas**, **audekles**
bluķis, -a
blusa
blusains, *adj.*
blus|ot, -o, -oja
blūze, *dzsk. ģen.* -žu
blāu|ris, -ra
blāurs, *adj.*
blāust|īties, -os, [viņš -ās], -ījos
blāut, blāuju, blāvu
blāvēj|s, *siev.* -a
blāvien|s, -a
|blītkā|, **spangale**, **žibu|lis**, -ļa
blōda
blōdveidīgs, **blōdveida**
boa
bob|s, -a
bobslej|s, -a
bocma|nis, -ņa
|bode|, **veikal|s**, -a
bohēma
bohēmie|tis, -ša
boikot|ēt, -ēju, -ēju
boikot|s, -a
boja [ar īsu o!] (ūdenī peldoša zīme)
bojā eja
bojā iet
bojājum|s, -a
bojāt, -āju, -āju
bojīgs (tāds, kas ātri bojājas)
|bokāls|, **pokāl|s**, -a
bokse|ris, -ra
boks|ēties, -ējos, -ējos
boksīt|s, -a
boks|s, -a
bōle
bolero
bolid|s, -a
bol|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
bolīvieši

|boļševiks|, **lieliniek|s**, -a
bombard|ēt, -ēju, -ēju
bo|mis, -mja
bonitāte
bonvivan|s, -a
boracīt|s, -a
borak|s, -a
boreāls, *adj.*
bor|s, -a
borskābe
boršč|s, -a, *kul.*
bort|s, -a
boston|s, -a
botanika
botaniķ|is, -a
botanisks
bo|tes, -šu
botulism|s, -a, *med.*
bozties, božos, [viņš božas], bozos, bozdamies
brachikefalija
brachikefals, *adj.*
brachiloģism|s, -a
brāchma|nis, -ņa
brāchmanisms
brača, altvijole
brad|āt, -āju, -āju
brade|nis, -ņa, **bride|nis**, -ņa (tīkls)
bradu(s)
brāga, **šķiede|nis**, -ņa
brakšķēt, brakšķ, brakšķēja
|brāķeris|, **šķirotāj|s**, -a
brāk|ēt, -ēju, -ēju,
niec|ēt, -ēju, -ēju
brāk|is, -a, **niece**
brālēn|s, -a (tēva vai mātes brāļa dēls)
brālība (ģilde)
brālīgs, *adj.*
brāl|is, -ļa
brājadēl|s, -a, **brāle|nis**, -ņa
brāļameita, **brālene**
brāļasieva, **mārša**
brā|loties, -ojos, -ojos
brāju draudze

brāļu kapi
brammanība
bramma|nis, -ņa
brangs
branša, nozare
brasl|s, -a [upē]
brašs
braucēj|s, *siev.* -a
braucien|s, -a
brau|cīt, -ku, [mēs -ām],
 -cīju [-ās]
brauk|āt, -āju, -āju
braukšus, *adv.*
braukt, braucu, braucu
brauktu|ve, *ddzsk. ģen.*
 -vju
bravo!
bravūra
brazīlieši
brāziens
brāzma
brāzmais, *adj.*
brāzm|ot, -oju, -oju
brāzt, brāžu, brāzu,
 brāzdams, brāzts [-as]
brēcien|s, -a
brēc|ināt, -inu, -ināju
brēka
brēk|āt, -āju, -āju
 |breksis|, **plau|dis**, -ža
brēkt, brēcu, brēcu,
 brēkdams
brēku|lis, -ļa
brelok|s, -a
brem|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
bremz|ēt, -ēju, -ēju
brendij|s, -a
brētliņ|š, -a
bretoņi
breviārij|s, -a
bride|nis, -ņa, **brade|nis**,
 -ņa (tīkls)
brīd|ināt, -inu, -ināju
brī|dis, -ža, *dem.* brītiņš
bridž|s, -a
briedene (sēne:
 šampiņons)
bried|ēt, -ēju, -ēju
briedīgs („briedīgi

graudi”)
bried|ināt, -inu, -ināju
brie|dis, -ža (*v.* Elentier,
 Elch, *kr.* лось)
briedum|s, -a
briesmas
briesmīgs, *adj.*
briesmo|nis, -ņa
brīest, brīestu, brīedu,
 brīezdams
brigā|de, *ddzsk. ģen.* -žu
brigādie|ris, *siev.* -re,
ddzsk. ģen. -ŗu
brīket|s, -a
brīksnāj|s, -a
brīksnis, *par. ddzsk.*
brīkšņi
brīkš|kēt, brīkšķ,
 brīkšķēja
brīkš|kēt, brīkšķ,
 brīkšķēja
brīkš|ķis, -a (troksnis)
brīljantīn|s, -a
brīljant|s, -a
brīl|les, -ļļu, **acenes**
brīl|ļains
brīniš|ķīgs
brīn|īties, -os, [viņš -ās],
 -ījos
brīn|s, -a („skatīties
 brīna pilnām acīm”)
brīnum, *adv.*
brīnumains
brīnumda|ris, -ŗa
brīnum|s, -a
brīnumsvē|ce, *ddzsk.*
ģen. -ču
brīnumzāles
brīolog|s, -a
brīologija
brīst, brīenu jeb brīedu,
 brīdu, brīzdams, brīsts
brīšus, *adv.*
brīti (tauta)
brīvā, *adv.*
brīv|bīle|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
brīvdabas mūzej|s, -a
brīvdiena

brīvdomātāj|s, -a
brīve (brīvība)
brīvība
brīvklausītāj|s, *siev.* -a
brīv|laik|s, -a,
brīvdienas
brīvlaišana
brīvmāksli|nieks, *siev.*
 -niece
brīvmūrniek|s, -a
brīvosta
brīvpilsēta
brīvprātīgais
brīvprātīgs, *adj.*
brīvrokas zīmējum|s, -a
brīvs
brīvsitien|s, -a
brīvso|lis, -ļa
brīvstunda
brīvvalst|s, -s
brīze
brīžam
brodiņš (trīsstūrainis logs
 vai loga vaļums kores
 galā)
broka|stis, -šķu jeb -stu
brokastlaik|s, -a
brokast|ot, -oju, -oju
brokāt|s, -a
broke|ris, -ŗa
brōm|s, -a
bronchas
bronchiāls, *adj.*
bronchiolas
bronchīt|s, -a
bronchoskopija
bronchoskop|s, -a, *med.*
bronzā
bronz|ēt, -ēju, -ēju
 |broša|, **sakta**
broš|ēt, -ēju, -ēju
brošētāj|s, *siev.* -a
brošūra
brūce
brucek|lis, -ļa [izkaptis
 asināšanai]
brucl|ināt, -inu, -ināju
 [izkapti]
bruģ|ēt, -ēju, -ēju

bruģ|is, -a
bruģu tiesa
brūklenāj|s, -a
brūklene
brukstalas
brukt, brūku, bruku,
 brukdams
bruļjon|s, -a
brūna|cis, *siev.* -ce
brūnaļa
brunči
brūn|ēt, -ēju, -ēju
brunet|s, -a, *siev.* -e
brūngans, *adj.*
brūnīgsnējs, *adj.*
brūn|ināt, -inu, -ināju
brūnogle, *geol.*
brūns
brūnum|s, -a
bruņas
bruņinieks|s, -a
bruņne|sis, -ša
bruņniecība
bruņniecisks
bruņošanās
bruņ|ot, -oju, -oju (gādāt
 ieročus)
bruņucepure, **bruņu**
cepure
bruņurupucis
bruņuveste
bruņuvilciens|s, -a
 |brusa|, **šķaut|nis**, -ņa
brutālitate
brutāls
 |brūtel|, **līgava**
 |brūtģāns|, **līgavai|nis**,
 -ņa
bruto
bruto peļņa
brū|zis, -ža
bruž|āt, -āju, -āju
bubert|s, -a
bub|ināt, -inu, -ināju
bubu|lis, -ļa
būce|nis, -ņa (būda)
 |buča|, **skūpst|s**, -a
 |bučot|, **skūpst|īt**, -u,
 [mēs -ām], -īju

budē|lis, -ļa
budism|s, -a
buduār|s, -a
bu|dzis, -dža
budžet|s, -a
bufe|ris, řa, **atvai|ris**, -řa
buferjosla
bufervalsts, **buferu**
valsts, *ddzsk. ģen.*
 -šķu jeb -stu
buferzona
bufe|te, *ddzsk. ģen.* -šu
buka
būk|āt, -āju, -āju
buket|s, -a („vīna
 bukets”)
bukinist|s, -a
buklet|s, -a
bukn|īt, -īju, -īju
buk|s, -a, **stirnā|zis**, -ža
bukse, *tech.*
buķete, **ziedu pušķ|is**, -a
buldog|s, -a
buldozer|s, -a
buldurenēs (augšs)
buldur|ēt, -ēju, -ēju
buldu|ris, -řa
bulģāri
buljon|s, -a
bullā
bu|llis, -ļļa
bul|s, -a („bula gaiss”,
 „bula laiks”)
bulta, **šautra**
bult|ēt, -ēju, -ēju [duris]
bult|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 bulšu [durīm]
bulvā|ris, -řa
bumba
bumbiere, **krause**
 (koks)
bumbie|ris, -řa,
krau|sis, -ša (auglis)
bumb|ot, -oju, -oju
bumbotava
bumbu|lis, -ļa
bumbuļains
bumbve|dis, -ža
bumerang|s, -a

bundul|s, -a, *dem.*
 bunduliņš, -a
bundzinieks|s, -a
bundža
bungādiņa, *anat.*
bungas, *mūz.*
bung|ot, -oju, -oju
bunkur|s, -a
buras, **buřas**
burāšana, **buřāšana**
burāt, -āju, -āju, **buřāt**,
 -āju, -āju [zēģelēt]
burba (pora)
burbains (koks)
burbt, burbst, burb
 („pļava burbst vien”)
burbul|ēt, -ēju, -ēju
burbu|lis, -ļa
burbu|ot, -oju, -oju
burbuļvanna
būr|i, *siev.* -iete
burinieks|s, -a
bū|ris, -řa, **sprosts|s**, -a,
krātiņ|š, -a
 |burjati|, **buřati**
burka
burkāns|s, -a
burkšķ|ēt, -u, -ēju
burkšķ|is, -a
burleska
burlesks, *adj.*
burš|s, -a
burt, buru, būru [-as]
bur|te, *ddzsk. ģen.* -šu,
loze
burtene (kaste burtu
 novietošanai)
burt|ēt, -ēju, -ēju, **loz|ēt**,
 -ēju, -ēju
burtisks [tulkojums]
burtli|cis, -ča
burtnīca
burtniecība
burtnieks|s, -a
burt|ot, -oju, -oju
burt|s, -a
burve
burvība
burvīģs

burvilka (virve buru
uzvilkšanai)
bur|vis, -vja
burz|m]a
burzgul|ēt, -ēju, -ēju
(„ūdens burzgulē”)
burzgul|lis, -ļa
burzgu|lot, -oju, -oju
burzīgs („burzīga
drēbe”)
burz|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
buržuazija
buržuazisks
buṛamvārd|s, -a
buṛas, **buras**
buṛāt, **burāt**
buṛati (tauta)
bušmeņi
būt, esmu, biju, jābūt
butaforija
|bute|, plekste (zivs)
būt|n]e
būtība
būtisks, *adj.*
būvakmen|s, -s
būvdarb|s, -a
būvuzņēmum|s, -a
būtva (kr. БУТ)
būve
būv|ēt, -ēju, -ēju, **celt**
būvfirma
būvinspekcija
būvmateriāl|s, -a
būvstrād|nieks, *siev.*
-niece
buž|ināt, -inu, -ināju

C

cā|lis, -ļa
carism|s, -a
carī|ste, *ddzsk. ģen.* -stu
car|s, *siev.* -iene
cauna
caur, *prep.*
caurau|dzis, *siev.* -gusi
[gaļa]

caurausts [pavediens]
caurbira
caurbraucēj|s, *siev.* -a
caurbrauktuve
caurcaurēm
caurdu|res, -rū (sāpes)
caur|re, *ddzsk. ģen.* -rū,
caurule
caureja
cauri, *adv.*
caurlai|de, *ddzsk. ģen.*
-žu
caurlaidība (v.
Durchdringlichkeit)
caurlaidīgs [māla
trauks]
caurmēr|s, -a
caurrakst|s, -a
caurredzams
caurs, *adj.*
caurskate
caurskatīt, skatu cauri,
skatīju cauri
caurspīdīgs
caurstaigājams
caurstrāvots
caurte|ce, *ddzsk. ģen.*
-ču
caurteka
caur|ul]e
cauru|vad|s, -a
cauru|veidīgs,
cauru|veida
caurumains, *adj.*
caurum|ot, -oju, -oju
caurumotāj|s, -a
(mašīna caurumošanai)
caurumsi|tis, -ša (v.
Lochdorn)
caurvēj|š, -a
cech|s, -a
cechšteins
ced|ēt, -ēju, -ēju,
pārno|dot, -dodu,
devu, *tiesl.*
cekulains
cekuliņ|š, -a, *bot.*
cekuls
cēlāj|s, -a

cēlēj|s, -a
cēlgāze, *ķīm.*
celibāt|s, -a
cēlien|s, -a
celiņ|š, -a
cel|lis, -ļa [kājai]
cēlkok|s, -a
cella
cellofan|s, -a
celluloīd|s, -a
cellulōza
celmains, *adj.*
celmāj|s, -a, **celmaine**,
celmien|s, -a
celmene (sēne)
cēlmetall|s, -a
celmlau|zis, -ža
celmots [līdums]
celm|s, -a
cēlonība
cēlonisks
cēlo|nis, -ņa
cēls, *adj.*
cēlsirdība
cēlsirdīgi, *adv.*
cēlsirdīgs, *adj.*
cēlsir|dis, -ža
celšana
celt, ceļu, cēlu
celtne
celtniecība
celt|nieks, *siev.* -niece
celt|nis, -ņa (ceļamais
krāns)
celtuve
celtu|vis, -vja (lifts)
celtuvniek|s, -a
cēlum|s, -a, **cilme** (v.
Ursprung)
ceļabied|rs, *siev.* -re
ceļa jūtis
ceļamaize
ceļamkrān|s, -a, **celt|nis**,
-ņa
ceļamspēja
ceļasoma
ceļavīr|s, -a
ceļgal|s, -a [kājai]
ceļinieks|s, -a

ceļ[a]kāja
ceļmale, ceļmala
ceļmalīte (augš)
ceļojum|s, -a
ceļot, -oju, -oju
ceļrā|dis, -ža
ceļš, -a
ceļve|dis, -ža
cemen|tēt, -ēju, -ēju
cement|s, -a
cemme, cembe
cemurains
cemur|s, -a, (,ziedu
cemuri”)
cemurzie|dis, -ža (augš)
cena
cen|ot, -oju, -oju
cenrā|dis, -ža
cen|slis, -šļa (karjērists)
censo|nis, -ņa
censties, cenšos, [viņš
cenšas], centos,
cenzdamies
centība
centieni
centīgs
centimetr|s, -a
centner|s, -a
centrālpakure
centrāle
centrālizācija
centrāliz|ēt, -ēju, -ēju
centrāls, adj.
centrāltirg|us, -us
centrbēdzes spēks
centr|ēt, -ēju, -ēju
centrifuga
centrifugāls, adj.
centripetāls, adj.
centr|s, -a
centrtiece
cent|s, -a
cenz|ēt, -ēju, -ēju
cenzo|rs, siev. -re
cenz|s, -a
cenzūra
cepēj|s, -a, siev. -a
cepelīn|s, -a
cepeškrāsn|s, -s

cepe|tis, -ša
cepien|s, -a („maizes
 cepiens”)
ceplīnāt, -īnu, -īnāju
ceplis, -ļa
ceplītis, -ša, paceplītis,
-ša
cept, cepu, cepu
ceptuve
cepums
cepu|re, ddzsk. ģen. -ŗu
cepurīte (augš)
cepurniek|s, -a
cepurots
cerains, adj.
cerber|s, -a
cerebrāls, adj.
ceremoniāls, subst.
ceremonija
cerēt, [ar platu e] ceru,
cerēju
cerēties, ceros, cerējos
ceri (akmeņi pirts krāsni)
cerība
cerīgs, adj.
cerij|s, -a, ķīm.
ceriņi
cērme, zool.
cer|ot, -oju, -oju
cērp|s, -a
cer|s, -a
cērtē (īpašs cirvis)
certifikāt|s, -a, apliecība
cesija
cesionārs
ceturk|snis, -šņa
ceturtais
ceturtdaļa
ceturtdaļ|fināl|s, -a
ceturtdaļ|gadsimt|s, -a
ceturtdaļ|miljon|s, -a
ceturtdaļstunda
ceturtdiena
ceturtkārt
cēzij|s, -a
cezūra
|chaldieši|, kaldieši
chalva
chameleon|s, -a

chān|s, -a
chaos|s, -a
chaotisks
charta
chazāri
cheiromantija
cheiromant|s, -a
cheirotonija
cherub|s, -a
chimēra
chinīn|s, -a
chirurg|s, -a
chirurgija
chitōn|s, -a
chlōrāti
chlōr|ēt, -ēju, -ēju
chlōrid|s, -a
chlōrīt|s, -a
chlōrkaļķi
chlōrofill|s, -a
chlōroform|s, -a
chlōr|s, -a
cholera
cholerik|is, -a
cholesterīn|s, -a
chorda
choreografija
choreograf|s, siev. -e
chrestomatija
chrestomatisks
chrizantema
chrizolit|s, -a
chrōmatisks
chrōmolitografija
chrōmosōma
chrōmotipija
chrōm|s, -a
chronika
chronisks
chronograf|s, -a
chronologs, siev. -ģe
chronoloģija
chronoloģisks
chronometr|s, -a
chunchuzi (tauta)
cianāt|s, -a
ciankalij|s, -a
cianōze
cian|s, -a

cianūdenra|dis, -ža
ciba
cicero (burtu nosaukums)
ciedr|s, -a (koks)
ciekur|s, -a
cielava
ciemat|s, -a
ciemīn|š, -a
ciemkuku|lis, -ļa
ciemmaize
ciem|oties, -ojos, -ojos
ciem|s, -a
ciena, **cien|s**, -a, **cieņa**
cienast|s, -a (pacienājums)
cien|āt, -āju, -āju
cienība („cienība ļaužu acīs”)
cienīgs
cienīgtēv|s, -a
cien|īt, -īju, -īju
cienītāj|s, *siev.* -a
cien|s, -a
cieņa („cieņā, godā turēt”)
ciepst|ēt, -u, -ēju [cālis]
ciept, **ciepju**, **ciepu**, **ciepdams**
ciesa
ciesains, *adj.*
ciest, **ciešu**, **cietu**, **ciezdams**
ciešamā kārta (pasīvs), *val.*
ciešanas
ciešmetr|s, -a (1 m³ blīvas koksnes masas)
ciešs
ciet („taisīt duris ciet”)
ciete (stērķele)
cietējs, -a
cietene |baravika|
ciet|ēt, -ēju, -ēju
cieti, *adv.* („cieti saspīst”)
cietība („rakstura cietība”)
ciet|ināt, -inu, -ināju

cietinātāj|s, -a
cietok|snis, -šņa
cietpape (v. Preßspan)
cietpau|ris, -ŗa
ciets, *adj.*
cietsirdība
cietsirdīgs
cietsir|dis, -ža
cietumniek|s, -a
cietums, -a
cietumsar|gs, *siev.* -dze
cietumsod|s, -a
cietušais
cietviela, *fiz.*
cietzeme
cigare|te, *ddzsk. ģen.* -šu
cigār|s, -a
cig|lis, -ļa, **dadzī|tis**, -ša, **ķivu|lis**, -ļa
cigoriņi
cikādas
cik daudz
cikkārt
cikkārtējs
ciklāmen|s, -a, **Alpu vijolīte**
cikliskis, *adj.*
cikloīda
ciklon|s, -a
ciklop|s, -a
ciklotron|s, -a, *fiz.*
cik|s, -a
cikreiz
cikst|ēties, -os, [viņš -as] -ējos
ciksto|nis, -ŗa
ciktāl, *adv.*
cilas
cilāt, **cilāju**, **cilāju**
cildenība
cildens
cildenum|s, -a
cildinājum|s, -a
cild|ināt, -inu, -ināju
cild|īt, -u, [mēs -ām], -īju
cilds (v. edel)
ciliāti
cil|ināt, -inu, -ināju
cilindr|s, -a

cilme, **cēlums** (v. Ursprung)
cilmie|zis, -ža, *ġeol.*
cil|lnis, -ļņa (reljefs)
cilpa
cilpains, *adj.*
cilp|ot, -oju, -oju
cilt, **cilst**, **cil** („maize cilst”)
cilt|s, -s, *siev., ddzsk. ģen.* cilšu
ciltsbrā|lis, -ļa
ciltsgrāmata
ciltskok|s, -a
ciltsmāte, **pirmmāte**
ciltstēv|s, -a, **pirmtēv|s**, -a
cilvēce
cilvēcība (humānitāte)
cilvēcīgs (humāns, kr. *человечный*)
cilvēcīgum|s, -a
cilvēcisks (v. *menschlich*, kr. *человеческий*)
cilvēkēdāj|s, -a
cilvēk|s, -a
cimbala, *mūz.*
cimbu|lis, -ļa
cimd|s, -a
cināj|s, -a
cinga, *med.*
cinerārija (augšs)
cinīķ|is, -a
cinisks
cinism|s, -a
ci|nis, -ŗa
cīn|īties, -os, [viņš -ās] -ījos
cinkografija
cink|ot, -oju, -oju
cinkotipija
cink|s, -a, *ķīm.*
cinks|lis, -šļa
cinkziede
cinobr|s, -a
cīņa
ciņains
cionism|s, -a

cionist|s, *siev.* -e
ciparniek|s, -a
 („pulksteņa
 ciparnieks”)
ciparotāj|s, -a, *dator.*
cipar|s, -a
cipre|se, *ddzsk. ģen.* -šu
cīpsla
cīpslains, *adj.*
cīpslene [acij]
circe|nis, -ņa
cirkonij|s, -a *ķīm.*
cirk|s, -a
cirkšņi (paslēpenes)
cirkulācija
cirkulār|s, -a
cirkul|ēt, -ēju, -ēju
cirkul|lis, -ļa
cirkumfleks|s, -a, *val.*
cirme|nis, -ņa (kukaiņu
 kāpurs)
cir|mis, -mja (tārps)
cirmuļains [koks]
cirpt, cērpu, cirpu
cir|slis, -šļa (dzīvnieks)
cirsma
cirst, cērtu, cirtu,
 cirzdams, cirsts
cirta
cirtains
cirt|āt [matus], -āju, -āju
cirtā|ties, -ājas, -ājās
cirtēj|s, -a
cirtien|s, -a
cirt|nis, -ņa
cirtum|s, -a
cīru|lis, -ļa
cīru|pute|nis, -ņa
cir|vis, -vja, *dem.*
 cirvī|tis, -ša
cisas
ciska, *dem.* cisciņa
cista
cisterna
cīsties, cīšos, [viņš cī-
 -šas], cītos, cīzdamies
citadele
citādība
citāds

citara
citāt|s, -a
cit|ēt, -ēju, -ēju
cītība
cītīgs
citkārt
citolo|gs, *siev.* -ģe
citoloģija
citometr|s, -a
citplanētie|tis, -ša
citoplazma, *biol.*
citreiz
citreizējs, *adj.*
citrīt, citu rītu, *adv.*
citron|s, -a
citronskābe
citrovaniļa
citrusaugļi
citrusaug|s, -a, **citrus|s**,
 -a
cits, *pron.*
cittautie|tis, -ša
citticībniek|s, -a
citur, *adv.*
cituriene
citurienie|tis, *siev.* -te
citviet, *adv.*
civīlist|s, *siev.* -e
civīldienest|s, -a
civīlizācija
civīliz|ēt, -ēju, -ēju
civīlkodek|s, -a, *jur.*
civīllieta, *jur.*
civīllikum|s, -a
civīlprasība, *jur.*
civīlproces|s, -a, *jur.*
civīls
civīltiesa
civīltiesības
civīltiesisks
colla
cūce|ne, *ddzsk. ģen.* -ņu
cūcība
cūcīgs, *adj.*
cūciņa, *med.*
cūka
cūkāda
cūkēdien|s, -a
cūkgaļa

cūkgalns, *siev.* -ne
cūkkopība
cūkkolpis, -pja
cūkkūt|s, -s
cūkpiene
cūkpupa
cukurbiete, **sukurbiete**
cukurfabrika,
sukurfabrika
cukurgraud|s, -a
sukurgraud|s, -a
cukurnied|re, *ddzsk.*
ģen. -ŗu
cukur|s, -a, **sukur|s**, -a
cukurslimība,
sukurslimība
cukurslimniek|s, -a,
sukurslimniek|s, -a
cukurtrauk|s, -a,
sukurtrauk|s, -a
cunami
cunf|te, *ddzsk. ģen.* -šu
 |cvībaks|, **sausīņš**

Č

čabēt, čab, čabēja
čab|ināt, -īnu, -ināju
čabu|lis, -ļa
čaga
čagans, *adj.*
čakar|ēt, -ēju, -ēju
čakār|nis, -ņa, **sakār|nis**,
 -ņa
čakls
čaklum|s, -a
čakste, *ddzsk. ģen.*
 čakš[ķ]u
čakstēt, čakst, čakstēja
 („lapa krīt čakstēdama”)
čākstēt, čakst, čakstēja
 [sniegs]
čakstīte, *ddzsk. ģen.*
 -īšu
čalas („bērnu čalas”)
čaloņa
čal|ot, -oju, -oju
čamd|īt, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]
čāp|āt, -āju, -āju (lēnām
 iet)
čāpst|ināt, -inu, -ināju
 [muti]
čardaš|s, -a
čarlston|s, -a
čārterreis|s, -a
čārter|s, -a
čaugans
čaukstēt, čaukst,
 čaukstēja
čaukst|ināt, -inu, -ināju
čaukste
čaula
čaulīte („papirošu
 čaulīte”)
čaumala
čeči (tauta)
čehoslovaki
čekist|s, *siev.* -e
ček|s, -a (zīme)
čellinieks|s, -a, **čellist|s**,
 -a (čella
 spēlētājs)
čel|ls, -la (mūzikas
 instruments)
čemodān|s, -a
čempionāt|s, -a
čempion|s, -a
 čemurains, **cemurains**
 čemur|s, -a, **cemur|s**, -a
 čemur|ziedis, -zieža,
cemur|ziedis, -zieža
čeremisi (tauta)
čerkesi (tauta)
červel|ēties, -ējas, -ējās
červeļains, *adj.*
četra|cis, -ča [kāršu
 spēlē]
četratā, *adv.*
četrbalsīgs, *adj.*
četrdesmit
četrdesmitgadnieks|s, -a
četrējāds
četri
četrinieks|s, -a
četriši
četrijūgs|s, -a

četrkājains
četrdesmit
četrrāpu|s, *adv.*
četrreiz
četrrocīgi
četrstūrainis
četrstūris, -ŗa
četrvietīgs
četrzīmju
četrzvaigzņu viesnīca
čības
 čiekur|s, -a, **ciekur|s**, -a
čiepstēt, čiepst, čiepstēja
 čiept, čiepjū, čiepu,
ciept, ciepjū, ciepu
čigān|s, -a
čīgāt, čīgāju, čīgāju
čīkst|ēt, -u, -ēju
čīkst|ināt, -inu, -ināju
čīkstu|lis, *siev.* -le
 čīnk|slis, -šļa, **čīnk|slis**,
 -šļa
čīnkstēt, čīnkst,
 čīnkstēja
čīp|s, -a, *dator.*
čīpste (putns)
čīrkst|ēt, -u, -ēju
čīrkst|ināt, -inu, -ināju
čīrkstoņa
čīv|ināt, -ina, -ināja
čokur|oties, -ojas, -ojās
čokur|s, -a („sarauties
 čokurā”)
čub|ināt, -inu, -ināju
čuč|ēt, -u, -ēju
čugun|s, -a, **ķet|s**, -a
čukči (tauta)
čūkslāj|s, -a
čūk|slis, -šļa
čūkst|ēt, -u, -ēju
čūkstēt, čūkst, čūkstēja
 [karsta dzelzs ūdenī]
čūkst|s, -a
čūkstu|s, *adv.*
čūkur|s, -a
čūla
čūl|āt, -ā, -āja
čulga
 |čumurs|, **cemur|s**, -a

čumekli|s, -ļa („skudru,
 čūsku čumeklis”)
čunčiņ|š, -a (putns)
čupa
čupr|s, -a
čurkste, *dzsk. ģen.*
 čurkš[ķ]u
čurkst|ēt, -u, -ēju
čurkst|ināt, -inu, -ināju
čurn|ēt, -u, -ēju
čūska
čūskāda
čūskulāj|s, -a
čūskulēn|s, -a
čuvaši (tauta)
čužas
čuž|ināt, -inu, -ināju

D

daba
dabas zinātnes,
dabzinātnes
 |dabaszinātnisks|,
dabzinātnisks
dabīgs
dabisks
dabiskums|s, -a
dābolains [zirgs]
dābol|s, -a
dab|ūt, -ūju, -ūju
dabzinātnes
dabzināt|nieks, *siev.*
 -niece
dabzinātnisks
dadaisms|s, -a
da|dzis, -dža
dadzī|tis, -īša (putns)
dagls (raibs)
daidz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
daiga
daik|t|s, -a
daile
dail|ināt, -inu, -ināju
dailinieks|s, -a
 (mākslinieks)
daiļamatniecība

daiļamat|nieks, *siev.*
 -niece
daiļava
daiļdarb|s, -a
 (beletristisks darbs)
daiļkrāsotāj|s, *siev.* -a
daiļliterātūra
 (beletristika)
daiļ|oties, -ojos, -ojos
daiļra|de, *ddzsk. ģen.* -žu
daiļruna
daiļrunīgs, *adj.*
daiļskanīgs, *adj.*
daiļslidošana
daiļslidotāj|s, *siev.* -a
daiļš
daiļum|s, -a
daimonisks
daimoniz|ēt, -ēju, -ēju
daimon|s, -a
daina
dain|ot, -oju, -oju
dairas
dair|īties, -os, [viņš -ās],
 -ījos
daiva
 dakstiņ|š, -a, **kārniņ|š**, -a
dakšas
daktiloskopija
daktil|s, -a
dakt|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 dakšu, **deglis**, -ļa (v.
 Docht)
dalailama
dalām|ais, -ā, *mat.* (ko
 dala)
dalāmība
dalb|s, -a
dāļde|ris, -ŗa
dalība („dalības zīme”)
dalīb|nieks, *siev.* -niece
dalībvalst|s, -s
dālija (augš)
dalījums|s, -a
dalis, -ļa, **paja**
dališana
dališanās
dal|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]

dalītāj|s, -a, *mat.*
dalmācie|tis, -ša
daltonism|s, -a
daļa
dāļ|āt, -āju, -āju
daļējs
daļģis, -a, (izkopts)
daļskait|lis, -ļa
dāma
damāk|snis, -šņa
damasts, -a
damb|ēt, -ēju, -ēju
damb|is, -bja
dambrete
dan|cis, -ča, **deja**
danga
dangains, *adj.*
dāņi
darāmā kārta (aktīvs),
val.
darba bied|rs, *siev.* -re
darba diena, **darbdiena**
darba gald|s, -a,
darbagald|s, -a
darba klausība
darbalauk|s, -a
darbaļaudis;
darba ļaudis
darba nespēja
darbarīk|s, -a
darbarokas; **darba**
rokas
darbaspēk|s, -a
darba tērp|s, -a
darba vieta
darbdiena
darbība
 [darbības vārds],
norise|nis, -ņa, **verb|s**,
 -a
darbīgs, *adj.*
darb|ināt, -inu, -ināju
darbiniek|s, -a
darbistaba
darbnīca
darbokla (v. Betrieb)
darbo|nis, -ņa
darb|oties, -ojos, -ojos
darb|s, -a

darbu kārta, **darbu**
seka, **darbu gaita**
darbvedība
darbve|dis, -ža
dardedze, **varavīksne**
dārdēt, dārd, dārdēja
dārd|ināt, -inu, -ināju
dārd|s, -a („pērkona
 dārdi”)
dārdzība
dārgakmen|s, -s
dārglieta
dārgmetall|s, -a
dārgs
dārgums|s, -a
darīgs, *adj.*
darījums|s, -a
dar|ināt, -inu, -ināju
dar|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
darītāj|s, *siev.* -a
darītava („alus
 darītava”)
dārks, *adj.*
darva
darvde|dzis, -dža
darwinism|s, -a
darv|ot, -oju, -oju
dārzāji
dārzeni
dārzkopība
dārzko|pis, -pja
dārzniecība
dārz|nieks, *siev.* -niece
dārz|s, -a
dāsns (devīgs)
datele
dat|ēt, -ēju, -ēju
dati
datīv|s, -a, *val.*
datorgrafika
datorgrafik|lis, -a
dator|s, -a, **skait|otāj|s**,
 -a, **kompjūter|s**, -a
datorsalikums|s, -a
datorspeciālist|s, -a
datortehnika
datorvīrus|s, -a
datu baze

datum|s, -a
 daudz
 daudz**balsīgs**
 daudz**bērnu** [ģimene]
 daudz**dievība**
 daudz**ējāds**
 daudz**funkcionāls**, *adj.*
 daudz**gadīgs**
 („daudzgadīgs augs”)
 daudz**galvains**
 daudz|**ināt**, -inu, -ināju
 daudz**kārt**
 daudz**kārtējs**, *adj.*
 daudz**kas**
 daudz**krāsains**, *adj.*
 daudz**lauku**, *lauks.*
 daudz**maz** [ar uzsvaru 2.
 zilbē]
 daudz**nāciju**
 daudz**nozaļu**
 daudz**plak|nis**, -ņa
 (poliedrs)
 daudz**punkte** (...)
 daudz**pusība**
 daudz**pusīgs**
 daudz**reiz**
 daudz**skaitlinieks**|s, -a,
val.
 daudz**skait|lis**, -ļa, *val.*
 daudz**skald|nis**, -ņa,
mat.
 daudz**stāvu**
 daudz**stūris**, -ŗa
 daudz**stūrainis**
 daudz**sum|s**, -a
 daudz**vārdība**
 daudz**vārdīgs**, *adj.*
 daudz**veidība** (kr.
 многообразие)
 daudz**veidīgs**, *adj.*
 daudz**zīlbu** [vārds]
 daudz**zīmju** [skaitlis]
 daugavie|**tis**, -ša
 dauzek|**lis**, -ļa
 dau**zīgs**
 dauz|**īt**, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
 dau**zoņa**
 dāvana

dāv|**āt**, -āju, -āju
 dāvinā**jum|s**, -a
 dāv|**ināt**, -inu, -ināju
 dažā**dība**
 dažā**d|ot**, -oju, -oju
 dažā**ds**
 daž**dažāds**
 daž**dien**, *adv.*
 daž**kārt**, *adv.*
 daž**nedadžādi**
 daž**s**
 daž|**u|brīd**, *adv.*
 daž|**u|reiz**, *adv.*
 daž|**u|viet**
 deba|**tes**, -šu
 deba|**t|ēt**, -ēju, -ēju
 debes|**sis**, -ša (mākonis)
 debes**jums; debess jums**
 debes**mala; debess**
 mala
 debes|**s**, -s, *siev., dzsk.*
ģen. debesu [abi e plati!]
 debess**krā|pis**, -pja
 debess **puse**
 debeš|**kīgs**
 dēbet|**ēt**, -ēju, -ēju
 dēbet|**s**, -a
 debija
 debita**nt|s**, -a
 debi|**t|ēt**, -ēju, -ēju
 dēbiti**v|s**, -a, *val.*
 dēbitor|**s**, -a
 decemb|**ris**, -ŗa
 decem**viru**
 decentrā**lizācija**
 decentrā**liz|ēt**, -ēju, -ēju
 decibel|**s**, -a
 decigram|**s**, -a
 decimā**daļa**,
 desmit**daļa**
 decimā**ls**
 decimetr|**s**, -a
 dechlōr|**ēt**, -ēju, -ēju
 dedest**īņa** (augšs)
 dēdēt, [ar platu ē] dēdu,
 [viņš dēd] dēdēju
 dedikā**cija, veltījums**,
 -a
 deduc|**ēt**, -ēju, -ēju

deduk**cija**
 deduktī**vs**, *adj.*
 dedzība
 dedzī**gs**
 dedz|**ināt**, -inu, ināju
 dedzinā**tājs**, *siev.* -a
 dedzinā**tava**
 de factō, *jur.*
 defektī**vs**, *adj.*
 defekt|**s**, -a
 deficit|**s**, -a
 defil|**ēt**, -ēju, -ēju
 defin|**ēt**, -ēju, -ēju
 definī**cija**
 definī**tīvs**
 defise, *val.*
 deflā**cija**
 deflorā**cija**
 deformā**cija**
 deforma|**ēt**, -ēju, -ēju
 dega
 degakme**n|s**, -s
 dega|**ēt**, -ēju, -ēju
 deggā|**ze**, *dzsk. ģen.* -zu
 deg|**lis**, -ļa [lampai]
 degmā|**ls**, -a (terrakota)
 degp**unkt|s**, -a (fokuss)
 degra|**d|ēt**, -ēju, -ēju
 degs|**nis**, -ņņa
 deg**t**, dedzu, dedzu, *tr.*
 deg**t**, degu, degu, *itr.*
 degum|**s**, -a
 degunkn**ie|bis**, -bja
 (pensnejs)
 degunra|**dzis**, -dža
 degun|**s**, -a, *dem.*
 deguntiņ|**š**, -a
 degust|**ēt**, -ēju, -ēju
 degut|**s**, -a
 degviela
 degvīn|**s**, -a
 deģenerā**cija**
 deģenerā|**ēties**, -ējas,
 -ējās
 deģ**lis**, -a
 deiktī**sk**, *adj.*
 deism|**s**, -a [2 zilbes!]
 de**ja**
 de**jīgs**

dej|ot, -oju, -oju
 de jūre, *jur.*
 dēka
 dekada
 dekadence
 dekadentism|s, -a
 dekadent|s, -a
 dēkainis, *siev.* -ne
 dēkains
 dekalitr|s, -a
 dekānāt|s, -a
 dekān|s, -a
 deklamācija
 deklamātor|s, -a,
 deklamētāj|s, -a
 deklam|ēt, -ēju, -ēju
 deklarācija
 deklar|ēt, -ēju, -ēju
 deklinācija
 deklin|ēt, -ēju, -ēju
 dēk|lis, -ļa (afīkss), *val.*
 dekolte
 dekoncentrācija
 dekorācija
 dekorātīvs, *adj.*
 dekorātor|s, -a
 dekor|ēt, -ēju, -ēju
 dekrešendo, *mūz.*
 dekrēt|s, -a
 |deksnis|, **deg|snis**, -šņa
 dekstrīn|s, -a
 dēkul|is, -ļa (dēku
 meklētājs)
 dēladēl|s, -a
 delb|s, -a
 deld|ēt, -ēju, -ēju
 dēle
 delegācija
 delegāt|s, *siev.* -e
 deleg|ēt, -ēju, -ēju
 dēlēn|s, -a
 delfīnārij|s, -a
 delfīn|s, -a
 delikate|se, *ddzsk. ģen.*
 -šu
 delikāts
 delikt|s, -a
 delinkvent|s, -a
 delīrij|s, -a

dē|lis, -ļa
 delm|s, -a
 delna
 dēl|s, -a
 delta
 delver|ēt, -ēju, -ēju
 delve|ris, -ŗa
 dēļ
 demagog|s, -a
 demagoģija
 demagoģisks
 demarkācija
 demarš|s, -a
 deminutīv|s, -a *adj.* un
subst., val.
 demisija
 demision|ēt, -ēju, -ēju
 demobilizācija
 demobiliz|ēt, -ēju, -ēju
 demografija
 demografisks
 demograf|s, -a
 demokratija
 demokratisks
 demokratisms
 demokratiz|ēt, -ēju, -ēju
 demokrat|s, *siev.* -e
 demol|ēt, -ēju, -ēju
 |demonisks|, **daimonisks**
 |demons| **daimon|s**, -a
 demonstrācija
 demonstrant|s, -a
 demonstrātīvs, *adj.*
 demonstr|ēt, -ēju, -ēju
 demontāža
 demont|ēt, -ēju, -ēju
 demorālizācija
 demorāliz|ēt, -ēju, -ēju
 demping|s, -a
 denacionālizācija
 denacionāliz|ēt, -ēju,
 -ēju
 dēnār|s, -a, **dēnārij|s**, -a
 denaturētais spirt|s, -a
 dendij|s, -a
 dendrolo|gs, *siev.* -ģe
 dendroloģija
 deniņi
 denominācija

denomin|ēt, -ēju, -ēju
 denominātīvs, *adj., val.*
 dentāls, *adj.*
 dentist|s, *siev.* -e
 denūdācija
 denunc|ēt, -ēju, -ēju
 denunciācija
 denunciants
 departament|s, -a
 depeša
 depo
 deponent|s, -a
 depon|ēt, -ēju, -ēju
 deportācija, **izsūtīšana**
 deport|ēt, -ēju, -ēju
 depozitārij|s, -a
 depozit|s, -a
 depresija
 depresīvs, *adj.*
 deputāt|s, *siev.* -e
 deramdiēna
 derdzīgs, *adj.*
 derēt, [ar platu e] deru,
 derēju
 derglis, -ļa, *siev.* -le,
ddzsk. ģen. -ļu
 dergties, [man] derdzas,
 derdzās (riebties,
 nepatikt)
 derība
 derīgs, *adj.*
 derīgum|s, -a
 derivātīvs
 derivāt|s, -a, *val.*
 dermatit|s, -a
 dermatoloģija
 dermatolo|gs, *siev.* -ģe
 desa
 desant|s, -a
 desert|s, -a
 desetina
 design|ēt, -ēju, -ēju
 desinieks, -a
 deskripcija,
 aprakstīšana
 desmit
 desmitais
 desmitcīņa
 desmitdaļa

desmitgade
desmit|niek|s, -a
desmit|s, -a jeb **desmit|s**,
 -s, *ddzsk. ģen.* desmitu,
siev.
despotisks
despotism|s, -a
despot|s, -a
destabiliz|ēt, -ēju, -ēju
destilācija,
 [pār]tvaicēšana
destilātor|s, -a
destilāt|s, -a
destill|ēt, -ēju, -ēju,
 [pār]tvaic|ēt, -ēju, -ēju
dēstīt, [ar platu ē] dēstu,
 dēstīju
dēst|s, -a
dešifr|ēt, -ēju, -ēju
dēt, dēju, dēju
detaliz|ēt, -ēju, -ēju
detālplānojum|s, -a
detāļa, sīkdaļa
detante, *polīt.*
detektīv|s, -a
detektor|s, -a
determinācija
determinan|te, *ddzsk.*
ģen. -šu
determinātīvs
determin|ēt, -ēju, -ēju
dēties, dējos, [viņš dējas]
 -dējos
detonācija
deton|ēt, -ēju, -ēju
deva („zāles lietāt mazās
 devās”)
devalvācija
devalv|ēt, -ēju, -ēju
devējs, *siev.* -a
dēv|ēt, -ēju, -ēju
deviācija, novirzīšanās
deviātor|s, -a
devība
devīgs, *adj.*
deviņāds
deviņdesmit
deviņkārtu
deviņi

deviņnieks
deviņpadsmit
deviņvīru spēks (augšs)
devītais
devītdaļa
devītklasniek|s, -a
devī|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
devon|s, -a
devum|s, -a
dezert|ēt, -ēju, -ēju
dezertie|ris, -ra
deziderāt|s, -a, *subst.*
dezinfekcija
dezinfektors
dezinfic|ēt, -ēju, -ēju
dezinform|ēt, -ēju, -ēju
dezinformācija
dezorganizācija
dezorganiz|ēt, -ēju, -ēju
dežūra
dežūrant|s, -a
dežūrdaļa
dežūr|ēt, -ēju, -ēju
diabētiķis, -a
diabēt|s, -a
diadēma
diafragma
diagnostika, *med.*
diagnō|ze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
diagonāle
diagramma
diaire|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
 |diaita|, **diēta**
diakonija
diakon|s, -a
diakritiska zīme
dialektika
dialektiķis, -a
dialektisks
dialektolog|s, -a
dialektoloģija
dialekt|s, -a, (izlokšņu
 kopums)
dialog|s, -a
diametrāls, *adj.*
diametr|s, -a,
 caurmēr|s, -a
diapazon|s, -a

diapozitīv|s, -a, *subst.*
diaspora
diasta|ze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
diastole, *ddzsk. ģen.*
 -ļu
diatermija
diatonisks
dibenistaba
diben|s, -a
dibensiena
dib|in|āt, -inu, ināju
dibinātājs, -a
dichotomija
didaktika
didaktiķis, -a
didaktisks, pamācīgs
dīd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
dīdītājs, *siev.* -a
dīdz|el|ība („sēklas
 dīdzēlība”)
diebt, diebju, diebu
diecēze [4 zilbes!]
diedel|ēt, -ēju, -ēju
diedz|ēt, -ēju, -ēju
diedziņi
dieg|s, -a
diegt, diedzu, diedzu,
 diegdams, diegts
diemžēl
diena
dienas gaisma
dienas grāmata,
diengrāmata
dienas izrāde
 |dienas kārtība|, **darba**
seka, darba gaita
dienaszag|lis, -ļa
diendienā [strādāt]
diendusa
dienest|s, -a
dien|ēt, -ēju, -ēju
dieninieks, -a
dienišķs
diennakt|s, -s, *ddzsk.*
ģen. diennakšu (24
 stundas)
dienvīdāfrikā|nis, -ņa

dienvidamerikā|nis, -ņa
dienvidaustrumi
dienviddaļa
dienvidi (debess puse)
dienvid|nieks, *siev.*
-niece
dienvidpol|s, -a
dienvidrietumi
dienvidslav|s, -a
dienvid|us, -us
(„dienvidu gulēt”)
|diereze|, **diareze**
diet, deju, deju
diēta
diētika
dievaines (veļu laiks)
dievbijība
dievbijīgs
diev|iet|e
dievek|lis, -ļa
dieverene (dieveņa
meita)
dieverēn|s, -a (dieveņa
dēls)
dieve|ris, -ra (vīra brālis)
dievestība (v.
Göttlichkeit)
dievgaldniek|s, -a
dievgald|s, -a
dievgosniņa, mārīte
dievība (v. gottheit)
diev|ināt, -inu, -ināju
dievišķīgs
dievkalpojums|s, -a
dievkociņ|š, -a (augš)
dievkrēsliņ|š, -a (augš)
dievmaizīte
dievnam|s, -a
diev|oties, -ojos, -ojos
dievpalīgs|s, -a
(„dievpalīgu dot”)
dievre|dzis, -dža
(pareģis)
die|vs, *siev.* -[iet]e
dievsunī|tis, -ša
(kukainis)
dievticīgs, *adj.*
dievtu|ris, *siev.* -re,
ddzsk. ģen. -ru

dievvārdi
(dievkalpojums)
dievvārdniek|s, -a
diezcik
diezgan
diezin
diezinkāds
diez|in|kur
diezkā, diezkā
diezkāds
diēz|s, -a, **paaugstināmā**
zīme, mūz.
difamācija
diferen|ce, *ddzsk. ģen.*
-ču, **starpība**
diferenc|ēt, -ēju, -ēju,
šķir|ot, -oju, -oju
diferenciā|lis, -ļa
diferenciālnolidzinā-
jums|s, -a, *mat.*
diferenciāls, *adj.*
difrakcija, *fīz.*
difterija (slimība)
diftongisks, *val.*
diftong|s, -a, **divska|nis**,
-ņa
difūzija
difūzs, *adj.*
digamma
digitāls, *adj.*
dīglis, -ļa
dīglapas
dīgt, dīgstu, dīgu,
dīgdams
dīkā [stāvēt]
dikcija
dīks, *adj.* (bez darba)
dīkstā|ve, *ddzsk. ģen.*
-vju
dīkt, dīcu, dīcu, dīkdams
diktāfōn|s, -a
diktātorisks
diktātor|s, -a
diktāt|s, -a
diktātūra
dikt|ēt, -ēju, -ēju
dīk|lis, -a
dilb|s, -a
dilemma

diletantisks
diletant|s, -a, *subst.*
diližans|s, -a
di|lles, -ļļu
dilōģija
dilo|nis, -ņa
diloņslimniek|s, -a
dilt, dilstu, dilu
diluviāls, *ģeol.*
diluvij|s, -a
dimant|s, -a
dimdēt, dimd, dimdēja
dimd|ināt, -inu, -ināju
dimdoņa
dimensija, **izmērs**
|diminutīvs|, **deminutīvs**
dimt, demu, dimu
dinamika
dinamisks
dinamīt|s, -a
dinamo mašīna
dinār|s, -a
dinastija
dineja
dingt, dingstu, dingu
dīnozaur|s, -a
diode, *elektr.*
dioksid|s, -a
diorāma
dipēt, **dip**, **dipēja**
dipirrichijs
diplomand|s, *siev.* -e
diplomātija
diplomātika
diplomātisks
diplomāt|s, *siev.* -e
diplomēts [ārsts]
diplom|s, -a
dipodija, **divpēde**
dipoņa
dīr|āt, -āju, -āju
direkcija
direktīva
direktor|s, *siev.* -e,
direktrise
direkts
diriģent|s, *siev.* -e, **koņa**
vado|nis, -ņa
dirig|ēt, -ēju, -ēju

dirižab|lis, -ļa
dirn|ēt, -u, -ēju
disciplīna
disciplinārlieta
disciplinārs, *adj.*
disciplīn|ēt, -ēju, -ēju
dīsele
disertācija
disertan|ts, *siev.* -te
disharmonija
disident|s, *siev.* -e
disimilācija
disjunktija
disjunktīvs, *adj.*
diskants, *mūz.*
diskoboll|s, -a, *sport.*
diskont|ēt, -ēju, -ēju
diskont|s, -a
diskotēka
diskrēcija
diskredit|ēt, -ēju, -ēju
diskrēts, *adj.*
diskriminācija
disk|s, -a
diskusija
diskut|ēt, -ēju, -ēju
diskvalific|ēt, -ēju, -ēju
diskvalifikācija
disonan|ce, *dzsk. ģen.*
 -ču
dispeče|ris, -ra
dispersija
disponēts, *adj.*
dispozīcija
dispozīja, *med.*
disproporcija
disputants
disput|ēt, -ēju, -ēju
disput|s, -a
distance
 |dīstele|, **dīsele**
distich|s, -a
distribūtīvs
distrikt|s, -a, **apgabal|s**,
 -a, **iecirkn|nis**, -ņa
ditiramb|s, -a
diva|cis, -ča
dīvainība
dīvains, *adj.*

dīvān|s, -a
divarpus
divasu rati
divatā, *adv.*
divbalsīgs, *adj.*
divcīņa [sportā]
divda|bis, -bja
divdesmit
divdīg|la|pis, -pja, *bot.*
divdomība
divdomīgs
divdur|vj|u [skapis]
divdzimumu augs, *bot.*
divējāds
divēji [svārki]
diverģence
diverģent|s, -a
divertiment|s, -a
divgadīgs („divgadīgs
 augs”)
divguļu gulta
divi
dividen|de, *dzsk. ģen.*
 -žu
divistabu dzīvoklis
divīzija
divīzion|s, -a
divjūg|s, -a
divkārš|ot, -oju, -oju
divkāršs, **dubults**
divkārt
divkārtējs
divkauja, **due|lis**, -ļa
divkosīgs
divko|sis, *siev.* -se,
dzsk. ģen. -šu
divlatniek|s, -a
divniek|s, -a
divpadsmīt
divpē|de, *dzsk. ģen.* -žu
 (dīpodija)
divplāk|snis, -šņa
divreiz
divriči (rati)
divrinda
divrinde, *poēt.*
divrite|nis, -ņa
 (velosipeds)
divsējumu [romāns]

divsimt
divskait|lis, -ļa (duālis)
divska|nis, -ņa
divsliežu [dzelzceļš]
divslīpju jumts
divspārņi, *zool.*
divstāvu [māja]
divstobrene (šautene)
divtik daudz
divtulība
divvalodu [vārdnīca]
divveidība (dimorfisms)
divviru dur|vi|s
divzobene (ēvele)
 |dizainers|,
mākslinieciskais
iekārtotāj|s, -a,
izplānotāj|s, -a
 dizains, **plān|s**, -a, **met|s**,
 -a, **attēl|s**, -a
dīze|lis, -ļa (motors)
dizenterija
dižakmen|s, -s
dižāties, -ājos, -ājos
dižāties, -ājos, -ājos
dižciltība, **aristokratija**
dižciltīglais, -ā
dižciltīgs
dižens
dižgar|s, -a
dižkarei|vis, -vja
dižliepa
dižloties, -ojas, -ojas
dižozol|s, -a
dižpriede
dižs
dižum|s, -a
dobjains (tāds, kur
 daudz dobjju)
do|be, *dzsk. ģen.* -bju
dobjš („dobja balss”)
dobjum|s, -a („balss
 dobjums”)
dots, *adj.* (ar tukšu vidu,
 v. hohl)
dobspiedums
dobt, dobjju, dobu,
 dobdams, dobtš
dobum|s, -a (iedobums)

docent|s, *siev.* -e
doc|ēt, -ēju, -ēju
dōdekaedr|s, -a,
divpadsmiitplak|nis,
 -ņa
dogma
dogmatika
dogmatik|is, -a
dogmatisks
dog|s, -a (suns)
doker|s, -a
doks [ostā]
doktorant|s, *siev.* -e
doktorantura
doktorāt|s, -a
doktor|ēt, -ēju, -ēju
doktor|s, *siev.* -e (*saīs.*
 Dr.)
doktrīna
doktrinārs
dokument|ēt, -ēju, -ēju
dokument|s, -a
dolar|s, -a
dolomīt|s, -a, *geol.*
doma
domāšana
dom|āt, -āju, -āju
domātāj|s, *siev.* -a
dome, *ddzsk. ģen.* domju
domēne, *ddzsk.*
domēnes
domicil|s, -a
domīgs, *adj.*
domīgum|s, -a
domin|ēt, -ēju, -ēju
dominija
domino
domniek|s, -a
domrakst|s, -a
dom|s, -a
domstarpības
domubiedr|s, *siev.* -e
domugraud|s, -a
domuzīme, **domzīme**
dona („maizes klaipa
 dona”)
dōnācija
dones [mucai]
donis, *par. ddzsk.* **doņi**

(ūdens augš)
donna (dāma,
 pavēlniece)
donžuan|s, -a
do|re, *ddzsk. ģen.* -ŗu
 [bitēm]
dōrieši
dōrisks
dorsāls, *adj.*
 |dorsis jeb doršs|, **menca**
dot, dodu, devu [-as]
dotācija
dotība
dotumi (kr. данные)
doze [ar īsu o], **deva**
doz|ēt, -ēju, -ēju
drabiņas
drachma
dradži
drag|āt, -āju, -āju
dragūn|s, -a
draiska (draiskul|is, *siev.*
 -e)
draisk|ot, -oju, -oju [-as]
draisks, *adj.*
drakōnisks
drāma
drāmatik|is, -a
drāmatisks
drāmatiz|ēt, -ēju, -ēju
drāmaturg|s, -a
drāmaturgija
drāna
draņķīgs, *adj.*
draņķis, -ķa
drapējum|s, -a
drapērija
drapēt
drastisks
drāst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
drāt|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 drāšu, **stieple**
draud|ēt, -u, -ēju
draudīgs [skats]
draud|s, -a (*par. ddzsk.*
 draudi)
drau|dze, *ddzsk. ģen.*
 -džu

draudzene
draudz|ēties, -ējos, -ējos
draudzība
draudzīgs, *adj.*
draugaļa (mīļākā)
draug|s, -a
drausma (bailes)
drausme, **drūkst|s**, -s (v.
 Zucht, „dot bērniem
 drausmi”)
drausmīgs, *adj.*
drava
drav|ēt, -ēju, -ēju
dravidi (tauta)
dravniecība
drav|nieks, *siev.* -niece
drāzas
drāzeniski
drāz|lis, -žļa
drāzt, drāžu, drāzu,
 drāzdams, drāzts, [-as]
drāztel|ēt, -ēju, -ēju
 |drāztīt|, **drāst|īt**, -u,
 [mēs -ām], -īju
drebellis, -ļa
drē|be, *ddzsk. ģen.* -bju
drēbēt, [ar platu e],
 drebu, drēbēju
drēb|ināt, -īnu, -ināju
drēb|nieks, *siev.* -niece
drēbulīgs, *adj.*
drēbuli
drednaut|s, -a
drēgns
drēgnum|s, -a
 |dreijāt|, **virp|ot**, -oju,
 -oju
 |dreijbeņķis|, **virpas**,
virpsol|s, -a
dre|llis, -ļļa (*vergs*)
drena
drenāža
dren|ēt, -ēju, -ēju
dres|ēt, -ēju, -ēju
dresūra
drēzīna
drīcekle (augš)
drīgene
drīksna

drīkst|ēt, -u, -ēju
 |driķil|, **griķi**
driskas
drisk|āt, -āju, -āju
drīv|ēt, -ēju, -ēju
drīz
drīz|ināt, -inu, -ināju
drīzs, *adj.*
drīzumā
drogas
drogist|s, *siev.* -e
dromedār|s, -a
drosme
drosmīgs, *adj.*
drosminieks|s, -a
drošgal|vis, -vja
drošība
drošībnieks|s, -a
droš|ināt, -inu, -ināju
drošinātājs|s, -a
drošinieks
drošs
droširdība
droširdīgs
droztala
dru|dzis, -dža
drudžains
 |druka|, **iespiedums|s**, -a
 |drukāt|, **ie|spiest**,
 -spiežu, -spiedu
 |drukātava|, **spiestuve**
drukns, *adj.*
drūkst|s, -s (v. Zucht,
 „dot bērniem drūksti”)
drūms, *adj.*
drumstala
drumstalains
drūmums|s, -a
drupas
drupata
drupens
drup|ināt, -inu, -ināju
drūpt, drūpu, drupu,
 drupdams
drusciņ
druska
drusku, *adv.*
druva
druvne|sis, -ša (trauks,

ar ko nes ēdamo uz
 druvu)
drūzma
drūzm|ēties, -ējas, -ējās
duā|lis, -ļa, divskait|lis,
 -ļa
duālisks
duālisms|s, -a, *filoz.*
duālistisks
duālītāte
dubldiēz|s, -a, *mūz.*
dubl|ēt, -ēju, -ēju,
divkārš|ot, -oju, -oju
dublētājs|s, *siev.* -a
dublet|s, -a
dubļains
dubļi
dubļusargs|s, -a
dubultaģent|s, -a
dubultkvartet|s, -a
dubultmorāle
dubultnieks|s, -a
dubultojums|s, -a
dubult|ot, -oju, -oju
dubultpilsonība
dubults, **divkāršs**
dubultspirāle
dubultzod|s, -a
dūcien|s, -a
duc|ināt, -ina, -ināja
du|cis, -ča
dū|cis, -ča (duncis)
dūdas (mūzikas
 instruments)
dud|ināt, -inu, -ināju
dūd|ot, -oju, -oju
duelants|s, -a
due|lis, -ļa, **divkauja**
duet|s, -a
dugains, **dugans**
 (duļķains)
dūja
dūka
dūkans, *adj.*
dukāt|s, -a
dūkoņa
dūksna
dūksnains
dūkst|s, -s, *dzsk. ģen.*

dūkš[ķ]u
dūkt, dūcu, dūcu,
 dūkdams, dūkts
dukte (v. Tochter)
dukur|ēt, -ēju, -ēju
dukur|s, -a [zivju
 ķeršanai]
dūlājs|s, -a (dūmeklis
 bitēm)
dūl|ēt, -ēju, -ēju (dūmot
 bitēm)
dulbur|ēt, -ēju, -ēju
dulbu|ris, -ŗa
dulls
dullums|s, -a
duls („dula spalva”)
duļķains
duļķes
duļķ|ot, -oju, -oju
duļļi [aiŗu ielikšanai]
dūmains
dūmaka
dūmakains, *adj.*
dūmals, *adj.*
dūmaļa
dumbrājs|s, -a (purvs)
dumbr|s, -a, *adj.* un
subst.
dūmdesa
dūme|nis, -ņa
 (skurstenis)
dūmi
 dumība, **muļķība**
dumjš
dūm|ot, -oju, -oju
dūmots, **dūmains**
dumpīgs, *adj.*
dumpinieks|s, -a
dum|pis, -pja
dumpj|oties, -ojas, -ojās
dūmvad|s, -a
duna
dūnas (putnu spalvas)
 dun|cis, -ča, **dū|cis**, -ča
dundur|s, -a, *dem.*
 dunduriņš
dunēt, dun, dunēja
dung|ot, -oju, -oju
dunoņa

dūņains
dūņas [purvā]
duodecimālā sistēma
duole, mūz.
duplikātor|s, -a
duplikāt|s, -a
dūrai|nis, -ņa (dūņains
 cimds)
dū|re, dzsk. ģen. -ŗu
dūrējs, -a
dūrien|s, -a
du|ris, -ru, dur|vis, -vju,
dem. durtiņas
durk|lis, -ļa
dūr|s, -a, mūz.
durstek|lis, -ļa
durst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
durt, duŗu, dūru [-as]
dur|vis, -vju, du|ris, -ru,
dem. durtiņas
 |dūņainis|, **dūrai|nis, -ņa**
 (dūņains cimds)
dūņains
dusa
dusasvieta; dusas vieta
dus|ēt, -u, -ēju
dusmas
dusmīgs, adj.
dusm|ot, -oju, -oju
dusu|lis, -ļa (zirgu
 slimība, |baušļaks|)
duša, strūkļa, šļāce
dūša
dūšīgs, adj.
dū|zis, -ža
duzt, dūstu, duzu,
 duzdams (sasisties [par
 traukiem])
dvālekt|s, -s, dzsk. ģen.
 dvālekšu (tilpuma mērs)
dvaša, elpa
dvaš|ot, -o, -oja
dvēsele (dzejā arī **dvēsle**
 [bez apostrofa!])
dvēse|nis, -ņa (dvesmas
 skaņa), *val.*
dvesma
dvēsma

dvēst, dvešu, dvēsu,
 dvēsdams, dvēsts
dvie|lis, -ļa
dvinga
dvingains, adj.
dvinkst|ēt, -u, -ēju
dvīņi
 dviriči, **divriči**
dzedrs
dzedrum|s, -a
dzedzieda (atmata)
dzega (v. Gesims)
dzeguļi (izrota dzega)
dzeguze
dzeguzene (augš)
dzeguzēns
dzei|nis, -ņa (dravnieku
 rīks)
dzeja
dzejisks
dzejniek|s, -a
dzejojum|s, -a
dzejo|lis, -ļa
dzej|ot, -oju, -oju
dzeld|ēt, -ēju, -ēju
dzeld|ināt, -ina, -ināja
 („nātres dzeldina”)
dzēlien|s, -a
dzēlīgs
dzēlīgum|s, -a
dzek|snis, -šņa
dzek|me, dzsk. ģen.
 -mju
dzelmjains
dzelo|nis, -ņa
dzeloņains
dzeloņstieple
dzelt, dzeļu, dzēlu
dzelta, dzelte (augš)
dzeltāns, dzeltens
dzeltānum|s, -a,
 dzeltenum|s, -a
 [olai]
dzelte
dzeltenāji, zalktenes
 (augš)
dzeltenīgs, adj.
dzeltens, dzeltāns
dzeltenzaļš, adj.

dzelt|ēt, -ēju, -ēju
dzēlum|s, -a (čūskas)
dzelzasu rati
dzelzcellīnija
dzelzcelniek|s, -a
dzelzcel|š, -a [ar šauru e]
dzelzcelt|īt, -u, -ēju
dzelzceplis, -ļa
dzelzsceplis, -ļa
dzelzene
dzel|zis -ža, par. dzsk.
 dzelži („veci dzelži”,
 „zagli sakalt dzelžos”)
dzelz|s, -s, dzsk. ģen.
 [ar platu e] dzelzu, *siev.*
 (metalls)
dzelzs beton|s, -a,
dzelzsbeton|s, -a
dzelzskrust|s, -a
dzelzs rūda, dzelzsrūda
dzelzslaikmet|s, -a,
dzelzs laikmet|s, -a
dzelzstilt|s, -a, dzelzs
tilt|s, -a
dzelzszāle (augš)
dzelžains [spēks]
dzelži sk. dzelzis
dzemde
dzemd|ēt, -ēju, -ēju
dzemdības
dzenamspēk|s, -a,
dzinējspēk|s, -a
dzen|āt, -āju, -āju
dzen|ēt, -ēju, -ēju
 [kokam zarus]
dze|nis, -ņa
dzenoll|s, -a (auga
 dzinums)
dzenu|lis, -ļa (v.
 Beweggrund)
dzeņau|kste, dzsk. ģen.
 -kšu
dzērāj|s, -a (alkoholiķis)
dzērēj|s, -a (kas patlaban
 dzeŗ)
dzērien|s, -a
dzerok|lis, -ļa (zobs)
dzert, dzeŗu, dzēru
dzertuve

dzērum|s, -a
dzēr|ve, -vju
dzērvēne
dzeṛam|ais, -ā („muca ar dzeṛamo”)

dzeṛamnauda
dzē|se, ddzsk. ģen. -šu (putns)

dze|sēt, -ēju, -ēju
dzesētāj|s, -a
dzes|ināt, -inu, -ināju
dzesinātāj|s, -a (aparāts)

dzēst, dzešu, dzēsu,
dzēsdams, dzēsts
dzestre („te dzestrē atgulšos”)

dzestrš
dzestrum|s, -a
dzešamā gumija,
 dzešamgumija
 |dzēšlapa|, **sausēklis**
dzidre (dzidra debess; aitērs)

dzidr|ināt, -inu, -ināju
dzidrs
dzied|āt, -u, -āju
dziedātāj|s, siev. -a
dzied|ēt, -ēju, -ēju
dziedētava,
dziedinātava
 (sanatorija)

dziedīgs („dziedīgās zāles”)

|dziednīca|, **dziedētava**
dzied|ināt, -inu, -ināju
dziedniecība
dziedo|nis, -ņa
 (profesionāls dziedātājs)

dziedr|s, -a (sija)
dziedze|ris, -ṛa
dziedzeṛains
dziesma
dziesminiek|s, -a
dziesmu spēle
dziesmu svētki,
dziesmusvētki
dziesna („vakara dziesna”)

dziet|s, -a (asns)
dzija
dzi|le, ddzsk. ģen. -ļu
dzilna (putns)
dziļdomīgs
dziļš, adj.
dziļum|s, -a
dziļurbum|s, -a
dzimstība
dzimšana
 dzimšanas diena,
dzimumdiēna
dzimt, dzimstu, dzimu
dzimta (v. Familie)
 |dzimtbūšana,
 dzimtbuve|,
dzimtniecība
dzimtcilvēki,
dzimtļaudis
dzimte, ddzsk. ģen.
 dzimšu („vīriešu un sieviešu dzimte”), *val.*

dzimtene
dzimtīpašniek|s, -a
dzimtīpašum|s, -a
dzimtkapi
dzimtlaiki
dzimtļaudis
dzimtmājas
dzimtniecība
 („dzimtniecības laikos”)

dzimtniek|s, -a
 (dzimtcilvēks)
dzimts („dzimtā valoda”)

dzimtsarakstu nodaļa
dzimstēv|s, -a,
ciltstēv|s, -a
dzimumdiēna
dzimumdzīve
dzimuminstinkt|s, -a
dzimumorgan|s, -a
dzimum|s, -a
dzimumtieksme
dzimumzīme
dzinēj|s, -a
dzinējsiksna,
dzenamsiksna
dzinējspēk|s, -a,

dzenamspēk|s, -a
dzinek|lis, -ļa
dzintarains, adj.
dzintarjūra
dzintar|s, -a, dzītar|s, -a
 dzintele, **cemme**
dzinu|lis, -ļa (dziņa, tieksme)
dzinum|s, -a
dziņa
dzīpar|s, -a
dzira (dzēriens)
dzira, dziṛa (mežs)
dzirde
dzird|ēt, -u, -ēju
dzirdīgs, adj.
dzird|ināt, -inu, -ināju
dzird|īt, -u [mēs -ām],
 -īju
dzi|res, -ṛu
dzirka|lis, -ļa
dzirkles
dzirkste („locītavu dzirkste”)

dzirkstēle, ddzsk. ģen.
 -ļu
dzirkstē|ot, -o, -oja
dzirkst|ēt, -u, -ēju
dzirkstīgs, adj.
dzirkst|īt, -īju, -īju
dzirkst|s, -s, ddzsk. ģen.
 dzirkš[k]u, *siev.*
 („uguns dzirksts”)

dzirnakmen|s, -s
dzirnavas
dzirnavniek|s, -a
dzirn|us, -u, ddzsk.
 (rokas dzirnavas)
 |dzīrot|, **dzīṛ|ot, -oju,**
 -oju
dzirties, dziṛos, [viņš
 dziṛas], dzīros (teikties, solīties)

dziṛa, dzira (mežs)
dzīṛ|ot, -oju, -oju
dzis|ināt, -inu, -ināju
dzīsla
dzīslains
dzīslene [acij]

dzīslojum|s, -a
dzist, dziestu, dzisu,
 dzisdams
dzīšus, *adv.*
dzīt, dzīstu, dziju
dzīt, dzenu, dzinu
dzītar|s, -a, dzintar|s, -a
dzīve
dzīvelība (v.
 Zählbarkeit)
dzīvelīgs, *adj.*
dzīvesbiedre (sieva)
dzīvesbiedr|s, -a (vīrs)
dzīvesdraug|s, -a
dzīves gājum|s, -a
dzīves priek|s, -a
dzīvesstil|s, -a
dzīvesveid|s, -a
dzīves vieta
dzīvība
dzīvības kok|s, -a, tūja
dzīvīgs (spējīgs dzīvot,
 ar sīkstu dzīvību)
dzīvīgum|s, -a
dzīvna|dzis, -dža
dzīvniecisks, *adj.*
dzīvniek|s, -a
dzīvojamā istaba
dzīvo|klis, -kļa
dzīv|ot, -oju, -oju
dzīvs
dzīvsudrab|s, -a
dzīvsvar|s, -a
dzīvžog|s, -a
džempe|ris, -ŗa
džentlme|nis, -ŗa
džezbend|s, -a
džez|s, -a
džīnas, audekleses
džīnkst|ēt, -u, -ēju
džīnkstoņa
džīn|s, -a (paegļogu
 degvīns)
džīp|s, -a
džungļi
džuta

E

ebonīt|s, -a
ebrēji
ecēšas
ec|ēt, -ēju, -ēju
ēdāj|s, -a (slimība)
ēdamais
ēdamgald|s, -a
ēdamistaba, ēdamtelpa
ēdamkaro|te, ddzsk.
ģen. -šu
ēdamrei|ze, ddzsk. ģen.
-žu
ēdamzā|le, ddzsk. ģen.
-ļu
ēde (slimība)
ēdējs (kas pašreiz ēd)
ēdelīgs
edicija
ēdienkar|te, ddzsk. ģen.
-šu
ēdien|s, -a
edikt|s, -a
ēd|ināt, -inu, -ināju
ēdmaņa
 |ēdnīca|, ēstuve
ēfejs|s, -a
efektīvitate
efektīvs, *adj.*
efekt|s, -a, subst.
efēmers (īslaicīgs)
efūzija
egļājs, eglīens, eglaine
eg|le, ddzsk. ģen. -ļu
egocentrīks, *adj.*
egocentrism|s, -a
egoism|s, -a, patmīlība,
pašmīlība
egoistīks, patmīlīgs,
pašmīlīgs
egoist|s, -a, patmīllis, -ļa
pašmīllis, -ļa
ēģiptieši
ēģiptolog|s, -a
ēģiptoloģija
 |eidaimonisms|,
eudaimonism|s, -a
eideniski, adv. [iet]

eidētika
eidētiķ|is, -a
 |eidille|, **idille**
 |eifēmisms|, **eufēmism|s,**
-a
 |eifōnija|, **eufōnija**
 |eigenika|, **eugenika**
 eikalipt|s, -a, **eukalipt|s,**
-a
eima (tag. ddzsk. 1. pers.
 no „iet”)
eiro, euro
eiropīdi
eiropieši
eiropīks
eiropīskum|s, -a
eiropiz|ēt, -ēju, -ēju
eirotelpa, eurotelpa
eirozōna, eurozōna
eita (tag. ddzsk. 2. pers.
 no „iet”)
eja
ēka
ekipāža
eklektīķ|is, -a
eklektīks
eklektisms
eklīptika
ekoloģija, biol. un soc.
ekonom|ēt, -ēju, -ēju
ekonomija
ekonomīks
ekonom|s, siev. -e
ekosē|ze, ddzsk. ģen. -žu
ekrān|s, -a
eksakts, adj.
eksaltācija
eksaltēts
eksāmen|s, -a
eksāminand|s, -a
eksāminātor|s, -a
eksāmin|ēt, -ēju, -ēju
ekscellents, adj.
ekscell|ēt, -ēju, -ēju
ekscentrīks
ekscentrītate
ekscēpcionāls
ekscerp|ēt, -ēju, -ēju
ekscerp|s, -a

ekscēsivs, *adj.*
 ekscēs|s, -a
 eksēgēze
 eksekūcija
 eksekūtīvs
 eksekūtor|s, -a
 ekselen|ce, *ddzsk. ģen.*
 -ču (tituls)
 eksemplār|s, -a
 ekshalācija
 eksil|s, -a
 eksisten|ce, *ddzsk. ģen.*
 -ču, ira, esme
 eksist|ēt, -ēju, -ēju
 ekskavācija
 ekskavātor|s, -a
 eksklūzija
 eksklūzīvi, *adv.*
 eksklūzīvs, *adj.*
 ekskomūnic|ēt, -ēju, -ēju
 ekskomūnikācija
 ekskrēcija
 ekskrēmenti,
 izkārņījumi
 ekskursants
 ekskursija
 ekskurs|s, -a
 ekslib|ris, -ra
 eksmatrikulācija
 eksmatrikul|ēt, -ēju,
 -ēju
 eksministr|s, -a
 eksogamija
 eksōgens
 eksorcija
 eksōterisks
 eksōtika
 eksōtisks
 ekspansija
 ekspansīvs, *adj.*
 ekspatriācija
 ekspatri|ēt, -ēju, -ēju
 eksped|ēt, -ēju, -ēju
 ekspedīcija
 ekspedītor|s, -a
 eksperimentāls, *adj.*
 eksperiment|ēt, -ēju,
 -ēju
 eksperiment|s, -a

ekspertīze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
 ekspert|s, -a
 ekspiratorisks
 eksplic|ēt, -ēju, -ēju
 eksplikācija
 eksplikātīvs, *adj.*
 eksplikātor|s, -a
 eksplozija
 eksplozīvs
 ekspluatācija
 ekspluatātor|s, -a
 ekspluat|ēt, -ēju, -ēju
 eksponāt|s, -a
 eksponent|s, -a,
 kāpinātāj|s, -a, *mat.*
 ekspon|ēt, -ēju, -ēju
 eksport|ēt, -ēju, -ēju
 eksportosta
 eksportprece
 eksport|s, -a
 ekspoziija
 ekspremjer|s, -a
 ekspresija
 ekspresintervija
 ekspresionism|s, -a
 ekspresionistisks
 ekspresionist|s, -a
 ekspres|sis, -ša
 ekspresīvītāte
 ekspresīvs
 ekspresident|s, -a
 ekspromt|s, -a
 ekspropriācija
 ekspropriātor|s, -a
 ekspropri|ēt, -ēju, -ēju
 ekstatisks
 ekstaze
 ekstensitāte
 ekstensīvs, *adj.*
 eksterjēr|s, -a
 ekster|nis, -ņa, *subst.*
 eksterns, *adj.*
 eksteritoriāls
 ekstrah|ēt, -ēju, -ēju
 ekstrakt|s, -a
 ekstraordinārs, *adj.*
 ekstrapolācija
 ekstravagance

ekstravagants, *adj.*
 ekstrēm|s, -a, *subst.* un
adj., galējība; galējs
 ektoparazīt|s, -a
 ektopija
 ekvatoriāls
 ekvātor|s, -a
 ekvivalence
 ekvivalent|s, -a, *subst.*
 un *adj.*
 ekzēma, *med.*
 elastība, atsperība
 elastīgs, atsperīgs
 elefantiaze, *med.*
 elefant|s, -a, zilo|nis, -ņa
 elegance
 elegants, *adj.*
 elegīja
 eļģisks
 |eleksīrs|, eliksīrs
 elektrība („elektrības
 skaitītājs”)
 elektrific|ēt, -ēju, -ēju
 elektrifikācija
 |elektriķis|,
 elektrotehnik|is, -a
 elektrisks [gludeklis]
 elektrizācija
 elektriz|ēt, -ēju, -ēju
 elektrodinamika
 elektrod|s, -a
 elektrodzinēj|s, -a
 elektroenerģētika
 elektroinstallācija
 elektrolit|s, -a
 elektrolize
 elektroliz|ēt, -ēju, -ēju
 elektromagnētisms
 elektrometināšana
 elektronika
 elektronisks
 elektron|s, -a
 elektroskop|s, -a
 elektrostatika
 elektrostatisks
 elektrotehnika
 elektrotehnik|is, -a
 elektrotehnisks
 elektrotīkl|s, -a

elektrotransport|s, -a
 elektrotrauma
 elementārs
 element|s, -a
 elevātor|s, -a
 elfs, *par. dzsk. elfi*
 elgties, eldzos, eldzos
 („nevarēja elgties,
 kamēr nebija kaimiņam
 atriebies”)
 elīd|ēt, -ēju, -ēju
 eliksīr|s, -a
 eliminācija
 elimin|ēt, -ēju, -ēju
 elip|se, *dzsk. ģen. -šu*
 eliptisks
 elite
 elīzija
 ēlīzij|s, -a
 elkdievība
 elko|nis, -ņa
 elk|s, -a
 elk|snis, -šņa, alk|snis,
 -šņa
 elle
 elišķīgs, *adj.*
 elokvence
 elokvents, *adj.*
 elpa
 elpe (furāža, zirgu
 barība)
 elp|ināt, -inu, -ināju
 („mākslīgā
 elpināšana”)
 elpošana
 elp|ot, -oju, -oju
 elsa, *par. dzsk. elsas*
 els|āt, -āju, -āju
 el|sis, -ša (ūdensaugšs)
 elst, elšu, elsu, elsdams
 eluvij|s, -a
 eļļa
 eļļains
 eļļ|ot, -oju, -oju
 emaļa, emalja
 emal|ēt, -ēju, -ēju,
 emalj|ēt, -ēju, -ēju
 emancipācija
 emancip|ēt, -ēju, -ēju

embargo
 emblēma
 embrijs
 embrioloģija
 embrionāls
 emendācija
 emend|ēt, -ēju, -ēju
 emerit|ēt, -ēju, -ēju
 emerit|s, -a
 emeritūra
 emfatisks
 emfaze
 emigrācija
 emigrant|s, -a
 emigr|ēt, -ēju, -ēju
 eminence
 eminents, *adj.*
 emīrāt|s, -a
 emīr|s, -a
 emisār|s, -a
 emisija
 emit|ēt, -ēju, -ēju
 emocija
 emōcionālitate
 emōcionāls, *adj.*
 empīriķ|is, -a
 empīrisks
 empīrism|s, -a
 emulsija
 ēna
 ēnains, *adj.*
 encefalografija
 ēncietīgs [koks]
 enchīridij|s, -a
 enciklopēdija
 enciklopēdisks
 enciklopēdist|s, -a
 endēmija, *med.*
 endīviju [salāti]
 endokrinoloģija
 endokrins, *adj. un anat.*
 endoparazīt|s, -a
 endoskop|s, -a
 enerģētika
 enerģētisks [pasaules
 uzskats]
 enerģija
 enharmonism|s, -a, *mūz.*
 enklitisks

enklize
 enkur|ot, -oju, -oju
 enkurs
 ēnojums|s, -a
 ēnot
 entomolog|s, -a
 entomoloģija, *zool.*
 entropija
 entuziasm|s, -a
 entuziastisks, *adj.*
 entuziast|s, -a
 enzīm|s, -a
 eņģelis, -ļa
 |eņģes|, *viras*
 eolīt|s, -a
 eparchija
 eparch|s, -a
 epentetisks
 epenteze, *val.*
 epidēmija
 epidēmiolog|s, -a
 epidēmisks
 epiderma
 epidiaskop|s, -a
 epifanija
 epifora
 epigo|ns, -na
 epigrafika
 epigrafiķ|is, -a
 epigrafs|s, -a
 epigramma
 epika
 epikūrie|tis, -ša
 epikūrisks
 epikūrisms|s, -a
 epiķ|is, -a
 epilēpsija, krītamā
 kaite
 epilēptiķ|is, -a
 epilog|s, -a
 episkopā|lis, -ļa
 episkop|s, -a,
 epidiaskop|s, -a
 episks, *adj.*
 epistula
 epitafija
 epitēlijs, -a
 epitet|s, -a
 epizodisks

epizod|s, -a
 epizootija
 epocha
 epochāls
 epopēja
 epos|s, -a
 ēra
 ērce
 ērcīgs, *adj.*
 ērc|ināt, -inu, -ināju
 eremit|s, -a
 ērglis, -ļa
 ērģeles
 ērģel|ēt, -ēju, -ēju
 ērģelniek|s, -a
 eritrocit|s, -a *biol.*
 erker|s, -a
 ērkšķains
 ērkšķis, -a
 ērkšķoga
 ērkšķogulāj|s, -a
 ērku|lis, -ļa
 ērmīgs, ērmots
 ērm|oties, -ojas, -ojās
 ērm|s, -a
 erod|ēt, -ē, -ēja, *geol.*
 erotika
 erotisks
 erotism|s, -a
 erōzija, *geol.*
 ērtība, *par. ddzsk.*
 ērtības
 ērts
 erudīcija
 erudīts, *adj.*
 erupcija
 erup|tīvs, *geol.*
 ērzelis, -ļa
 |esamība|, **esme, ira**
 eschatoloģija
 eseja
 esejist|s, *siev. -e*
 esen|ce, *ddzsk. ģen. -ču*
 eskadra (flotes vienība)
 eskadriļa (aviācijas
 vienība)
 eskadron|s, -a
 (kavalerijas
 vienība)

eskim|os|i (tauta)
 eskort|s, -a
 ēsma
 esme, ira (v. Sein,
 Existenz)
 esperanto valoda
 esplanā|de, *ddzsk. ģen.*
 -žu
 ēst, ēdu, ēdu, ēzdams
 [-as]
 estakāde
 |estētika|, **aistētika**
 |estētisks| **aistētisks**, *adj.*
 |estēts|, **aistēt|s**, -a
 ēstgriba
 estrā|de, *ddzsk. ģen. -žu*
 estragon|s, -a
 ēstuve
 ešafot|s, -a
 ešelon|s, -a
 etalon|s, -a
 etamīns
 etap|s, -a
 etažere
 ēte|ris, -ŗa [ķīmijā]
 etīde, *mūz.*
 ētika
 etiķe|te, *ddzsk. ģen. -šu*
 etiķ|is, -a
 etiķskābe
 etilēn|s, -a
 etimolo|gs, *siev. -ģe*
 etimoloģija
 etimoloģiz|ēt, -ēju, -ēju
 etioloģija
 etiopi (tauta)
 ētisks
 etnisks
 etnografija
 etnografisks, *adj.*
 etnograf|s, *siev. -e*
 etnolo|gs, *siev. -ģe*
 etnoloģija
 etnos|s, -a
 ētoloģija
 etruski
 etvija
 eudaimonisks, *adj.*
 eudaimonism|s, -a

eufēmism|s, -a
 euforija
 eufōnija, labskaņa
 eufōnisks, labskanīgs
 eugenika
 eugenik|is, *siev. -e*
 eukalipt|s, -a
 eunūchs
 evakuācija
 evaku|ēt, -ēju, -ēju
 evaņģelij|s, -a
 evaņģeliski-luteriska
 draudze
 evaņģelist|s, -a
 evaņģelizācija
 ēvele
 ēvel|ēt, -ēju, -ēju
 evenki (tauta)
 eventuāls
 evidence
 evidents, *adj.*
 evolūcija, attīstība
 evolūcionārs, *adj.*
 evolūcionist|s, -a
 ēze
 ēze|lis, -ļa
 ezerains, *adj.*
 ezergai|lis, -ļa
 ezermale, ezermala
 ezerriekst|s, -a
 ezeroze
 ezer|s, -a
 ezīgs, *adj.*
 ezis, *ģen. eža*
 ezoterisks
 eža
 ežmale

F

fabric|ēt, -ēju, -ēju
 fabrika
 fabrikācija
 fabrikant|s, -a
 fabrikāt|s, -a
 fābula
 fābulisks
 fābulist|s, *siev. -e*

faetōn|s, -a
fagociti
fagot|s, -a
fainoloģija
fainoloģisks
fainomenālism|s, -a
fainomenāls
fainomenoloģija
fainomenoloģisks
fainomen|s, -a
fajans|s, -a
fakir|s, -a
faksimil|s, -a
faktisks, adj.
faktor|s, -a
fakt|s, -a
faktūra
fakultā|te, ddzsk. ģen.
 -šu
fakultātīvs, adj.
falanga
|falcēt|, grop|ēt, -ēju,
 -ēju
falset|s, -a
falsific|ēt, -ēju, -ēju
falsifikācija
falsifikātor|s, -a
falsifikāt|s, -a
familiāritāte
familiārs, adj.
famōzs
fanātik|is, -a
fanātisks
fanātism|s, -a
fanfara, mūz.
fantastisks
fantaz|ēt, -ēju, -ēju
fantast|s, -a
fantazija
fantom|s, -a
faraon|s, -a
farizejs, -a
farma
farmaceit|s, siev. -e
farmacija
farmakoloģija
farmakopeja
farme|ris, -ra
fars|s, -a

fasā|de, ddzsk. ģen. -žu
fascin|ēt, -ēju, -ēju
fasetacis, ddzsk.
fase|te, ddzsk. ģen. -šu
fason|s, -a
fašina
fašism|s, -a
fašist|s, siev. -e
fatālism|s, -a
fatāls
fata morgana
fauna
faun|s, -a
favorīt|s, siev. -e
fazān|s, -a
fa|ze, ddzsk. ģen. -žu
februā|ris, ra
federācija
federālism|s, -a
federāls
federātīvs
federāt|s, -a
feja
feldmaršal|s, -a
feldšē|ris, -ra
feletonist|s, -a
feleton|s, -a
fēminisks
fēminism|s, -a
fēministe
fēminiz|ēt, -ēju, -ēju
fēnik|s, -a
fenilīns, farmak.
feniņš (nauda)
|fenomenāls|,
fainomenāls
fenols
feodā|lis, -ļa
feodālism|s, -a
feodāls, adj.
fermentācija
fermentātīvs
ferment|s, -a
ferromangān|s, -a
festivāl|s, -a
fetišism|s, -a
fetiš|s, -a
fiask|s, -a
fibra

fibrinogēns, subst.
fibrīn|s, -a
fidūciārs, adj.
figūra
figūrāliekavas
figūrāls, adj.
figūr|ēt, -ēju, -ēju
fikcija
fiksācija
fiksātīvs
fiksātor|s, -a
fiksāža
fiks|ēt, -ēju, -ēju
fiktīvs
filantropija
filantropisks
filantrop|s, -a
filatelija
filatelist|s, -a
filej|s, -a
filharmonija
filiā|le, ddzsk. ģen. -ļu
filigrāns
filistr|s, siev. -e
filma
film|ēt, -ēju, -ēju
filodendr|s, -a
filolo|gs, siev. -ģe
filoloģija
filoloģisks
filozof|ēt, -ēju, -ēju
filozofija
filozofisks
filozof|s, siev. -e
filtrācija
filtr|ēt, -ēju, -ēju
filtr|s, -a
fināl|s, -a, subst.
fināls, adj.
finālsacīkstes
financējum|s, -a
finan|ces, -ču
financ|ēt, -ēju, -ēju
financiāls
financist|s, -a
fine|se, ddzsk. ģen. -šu
finier|ēt, -ēju, -ēju
finie|ris, -ra
finiš|s, -a

firma
firmament|s, -a
 |firniš|, **pernica**
firstīste
first|s, -a
firziķ|is, -a
fiskāls
fisk|s, -a
fistula
fitopatoloģija
fizika
fizikāls, adj.
fiziķ|is, -a
fiziognōmija
fiziognōm|s, -a
fiziokratija
fiziokrat|s, -a
fiziolog|s, -a
fizioloģija
fizioloģisks, adj.
fizisks
fjord|s, -a
flakon|s, -a
flāmi
flaming|s, -a
flane|lis, -|a
flang|s, -a
flangugun|s, -s
flauta
flautīna
flautinieķ|s, -a
flegma
flegmatik|is, -a
flegmatisks
fleksija
flīgē|lis, -|a
flirt|ēt, -ēju, -ēju
flirt|s, -a
flī|ze, ddzsk. ģen. -žu
flīz|ēt, -ēju, -ēju
flokši
flōra (augu valsts)
florencieši
florete
flōr|s, -a (audums)
flote
flotile
fluids
fluoresc|ēt, -ēju, -ēju

fluorid|s, -a
fluorīt|s, -a
fluor|s, -a (gāze)
fluviāls
 |foajè|, **fuajè**
fogteja
fogt|s, -a
foiniķieši
foksterjēr|s, -a
fokstrot|s, -a
fokus|s, -a, degpunkt|s, -a
foliant|s, -a
folija
foliografija
folklorā
folkloristika
folkloristisks
folklorist|s, siev. -e
fond|s, -a
fōnēma, val.
fōnētika
fōnētiķis
fōnētisks
fōnografija
fōnograf|s, -a
fōnoloģija
fōnoloģisks
fōnotēka
fon|s, -a, pamat|s, -a
fontān|s, -a, strūklaka
forele
forma, veid|s, -a, paraug|s, -a
formācija
formālīn|s, -a
formālism|s, -a
formālist|s, -a
formālītā|te, ddzsk. ģen. -šu
formāls, adj.
formastērp|s, -a; formas tērp|s, -a
formāt|s, -a
form|ēt, -ēju, -ēju
formula
formulār|s, -a
formul|ēt, -ēju, -ēju
fors|ēt, -ēju, -ēju

fortifikācija
fort|s, -a
forum|s, -a
fosfāt|s, -a
fosforesc|ēt, -ēju, -ēju
fosforīt|s, -a
fosfor|s, -a
fosgen|s, -a
fosilijas
fosils, adj.
foto
foto laboratorija, fotolaboratorija
fotoaparāt|s, -a
fotoarchīv|s, -a
fotoateljē, fotodarbnīca
fotoattēl|s, -a, fotografija, ģīmetne, uzņēmums
fotofiniš|s, -a
fotogens, adj.
fotograf|ēt, -ēju, -ēju
fotografija
fotograf|s, siev. -e
fotokōpija
fotogramma
fotolaboratorija
fotolitografija
fotomāksla
fotometr|s, -a
fotomontāža
fotoobjektīv|s, -a
fotopapīr|s, -a
fotopiederumi
fotoplate
fotorobot|s, -a
fototelegramma
fototerapija
fotouzņēmum|s, -a
fragmentārs
fragment|s, -a
fraka
frakcija
fraktūra
franči, siev. francūzietes, vnsk. francū|zis, -ža siev. -iete
franki (tauta)
frank|s, -a (naudas)

vienība)
frankšē|ze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
frant|s, -a
fra|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
frazeoloģija
frazeoloģisks
fražains
frega|te, *ddzsk. ģen.* -šu
frekven|ce, *ddzsk. ģen.*
 -ču
frekventātīvs, *adj., val.*
frenoloģija
freon|s, -a
freska, sienglezna
frē|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
frēz|ēt, -ēju, -ēju
frēzētāj|s, -a
frigieši
frikadele
frikasè
frikātīvs, *adj., val.*
frivolitā|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
frivols, *adj.*
 |frīze|, **frīz|s**, -a
friz|ēt, -ēju, -ēju
frizētava
frīzi (tauta)
frizie|ris, -ra
frīz|s, -a (josla), *arch.*
frizūra
frontāls
fronte, *ddzsk. ģen.*
 fronšu
frontōn|s, -a
frotè
fruktō|ze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
fuajè
fuga, *mūz.*
fugas|s, -a
fuksija (augšs)
fuk|sis, -ša
fulmin|ēt, -ēju, -ēju
fundamentāls
fundament|s, -a,
 pamat|s, -a, **pamati**
fund|ēt, -ēju, -ēju

funerālijas
funkcija
funkcionālitate
funkcionāls, *adj.*
funkcion|ēt, -ēju, -ēju
furacilīn|s, -a
furāža, elpe
furija
furiōzs, *adj.*
furor|s, -a
furunkuls, *med.*
futarks, -a (rūnu
 alfabets)
futbolist|s, -a *siev.* -e
futbol|s, -a
futrāl|lis, -ļa, **makst|s**, -s
futūrīskis
futūrism|s, -a
futūrist|s, -a
futūroloģija
futūroloģisks
futūrs, nākotne, *val.*
fūzija, saplušana

G

gabalains („gabalaini
 mākoņi”)
gabaldarb|s, -a
gabal|s, -a
gabana
gabarit|s, -a
gada skait|lis, -ļa,
gadskait|lis, -ļa
gadadiena
gadagājum|s, -a
gadagrāmata
gadalaik|s, -a
gadaskait|lis, -ļa;
gada skaitl|is, -ļa
gadasvētki; gada svētki
gād|āt, -āju, -āju
gadatirg|us, -us
gādība
gādīgs, *adj.*
gādīgum|s, -a
gadījum|s, -a
gad|īties, -os, [tas -ās],

-ījos
gād|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
gadriņi, žalusijas
gad|s, -a
gadsimt|s, -a,
gadsimte|nis, -ņa
gadu simte|nis, -ņa
gadskārta
gadskārtējs
gadu mija
gāga
gāglāt, -ā, -āja („zosis
 gāgā”)
gaida (jauniešu
 organizācijas meitene)
gaidabas
gaidas
gaidības
gaidīgs [skats]
gaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
gaigala
gaile
gailene
gailēn|s, -a
gail|ēt, -ēju, -ēju
gail|ēties, -ējas, -ējās
gai|lis, -ļa
gaiļapieši (augšs)
gain|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
gain|āt, -āju, -āju
gaisa grābek|lis, -ļa
 (cilvēks)
gaisakuģ|is, -a,
gaiskuģ|is, -a,
lidmašīna
gaisa satiksme
gaisa spiedien|s, -a
gaisek|lis, -ļa (cilvēks)
gaisīgs
gaiskuģ|is, -a
gai|slis, *ddzsk. ģen.* -šļu
gaisma
gaismek|lis, -ļa
gaismizturīgs (v.
 lichtbeständig)
gaismjūtīgs (v.

lichtempfindlich)
gaismlaidīgs (v. durchleuchtend)
gaismmīlis, -ļa
gaismot, -oju, -oju
gaisotne
gaiss, -a
gaist, gaistu, gaisu, gaisdams
gaišība
gaišma|tis, -ša, *siev.* -te
gaišredzība
gaišre|dzis, -dža
gaišs
gaišum|s, -a
gaita
gaitē|nis, -ņa (koridors)
gaitīgs [gājējs]
gaitniek|s, -a
gājēj|s, -a
gājien|s, -a
gājputn|s, -a
gājum|s, -a
gājzvaigzne (planēta)
galaktika
galaktō|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
galalit|s, -a
galamērķ|is, -a
galanterija
galants
galapārbaudījums|s, -a, **gala pārbaudījums**|s, -a
galapunkt|s, -a
galastacija
galavārd|s, -a
galdains
galdaut|s, -a, **galddrāna**, **galdsega**
galdniecība
galdniek|s, -a
gald|s, -a
gāle („ledus gāle”)
galējība (ekstrēms)
galējs („galēja tumsība”)
galeniski, *adv.*
galēniski [preparāti]

galenīt|s, -a
galera
galerija
gal|ēt, -ēju, -ēju
galifè bikses
galīgs [lēmums]
galli (tauta)
gallij|s, -a (metalls)
gallofils
gallomanija
gallons
galloromāņi
galminiek|s, -a
galm|s, -a
galoda
galop|s, -a
galoša
galotne
gal|s, -a
galva
galvanisks, *adj.*
galvaniz|ēt, -ēju, -ēju
galvanism|s, -a
galvanometr|s, -a
galvasgabal|s, -a
galvaskaus|s, -a
galvas lakatiņ|š, -a
galvassega
galvasnauda, **galvas nauda**
galvaspilsēta, **galvas pilsēta**, **mētropole**
galvas sāpes, **galvassāpes**
galvassega
galvenais
galvenokārt, **lielāko tiesu**, **īpaši**, **sevišķi**, **visvairāk**
galvga|lis, -ļa
galviniek|s, -a
galviņkāposti
galviņsalāti
galvojums|s, -a
galv|ot, -oju, -oju
galvotājs, -a
galvvid|us, -us
gaļa
gaļas mašīna,

gaļē|dis, -ža
gaļīgs
gamaša
game|tes, -šu, *dabz.*
gamma, **tonkārtā**, *mūz.*
gāmur|s, -a
gan
gana, *adv.*
ganāmpulk|s, -a
gandarījums|s, -a
gandar|īt, -u, -īju
gand|ēt, -ēju, -ēju
gandrene (ģeranija)
gandrīz
gandr|s, -a, **svēte|lis**, -ļa (stārks)
gānek|lis, -ļa
gangrēna
gangste|ris, -ra
ganība (lopu bars)
ganības (ganīšanas vieta)
gan|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
gān|īt, u [mēs -ām], -īju [-ās] (lamāt)
gan|s, -a, *siev.* **gane ganuzēn**|s, -a; **ganu zēn**|s, -a
gar
garagaisma; **gara gaisma**
garabērn|s, -a (autora darbs)
garaiņi [garām], **garām**
garamantas, **folklorā**
garant|ēt, -ēju, -ēju
garantiņa
garant|s, -a
garastāvok|lis, -ļa
garāža
gardē|dis, -ža
garderobe
garderobist|s, *siev.* -e
gard|ināt, -īnu, -īnāju
gardīne, **aizkar**|s, -a
gards
gardums|s, -a

gārdzēt, gārdz, gārdzēja
garenisks
garens
garenzāģlis, -a
gargabalskrējējis, -a
gārgt, gārdzu, gārdzu,
 gārgdams
garīdznieks
garīgs, *adj.*
garlīnāt, -inu, -ināju
gārkstlēt, -u, -ēju
gārkstoņa
garme|tis, -ša [pirtī]
garnējum|s, -a
garn|ēt, -ēju, -ēju
garnitūra
gār|nis, -ņa (v. Reiher)
garnizon|s, -a
gar|ot, -o, -oja
garoza
gar|s, -a
garša, **garža**
gārša (mežs)
garšīgs, **garžīgs**
garš|ot, -oju, -oju,
 garž|ot, -oju, -oju
garšviela, **garžviela**
garža, **garša**
garšais gad|s, -a
garšais klepus
garām
garāmģājējis, -a
garāste
garāu|dzis, -dža
garāu|sis, -ša
garbārd|is, -ža
gardegulnis, -ņa
garðibene (cepure)
garðie|nis, -ņa
garēvele
garķājlis, -a
garķak|lis, -ļa
garķāte (izkaps)
garķūli („garķūļu
 salmi”)
garļaicība
garļaicīgs
garļaik|ot, -o, -oja
garņmalka

garņmatai|nis, -ņa,
 garņma|tis, -ša
garņmē|lis, -ļa
garņna|dzis, -dža
garņra|dzis, -dža
garstāst|s, -a
garš
garšļauku|s, *adv.*
garņum|s, -a
garžo|bis, -bja
gastrīt|s, -a
gastronomija
gastronom|s, -a,
 gardē|dis, -ža
gatavība
gatav|ot, -oju, -oju
gatavs
gate|ris, -ŗa
gat|ve, *ddzsk. ģen.* -vju
gaudas
gaude|nis, -ņa
gaudens, *adj.*
gaudenum|s, -a
gaud|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
gaudoņa
gaud|ot, -oju, -oju
gaudulīgs
gaudu|lis, -ļa
gaume
gaumīgs
gausa („ēst ar sātu un
 gausu”)
gausin|āt, -u, -āju,
 -ādams
gauss, *adj.*
gausties, gaužos, [viņš
 gaužas], gaudos,
 gauzdamies
gaut, gauju, gāvu
gauzt, gaužu, gauzu,
 gauzdams, gauzts (melst)
gauži, **gaužām**
gaužs
gavē|nis, -ņa
gav|ēt, -ēju, -ēju
gaviles
gavil|ēt, -ēju, -ēju
gavilnieks [ar

nemīkstīnātu !!]
gavote
gāzbeton|s, -a
gāze, *ddzsk. ģen.* gāžu
 (lietus gāze)
gāze, *ddzsk. ģen.* gāzu
gazele
gāzel|ēties, -ējos, -ējos
gāzelīgs, *adj.*
gāz|ēt, -ēju, -ēju
gāzēts ūden|s, -s,
 zelte|ris, -ŗa
gāzmaska
gāzometr|s, -a
gāzt, gāžu, gāzu,
 gāzdams, gāzts [-as]
gāzveidīgs
geiša
geize|ris, -ŗa
geminācija
gemināta, *val.*
genocīd|s, -a
 |genuīns|, **ģenuīns**
 |geranija|, **ģeranija**
gerla
geto
getras
ģīd|s, -a
ģīgantisks
ģīgantomanija
ģīgantozaur|s, -a
ģīgant|s, -a, *subst.* (ne
adj.!)
ģīlotīna
ģīnaikoloģija
ģīnaikoloģ|s, -ga *siev.*
 -ģe
 |ģitara|, **ģītara**
ģlab|āt, -āju, -āju
ģlabātava
ģlābējsilīte
ģlābšanas laiva
ģlābt, ģlābju, ģlābu,
 ģlābdams, ģlābts [-as]
ģlaciāls
ģladiātor|s, -a
ģladiolas
ģlagolica, **ģlagolitiskie**
burti

glaimi
glaim|ot, -oju, -oju
glaim|s, -a
glasè cimdi
glās|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
glāstīt, -u, [mēs -ām],
-īju
glāst|s, -a
glaubersāl|s, -s, *siev.*
glaud|īt, -u, [mēs -ām],
-īju, [-ās]
glaukōma
glaukonīt|s, -a
glaušt, glaužu, glaudu,
glauzdams, glausts [-as]
glā|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
glāzene, zilene
glaz|ēt, -ēju, -ēju, vāp|ēt,
-ēju, -ēju
glazūra, vāpe
glāžains, *adj.*
gleče|ris, -ra, šļūdo|nis,
-ņa
glēvs, glēvs
glēvu|lis, -ļa, glēvu|lis,
-ļa
glezna
gleznains, *adj.*
glezniecība
glezn|ot, -oju, -oju
gleznotāj|s, -a *siev.* -a
glezns, *adj.*
glicerīns
gliemene
glieme|zis, -ža
gliemežnīca
gliemežvāk|s, -a
gliem|is, -ja
glikoze
glītrakstīšana
glīts, *adj.*
glīzda (glūda)
glīzdains, *adj.*
globāls, *adj.*
glob|s, -a
glodene
glōrific|ēt, -ēju, -ēju
glōrifikācija

glōriōzs
glōsa
glōsār|s, -a
glōsātor|s, -a
glōsēma
glōsēmatika
glōsēmatisks
glūda
gludek|lis, -ļa
gludens, *adj.*
gludgal|vis, -vja
glud|ināt, -īnu, -īnāju
gludinātava
gluds, *adj.*
gludspalvains, *adj.*
glum|ēt, -ēju, -ēju
glums
glūnek|lis, -ļa
glūn|ēt, -u, -ēju
glūnīgs [zvērs]
glūniķ|is, -a
glūņa
gluži
glēts, glets, *adj.*
glēvs, glēvs
glēvu|lis, -ļa, glēvu|lis,
-ļa
glotāda
glotains
glotas
gneis|s, -a
gnīda
gnōm|s, -a
gnōsticism|s, -a
gnōstiķ|is, -a
gnōzeoloģija
goba
gobelēn|s, -a
goda biedr|s, -a goda
biedre
godalga
godalgot, -oju, -oju
godasardze
god|āt, -āju, -āju
godatiesa
godavārd|s, -a
godavīr|s, -a
godbijīgs
goddevīgs

godība
godīgum|s, -a
god|ināt, -īnu, -īnāju
godkāre
godkārīgs
godpratība (v. Anstand)
godprātība
godpratīgs (tāds, kas
godu prot)
godprātīgs (tāds, kam
goda prāts)
god|s, -a
golf|s, -a
gondola
gondoljēr|s, -a
gong|s, -a
goniometrs
gonokok|s, -a
gonorreja
gorilla
gor|īt, -u, [mēs -ām], -īju
[-ās]
gosniņa, *sal. gov*s
goti
gotika
gotisks
govgan|s, *siev.* -e
govkop|is, -ja *siev.* -e
govkūt|s, -s
gov[s]lopi
gov|s, -s, *dem.* gotiņa,
gosniņa
goz|ētīgs, -ējos, -ējos
grāb|āt, -āju, -āju
grabažas
grābēj|s, *siev.* -a
grabek|lis, -ļa
grābek|lis, -ļa
grab|ēt, -u, -ēju
grabin|āt, -u, -āju
grāb|slis, -šļa
grābst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
grābt, grābju, grābu,
grābdams, grābts
grabu|lis, -ļa
grācija
grāciōzs, *adj.*
gradācija

grad|s, -a
graduāls, adj.
gradu|ēt, -ēju, -ēju
grafēma
graf|ēt, -ēju, -ēju
grafika
grafik|is, -a
grafisks
grāfi|ste, ddzsk. ģen. -stu
grafit|s, -a
grafoloģija
grāf|s, siev. -iene
grai|zes, ddzsk. ģen. -žu
graiž|īt, -u, [mēs -ām], -īju
grāmata
gramatika
gramatik|is, -a
gramatisks
grāmatmī|lis, -ļa
grāmatnīca, grāmatiens
grāmatniecība
grāmat|nieks, -nieka, siev. -niece
grāmatsietuve
grāmattirdzniecība
grāmatu plaukt|s, -a
grāmatplaukt|s, -a
grāmatvedība
grāmatve|dis, -ža
grāmatzīme
gramba
grambains [ce|š]
grammofōn|s, -a
gram|s, -a
gramst|īt, -u, [mēs -ām], īju [-ās]
gramšļi
granāta (lielgabala šāviņš)
granāt|s, -a (minerāls; granātkoka ābols)
grandiōzītāte
grandiōzs
grand|īt, -u, [mēs -ām], -īju
granītōl|s, -a
granīt|s, -a
grant|ēt, -ēju, -ēju

grant|s, -s, siev.
grantscel|š, -a; grants cel|š, -a
granula
gra|sis, -ša
gras|ities, -os, [viņš -ās], -ījos
gratifikācija
gratulant|s, -a
gratul|ēt, -ēju, -ēju
graudains, adj.
graudaug|s, -a
graudniek|s, -a
graud|s, -a
graudzāle (augš)
graust, grauž, grauda, grauздams [pērkons]
graust|s, -a (sagruvusi būda vai māja)
graut, grauju, grāvu
grautiņ|š, -a
grauzd|ēt, -ēju, -ēju
grauzdētāj|s, -a (aparāts)
grauzdētava
grauzdiņ|š, -a
grauzd|s, -a (porcelāna šķirne)
grauzēj|s, -a
grauzt, graužu, grauзу, grauздams, grauзts [kaulu]
grava
grav|ēt, -ēju, -ēju
grāv|ēt, -ēju, -ēju, grāvj|ot, -oju, -oju
grāvien|s, -a
gravie|ris, -ŗa
gravīra
gra|vis, -vja (` akcents)
grā|vis, -vja
gravitācija
gravit|ēt, -ēju, -ēju
grāvj|ot, -oju, -oju, grāvēt
grāvmale, grāvmala
grāvra|cis, -ča [gravūra], gravīra
graži

gražīgs
graž|oties, -ojos, -ojos
greb|lis, -ļa (rīks karošu grebšanai)
grebt, grebju, grebu, grebdams, grebts
grebuļains
grebum|s, -a, kokgrebum|s, -a
grēcīgs, adj.
grēciniek|s, -a
grēda
gredzen|ot, -oju, -oju
gredzen|s, -a, dem. gredzen[t]iņš
greids, adj.
[greipfrūts], sule|nis, -ŗa
greizkāpe, mūz.
greizs
greizsirdība
greizsirdīgs
greizska|nis, -ŗa, mūz.
grēkā|zis, -ža
grēk|ot, -oju, -oju
grēk|s, -a
grēksūdze (bikts)
grēmas
gremde [volejbolā]
gremd|ēt, -ēju, -ēju
gremok|lis, -ļa
grem|ot, -oju, -oju
gremotājdzīvnieki
gremzdi
gremzties, gremzos, [viņš gremžas], gremžos, gremzdamies
grenadie|ris, -ŗa
grezele
greznība
greznīgs
grezn|ot, -oju, -oju
grezns
greznum|s, -a
griba
gribasspēk|s, -a
grib|ēt, -u, -ēju [-as]
gribīgs, adj.
grīda
grīdsega

grieki
griesti
grieze (putns)
grieze (rotācija)
griezgalv|is, -ja,
grozgalv|is, -ja
tītiņ|š, -a
griezien|s, -a
griezīgs, *adj.*
grieznes, zirkļītes
grie|znis, -žņa
 (griežamais)
griezt, griežu, griezu,
 griezdams, griezts [-as]
griezums|s, -a
grifele
grīf|s, -a
griķi
grī|loties, -ojos, -ojos
grima|se, *ddzsk. ģen.* -šu
grim|ēt, -ēju, -ēju
grim|s, -a
grī|nis, -ņa
grimt, grimstu, grimu
grīns, *adj.*
gripa
grīslāj|s, -a, **grīslien|s**,
 -a, **grīslaine**
grī|slis, -šļa
grīst, grīžu, grīdu,
 grīzdams, grīsts [grīdu]
grīste, *ddzsk. ģen.* grīšķu
grīšļains
grīva
grī|vis, -vja (augš)
grodi [akai]
grods (stingrs)
groks
grope (v. Falz)
gropene (gropju ēvele)
grop|ēt, -ēju, -ēju (v.
 falzen)
gropzāģ|is, -a
 (v. Falzsāge)
gros|s, -a
grota, **ala**
groteska
grotesks, *adj.*
grozīgs, *adj.*

groz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
grozpi|nis, -ņa
groz|s, -a
groži
grūbas
grubu|lis, -ļa
grubuļains
grūde|nis, -ņa (ēdiens)
grūdien|s, -a
grumbains, *adj.*
grumbas
grumb|āt, -āju, -āju,
 grumb|ot, -oju, -oju
grumbu|lis, -ļa
grumbuļains, *adj.*
grundu|lis, -ļa (zivs)
gruntsgabal|s, -a
gruntsūden|s, -s;
 grunts ūden|s, -s
grupa
grup|ēt, -ēju, -ēju
grū|slis, -šļa (ēdiens)
grūsība
grūsns („grūsns lops”)
grūst, grūžu, grūdu,
 grūzdams, grūsts [-as]
grūst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
grūšus, *adv.*
grūt, grūstu, gruvu
grūtdie|nis, -ņa
grūtgal|vis, -vja
grūtība
grūtniece
grūtniecība
grūts
grūtsirdīgs
gruveklī
gruve|sis, -ša
gruvešains
gruzd|ēt, -u, -ēju
gruzdum|s, -a
gruzieši, **gruzīni** (tauta)
gruzīnisks
gru|zis, -ža
gružains
guba
gub|āt, -āju, -āju, **gub|ot**,

-oju, -oju
gube|nis, -ņa
gubernātor|s, -a
gubernā
gub|ot, -oju, -oju
gubotāj|s, -a
gubt, gubstu, gubu
 (sakristies, sašļukt)
gudrība
gudriniek|s, -a
gudron|s, -a
gudr|ot, -oju, -oju
gudrs
gulaš|s, -a
gul|bis, -bja
gulbūve
gulde|nis, -ņa (nauda)
guld|ināt, -inu, -ināju
guld|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
guldzēt, guldz, guldzēja
guldzien|s, -a
guldzīties, gulgos, [viņš
 gulgās], guldzījos
gulēt, guļu, gulēju (v.
 schlafen)
gulēt, gulu, gulēju (v.
 liegen)
gulēt iešana
gulkoki
gul|snis, -šņa
gulšņ|āt, -āju, -āju
gulšņātāj|s, -a
gult|ies, gulstu,
 [gulstos, viņš gulstas],
 gulu jeb gūlu [gulos jeb
 gūlos]
gulta
gultne
gultņi
gulu|s, *adv.*
gulžog|s, -a
guļa („mīksta guļa”)
guļamistaba
guļammais|s, -a
guļamrajon|s, -a
guļamtelpa
guļamvagon|s, -a
guļamzvi|lnis, -ļņa,

vāļa, guļamdīvān|s, -a
 |guļlašs|, gulašs
 guļava, guļšnātāj|s, -a
 guļu(s)
 guļvieta
 gumd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 gumdītāj|s, siev. -a
 gumiarabik|s, -a
 gumija
 gumijkok|s, -a
 gumijniek|s, -a
 gum|s, -a (uzbriedusi
 augu zemes stumbra
 vai saknes daļa)
 gumt, gumstu, gumu
 gumz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
 gundega
 gurdens, gurds
 gurkstēt, gurkst,
 gurkstēja
 gurķ|is, -a
 gurn|s, -a
 gur|ste, *ddzsk. ģen.* -šķu
 („linu gurste”)
 gurt, gurstu, guru
 guru (*sansk.* gurú)
 gūstek|nis, -ņa
 gūst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 gūst|s, -a
 gušņas, usnes
 gūt, gūstu, guvu
 guturāls
 guvernan|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
 gūvum|s, -a
 guza [putnam]
 gūzma
 gūža
 gvaiak|s, -a
 gvarde
 gvardist|s, -a
 gvard|s, -a
 gvelzt, gvelžu, gvelzu,
 gvelzdams

Ģ

ģeķība
 ģeķīgs, *adj.*
 ģeķ|is, -a *siev.* -e
 ģel|zis, -ža
 ģeneālog|s, -a
 ģeneāloģija
 ģenerācija
 ģenerā|lis, -ļa
 ģenerālītā|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
 ģenerālizācija
 ģenerāliz|ēt, -ēju, -ēju
 ģenerālmēģinājum|s, -a
 ģenerālpilnvara
 ģenerāls, *adj.*
 ģenerālstāb|s, -a
 ģenerātīvs
 ģenerātor|s, -a
 ģenetika
 ģenetisks
 ģeņeze
 ģeniālitate
 ģeniāls
 ģenij|s, -a
 ģenitīv|s, -a
 ģenuīns
 ģeocentrisks, *adj.*
 ģodēzija
 ģeofizika
 ģeografija
 ģeografisks
 ģeograf|s, *siev.* -e
 ģeoīd|s, -a
 ģeokīmija
 ģeolo|gs, *siev.* -ģe
 ģeoloģija
 ģeometrija
 ģeomorfoģija
 ģeopolitika
 ģeopolitisks
 ģeorgīne
 ģerānija, gandrene
 ģērbkamba|ris, -ŗa
 ģērbo|nis, -ņa
 ģērb|s, -a
 ģērbt, ģērbju, ģērbu,
 ģērbdams, ģērbts [-as]

ģērbtu|ve, *ddzsk. ģen.*

-vju
 |ģērēt|, miec|ēt, -ēju, -ēju
 |ģērmanis|, ādmi|nis, -ņa
 ģermānism|s, -a
 ģermānistika
 ģermānizācija
 ģermāniz|ēt, -ēju, -ēju
 ģermānofil|s, -a
 ģermāņi
 ģerundij|s, -a, *val.*
 ģerundiv|s, -a, *val.*
 |ģēvele|, jumtgale,
 selme|nis, -ņa
 ģībo|nis, -ņa
 ģībt, ģībstu, ģību,
 ģībdams
 |ģīfts|, inde
 ģikt|s, -s
 ģilde, brālība
 ģimene
 ģimenisks, *adj.*
 ģīmetne
 ģīm|is, -ja
 ģīmnastika, vingrošana
 ģīmnast|s, -a,
 vingrotāj|s, -a
 ģīmnazija
 ģīmnazist|s, *siev.* -e
 ģinde|nis, -ņa, skelets, -a
 ģint|s, -s
 ģip|sis, -ša
 ģipšakmen|s, -s
 ģipškarton|s, -a
 ģipš|ot, -oju, -oju
 (uzlabot zemi ar
 ģipsi)
 ģist, ģiedu, ģidu,
 ģizdams
 ģitara
 ģitarist|s, -a *siev.* -e

H

habanera
 habilitācija
 habilit|ēties, -ējos, -ējos
 haimatīn|s, -a

haimatogen|s, -a
haimatūrija
haimofilija
haimoglobīn|s, -a
haimometr|s, -a
haimorroīdāls
haimorroīdi
hairetik|is, -a
hairetisks
haireze
haiziv|s, -s
haki
[halāts|, **virsvalk|s, -a**
hallucinācija
halogeni, sāļraži, ķīm.
[halva|, **chalva**
[hamelions|,
 chameleon|s, -a
haploloģija, val.
harem|s, -a
[harfe|, **arpa**
harmon|ēt, -ē, -ēja
harmonija (saskaņa)
harmonij|s, -a (mūzikas instruments)
harmonikas, plēšenes
harmonizējum|s, -a
harmoniz|ēt, -ēju, -ēju
harpūna
harpūn|ēt, -ēju, -ēju
harpūnētājs, -a
hašiš|s, -a
haubice, ddzsk. ģen. -ču
hēdonik|is, -a
hēdonism|s, -a
hēgemonija
hēgemonisks
hēgemon|s, -a
heksaedr|s, -a
heksagonāls
heksametr|s, -a
hektar|s, -a (ha)
hektograf|ēt, -ēju, -ēju
hektograf|s, -a
hektogram|s, -a
hektolitr|s, -a
hektometr|s, -a
helebarde
hēlij|s, -a

helikopter|s, -a
hēliocentrism|s, -a
hēliograf|s, -a
hēlioskop|s, -a
hēlioterapija
hēliotrop|s, -a
hēliōze (saules dūriens)
hellēnism|s, -a
hellēniz|ēt, -ēju, -ēju
hellēni
[hematogens|,
 haimatogen|s, -a
[haimatūrija|,
 haimatūrija
hēmisfaira
hēmisfairisks
[hemoglobīns|,
 haimoglobīn|s, -a
[hemorroīdi|,
 haimorroīdi
hēpatīt|s, -a
heraldika
herbārij|s, -a
herbāriz|ēt, -ēju, -ēju
herbicīdi
hercog|ste, ddzsk. ģen. -stu
hercolgs, siev. -ģiene
hermafrodīt|s, -a
hermetisks
hermetiz|ēt, -ēju, -ēju
hernhūtie|tis, -ša
hernhūtism|s, -a
hēroīn|s, -a
hēroisks
hēroism|s, -a
hēroriz|ēt, -ēju, -ēju
hēroj|s, -a
hetēra
heterogens
heteronomija
heteroseksuālītāte
heteroseksuāls
heterosillabisks, val.
heterōze
hiacin|te, ddzsk. ģen. -šu
hiāt|s, -a
hibridisks
hibrid|s, -a

hidra
hidrāt|s, -a
hidraulika
hidraulisks
hidroelektrostacija
hidrogens
hidrografija
hidrolize
hidroliz|ēt, -ēju, -ēju
hidroloģija
hidromechanika
hidropatija
hidroplān|s, -a
hidrosfaira
hidrostatika
hidrotērp|s, -a
hiēna
hierarchija
hierarchisks
hierarch|s, -a
hieroglifi
hieromantija
higiēna
higiēnisks
higrofit|s, -a
higrograf|s, -a
higrometr|s, -a
higroskopisks
higroskop|s, -a
himēn|s, -a
himna
himnisks, adj.
hinduism|s, -a
hiperaimija
hiperbola
hiperboliz|ēt, -ēju, -ēju
hipertonija
hipertrofija
hipij|s, -a
hipnotisks
hipnotism|s, -a
hipnotiz|ēt, -ēju, -ēju
hipnōze, ddzsk. ģen. -žu
hipochondrija
hipochondriķ|is, -a
hipochondrs
hipoloģija
hipodrom|s, -a
hipomanija

hipopotam|s, -a;
 nilzīrg|s, -a
 hipostatīks
 hipostāze
 hipostāz|ēt, -ēju, -ēju
 hipotēka
 hipotēkārs
 hipotenūza, *geom.*
 hipotētīks
 hipote|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
 hipotonija, *med.*
 hipsometr|s, -a
 histerija
 histeriķ|is, -a
 histerīks
 histeroloģija
 histoģeneze
 histoloģija
 historiografija
 hitlerie|tis, -ša
 hobij|s, -a vaļasprieks
 hokejist|s, *siev.* -e
 hokej|s, -a
 holandieši
 holocēns
 hologramma
 holokaust|s, -a
 homeopātija
 homeopātīks
 homeopat|s, -a
 homogenitāte,
 viendablum|s, -a
 homogēns, viendabīgs,
 viendabls
 homologs, *adj.*
 homoloģija
 homonim|s, -a, *subst.* un
adj.
 homoseksuālitāte
 homoseksuāls
 honorār|s, -a
 honor|ēt, -ēju, -ēju
 horizontāls, līmenīks
 horizont|s, -a,
 apvār|snis, -šņa
 hormōn|s, -a
 hōroskop|s, -a
 hortenzija
 hospitālieši

hospitālis, -ļa
 hospitāliz|ēt, -ēju, -ēju
 hospitant|s, -a
 hospit|ēt, -ēju, -ēju
 hotellis, -ļa
 hotentoti
 hugenoti
 huliganīks
 huliganism|s, -a
 huligan|s, -a
 humānism|s, -a
 humānist|s, -a
 humānitārs
 humānitāte, cilvēcība
 humāniz|ēt, -ēju, -ēju
 humāns, cilvēcīgs
 humoreska
 humor|ist|īks
 humorist|s, -a
 humor|s, -a
 hum|us, -us
 hunni (tauta)
 husism|s, -a
 husist|s, -a
 huzār|s, -a

I

|i|, ir
 ibērieši
 ibis|s, -a
 ichtiolōgs, -a *siev.* -ģe
 ichtioloģija
 ichtiol|s, -a
 ichtiozaur|s, -a
 ichtiōze
 ideālism|s, -a
 ideālistīks
 ideālistīks
 ideālist|s, -a
 ideāliz|ēt, -ēju, -ēju
 ideāl|s, -a, *subst.* un *adj.*
 ideja
 idejīks
 identīks
 identitāte, vienlīdzība
 ideolog|s, -a
 ideoloģija

ideoloģīks
 īd|ēt, -u, -ēju
 idille
 idillīks
 idiōma
 idiōtīks
 idiōtism|s, -a
 idiōt|s, *siev.* -e
 idras (augš)
 īdzība
 īdzīgs
 iead|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 ieaič|ināt, -inu, -ināju
 ieaij|āt, -āju, -āju
 ieapaļš
 ie|art, -aŗu, -aru
 ieaudi
 ieaudzēt, -ēju, -ēju
 ieaudz|ināt, -inu, -ināju
 ie|augt, -augu, -augu,
 -augdams
 ie|aust, -aužu, -audu,
 -auzdams, -austs
 ie|aut, -aunu, -āvu
 iebaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 iebalts
 iebar|ot, -oju, -oju
 iebaud|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 ie|bāzt, -bāžu, -bāžu,
 -bāzdams, -bāzts
 ie|bēgt, -bēgu, [ar šauru
 e], -bēgu, -bēgdams
 ie|bērt, -beŗu, -bēru
 ieberz|ēt, -ēju, -ēju
 iebīd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 iebilde, iebilšana,
 iebildum|s, -a
 iebil|st, -stu, -du, -zdams
 iebird|ināt, -inu, -ināju
 ie|birt, -birst, -bira
 ieblakām, ieblakus
 ieboj|āties, -ājas, -ājās
 iebraucamā vieta
 iebraucējs, -a *siev.* -a
 ie|braukt, -braucu,

-braucu
iebrauktuve
ie|brist, -brienu jeb
 -briedu, -brīdu,
 -brīzdams
ie|brukt, -brūku, -bruku,
 -brukdams
iebrukum|s, -a
iebuviē|tis, -ša [ar Īsu u!]
ie|celt, -ceļu, -cēlu
iecel|ot, -oju, -oju
ieceļotāj|s, -a *siev.* -a
iecere
ie|cerēt, [ar platu e],
 -ceru, -cerēju
iecerēt|ais, -ā,
izredzēt|ais, -ā
ieciēn|īt, -īju, -īju
ieciētība
ieciētīgs
ieciēt|ināt, -inu, -ināju
ieciļ|āt, -āju, -āju
ieciņk|nis, -ņa
ie|cirst, -cērtu, -cirtu,
 -cīrzdams, -cīrst
ieciētība
ieciētīgs
iečukst|ēt, -u, -ēju
iedaba
ie|dabūt, -dabūju,
 -dabūju
iedale (iedalīšana)
iedal|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iedaļa („daļas un
 iedaļas”)
iedarbība, iedirbe
iedarbīgs, *adj.*
iedarb|ināt, -inu, -ināju
iedarb|oties, -ojas, -ojās
iedaža (iedoma)
ie|degt, -dedzu, -dedzu
ie|degties, -dedzas,
 -dedzās
iedegum|s, -a
iedēk|lis, -ļa (infikss),
val.
iederīgs, *adj.*
ie|dēt, -dēju, -dēju

iedīg|lis, -ļa
iedirbe (iedarbība)
iedobe
ie|dobt, -dobju, -dobu,
 -dobdams, -dobts
iedobum|s, -a
iedoma
iedom|āties, -ājas, -ājas
iedomība
iedomīgs, *adj.*
ie|dot, -dodu, -devu
iedraudz|ēties, -ējos,
 -ējos
ie|drāzties, -drāžos,
 -drāžos, -drāzdamies
iedrīkst|ēties, -os, -ējos
iedroš|ināt, -inu, -ināju
iedrup|ināt, -inu, -ināju
ieduc|ināties, -inas,
 -inājās
ie|durt, -duŗu, -dūru
iedvesma
iedvesmīgs
iedvesm|ot, -oju, -oju
ie|dvēst, -dveŗu, -dvēŗu,
 -dvēŗdams, -dvēŗts
ie|dzelt, -dzeļu, -dzēlu
iedzeltāns, izdzeltens
ie|dzert, -dzeŗu, -dzēŗu
iedzied|āt, -u, -āju
iedziļ|ināties, -inos,
 -inājos
ie|dzimt, -dzimst,
 -dzima
iedzimt|ais, -ā
iedzimtība
iedzimts [netikums]
iedzirk|lis, -ļa (dzirdes
 kanālis; zvejas rīku
 daļa)
iedzirkst|ēties, -as, -ējās,
iedzirkst|īties, -ījas,
 -ījās
ie|dzīt, -dzenu, -dzinu
iedzīve
iedzīv|ināt, -inu, -ināju
iedzīvotāj|s, -a *siev.* -a
iedzīv|oties, -ojas, -ojās
ieēd|ināt, -inu, -ināju

ieeja
ieelp|ot, -oju, -oju
ie|ēst, -ēdu, -ēdu,
 -ēzdams
iegād|āt, -āju, -āju
iegāde (iegādāšanās)
iegad|īties, -as, -ījās
iegād|s, -a (krājums)
iegail|ēties, -ējos, -ējās
iegalv|ot, -oju, -oju
ieganst|s, -a (v.
 Vorwand)
iegarens
iegāt|nis, -ņa
iegaume
iegaum|ēt, -ēju, -ēju
ie|gāzt, -gāŗu, -gāŗu,
 -gāŗdams, -gāŗts
ieglud|ināt, -inu, -ināju
iegrāmat|ot, -oju, -oju
ie|grebt, -greŗu, -greŗu,
 -greŗdams, -greŗts
iegriba
iegrib|ēties, -as, -ējās
ie|griezt, -grieŗu,
 -grieŗu, -grieŗdams
 (pirkstā)
ie|griezties, -grieŗos,
 -grieŗos, -grieŗdamies
 (iegriezties pie mums)
iegrime
ie|grimt, -grimstū,
 -grimū
iegroz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iegroz|ot, -oju, -oju
ieg|rūst, -grūŗu, -grūŗu,
 -grūŗdams, -grūŗts
iegula, iegulum|s, -a,
geol.
ieguldījum|s, -a
ieguld|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ie|gult[ies], -gulstū,
 [-gulstos, viņŗ
 -gulstas], -gulu jeb
 -gūlu, [-gulos jeb
 gūlos]
iegultne, *geol.*

iegur|nis, -ņa (ķermeņa daļa)
ie|gūt, -gūstu, -guvu
iegu|ve, *ddzsk. ģen.* -vju
ie|ģērbt, -ģērbju, -ģērbu, -ģērbdams, -ģērbts
ieģips|ēt, -ēju, -ēju [lauzto kāju]
ieiet, ieeju, iegāju, ieiedams
ie|ilgt, -ilgst, -ilga
ie|jaukt, -jaucu, -jaucu, -jaukdams, -jaukts
ie|jaut, -jauju, -jāvu
iejav|s, -a [maizei]
ie|jemt, -jemu, -jēmu
iejēmum|s, -a, **ieņēmum|s**, -a
iejūg|s, -a (zirglietas)
ie|jūgt, -jūdzu, -jūdzu, -jūgdams, -jūgts
ie|jukt, -jūku, -juku, -jukdams
iejūsma
iejūsm|ināt, -inu, -ināju
ie|justies, -jūtos, -jutos, -juzdamies
iejutīgs
iekais|īt, -u, [mēs -ām], -īju
ie|kaist, -kaistu, -kaisu, -kaisdams
iekaisum|s, -a
iekalnis, *adv.*
ie|kampt, -kampju, -kampu
iekām|s, *skl.*
ie|kāpt, -kāpju, -kāpu
iekāre
iekar|ināt, -inu, -ināju
iekār|ot, -oju, -oju
iekar|s, -a (bišu rāmītis)
ie|karst, -karstu, -karsu, -karsdams
ie|kārt, -kaŗu, -kāru
iekārta
iekārt|ot, -oju, -oju
iekaru|s, *adv.*
iekar|ot, -oju, -oju

iekarotāj|s, -a
iekaŗojum|s, -a
iekas|īt, -u, [mēs -ām], -īju
iekaust|īt, -u, [mēs -ām], -īju
iekava
ieklāj|s, -a
ie|klāt, -klāju, -klāju
ieklaus|īt, -os, [mēs -āties], -ījos
ie|kliegties, -k dziedos, -k dziedos, -k dziedamies
ie|klupt, -klūpu, -klupu, -klupdams
ie|kļaut, -kļauju, -kļāvu
ie|kļūt, -kļūstu, -kļuvu
ie|kniebt, -kniebju, -kniebu, -kniebdams, -kniebts
ie|kopt, -kopju, -kopu, -kopdams, -kopts
ie|kost, -koŗu, -kodu, -kozdamies
ie|krāt, -krāju, -krāju
ie|kraut, -krauju, -krāvu
iekrāvēj|s, -a (mechaniskais)
ie|krist, -krītu, -kritu, -krizdams
iekŗa
iekŗā
iekŗas
iekŗdedzes motor|s, -a
iekŗ|dur|v|is, -durvju resp. duru
iekŗējs
iekŗiene
iekŗķīgs („iekŗķīgas slimības“)
iekŗlietas
iekŗlog|s, -a
iekŗpagalm|s, -a
iekŗpilsēta
iekŗpus
iekŗpuse
iekŗtelpa
iekŗzeme

iekŗzemniek|s, -a, **iezemie|tis**, -ŗa
ie|kult, -kuŗu, -kūlu
iekunst|ēt, -os, -ējos
iekūlum|s, -a
iekur|s, -a [iekurŗanai]
ie|kurt, -kuŗu, -kūru
iekust|ināt, -inu, -ināju
ie|ķerties, -ķeŗos, -ķeŗos
ieķīl|āt, -āju, -āju
ie|kļūt, -kļūstu, -kļuvu
ielā
ielāglot, -oju, -oju
ielaidu darbi (kāŗā cietā ķermenī ielaisti jeb iestrādāti rotājumi)
ielaid|nis, -ŗa
ielaidum|s, -a
ie|laist, -laiŗu, -laidu, -laizdams, -laists
ielama
ielāp|s, -a
ielasmeita, **prostitūta**
ielāsm|ēt, -ēju, -ēju (v. einsprengen)
ielaspuika
ie|lauzt, -lauŗu, -lauzu, -lauzdams, -lauzts
ielav|īt, -os, [viŗŗ -ās], -ījos
ieleja
ie|lēkt, -lecu, -lēcu, -lēkdams
ie|lenkt, -lencu, -lencu, -lenkdams
ieliekŗa, *ģeol.*
ie|liekt, -liecu, -liecu, -liekdams, -liekts
ie|liet, -leju, -lēju
ielīglot, -oju, -oju
ielīksm|ināt, -inu, -ināju
ie|likt, -lieku, -liku, -likdams
ie|līkt, -līkst, -līka, -līkdams
ielikte|nis, -ŗa, **ielikt|nis**, -ŗa
ie|līst, -lienu jeb -liedu, -līzdams

ie|līt, -līst, -lija
ie|loce
ie|locīt, -loku, [mēs
 -lokām], -locīju
ielodze (loga niša)
ie|log|ot, -oju, -oju
ie|log|s, -a
ie|lok|s, -a
ie|lūgt, -lūdzu, -lūdzu,
 -lūgdams, -lūgts
ielūgum|s, -a
ie|lūzt, -lūstu, -lūzu,
 -lūzdams
iemāc|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iemaksa
iemald|īties, -os, [viņš
 -ās], -ījos
ie|maļus
iemān|īt, -u, [mēs
 -āmies], -īju
ie|man|īties, -os, [mēs
 -āmies], -ījos
ie|mant|ot, -oju, -oju
ie|maņa
ie|maukt, -maucu,
 -maucu, -maukdams,
 -maukts
ie|maukti
ie|mava (v. Tülle,
 Nippel)
ie|maut, -mauju, -māvu
 [zirgu]
ie|mērkt, -mērcu,
 -mērcu, -mērkdams,
 -mērkt
ie|mesls
ie|mest, -metu, -metu,
 -mezdams, -mests
ie|mīc|īt, -u, [mēs
 -āmies], -īju
ie|midz|ināt, -inu, -ināju
ie|miegt, -miedzu,
 -miedzu, -miegdams,
 -miegts
ie|migt, -miegu, -migu,
 -migdams
ie|mies|oties, -ojos, -ojos
ie|min|ēties, -os, -ējos

ie|mirdz|ēties, -as, -ējās
ie|mīt, -miju, -miju
 (iemainīt)
ie|mīt|niek|s, -a
ie|mukt, -mūku, -muku,
 -mukdams
ie|mu|tis, -ša
ie|mut|nis, -ņa („papiroša
 iemutnis”)
ie|na|dzis, -dža
ie|naid|niek|s, -a
ie|naid|s, -a
ie|nākt, -nāku, -nācu,
 -nākdams
ie|nākum|s, -a
ie|nasa (v. Ertrag)
ie|nāši (slimība)
ie|nēs|āt, -āju, -āju
ie|nesīgs [veikals]
ie|nest, -nesu, -nesu,
 -nesdams, -nests
ie|nesum|s, -a
ie|nīst, -nīstu, -nīdu,
 -nīzdams, -nīsts
ie|ņēmīgs
ie|ņemt, -ņemu, -ņēmu,
ie|jemt
ie|ņējum|s, -a,
ie|jējum|s, -a
ie|pakaļis, **ie|pakaļus**,
adv.
ie|patīk|ties, -patīkos,
 -patīkos, -patīkdams
ie|pazīst|ināt, -inu, -ināju
ie|pazīšanās
ie|pazīties, -pazīstas,
 -pazīnās
ie|pelēks, *adj.*
ie|per|ināties, -inās,
 -inājās
ie|pild|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ie|pinum|s, -a
ie|pirkt, -pērku, -pirku,
 -pirkdams
ie|pirkum|s, -a
ie|pīt, -pinu, -pinu
ie|plais|āt, -a, -āja
ie|plaka

ie|plēst, -plešu, -plētu,
 -plēzdams, -plēsts [muti]
ie|plēst, -plēšu, plēsu,
 -plēsdams, -plēsts
 [drānu]
ie|plīst, -plīst, -plīsa,
 -plīsdams
ie|plud|ināt, -inu, -ināju
 [kokus]
ie|plūd|ināt, -inu, -ināju
 [ūdeni uz pļavām]
ie|plūst, -plūstu, -plūdu,
 -plūzdams
ie|pretim, **ie|pretī**
ie|prie|cināt, -inu, -ināju
ie|priekš
ie|priekšējs
ie|pūst, -pūšu, -pūtu,
 -pūzdams, -pūsts
ie|pūt, -pūstu, -pūvu,
 -pūdams
ie|pūtīgs, *adj.*
ie|rad|ināt, -inu, -ināju
ie|rād|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ie|rādītāj|s, -a *siev.* -a
ie|radum|s, -a
ie|ra|dzis, -dža („virs
 ieradziem ir rāgi”)
ie|rakst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ie|rakst|s, -a
ie|rakt, -roku, -raku,
 -rakdams
ie|rakum|s, -a
ie|rast, -rodu, -radu,
 -razdams, -rasts
ie|raudz|ēt, -ēju, -ēju
ie|raudzīt, -raugu, [mēs
 -raugām], -raudzīju
ie|raug|s, -a
ie|raust, -raušu, -rausu,
 -rausdams, -rausts
ie|raut, -rauju, -rāvu
ie|raža
ie|rēd|nis, -ņa
ie|redze (v. Ansehen;
 „būt labā ieredzē”)
ie|redz|ēt, -u, -ēju

ierīce
ie|riest, -riešu, -riesu,
 -riezdams, -riests
ierievene (v. Nuthobel)
ierievienas, *arch.*
ierīk|ot, -oju, -oju
ierinda („ierindas
 kaŗavīri”)
ierindniek|s, -a
ierind|ot, -oju, -oju
ierobeŗojum|s, -a
ierobeŗ|ot, -oju, -oju
ierob|s, -a
iero|cis, -ŗa
ierosa (ierosinājumš)
ieros|ināt, -inu, -ināju
ierosme
ierot|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ieroza, *ġeol.*
ieruna
ierun|āt, -āju, -āju
ie|rūsēt, -rūs, -rūsēja
iesācējs, -a
iesaiņojum|s, -a
iesaiņ|ot, -oju, -oju
iesaišt|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iesakņ|oties, -ojas, -ojās
ie|sākt, -sāku, -sāku
iesākum|s, -a
ie|sālīt, -sālīju jeb -sālu,
 -sālīdams, -sālīts
iesalniek|s, -a
iesal|s, -a
ie|salt, -salstu, -salstu
iesālš
iesāņus, **iesānis**, *adv.*
iesarkans, *adj.*
iesārts, *adj.*
iesauka, **palama**
ie|saukt, -saucu, -saucu,
 -saukdams, -saukts
ie|sēdēt, -sēŗ, -sēŗēja
iesegš (kas kur iesegts)
ie|segt, -sedzu, -sedzu,
 -segdams, -segts [saktu]
iesegums („jumta
 iesegums”)

iesējum|s, -a (grāmatas
 iesējums)
iesējum|s, -a (labības
 iesējums)
ie|sēt, -sēju, -sēju
iesild|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ie|silt, -silst, -sila
iesirms, *adj.*
ie|sist, -situ, -situ,
 -sizdams, -sists
ie|siet, -sienu, -sēju
ieskābs, *adj.*
ieskābt, -skābst, -skāba,
 -skābdams
ieskait|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ieskait|s, -a, (kr. зачет)
ieskan|ēties, -as, -ējās
ieskaņa
iesk|āt, -āju, -āju
ieskat|īties, -os, [mēs
 -āmies], -ījos
ieskat|s, -a
ie|skaut, -skauju, -skāvu
iesken|ēt, -ēju, -ēju
ieskramb|āt, -āju, -āju
ie|skriet, -skreju jeb
 skrienu, skrēju
ieskrietuve
ieslav|ēt, -ēju, -ēju
ie|slēgt, -slēdzu, -slēdzu,
 -slēgdams, -slēgts
ie|slīgt, -slīgstu, -slīgu,
 -slīgdams
ie|slīkt, -slīkst, -slīka,
 -slīkdams
ieslīps, *adj.*
ieslodzījums, -a
ieslodz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ie|smelt, -smēļu, -smēļu
ie|smieties, -smējos,
 -smējos
iesm|s, -a
iesnains, *adj.*
iesnas
ie|snausties, -snauŗos,
 -snaudos,

-snauzdamies
ie|sniegt, -sniedzu,
 -sniedzu, -sniegdams,
 -sniegts
ie|snigt, -sniegu, -snigu,
 -snigdams
iespaidīgs, *adj.*
iespaid|ot, -oju, -oju
iespaids („ziedi uz galda
 vēl pavairoja telpas
 glīto iespaidu”)
iespēja
iespējams, **varamš**
iespēl|ēt, -ēju, -ēju
ie|spert, -speŗu, -spēru
ie|spēt, -spēju, -spēju
iespieduma darb|s, -a
iespiedumkļūda,
iespieduma kļūda
iespiedumloksne
iespiedum|s, -a
iespie|ģties, -dzos, [viņš
 -dzas], -dzos, -ģdamies
ie|spiest, -spieŗu,
 -spiedu, -spiezdams,
 -spiestš [grāmatu]
iespīt|ēties, -ējas, -ējās
iespītība
iespītīgs, *adj.*
iespraude|nis, -ņa
ie|spraust, -sprauŗu,
 -spraudu, -sprauzdams,
 -spraušts
ie|spriest, -sprieŗu,
 -spriedu, -spriezdams,
 -spriests
ie|sprūst, -sprūstu,
 -sprūdu, -sprūzdams
ie|spurgt, -spurdzu,
 -spurdzu, -spurgdams
iestā|de, *ddzsk. ġen.* -ŗu
iestād|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iestāju eksāmen|s, -a
iestāju pārbaudījums,
 -a
iestarplināt, -inu, -ināju
iestāst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju

iest|āties, -ājos, -ājos
iestāvu(s)
 |iestērķelēt|, **iecietināt**
ie|stigt, -stiegu, -stigu,
 -stigdams
iestik|ot, -oju, -oju
iestipr|ināt, -inu, -ināju
ie|strād|āt, -āju, -āju
iestud|ēt, -ēju, -ēju
ie|sūkt, -sūcu, -sūcu,
 -sūkdams, -sūkts
iesūn|ot, -oju, -oju
iesvēte
iesvētības (svinības),
konfirmācija
iesvēt|īt, -īju, -īju
ie|sviest, -sviežu,
 -sviedu, -sviezdams,
 -sviests
ie|šaut, -šauju, -šāvu
ie|šķelt, -šķeļu, -šķēlu
iešķērsām, **iešķērsu**
iešķērss, *adj.*
iešķībs, *adj.*
ie|šķilt, -šķīlu, -šķīlu
ie|šļākt, -šļācu, -šļācu,
 -šļākdams, -šļākts
ie|širc|ināt, -inu, -ināju
iešūp|ot, -oju, -oju
ie|šūt, -šuju, -šuvu
iešuve
iet, eju, [viņš iet, mēs
 ejam jeb eima, jūs ejat
 jeb eita], gāju
ietai|se, *dzsk. ģen.* -šu
ietais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ietaļa, **ietere** (vīra brāļa
 sieva)
ietaupījums, -a
ietaup|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ie|tecēt, -tek, -tecēja
ie|teikt, -teicu, -teicu,
 -teikdams, -teikts
ieteikums, -a
ieteka
ietekme („tāmnieku
 dialektā vērojama stipra

lībiešu valodas
 ietekme”)
ietekm|ēt, -ēju, -ēju
ietekmīgs
ietere, **vīra brāļa sieva**
ietērp|s, -a
ie|tērp|t, -tērpju, -tērpju,
 -tērpdams, -tērpts
ietiepība
ietiepīgs, *adj.*
ie|tiepties, -tiepjos,
 -tiepos, -tiepdamies
ie|tikt, -tieku, -tiku,
 -tikdams
ietilpīgs, *adj.*
ietilp|ināt, -inu, -ināju
ie|tilpt, -tilpstu jeb
 -telpu, -tilpu
ietinum|s, -a
ie|tīt, -tinu, -tinu
 |ietne|, **ietve**
ietraips, -a, **lāsme**
 (v. Einsprengung)
ietrič|ēties, -os, -ējos
ie|turēt, -turu, [viņš -tur]
 -turēju
ietvars („loga ietvars”)
iet|ve, *dzsk. ģen.* -vju
 (trotuārs)
ietvere
ie|tvert, -tveņu, -tvēru
ie|urbt, -urbju, -urbu,
 -urbdams, -urbts
ieva
ievadams; ievad|s, -a
ievad|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ievadnieks, -a
ievadrakst|s, -a
ievad|s, -a
ievaic|āties, -ājos, -ājos
ievaic|ēties, -os, -ējos
ievainojums, -a
ievain|ot, -oju, -oju
ievājs, **ieviens**, **ievaine**
ie|vākt, -vācu, -vācu,
 -vākdams, -vākts
ievalk|āt, -āju, -āju
ievalkains, *adj.* (koks)

ievalks, -a
ievārījums, -a
ievār|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ievāršķis, -a [pastalām]
ievask|ot, -oju, -oju
ievaz|āt, -āju, -āju
ievec|ēties, -ējos, -ējos
ievedmuita
ievedums, -a
ieveidne (matrica),
grāmr.
ieveid|ot, -oju, -oju
ievēl|ēt, -ēju, -ēju
ievelm|ēt, -ēju, -ēju (v.
 einwalzen)
ievēriba
ievēriģs, *adj.*
ievēr|ot, -oju, -oju
ie|vērt, -veņu, -vēru
ie|vest, -vedu, -vedu,
 -vezdams, -vests
ie|viest, -viešu, -viesu,
 -viesdams
ie|viesties, -viešos, [viņš
 -viešas], -viesos,
 -viesdamies
ieviet|ot, -oju, -oju
ie|vilkt, -velku, -vilku,
 -vilkdams, -vilkts
ievirze
ievirz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ievīst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
ie|vīt, -viju, -viju
iezemie|tis, -ša (v. ein
 Einheimischer)
iezibsn|īties, -ījas, -ījās
ieziem|ot, -oju, -oju
iezīme
iezīm|ēt, -ēju, -ēju
iezīmīģs, *adj.*
ie|zīs, -ža
ie|zīsties, -zīžas, -zīdās,
 -zīzdamies
ie|ziest, -ziežu, -ziedu,
 -ziezdams, -ziests
ie|zvelt, -zveļu, -zvēlu

iežēl|ināt, -inu, -ināju
iežēl|oties, -ojas, -ojās
iežog|ot, -oju, -oju
igaunis, -ņa, *siev.*
igauniete
igaunisks, *adj.*
igaunism|s, -a
igaunī
ignorance
ignorant|s, -a
ignor|ēt, -ēju, -ēju
īgns
īgnum|s, -a
īgņa
|igreks|, ipsill|s, -a (y)
īgt, īgstu, īgu, īgdams
ik
ik brīdi
ikdiena („ikdienas
darbs”)
ik dienas, *adv.*
ikdienība
ikdienišķs, *adj.*
ikgadējs, *adj.*
ik gadu|s|
ikkatrs
ikkuŗš
ik mēneŗus, ik mēnesi
ik nedēļas
īkona
īkonografija
ik pārdienas
ik pārgadus
ik pārnaktis
ik pārnedēļas
ik pārrītus
ik pārsvētdienas
ik pārvakarus
ikrains
ikreiz [ar uzsvaru 2.
zilbē]
ikreizējs
ik reizi
ikri
iks|s, -a (x)
īk|stis, -šķa
īkst|s, -s (niere)
ikt|s, -a, *poēt.*
ik vakaru|s|

ikviens
īlen|s, -a
ilgas
ilgdzīvotāj|s, -a
ilggadējs („mans
ilggadējais kalps”)
ilggadīgs („ilggadīgs
augš”)
ilggu|lis, -ļa (kas ilgi gul)
ilgoŗanas
ilg|oties, -ojos, -ojos
ilgs, *adj.*
ilgspēlētāja [skaņu
plate]
ilgt, ilgstu, ilgu
ilgtermiņa aizdevum|s,
-a
ilgu|lis, -ļa (kas ilgojas)
ilgviļņi
Īliada
ilk|nis, -ņa
ilks|s, -s, *ddzsk. ģen.*
ilkŗu [ratu]
illātīv|s, -a, *val.*
illegālitate
illegāls
iluminācija,
illuminācija
illuminātor|s, -a
iluminātor|s, -a
illustrētāj|s, -a,
ilustrētāj|s, -a
illūzionist|s, -a,
ilūzionist|s, -a
ilumin|ēt, -ēju, -ēju,
illumin|ēt, -ēju, -ēju
ilustrācija, ilustrācija
ilustrātīvs, ilustrātīvs
ilustr|ēt, -ēju, -ēju,
illustr|ēt, -ēju, -ēju
ilūzija, illūzija
ilūz|or|isks,
illūz|or|isks
imaginārs
imigrant|s, -a,
immigrant|s, -a
imigr|ēt, -ēju, -ēju,
immigr|ēt, -ēju, -ēju
imitācija

imit|ēt, -ēju, -ēju
immanents
immatrikulācija
immatrikul|ēt, -ēju, -ēju
immensitate
immenss
immobilijas
immūndeficit|s, -a
immūniz|ēt, -ēju, -ēju
immūns
immūnsistēma
imperātīv|s, -a
imperātor|s, -a
imperfekt|s, -a
imperialisms|s, -a
imperialistisks
imperialist|s, -a
imperials, *adj.*
imperija
impersonāls
implant|ēt, -ēju, -ēju
implant|s, -a
imponderābilijas
impon|ēt, -ēju, -ēju
import|ēt, -ēju, -ēju
importētājvalst|s, -s
importpre|ce, -ču
import|s, -a
impozants
impregnācija,
piesūcināŗana
impregn|ēt, -ēju, -ēju
piesūc|ināt, -inu, -ināju
impresārijs, -a
impresija
impresionism|s, -a
impresionistisks
impresionist|s, -a
imprompt|s, -a
improvizācija
improvizātor|s, -a
improviz|ēt, -ēju, -ēju
impulsīvs, *adj.*
impuls|s, -a
inaugurācija,
iesvētīŗana
inaugur|ēt, -ēju, -ēju
incident|s, -a
incis, inča

inde, *ddzsk. ģen.* inžu
indefinīts, *adj.*
indek|s, -a
ind|ēt, -ēju, -ēju
inde|ve, *ddzsk. ģen.* -vju
indiāņi [Amerikā]
indicijas
indieši [Āzijā]
indiferents
indīgs
indikācija
indikātīvs, -a,
īstenības
izteiksme, *val.*
indikātor|s, -a, *ķīm.*
indiskrēcija
indiskrēts
indiskutabls
indivīd|s, -a, īpat|nis,
-ņa
individuālist|s, -a
individuālistisks
individuālist|s, -a
individuālitate
individuālizācija
individuāliz|ēt, -ēju, -ēju
individuāls, *adj.*
indoeiropieši
indoirāņi
indolence
indolents, *adj.*
indukcija
induktīvs
induktor|s, -a
indulgence
industriālizācija
industriāliz|ēt, -ēju, -ēju
industriāls, *adj.*
industrija, rūpniecība
inerce
inerts, *adj.*
infanterija
ifantīlisms
infantīls, *adj.*
infarkt|s, -a
infekcija
infektoloģija
infic|ēt, -ēju, -ēju
inficēība

infiks|s, -a, iedēk|lis, -ļa
val.
infiltr|ēt, -ēju, -ēju
infinitīvs, -a,
nenoteiksme, *val.*
infinitis, *adj.*
inflācija
influenca
informācija
informātīvs, *adj.*
informātor|s, -a
inform|ēt, -ēju, -ēju
infrasarkanie stari
infrastruktūra
infūzija, *med.*
infuzorija
infūzs, *adj.*
ingverelļa
ingver|s, -a
inhalācija
inhalātor|s, -a
iniciā|lis, -ļa
iniciātīva
iniciātor|s, *siev.* -e
injekcija
injic|ēt, -ēju, -ēju
inkarnācija
inkarn|ēt, -ēju, -ēju
inkarn|ēties, -ējos, -ējos
inkasent|s, -a,
iekasētāj|s, -a
inkaso darījumi
inki (tauta)
inklinācija
inkluzīvi, *adv.*, ieskaitot
inkognito
inkommensurabls
inkommod|ēt, -ēju, -ēju
inkongruents
inkonsekvents, *adj.*
inkorporācija
inkriminēt
inkrustācija
inkrust|ēt, -ēju, -ēju
inkubācija
inkubātor|s, -a
inkunābulas
inkvizīcija,
spīdzināšana

inkvizītor|s, -a,
spīdzinātāj|s, -a
inscenējum|s, -a
inscen|ēt, -ēju, -ēju
insekticīd|s, -a
insekt|s, -a
insignijas
insinuācija
insinu|ēt, -ēju, -ēju
inskrīpcija, ierakst|s, -a
insolācija
insol|ēt, -ēju, -ēju
insolvence
insolvents, *adj.*
inspekcija
inspektor|s, *siev.* -e,
inspektrise
inspic|ēt, -ēju, -ēju
inspicient|s, -a
inspirācija
inspir|ēt, -ēju, -ēju
installācija
installātor|s, -a
install|ēt, -ēju, -ēju
instan|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
instinktīvs, *adj.*
instinkt|s, -a, *subst.*
institū|ēt, -ēju, -ēju
institūt|s, -a
instruēt
instrukcija
instruktīvs, *adj.*
instruktur|s, *siev.* -e
instrumentācija, *mūz.*
instrumentā|lis, -ļa, *val.*
instrumentālists
instrumentāls, *adj.*
instrument|s, -a
insulīn|s, -a
insultācija
insult|ēt, -ēju, -ēju
intarsija
integrācija
integrā|lis, -ļa
integrāls, *adj.*
integrātor|s, -a
integr|ēt, -ēju, -ēju
integritāte
intelekt|s, -a, intelekt|s,

-a
intelektuālist|s, -a,
intellektuālist|s, -a
intelektuā|lis, -ļa,
intellektuā|lis, -ļa
intelektuāls,
intellektuāls, *adj.*
inteliģence, **intelliģence**
inteliģent|s, -a,
inteliģent|s, -a
intencija
intendant|s, -a
intendantūra
intensifikācija
intensitāte
intensīvs
interdentāls
interesants, *adj.*
intere|se, *ddzsk. ģen.* -šu
interesent|s, -a, (kas par
kaut ko interesējas)
interes|ēt, -ē, -ēja („tas
mani interesē”)
interglaciāls
interimteāt|ris, -ŗa
interjekcija, **izsaukmes**
vārds, *val.*
interjer|s, -a, *arch.*
interlūdijs
intermeco, **intermec|s**,
-a, *mūz.*
intermedija
internacionāle
internacionālism|s, -a
internacionālistisks
internacionālist|s, -a
internacionāls,
starptautisks
internāt|s, -a
internātskola
intern|ēt, -ēju, -ēju
interns, **iekšējs**
interpellācija
interpellant|s, -a
interpell|ēt, -ēju, -ēju
interpolācija
interpol|ēt, -ēju, -ēju
interpretācija
interpret|ēt, -ēju, -ēju

interpret|s, -a
interpunkcija
interregn|s, -a
interrupcija
interrupts
interval|ls, -la
intervencija
interv|ēt, -ēju, -ēju
intervija
intimitāte
intims, *adj.*
intoksikācija,
saindēšana
intolerance
intolerants, *adj.*
intonācija
inton|ēt, -ēju, -ēju
intransitīvs, *val.*
intriga
intrigant|s, -a
intrig|ēt, -ēju, -ēju
introdukcija
introversija
intuicija
intuitīvs, *adj.*
invaliditāte
invalid|s, -a
invāzija
inventāriz|ēt, -ēju, -ēju
inventār|s, -a
inventūra
invest|ēt, -ēju, -ēju
investor|s, -a
investitūra
inženier|ris, -ŗa
inženierbūves
inženierzinātnes
|iōniskais stils|, **jōniskais**
stils, -a
iōnizācija
iōnizātor|s, -a
iōniz|ēt, -ēju, -ēju, *fiz.*
iōn|s, -a, *fiz.*
īpašība
īpaš|niek|s, -a *siev.*
-niece
īpašs
īpašums
īpašumtiesības

īpašvārd|s, -a, *val.*
īpatnējs, **īpatnīgs**
īpat|n|ība
īpat|nis, -ņa
|īpatns, *adj.* |, **īpatnējs**,
īpatnīgs
īpats (v. eigen.
„Latviešiem ir īpats
ģeometriskais
ornaments; tā
īpatnējākais veidojums
ir kāšu krusts...”)
īpatsvar|s, -a
īprīt|s, -a
īpsil|s, -a (y)
ir („sanākuši ir lieli, ir
mazi”)
ira, **esme** (v. Sein,
Existenz)
irākie|tis, -ša
irāņi
irāņu valodas
irbe
irbenāj|s, -a (augšs)
irb|s, -a (adāmadata)
irbu|lis, -ļa
irde
irdens
|irdne|, **irde**
irdin|āt, -u, -āju
irds, **irdens**
irdz|ēt, -u, -ēju („avots
irdz”)
īre
īr|ēt, -ēju, -ēju
īrētāj|s, -a
īrg|āties, -ājos, -ājos
irgt, **irdzu**, **irdzu**
īri (tauta)
īrida (augšs)
īridijs
iris|s, -a
irkl|s, -a
īr|niek|s, -a *siev.* -niece
irōnija
irōnisks
irōniz|ēt, -ēju, -ēju
irracionālism|s, -a
irracionāls

irradiācija
irrēgulāritāte
irrēgulārs
irrelevant
irrigācija, irigācija,
apūdeņošana
irrigātor|s, -a,
irigātor|s, -a
irt, irstu, iru
irt, iru, iru [-as] [laivu]
īsbikses
īsfilma
īsinājuma zīmes
 (abreviātūras zīmes,
mūz.)
īs|ināt, -inu, -ināju
īslaicīgs
islāmisk|ot, -oju, -oju
islāmisks
islāmist|s, -a
islāmizācija
islāmiz|ēt, -ēju, -ēju
islāmticīgais
islāmticīgs
islām|s, -a
īslādieši (tauta)
īšredzīgs
īšs
īssavienojum|s, -a
īssavilkum|s, -a
istaba
istabene (kalpone)
īstenība
īstenības izteiksme
 (indikātīvs), *val.*
īsten|ot, -oju, -oju
īstens
īstermiņa aizdevums
īstum|s, -a
īsum|s, -a
īsvilņi
īszīņa
italieši
italisks
itali (kopnosaukums
 seniem Itālijas
 iedzīvotājiem)
iterācija
iterātīvs, adj.

it
it kà, it kâ
it nekas
it neviens
īve (koks)
ivrit|s, -a
izad|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izaic|ināt, -inu, -ināju
iz|alkt, -alkstu, -alku,
 -alkdams („izalkusi
 dvēsele”)
izal|ot, -oju, -oju
izārd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iz|ārt, -aŗu, -āru
izaudz|ēt, -ēju, -ēju
izaudz|ināt, -inu, -ināju
iz|augt, -augu, -augu
izaugum|s, -a
iz|aust, -auŗu, -audu,
 -auzdams, -austs
izbad|ēties, -ējos, -ējos,
izbad|oties, -ojos,
 -ojos
izbaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izbailes
iz|balēt, -bal, -balēja
iz|bārt, -baŗu, -bāru
izbā|znis, -žņa
iz|bāzt, -bāŗu, bāŗu,
 -bāzdam, -bāzts
 [dzīvnieku]
iz|bēgt, -bēgu, [ar
 šauru ē] -bēgu,
 -bēgdams
iz|beigt, -beidzu,
 -beidzu, -beigdams
iz|bērt, -beŗu, -bēru
izbīd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izbied|ēt, -ēju, -ēju
izbī|lis, -ļa
izbiras („siena izbiras”)
iz|birt, -birst, -bira
iz|bīties, -bīstos, [viņš
 -bīstas], -bijos
iz|blīst, -blīstu, -blīdu,

-blīzdams
iz|bļauties, -bļaujos,
 -bļāvos
iz|bradāt, -āŗu, -āŗu
iz|braukt, -braucu,
 -braucu
izbrauktuve
izbraukum|s, -a
izbrīna; izbrīn|s, -a
izbrīn|ties, -os, [mēs
 -āmies], -ijos
iz|brist, -brienu jeb
 -briedu, -bridu,
 -brizdams, -brists
iz|burbēt, -burbē,
 -burbēja, **iz|burbt,**
 -burbst, -burba
izburt|ot, -oju, -oju
izbūve
izbūv|ēt, -ēju, -ēju
izcelsme
izcelšanās
iz|celt, -ceŗu, -cēlu
izceļ|ot, -oju, -oju
izceļotājs, -a
izcenojum|s, -a
iz|cept, -cepu, [ar
 šauru e] -cepu
izciem|oties, -ojos, -ojos
iz|ciest, -cieŗu, -cietu,
 -ciezdams, -ciests
izcil|āt, -āŗu, -āŗu
izcilība
izcil|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
izci|lnis, -ļņa
izcils [zinātnieks]
izcilspiedum|s, -a
 (iespiešanas paņēmiens)
izcilu[s], adv. („izcilu[s]
 stāvēt”)
izcīn|īt, -u, -īju
iz|cirst, -cēŗu, -cirtu,
 -cirzdams, -cirsts
izcirtum|s, -a
izdab|āt, -āŗu, -āŗu
izdabīgs [cilvēks]
iz|dabūt, -dabūŗu,
 -dabūju

izdai|ot, -oju, -oju
izdal|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izdarība
izdarīgs
izdar|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izdaudz|ināt, -inu, -ināju
izdauz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iz|dēdēt, [ar platu ē]
 -dēdu, [viņš -dēd],
 -dēdēju
izdedz|ināt, -inu, -ināju
izdedži |šlaga|
izdega (izdegums)
iz|degt, -degu, -degu
izdej|ot, -oju, -oju
izdeld|ēt, -ēju, -ēju
iz|dēt, -dēj, -dēja
izdevēj|s, -a
izdevība
izdevīgs, *adj.*
 [izdevniecība], **apgād|s**,
 -a
izdevum|s, -a
izdiedz|ēt, -ēju, -ēju
izdiēna
iz|dīgt, -dīgst, -dīga,
 -dīgdams
iz|dīkt, -dīcu, -dīcu,
 -dīkdams
iz|dīlt, -dilstu, -dilu
iz|dobt, -dobju, -dobu,
 -dobdams, -dobts
izdobum|s, -a
izdoma
izdom|āt, -āju, -āju
izdošanas
izdošanās
iz|dot, -dodu, -devu
iz|drāzt, -drāžu, -drāzu,
 -drāzdams, -drāzts
izdruka
izdrup|ināt, -inu, -ināju
iz|drupt, -drupu, -drupu,
 -drupdams
iz|durt, -duŗu, -dūru
iz|dvēst, -dvesu, -dvēsu,

-dvēsdams, -dvēsts
izdzen|āt, -āju, -āju
iz|dzert, -dzeŗu, -dzēŗu
izdzes|ēt, -ēju, -ēju
iz|dzēst, -dzeŗu, -dzēŗu,
 -dzēsdams, -dzēsts
izdzied|āt, -āju, -āju
izdzied|ēt, -ēju, -ēju
iz|dzimt, -dzimst, -dzima
izdzimum|s, -a
izdzinēj|s, -a
izdzird|ēt, -u, -ēju
iz|dzist, -dziestu, -dzisu,
 -dzisdams
iz|dzīt, -dzenu, -dzinu
izdzīve
izdzīv|ot, -oju, -oju
izēdas
izēd|ināt, -inu, -ināju
izeja
izejviela
izelp|ot, -oju, -oju
iz|ēst, -ēdu, -ēdu,
 -ēzdams
izgād|āt, -āju, -āju
izgais|ināt, -inu, -ināju
iz|gaist, -gaistu, -gaisu,
 -gaisdams
izgatav|ot, -oju, -oju
iz|gāzt, -gāžu, -gāzu,
 -gāzdams, -gāzts
izgāztuve
iz|glābt, -glābju, -glābu,
 -glābdams, -glābts
izglītība
izglīt|ot, -oju, -oju
iz|grābt, -grābju, -grābu,
 -grābdams, -grābts
iz|grauzt, -graužu,
 -grauzu, -grauzdams,
 -grauzts
iz|grebt, -grebju, -grebu,
 -grebdams, -grebts
izgrezn|ot, -oju, -oju
iz|griezt, -griežu,
 -griezu, -griezdams,
 -griezts
izgriezum|s, -a
iz|grūst, -grūžu, -grūdu,

-grūzdams, -grūsts
izgudrēm, *adv.*
izgudrojum|s, -a
izgudr|ot, -oju, -oju
izgudrotāj|s, -a *siev.* -a
iz|gulēties, -guļos,
 -gulējos
iz|ģērbt, -ģērbju,
 -ģērbu, -ģērbdams,
 -ģērbts
iz|iet, -eju, -gāju,
 -iedams
izīr|ēt, -ēju, -ēju
iz|irt, -irst, -ira
iz|jaukt, -jaucu, -jaucu,
 -jaukdams, -jaukts
izjaut|āt, -āju, -āju
izjēzum|s, -a;
izņēzum|s, -a
izjok|ot, -oju, -oju
iz|jukt, -jūk, -juka,
 -jukdams
iz|just, -jūtu, -jutu,
 -juzdams, -justs
izjūta
izkais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izkalpīgs, *adj.*
izkalp|oties, -ojos, -ojos
iz|kalst, -kalstu, -kaltu,
 -kalzdams
iz|kalt, -kaļu, -kalu
izkāmēt, -ēju, -ēju
izkap|ināt, -inu, -ināju
izkapl|ēt, -ēju, -ēju
iz|kāpt, -kāpju, -kāpu
izkapt|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 izkapšu
izkārnījumi
 (ekskrēmenti)
izkārp|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iz|kārt, -kaŗu, -kāru
izkārtne
izkaŗ|ot, -oju, -oju
izkas|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iz|kāst, -kāŗu, -kāŗu,
 -kārdams, -kāsts

izkaul|ēt, -ēju, -ēju
izkaus|ēt, -ēju, -ēju
iz|kaut, -kauju, -kāvu
izklaid|ēt, -ēju, -ēju
izklaidība
izklaidīgs, *adj.*
izklaidu
izklāst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izklāst|s, -a
iz|klāt, -klāju, -klāju
izklaus|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izklaus|ināt, -inu, -ināju
izklauvēšana,
perkusija, *med.*
izklīd|ināt, -inu, -ināju
izklie|de, *ddzsk. ģen.* -žu
izklien|ēt, -ēju, -ēju
iz|kliegt, -k dziedu,
 -k dziedams,
 -k liegts
iz|klīst, -klīst, -klīda,
 -klīzdams
iz|kļūt, -kļūstu, -kļuvu
iz|knābt, -knābju,
 -knābu, -knābdams,
 -knābts
iz|kniebt, -kniebju,
 -kniebu, -kniebdams,
 -kniebts
iz|kopt, -kopju, -kopu,
 -kopdams
iz|krāpt, -krāpju, -krāpu,
 -krāpdams
izkrautu|ve, *ddzsk. ģen.*
 -vju
izkrav|āt, -āju, -āju
iz|krist, -krītu, -kritu,
 -krizdams
izkrop|ot, -oju, -oju
iz|kult, -kuļu, -kūlu
izkūn|āties, -ājos, -ājos,
izkūn|oties, -ojos,
 -ojos
izkūp|ēt, -u, -ēju
izkurt|ēt, -ēju, -ēju
 [rutki]
iz|kust, -kūstu, -kusu,

-kusdams
izkust|ēties, -os, -ējos
iz|ķert, -ķeru, -ķēru
izlab|ot, -oju, -oju
izlaidība
izlaidīgs
izlaidumklase
izlaidum|s, -a
iz|laist, -laižu, -laidu,
 -laizdams, -laists
izlaist|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izlaiz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izlam|āt, -āju, -āju
izlase
izlas|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iz|lauzt, -laužu, -lauzu,
 -lauzdams, -lauzts
izlēciens|s, -a
iz|lēkt, -lecu, -lēcu,
 -lēkdams
izlepu|lis, -ļa
iz|lept, -lepu, -lepu,
 -lepdams
izlīdz|ēt, -u, -ēju
izlīdz|ināt, -inu, -ināju
iz|liekt, -liecu, -liecu,
 -liekdams, -liekts
izliekums|s, -a
izliel|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iz|liet, -leju, -lēju
izliet|āt, -āju, -āju
izliet|ot, -oju, -oju
izlietuve (v. Ausguß)
iz|līgt, -līgstu, -līgu,
 -līgdams, -līgts
izlīgums
iz|likt, -lieku, -liku,
 -likdams, -likts
iz|līst, -lienu jeb liedu,
 -līdu, -līzdams
iz|līt, -līst, -lija
izlob|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iz|locīt, -loku, [mēs
 -lokām], -locīju

izlok|sne, *ddzsk. ģen.*
 -šņu
izlol|ot, -oju, -oju
izlo|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
izložņ|āt, -āju, -āju
iz|lūgt, -lūdzu, -lūdzu,
 -lūgdams, -lūgts
izlūk|ot, -oju, -oju
izlūk|s, -a
izlut|ināt, -inu, -ināju
iz|lūzt, -lūst, -lūza,
 -lūzdams
izmāc|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izmain|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izmaksa
izmaks|āt, -āju, -āju
izmanīgs, *adj.*
izmān|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izman|īties, -os, [mēs
 -āmies], -ījos
izmant|ot, -oju, -oju
izmaņa
izmazg|āt, -āju, -āju
izmēģināt, -inu, -ināju
izmeklēšana
izmekl|ēt, -ēju, -ēju
izmēr|īt, -īju, -īju
izmēr|s, -a
iz|mest, -metu, -metu,
 -mezdams, -mests
izmēt|āt, -āju, -āju
iz|mēzt, -mēžu, -mēžu,
 -mēzdams, -mēzts
izmežģ|īt, -īju, -īju
iz|mirkēt, -mirkstu,
 -mirku, -mirkdams
iz|mirt, -mirst, -mira
izmisīgs, *adj.*
iz|mist, -mītu, -mitu,
 -mizdams (izdzīvot)
iz|mist, -mistu, -misu,
 -misdams
izmisums|s, -a
iz|mīt, -miju, -miju
 (izmainīt)
iz|mīt, -minu, -minu

(zemi)
izmitināt [lopus pa
 ziemu]
iz|mocīt, -moku, [mēs
 -mokām], -mocīju
iz|mukt, -mūku, -muku,
 -mukdams
iz|nākt, -nāku, -nācu,
 -nākdams
iznākum|s, -a
iznēs|āt, -āju, -āju
iznesība
iznesīgs
iz|nest, -nesu, -nesu
iznīcība
iznīcīgs, *adj.*
iznīc|ināt, -inu, -ināju
iznīcinātāj|s, -a
iznīd|ēt, -ēju, -ēju
izniek|āt, -āju, -āju
 [putraimus]
izniek|ot, -oju, -oju
 [naudu]
iz|nīkt, -nīkstu, -nīku,
 -nīkdams
iznirellis, -ļa
iz|nirt, -nirstu, -niru
iznom|āt, -āju, -āju
iz|ņemt, -ņemu, -ņēmu,
izjemt
izņēmum|s, -a,
izjēmum|s, -a
izobara
izochron|isk|s, *adj.*
izoglōsa
izogōn|s, -a
izoģeoterma
izolācija
izolātor|s, -a,
sevinātāj|s, -a
izol|ēt, -ēju, -ēju,
sevin|āt, -āju, -āju
izoper|ēt, -ēju, -ēju
iz|ost, -ožu, -odu,
 -ozdams, -osts
izošņ|āt, -āju, -āju
izotera
izoterma
izotop|s, -a, *ķīm.*

izpalīdz|ēt, -u, -ēju
izpalīdzīgs, *adj.*
izpalī|gs, *siev.* -dze
 [izpalikt], **trūkt**,
nenotikt, **neierasties**
izpārdošana
iz|pārdot, -pārdodu,
 -pārdevu
izpausme
iz|paust, -paužu, -paužu,
 -pauzdams, -pausts
iz|peldēt, [ar platu e],
 -peldu, -peldēju
izpeln|īt, -u, -īju
izpeļņa
iz|perēt, [ar platu e],
 -peru, -perēju
izpēt|īt, -īju, -īju
izpild|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izpildu vara
iz|pirkt, -pērku, -pirku,
 -pirkdams
iz|pīt, -pinu, -pinu
izplatība
izplatījums, -a
izplat|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
izplāt|īties, -os, [viņš
 -ās], ījos (izlielīties)
izplatu|s, *adv.*
izplauc|ēt, -ēju, -ēju
iz|plaukt, -plaukstu,
 -plauku, -plaukdams
iz|plēst, -plēšu, -plētu,
 -plēzdams, -plēsts [-as]
 [spārnus]
iz|plēst, -plēšu, -plēšu,
 -plēsdams, -plēsts [-as]
 [lapu]
izplēšanās („ķermeņa
 izplēšanās”)
izplēt|nis, -ņa
izplūde
iz|plukt, -plūku, -pluku,
 -plukdams
iz|plūkt, -plūcu, -plūcu,
 -plūkdams, -plūkts
iz|plūst, -plūstu, -plūdu,

-plūzdams
iz|prast, -protu, -pratu,
 -prazdams, -prasts
izpratīgs, *adj.*
izpratne
izprec|ināt, -inu, -ināju
izprieca
izpriece|āties, -ājos, -ājos
iz|purt, -purstu, -pūru
izpūris, *divd.*
iz|pūst, -pūšu, -pūtu,
 -pūzdams, -pūsts
izpušķ|ot, -oju, -oju
izput|ēt, -u, -ēju
izput|ināt, -inu, -ināju
izrā|de, *ddzsk. ģen.* -žu
izrād|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izraēlie|tis, -ša
izraid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izrais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izrakņ|āt, -āju, -āju
izrakstīt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izrakst|s, -a
iz|rakt, -roku, -raku,
 -rakdams
izrakte|nis, -ņa
 (minerāls)
iz|rāt, -rāju, -rāju
izraud|āt, -u, -āju
izraudz|ēt, -ēju, -ēju
iz|raudzīt, -raugu, [mēs
 -raugām], -raudzīju
 [-ās]
iz|raust, -raušu, -rausu,
 -rausdams, -rausts
iz|raut, -rauju, -rāvu
izrav|ēt, -ēju, -ēju
izredzes
izredz|ēt, -redzu,
 -redzēju
izret|ināt, -inu, -ināju
iz|riest, -riešu, -riesu,
 -riesdams [audeklu]
iz|riezt, -riežu, -riežu,
 -riezdams [krūtis]

izrīk|ot, -oju, -oju
izrob|ot, -oju, -oju
izrot|āt, -āju, -āju
izrūgt, -rūgst, -rūga,
 -rūgdams
izruna
izrun|āt, -āju, -āju
iz|sacīt, -saku, [mēs
 -sakām], -sacīju
izsaimniek|ot, -oju, -oju
iz|salkt, -salkstu, -salku,
 -salkdams
izsalkum|s, -a
iz|salt, -salst, -sala
 |izsamist|, **iz|mist**,
 -mistu, -misu,
 -misdams
izsarg|āties, -os jeb
 -ājos, [viņš -ās jeb
 -ājas], -ājos
izsaucējs, -a (!)
izsaucien|s, -a
izsauksmes vārd|s, -a
 (interjekcija), *val.*
iz|saukt, -saucu, -saucu,
 -saukdams
izsaukuma teikum|s, -a,
val.
izsaut|ēt, -ēju, -ēju
iz|sēdēt, -sēžu, -sēdēju
izsēd|ināt, -inu, -ināju
izsēja
izsenis
iz|sēsties, -sēžos, [viņš
 -sēžas], -sēdos,
 -sēzdamies
iz|sēt, -sēju, -sēju
izsijas
izsij|āt, -āju, -āju
iz|sikt, -sīku jeb -sīkstu,
 -sīku, -sīkdams („spēki
 izsīk”)
iz|sist, -situ, -situ,
 -sizdams, -sists
izsitumi
izskaidr|ot, -oju, -oju
izskaist|ināt, -inu, -ināju
izskait|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju

izskait|ot, -oju, -oju
izskan|ēt, -u, -ēju
izskaņa
izskatīgs, *adj.*
izskat|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izskat|s, -a
iz|skaust, -skaužu,
 -skaudu, -skauzdams,
 -skausts
izskol|ot, -oju, -oju
iz|skriet, -skreju jeb
 -skrienu, -skrēju
iz|slābt [ar stiepto ā],
 -slābstu, -slābu,
 -slābdams
iz|slāpt [ar laužto ā],
 -slāpstu, -slāpu,
 -slāpdams
iz|slaucīt, -slauku, [mēs
 -slaukām], -slaucīju
izslaukas
iz|slaukt, -slaucu,
 -slaucu, -slaukdams
izslaukums|, -a
iz|slēgt, -slēdzu, -slēdzu,
 -slēgdams, -slēgts
izslīd|ēt, -u, -ēju
iz|sliet, -slienu, -slēju
iz|slīkt, -slīkst, -slīka,
 -slīkdams
izslud|ināt, -inu, -ināju
iz|smelt, -smeļu, -smēlu
izsmīd|ināt, -inu, -ināju
izsmiekl|s, -a
iz|smiet, -smeju, -smēju
iz|sniegt, -sniedzu,
 -sniedzu, -sniegdams,
 -sniegts
izsole
izsol|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izspaidas
izspiedējs, -a
izspiegot, -oju, -oju
iz|spiest, -spiežu,
 -spiedu, -spiezdams,
 -spiests
iz|spraukties, -spraucos,

-spraucos,
 -spraukdamies
iz|spriest, -spriežu,
 -spriedu, -spriezdams,
 -spriests
iz|sprukt, -sprūku,
 -spruku, -sprukdams
iz|spurt, -spurstu, -spūru
izstā|de, *ddzsk. ģen.* -žu
izstād|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izstaig|āt, -āju, -āju
izstar|ot, -o, -oja
izstāst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iz|stāties, -stājas, -stājās
izstīdz|ēt, -u, -ēju
iz|stiept, -stiepju,
 -stiepu, -stiepdams,
 -stiepts
izstrādājums|, -a
izstrād|āt, -āju, -āju
iz|strēbt, -strēbju,
 -strēbu, -strēbdams
izstud|ēt, -ēju, -ēju
iz|stumt, -stumju,
 -stūmu
iz|sūkt, -sūcu, -sūcu,
 -sūkdams [-as]
iz|susēt, -sus, -susēja
iz|sust, -sūtu, -sutu,
 -suzdams
izsūt|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izsutums|, -a
iz|svērt, -svežu, -svēru
iz|sviest, -sviežu,
 -sviedu, -sviezdams,
 -sviests
iz|svilpt, -svilpju,
 -svilpu, -svilpdams,
 -svilpts
iz|šaut, -šauju, -šāvu
izšķērd|ēt, -ēju, -ēju
izšķērdība
izšķērdīgs
iz|šķiest, -šķiežu,
 -šķiedu, -šķiezdams,
 -šķiests

iz|šķilt, -šķiļu, -šķīļu
izšķirējs, -a, *subst.*
izšķirīgs, *adj.*
izšķir|ot, -oju, -oju
iz|šķirt, -šķīru, -šķīru
iz|šķīst, -šķīstu, -šķīdu,
 -šķīzdams
iz|šļakstēt, -šļakst,
 -šļakstēja
iz|šļukt, -šļuku, -šļuku,
 -šļukdams
iz|šļūkt, -šļūcu, -šļūcu,
 -šļūkdams
iz|šūt, -šuju, -šuvu
izšuvum|s, -a
iztais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
iztaisn|ot, -oju, -oju
iztālēm
iztapība
iztapīgs, *adj.*
iztapoņa
iz|tapt, -topu, -tapu,
 -tapdams
iztauj|āt, -āju, -āju
iz|tecēt, -teku, -tecēju
iztecināt, -inu, -ināju
izteicēj|s, -a
izteicien|s, -a
izteiksme
izteiksmīgs, *adj.*
izteiksmīgum|s, -a
iz|teikt, -teicu, -teicu,
 -teikdams, -teikts
izteka
iztēle
iztēl|ot, -oju, -oju
iztika
iz|tikt, -tieku, -tiku,
 -tikdams
iztirzājum|s, -a
iztirz|āt, -āju, -āju
iztirze; analīze
iz|tīt, -tinu, -tinu
iz|triekt, -triecu, -triecu,
 -triekdams, -triekts
iz|trūkt, -trūkstu, -trūku
iztrūkum|s, -a
iztulk|ot, -oju, -oju

izturēšanās
iz|turēt, -turu, [viņš
 -tur], -turēju
izturīgs, *adj.*
izturība
izturīgum|s, -a
iztvaik|ot, -oju, -oju
iz|tvīkt, -tvīkstu, -tvīku,
 -tvīkdams
izvad|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izvairīgs, *adj.*
izvair|īties, -os, [viņš
 -ās], -ījos
iz|vākt, -vācu, -vācu,
 -vākdams, -vākts
izvalk|āt, -āju, -āju
iz|vārgt, -vārgstu,
 -vārgu, -vārgdams
izvār|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izvar|ot, -o, -oja
izvedīgs
izvēd|ināt, -inu, -ināju
izvedmuita
izvedum|s, -a
izveicīgs, *adj.*
izveid|ot, -oju, -oju
izvēle
izvēl|ēt, -ēju, -ēju
 [amata personas]
iz|vēlēt, [ar platu ē]
 -vēlos, [viņš -vēlas],
 -vēlējos
izvēlīgs, *adj.*
iz|velt, -veļu, -vēlu
 [izverdums], **izvirdum|s**,
 -a
iz|vērst, -vēršu, [viņš
 -vērš], -vērta,
 -vērzdams, -vērstis
iz|vērsties, -vēršos, [viņš
 -vēršas], -vērtos,
 -vērzdamijs
izvesel|oties, -ojos, -ojos
iz|vest, -vedu, -vedu,
 -vezdams, -vests
iz|vēst, -vēstu, -vēsu,
 -vēsdams

iz|vēzt, -vēžu, -vēžu,
 -vēzdams
izvil|ināt, -inu, -ināju
 [ar solījumiem]
iz|vilkt, -velku, -vilku,
 -vilkdams, -vilkts
izvilktne
izvilcum|s, -a
izvil|ināt, -inu, -ināju
 [mīklu]
izvirdum|s, -a (,vulkāna
 izvirdums?)
iz|virst, -virstu, -virtu,
 -virzdams (izdzimt)
iz|virt, -verdu, -viru
izvirtu|lis, -ļa
izvirz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
izviz|ināt, -inu, -ināju
iz|zagt, -zogu, -zagu,
 -zagdams, -zagts [-as]
izzin|āt, -u, [viņš -a, mēs
 -ām], -āju
izzinīgs (kas tiecas ko
 izzināt)
izziņa
izzob|ot, -oju, -oju
iz|zust, -zūdu, -zudu,
 -zuzdams
izzvej|ot, -oju, -oju
iz|žaut, -žauju, -žāvu
izžāv|ēt, -ēju, -ēju
iz|žūt, -žūstu, -žuvu

J

ja (v. wenn, falls)
jā (v. ja)
 [jābūtība], **vajadzē** (v.
 Sollen)
jachta
jachtklub|s, -a
 [jacinte], **hiacinte**
jādek|lis, -ļa
jādel|ēt, -ēju, -ēju
jād|īt, -u, [mēs -ām], -īju
jafetieši, jafetīti
jaguārs

|jagurts|, **jogurts**|s, -a
jājamzīrgs|s, -a
jājēj|s, -a
jājien|s, -a
jakuti (tauta)
jamaikie|tis, -ša
jamb|s, -a
jandāliņ|š, -a (deja)
janvāris, -ŗa
jānabērni (līgotāji)
Jāņi
jāņoga
jāņogulāj|s, -a
jāņtārpiņ|š, -a
jāņugun|s, -s, *ddzsk.*
 jāņugunis
jāņusier|s, -a
jāņuzāles
japānisks, *adj.*
japāņi
yard|s, -a
jār|lēties, -ējos, -ējos
jāris, -ŗa (trokšņotājs;
 troksnis)
jasmīn|s, -a
jāšus, *adv.*
jāt, jāju, jāju
jāteniski, *adv.*
jātnieciņ|š, -a, *zool.*
jātniek|s, -a
jātuve
jātvingi (tauta)
jau
jaucēj|s, -a *siev.* -a
jaucēt, -ēju, -ēju
 (pieradināt)
jauda
jaud|āt, -āju, -āju,
 -ādams
jaudīgs, *adj.*
jauks, *adj.*
jaukskaņa
jaukt, jaucu, jaucu,
 jaukdams, jaukts [-as]
jaukums|s, -a (ar aû-;
 skaistums)
jaukums|s, -a (ar àu-;
 maisījums)
jaunatne

jaunaudze
jaunava
jaunavīgs
jaunbagāt|nieks, -nieka
siev. -niece
jaunbūve, **jaunceltne**
jaundarinājums|s, -a
jauneklīgs
jauneklis, -ļa
jaunība
jauniesaucam|ais, -ā
jauniestudējums|s, -a
jaunie|tis, -ša
jauninājums|s, -a
jaun|ināt, -inu, -ināju
jaunizgudrojums|s, -a
jaunkarei|vis, -vja
 jaunkundze, **kundzene**
jaunlaiki, **jaunie laiki**
jaunlatvieši
jaunlaulātie
jaunlop|s, -a
jaunnedēla
jaunpie|ne, *ddzsk. ģen.*
 -ņu, **jaunpiena govs**
jaunpiens|s, -a
jaunrade
jauns, *adj.*
jaunsaimniecība
jaunsaim|nieks, *siev.*
 -niece
jaunsargs|s, -a
Jaungads, *ģen.*
 Jaungada (1. janvāris)
jaunskungs|s, -a
jaunstrāvnieks|s, -a
jaunsudrabs|s, -a
jaunums|s, -a
jaunuve
jaunvārds|s, -a
jaunzēlandie|tis, -ša
jaunzelt|s, -a
jausma
jaust, jaušu, jautu,
 jauzdams, jausts
jaut, jauju, jāvu [maizi]
jautājamais
vietniekvārds|s, -a, *val.*
 |jautājien|s, **jautājums**|s,

-a
jautājuma teikums|s, -a,
val.
jautājuma zīme (?)
jautājums|s, -a
jaut|āt, -āju, -āju
jautrība
jautrs
java (v. Mörtel)
jāvārds|s, -a
jeb
jebkad
jebkāds
jebkas
jebkur
jebkurš
jebšu
jēdzienisks, *adj.*
jēdzien|s, -a
jēdzīgs
jēga
jēgt, jēdzu, jēdzu,
 jēgdams [-as]
jēgums|s, -a
jēlāda
jel
jēlgumija
jēlība
jelkad [ar uzsvaru 2.
 zilbē]
jēlkula (salmi)
jēlna|dzis, -dža
jēlnaфта
jēls, *adj.*
jēlspirts|s, -a
jēlum|s, -a, *med.*
jēlviela
jemt, jemu, jēmu, **ņemt**
jena (japāņu naudas
 vienība)
jenkij|s, -a
jenots|s, -a
jērene, **jērenīca** (cepure)
jēr|s, -a
jestr (ass, strups)
jezga
jezuītisms|s, -a
jezuīts|s, -a
jocīgs, *adj.*

jodel|ēt, -ēju, -ēju
jōdid|s, -a
jōdit|s, -a
jōdoform|s, -a
jod|s, -a (ļauns gars)
jōd|s, -a (ķīmiskais elements)
jōga (indiešu filozofijas metode)
jōg|s, -a (jōgas mācības piekritējs)
jogurt|s, -a
jokda|ris, -ŗa
jokluga, joku luga
jokmī|lis, -ŗa
jok|ot, -oju, -oju
jok[u]pēte|ris, -ŗa
jok|s, -a
joma [jūrmalā]
jōnieši
jo|nis, -ŗa
jōniskais stils
jōnisks
joniz|ēt, -ēju, -ēju
jon|s, -a *ķīm.* un *fiz.*
joņiem, *adv.*
joņ|ot, -oju, -oju
joprojām
josla
joslains, *adj.*
josme|nis, -ŗa
josta
jost|īt, -u, [mēs -ām], -īju [bērnu]
jošana
jōta (j)
jōt|ēt, -ēju, -ēju *val.*
joviāls
jozt, jožu, jozu, jozdams, jozts [-as]
jožus, *adv.*
jubilār|s, *siev.* -e
jubileja
juceklīgs
jucek|lis, -ŗa
jucekņi (salmi)
juchtāda
jūdaisms
jūdi

jū|dze, *ddzsk. ģen.* -džu
jūgendstils, -a
jūgēvele (v. Zughobel)
jūg|s, -a
jūgt, jūdzu, jūdzu, jūgdams, jūgts [-as] [zirgu]
jukas
juk|lis, -ŗa, **jūk|lis**, -ŗa (juceklis)
jukls (chaotisks)
jukt, jūku, juku, jukdams
jūkt, jūktu, jūku, jūkdams, jūkts (pierast)
jukumi (salmu veids)
juku jukām
jūlijs
jūmē|js, -a
ju|mis, -mja
Ju|mis, -mja
jumols (aizsargkupols)
jum|s, -a („debesu jums”)
jumstī|šs, -a, [š[k]indelis]
jumt, jumju, jūmu
jumtgale
jumtistaba
jumts
junda
jūnij|s, -a
jūnior|s, -a (*saīs.* jun.)
junkur|s, -a
ju|pis, -pja
jura, *ģeol.*
jūra, jūŗa
jūrascūciņa, *zool.*
jūraslī|cis, -ŗa
jūraslimība
jūraszāles; jūras zāles
Jurģi
juridisks
juriskonsult|s, -a
jurisprudence, tiesību zinātne
jurist|s, *siev.* -e
jūrmala
jūrmalie|tis, -ŗa

(piejūras iedzīvotājs)
jūrmalnieks, -a (vasarnieks)
jūrniciņa
jūrnies|s, -a
jūrskola
jūra, jūŗa
jūsējs
jūsma
jūsmīgs
jūsm|ināt, -inu, -ināju
jūsm|ot, -oju, -oju
jūsmotā|js, *siev.* -a
jūs|ot, -oju, -oju (uzrunāt kādu ar jūs)
just, jūtu, jutu, juzdams, justs [-as]
justicija
justific|ēt, -ēju, -ēju
justifikācija
jūtas
juteklība, juteklīgums, -a
juteklīgs
jutek|lis, -ŗa („pieci jutekļi”)
juteklisks, *adj.*
jūtelīgs, *adj.*
jūtīgs („jutīga āda”)
jūtīgs (jūtām bagāts)
jūtīgums, -a
jūtīgums, -a
jūtis („ceļa jūtis”)
jutoņa (v. Stimmung)
juvelie|ris, -ŗa

K

ka (v. daß)
kā, kâ (v. wie)
kā (*ģen.* no „kas”)
kabardieši, kabardīni (tauta)
kabare|js, -a
kabata
kabatas lakatiņ|šs, -a, **kabatlakatiņ|šs**, -a
kabatas drāna

kabatzag|lis, -ļa
kabe
kābe|lis, -ļa
kābeļtelevīzija
kab|ināt, -inu, -ināju
kabīne
kabinet|s, -a
kab|lis, -ļa (kāsis)
kabotāža
kacens|s, -a („kāposta
 kacens”)
kac|ināt, -inu, -ināju
kadastrāls
kadastr|ēt, -ēju, -ēju
kadastr|s, -a
kādēļ
kadence, *mūz.*
kāde|nis, -ņa (adjektīvs),
val.
kadet|s, -a
kādība (kvalitāte)
kadiķ|is, -a, **paegl|is**, -ļa
kādreiz
kādreizējs
kadriļa
kadr|s, -a
kāds, *pron.*
 |kafēins|, **kofeīn|s**, -a
kafejnīca
kafija
kaija
kailcirte
kaildejojāja
kails, *adj.*
kailsal|s, -a
kailum|s, -a
kaim|inš, *siev.* -iņiene
kainīt|s, -a
kaire
kairek|lis, -ļa
kairīgs
kairināmība
kair|ināt, -inu, -ināju
kairs, *adj.*
kais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
kaisle, **kaislība**
kaislīgs
kaisls, *adj.*

kaisme
kaist, kaistu, kaisu,
 kaisdams
kaiši (pakaiši)
kai|te, *ddzsk. ģen.* -šu
kaitēk|lis, -ļa
kaitēt, [man] kait jeb
 kaiš, kaitēja
kait|ēt, -ēju, -ēju (darīt
 ļaunu)
kait|ēt, -ēju, -ēju [dzelzi]
kaitīgs, *adj.*
kait|ināt, -inu, -ināju
kait|nieks, *siev.* -niece
kāja
kajak|s, -a
kājām iet
kājāmgājējs, -a
kājapakša
kājaut|s, -a
kājceliņš, -a
kājga|lis, -ļa
kājīgs [cilvēks]
kajī|te, *ddzsk. ģen.* -šu
kājniek|s, -a
kāj|ot, -oju, -oju
kajot|s, -a (dzīvnieks)
kājslauka
kājsoliņš, -a
kājstarpe
kājup
kakao
kaklakung|s, -a
kaklarota
kaklaut|s, -a
kakl|s, -a
kaklsaite, **kakla saite**
kakofonija
kāk|slis, -šļa [kaklā]
kakt|s, -a
kaktus|s, -a
kakūmināls
kaķe|ne
kaķ|ul]ēn|s, -a
kaķ|is, -a
kaķpēdiņas (augšs)
kālab
kalambūrs
kalcijs, -a

kalcīt|s, -a
kaldieši, kaldeji (tauta)
kald|ināt, -inu, -ināju
kaleidoskop|s, -a
kalējiene
kalēj|s, -a, **kalv|is**, -ja
kalendār|s, -a
kalibr|s, -a
 |kalifonij|s, **kolofonij|s**,
 -a
kalif|s, -a
kaligrafija,
glītrakstīšana
kaligrafisks
kaligraf|s, -a
kalij|s, -a
kalikon|s, -a
kāl|lis, -ļa (augšs)
kalka
kalkulācija
kalkulātor|s, -a
kalkul|ēt, -ēju, -ēju
kalkulētājs, *siev.* -a
kalme, **skalbe**
kalmiki (tauta)
kalmuk|s, -a (audums)
kalnaine (kalnains
 apvidus)
kalnains
kalnājs (v. Gebirge)
kalngal|s, -a
kalnie|tis, *siev.* -te
kalnra|cis, -ča
kalnraktuve
kalnrūpniecība
kaln|s, -a
kalnup, *adv.*
kalorija
kalorimetr|s, -a
 |kaloša|, **galoša**
kalpība
kalp|ināt, -inu, -ināju
kalpone
kalp|ot, -oju, -oju
kalpotājs, *siev.* -a
kalp|s, -a
kāl|s, -a (30)
kalsn|ēt, -ēju, -ēju (kļūt
 kalsnam)

kals[e]ns
kalsnum|s, -a
kalst, kalstu, kaltu,
 kalzdams
kalt, kaļu, kalu
kalte („labības kalte”)
kalt|ēt, -ēju, -ēju
kaltētava
kalt|s, -a
kalum|s, -a
kalva (pakalns)
kalve (smēde)
kalviniek|s, -a („kalējam
 sanākuši daudz
 kalvinieku”)
kal|vis, -vja, kalējs
kaļķakmen|s, -s
kaļķis, *par. ddzsk.* **kaļķi**
kaļķ|tis, -ša
kaļķ|ot, -oju, -oju
kaļķucep|lis, -ļa, **kaļķu**
cep|lis, -ļa
kam
kamanas
kamaniņbraucēj|s, -a
kamara (āda; garoza)
 |kamaša|, **gamaša**
kamba|ris, -ŗa
kambaŗsulai|nis, -ŗa
kambij|s, -a, **gremzdi**
kambīze
kamčadali (tauta)
 kamdēļ, **kādēļ**
kameja
kamēlija (augšs)
kamene (zemes bite)
kamēr
kamera
kamerālīpašums
kamermūzika, *mūz.*
kamerto|nis, -ŗa
 (normāltoŗa augstums;
toŗde|vis, -vja)
kamerūnie|tis, -ŗa
kām|ēt, -ēju, -ēju
kami (ēdiens)
kamie|lis, -ļa
kamie|sis, -ŗa
kamīn|s, -a

kamīnzāle
kā|mīs, -mja („rij kā
 kāmīš”)
kamol|s, -a, *dem.*
 kamoliņš
kamolzāle
kampaŗa
kampareļļa
kampar|s, -a
kam|pis, -pja
kampst|īt, -u, -īju
kampt, kampju, kampu
kam|s, -a (pīka)
kamzo|lis, -ļa
kanadie|tis, *siev.* -te
kanā|lis, -ļa
kanālizācija
kanapej|s, -a
kanarij|s, -a (putns)
kancele
kanceleja
kan|cis, -ŗa („maizes
 kancīš”)
kancler|s, -a
kancona
kanŗuka (pātaga)
kandēlabŗ|s, -a
kandidāt|s, -a
 (zinātnīskis grads, *saŗs.*
 cand.; persona, kas
 kandidē uz kādu vietu)
kandidātūra
kandid|ēt, -ēju, -ēju
kandŗa
kanē|lis, -ļa
kaneva
kanibālism|s, -a
kanibāl|s, -a,
 cilvķekēdāj|s, -a
kankā|lis, -ļa
kankarāins
kankar|s, -a, *dem.*
 kankariņš
kanna
kanonāde
kanoniķ|is, -a
kanonīskis
kanonizācija
kanon|s, -a

kantā|te, *ddzsk. ģen.* -ŗu
kantāţina
 |kante|, **ŗķautne**
 |kantēt [baļķi]|,
ŗķautn|ēt, -ēju, -ēju
kantīlēna
kantīne
kanton|s, -a
kanto|ris, -ŗa
kantorist|s, *siev.* -e
kantor|s, -a
kanu laivīŗa, **smailīte**
kaŗepāj|s, -a
kaŗepe
kaolīn|s, -a
kāpa
kapacitāte
kapakme|nis, -ŗa
 |kapars|, **var|ŗ**, -a
kap|āt, -āju, -āju
kapātu|vis, -vja (rīks)
kāpe (v. Stufe)
kāpēc
kapeika
kāpēj|s, *siev.* -a
kāpel|ēt, -ēju, -ēju
kapella
kapellān|s, -a
kapelmeistar|s, -a
kāpene
kapenes (kapi)
kape|ris, -ŗa
kapi, **kapsēta**, **kapenes**
kāpiens
kapillāritāte, **sūklība**
kapillār|s, -a, *adj.* un
subst.
kāpinājums, -a
kap|ināt, -īnu, -īnāju
kāp|ināt, -īnu, -īnāju
kāpinātāj|s, -a (pakāpes
 rādītājs), *mat.*
kapitālieguldījums, -a
kapitālism|s, -a
kapitālistīskis
kapitālist|s, *siev.* -e
kapitālizācija
kapitāliz|ēt, -ēju, -ēju
kapitāl|s, -a, *subst.* un

adj.
kapite|lis, -ļa
kapitulācija
kapitul|ēt, -ēju, -ēju
kapitul|s, -a
kapkaln|s, -a
kapl|ēt, -ēju, -ēju
kapliča
kap|lis, -ļa
kāpnes
kāpostgalva
kāposti
kāpostlauks
kapra|cis, -ča
kaprā|lis, -ļa
kapriciōzs
kapričo
kapri|se, *ddzsk. ģen.* -šu
kapris|ēt, -ēju, -ēju
kapron|s, -a
kap|s, -a
kapsēta
kāp|slis, -šļa
kapsula
kāpt, kāpju, kāpu
kaptei|nis, -ņa
kapteiņleitnant|s, -a
kapu|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
kapucīn|s, -a
kapukaln|s, -a
kāpum|s, -a
kāpurķē|de, *ddzsk. ģen.*
 -žu
kāpur|s, -a
kapzeķe
kapuzīmes
kapzīme
karabīn|s, -a
karafa
karāibi (indiāņu cilts)
karāimi (jūdu sekta)
karakul|s, -a
karal|lis, -ļa, *siev.* -liene
karalisks
karalī|ste, *ddzsk. ģen.*
 -stu
kara|valst|s, -s
karamele (konfekte)
karamel|s, -a (viela)

karantēna
karaša
karātavas
karate
kar|āties, -ājōs, -ājōs
karāt|s, -a
karavāna
kārav|s, -a
kārba
karbīd|s, -a
karbolinej|s, -a
karbol|s, -a
karbolskābe
karbonāde
karbonāt|s, -a
karbon|s, -a, *ģeol.*
karbunkul|s, -a
karburātor|s, -a
karce|ris, -ŗa
karcinoma, *med.*
kardamōn|s, -a
kardinā|lis, -ļa
kardināls *adj.*
kārd|ināt, -inu, -ināju
kārdinātāj|s, *siev.* -a
kardiograf|s, -a
kardiolo|gs, *siev.* -ģe
kardioloģija
kāre
kareivīgs
kareivisks
karei|vis, -vja
karek|lis, -ļa (kas
 karājas)
kareļi (tauta)
kariātide, *arch.*
kārība
karie|te, *ddzsk. ģen.* -šu
kārīgs, *adj.*
karikatūra
karikatūrist|s, -a
karik|ēt, -ēju, -ēju
kari|nāt, -inu, -ināju
karjēra
karjērist|s, -a
karjer|s, -a
karkas|s, -a, *arch.*
kārklājs, **kārkliens**
kārkl|s, -a

kārklu vācieši
kārkt, kārcu, kārcu,
 kārkdams
karma
karmīn|s, -a
karnevāls
kārniņš (dakstiņš)
karns (izbadējies, vājš)
karodzniek|s, -a
karog|ot, -oju, -oju
karog|s, -a
karoserija
kār|ot, -oju, -oju
karol|te, *ddzsk. ģen.* -šu,
 kaŗote
karpa (zivs)
kārpa
kārpains, *adj.*
kārp|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
kārs, *adj.*
kars|ēt, -ēju, -ēju
karso|nis, -ņa
karst, karstu, karsu,
 karsdams
kārst, kāršu, kārsu,
 kārsdams, kārstš [vilnu]
karstasinīgs
karstda|bis, -bja
karstgal|vis, -vja,
 karstda|bis, -bja
kārst|īt, -u, -īju
kārst|īties, -os, -ījōs
karsts, *adj.*
karstumturīgs, *adj.*
karstum|s, -a
kārstuve (telpa)
kārstu|vis, -vja (rīks)
karstvīn|s, -a
kāršroze, **kaulroze**
kārt, kaŗu, kāru [-as]
kārta
 [vīriešu un sieviešu]
 kārta, *val.*, **dzimte**
kārtains, *adj.*
kārtas skaitle|nis, -ņa,
val.
kārt|āt, -āju, -āju [zemi]
kārt|āties, -ājas, -ājās,

(lobīties; „āda
kārtājas”)
karte, *dzsk. ģen.* karšu,
dem. kartīte
kārtējs („kārtējais
maksājums”)
kartelis, -ļa
kārtība
kārtībnieks, -a
kārtībsargs, -a
kārtīgs („kārtīgs
skolnieks”)
kārtīgums, -a
|kartīna|, **kartīte**
kārtis, -šu („spēļu
kārtis”)
kārtis, *adj.*
kārtnums, -a
kartografēt, -ēju, -ēju
kartografija
kartografisks
kartografis, -a
kartogramma
kārtojums, -a
kartonāža
kartonēt, -ēju, -ēju
kartonis, -a
kārtlot, -oju, -oju
[sajukušas lietas]
kartotēka
kārtis, -s, *dzsk. ģen.*
kāršu
kārtslēkšana, *sport.*
kārtula (rēgula,
priekšraksts)
|kartūns|, **katūns**, -a
kartupelājs, -a
(kartupeļu lauks)
kartupeļlis, -ļa
karulis, -ļa (kas karājas)
kāruļlis, -ļa
(kārumnieks)
kārumnieks, -a
kārumis, -a
karūsa
karuseļlis, -ļa
kaŗadarbība; **kaŗa**
darbība
kaŗadienestis, -a, *mil.*

kaŗadraudze, **kaŗa**
draudze
kaŗa gājiens, -a
kaŗagūsteklis, -ņa;
kaŗa gūsteklis, -ņa
kaŗakalps, -a
kaŗa klausība
kaŗa kuģlis, -a
kaŗakungis, -a; **kaŗa**
kungis, -a
kaŗalaiks, -a
kaŗalauks, -a
kaŗamateriāli;
kaŗa materiāli
kaŗa osta
kaŗapulks, -a
kaŗaskola
kaŗaspēkis, -a
kaŗaspēles;
kaŗa spēles
kaŗastāvoklis, -ļa
kaŗa tiesa
kaŗavadoņis, -ņa, *mil.*
kaŗavīrs, -a
kaŗosta; **kaŗa osta**
kaŗlot, -oju, -oju
kaŗote, **karote**
kaŗš, -a, *dem.* kariņš, -a
kasācija
kase, *dzsk. ģen.* kasu
kasēt, -ēju, -ēju [naudu]
kāsēt, -ēju, -ēju
kaseite, *dzsk. ģen.* -šu
kasieļris, -ŗa
kasīklis, -ļa
kāšis, -ša
kasīt, -u, [mēs-ām], -īju
[-ās]
kaskāde
kašlis, -šļa
kast, kašu, kasu,
kasdams, kasts
kāst, kāšu, kāsū,
kāsdams, kāsts [pienu]
kasta (šķira)
kastaņis, -ņa (auglis)
kastaņa (koks)
kastaņeta (mūzikas
instruments)

kaste, *dzsk. ģen.* kastu,
dem. kastīte
kastes veida
kastrācija
kastrāts, -a
kastrēt, -ēju, -ēju
kāstuvis, -vja [piena
kāšanai]
kastveidīgs, *adj.*
kasus, -us, kašķis, -a
kāsus, -us
kašķains
kašķētis, -ējos, -ējos
kašķīgs
kašķis, -a, **kasus**
kašmiris, -a (audums)
kašņāt, -āju, -āju
kašubi (tauta)
katafalkis, -a
kataklizma
katakombas
katalēkse
katalēktisks
katalēpse
katalēptisks
katalitisks
katalizātoris, -a, *ķīm.*
katalize
katalogis, -a
katalogizēt, -ēju, -ēju
katapultā
katarrakta
katarrs
katarse
katastrofa
katastrofālis,
katastrofisks
|katastrs|, **kadastris**, -a
katechētis, -a
katechēze
katechisms, -a
katedra
katedrāle
katēgorija
katēgorisks
kateite, *dzsk. ģen.* -šu,
geom.
katetērs, -a, *med.*
|katķisms|, **katechisms**,

-a
katlka|lis, -ļa
katl|s, -a
katod|s, -a
kato|lis, -ļa
katolism|s, -a,
katolicism|s, -a
katordzniek|s, -a
katorga
kāt|ot, -oju, -oju
katrpus, *prep.*
katrreiz
katrreizējs
katrs
kāt|s, -a
katūn|s, -a (audums)
kaučuk|s, -a
kaudze
kauja
kaujiniecisks, *adj.*
kaukazieši (tautas)
kaukoņa
kaukt, kaucu, kaucu,
kaukdams
kaulains
kaulenāj|s, -a (augš)
kaulene (oga)
kaule|nis, -ņa
kaul|ēties, -ējos, -ējos
kaulmilti
kaulroze, kāršroze
kaul|s, -a
kaun|ēties, -os, [viņš
-as], -ējos
kaunīgs, *adj.*
kaun|ināt, -inu, -ināju
kaun|s, -a
kaunum|s, -a (miesas
daļa)
kaus|ēt, -ēju, -ēju
kausētava
kauslīgs, *adj.*
kau|slis, -šļa
kaus|s, -a
kaust|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
kaust, kaušu, kausu
(„caurumu kaust”)
kaut, kaju, kāvu [-as]

kautiņ|š, -a
kaut kā
kaut kāds
kaut kas
kaut kur
kautr|ēties, -ējos, -ējos
kautrība
kautrīgs
kautrs
kautuve
kauzālītāte, cēlonība
kauzāls, cēlonisks
kauzātīv|s, -a
kava (komplekts; „kāršu
kava”)
kavalerija
kavalerist|s, -a
kavaliēris, -ŗa
kavatina
kāvēj|s, -a
kavēk|lis, -ļa
kaverna
kav|ēt, -ēju, -ēju
kavētāj|s, -a *siev.* -a
kāvi
kaviārs
kāviens
kaza
kazachi
kazaki
kazarma
kāzas, vedības
kazeīn|s, -a
kazemat|s, -a
kazenāj|s, -a (augš)
kazene (oga)
kazīno
kāz|i|nieki
kazlēn|s, -a
kazrag|s, -a
kazuār|s, -a
kazuistika
kazvija (augš)
kažocniek|s, -a
(kažokādu apstrādātājs)
kažokāda
kažok|s, -a
kefir|s, -a
kēks|s, -a

kembrijs, -a, *ģeol.*
kēm|s, -a *ģeol.*
|kengurs|, **ķengur|s**, -a
kentaur|s, -a
keramika
keramiķ|is, -a
keratīn|s, -a
|kerbers|, **cerber|s**, -a
kibernētika
|kiklops|, **ciklop|s**, -a
|kilava|, **ķilava**
kilogram|s, -a
kilometr|s, -a
kilovat|s, -a
kilovatstunda
kimbri (ģermāņu cilts)
kimono
kimri (ķeltu tauta)
kinēmatika
kinēmatograf|s, -a
kinēskop|s, -a
kinētika
kinētisks
kiniķ|is, -a (kiniķu
filozofijas pārstāvis)
kino
kino|aktieris, -aktiera
siev. -aktiere
kinoaparāt|s, -a
kinochronika,
notikumu apskats
kino filma
kinoizrāde
kinooperātor|s, -a,
filmētāj|s, -a
kinorežisor|s, -ra *siev.*
-re
kinoscenārij|s, -a
kinoseans|s, -a
kinostudija
kinoteāt|ris, -ŗa,
kino teāt|ris, -ŗa
kinozāle; **kino zāle**
kinozvaigzne (aktiere)
kiosk|s, -a, *dem.*
kiosciņš, -a
kirgizi
kirillica, **kirilliskie**
burti

|kuitarā|, **citara**
kivi, *nelok.* (putns)
klabata
klabek|lis, -ļa
klab|ēt, -u, -ēju
klab|ināt, -inu, -ināju
klaboņa
klaburčūska, *zool.*
klade, *ddzsk. ģen.* klažu
klaidīgs („klaidīgas domas”)
klaido|nis, -ņa *siev.* -ne
klaidis, *adj.*
klaidsmilt|s, -s
klaidu, *adv.*
kladz|ināt, -inu, -ināju
klaigas
klaig|āt, -āju, -āju
klaīnāt
klaīnotāj|s, *siev.* -a
klaip|s, -a
klajā nākt
klājien|s, -a
klāj|s, -a („kuģa klājs”)
klajš, *adj.*
klajum|s, -a
klājum|s, -a
klakšķēt, klakšķ,
 klakšķēja
klakšķ|ināt, -inu, -ināju
klakšķ|is, -a
klan|cis, -ča ([maizes] gabals)
klan|nis, -ņa
klanīt, -u, -īju
klān|s, -a („Lubāna klāni”)
klarne|te, *ddzsk. ģen.* -šu
klarinetniek|s, -a
klarinetist|s, -a
kla|se, *ddzsk. ģen.* -šu
klasicism|s, -a
klasicists (klasicisma pārstāvis)
klasific|ēt, -ēju, -ēju
klasifikācija
klasifikātor|s, -a
klasiķ|is, -a
klasisks

klāst|īt, -u, [mēs -ām]
 -īju
klāst|s, -a
klāt, *adv.*
klāt, klāju, klāju [galdu]
klātbūt|n|e, klātiene
 („viņa klātiene”)
klātējs, *adj.*
klātum|s, -a
klaudzēt, klaudz,
 klaudzēja
klaudzien|s, -a
klaudzin|āt, -inu, ināju,
klaug|is, -a (koka klucītis)
klaunisks, *adj.*
klaun|s, -a
klausīgs, *adj.*
klaus|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
klausītāj|s, -a
klausītava (auditorija)
klausule [tālrunim]
klausas
klaus|ināt, -inu, -ināju
klausīniek|s, -a
klauv|ēt, -ēju, -ēju
klauzula
klauzūra
klavesīn|s, -a, *mūz.*
klaviātūra
klavichord|s, -a
klavie|res, -ru
klavierkoncert|s, -a
klavierniek|s, -a
klei|nis, -ņa (kleinkājis)
kleins, *adj.* („kleinas kājas”)
kleistogamija
kleist|s, -a
kleita
klejo|nis, -ņa, **klaido|nis**,
 -ņa
klej|ot, -oju, -oju
klejotāj|s, -a *siev.* -a
klender|ēt, -ēju, -ēju
klende|ris, -ra
klē|pis, -pja
klep|ot, -oju, -oju

kleptomanija
klep|us, -us
klērikā|lis, -ļa
klērikāls, *adj.*
klēriķ|is, -a
klērs
klēt|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
klēt|s, -s
klētsaugša
klētspriekša
klībiķ|is, *siev.* -e
klīb|ot, -oju, -oju
klidz|ēt, -ēju, -ēju
klidz|ināt, -inu, ināju
klīd|ēt, -ēju, -ēju
klīdzien|s, -a
klīegšus, *adv.*
klīegt, klīedzu, klīedzu,
 klīegdams, klīegts
klīent|s [2 zilbes!], *siev.*
 -e
klīentūra [4 zilbes!]
klīest, klīežu, klīedu,
 klīezdams, klīests
 [granti uz lielceļa]
klīja (putns)
klījāns (putns)
klījas
klīkat|īn|as
klīkšķ|ēt, -u, -ēju
klīķe
klīmatisks, *adj.*
klīmatoterapija
klīmat|s, -a
klīmpa
klīmst, klīmstu, klīmtu,
 klīmzdams
klīmst|ēt, -u, -ēju
klīnika
klīniskis
klīnker|s, -a
klīnometr|s, -a
klīnšains
klīntaine, **klīntāj|s**, -a
klīntene (augš)
klīnt|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 klīnšu
klīņģe|ris, -ra

kliņģerīte (augš)
 |kliņķis|, **rokturis**, -ŗa
klir|ēties, -ējos, -ējos
 (koķetēt)
klirība
klirīgs, *adj.*
klirings
klīst, klīstu, klīdu,
 klīzdams
klīste|ris, -ŗa
klīstīr|s, -a
klīšeja
klizma
kloāka
klo|ķis, -ķa
klon|s, -a
 |klopsis|, **site|nis**, -ŗa
 |klors|, **chlōr|s**, -a
kloste|ris, -ŗa
kloster|al|us, -us
kloster|vīn|s, -a
klubkrēs|s, -a
klozet|s, -a, ateja
klub|s, -a
kluc|is, -ča
klūga
kluk|ste, *ddzsk. ģen.* -šķu
 (vista)
klukst|ēt, -u, -ēju
klunkst|ēt, -u, -ēju
klupīgs, *adj.*
klup|ināt, -inu, -ināju
klupt, klūpu, klupu,
 klupdams
klupu|s
klusām, **klusi**, **klusu**
klus|ēt, -ēju, -ēju
klusi, **klusu**, **klusām**
klusīgs, *adj.*
klus|ināt, -inu, -ināju
klusinātāj|s, -a
 (surdīne), *mūz.*
klusīnām, **klusītēm**,
klusītiņām
kluss
klust, klustu, klusu,
 klusdams
klusu, **klusi**, **klusām**
klusu ciešana

klusum|s, -a
klaut, klāju, klāvu
klava, **klav|s**, -a
klavaine, **klavāj|s**, -a,
klaviene
klūda
klūdains [raksts]
klūdīgs (maldīgs,
 „klūdīgs solis”)
klūd|īties, -os, [viņš -ās],
 -ījos
klūme (nelaimes
 gadījums)
klūmīgs
klūt, klūstu, klūvu
knāb|āt, -āju, -āju
knā|bis, -bja
knābt, knābju, knābu,
 knābdams, knābts
 |knaģis|, **kabe**; [veļas]
spīlīte
knaib|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
knaibles
knakst|īties, -os, [viņš
 -ās], -ījos
knakšķēt, knakšķ,
 knakšķēja
knakšķ|ināt, -inu, -ināju
knakš|ķis, -ķa
knašs
knau|ķis, -ķa
knau|sis, -ša, **knau|slis**,
 -šļa
knausīties, -os, -ījos
knēvellis, -ļa
knibek|lis, -ļa
knib|ināt, -inu, -ināju
knī|cis, -ča
kniebt, kniebju, kniebu,
 kniebdams, kniebts
knied|de, *ddzsk. ģen.* -žu
knied|ēt, -ēju, -ēju
kniepadata, **kniepe**
kniest, [man] knieš,
 kniesa, kniesdams
knikšķēt, knikšķ,
 knikšķēja
knikšķ|ināt, -inu, -ināju

knīpa (pusaugu meitene)
knī|pis, -pja
knī|sis, -ša, **knislis**, -šļa
knist, knītu, knītu,
 knizdams
knitāji („linu knitāji”)
knit|ināt, -inu, -ināju
knos|īties, -os, [viņš -ās],
 -ījos
knū|pis, -pja
knūpt, knūpu, knupu,
 knupdams
knūpu, *adv.*
knāda
knāzī|ste, *ddzsk. ģen.*
 -stu
knāz|s, *siev.* -iene
knūdēt, knūd, knūdēja
knūd|ināt, -inu, -ināju
koalicija
kobalt|s, -a
kobra
kocene (no koka
 pagatavots priekšmets,
 piem., koka trauks,
 koka tupele)
koda, *mūz.*
kodaļa, **kodeļa**
kode, *ddzsk. ģen.* kožu
 (kukainis)
kodeīns, *med.*
kōdek|s, -a
kodeļa, **kodaļa**
kōd|ēt, -ēju, -ēju
kōdificēt
kōdifikācija
kodīgs, *adj.*
kod|ināt, -inu, -ināju
kod|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
kodne (kodinātājviela)
kodolatkritumi
kodolenerģija
kodolfizika
kodolgalviņa
kodoliero|cis, -ča
kodolīgs, *adj.*
kodol|s, -a, *dem.*
 kodoliņš

kōd|s, -a
 koeficient|s, -a, reizulis
 koeksistence
 koeksist|ēt, -ēju, -ēju
 kofeīns
 kofe|ris, -ra
 kohērents
 kohēzija
 koja
 kokains, *adj.*
 kokaīns, *subst.*
 kokakola
 koka|lis, -ļa (augš)
 kokarde, *dzsk. ģen.* -žu
 kokasu rati
 kokaudzētava
 kokdzēlum|s, -a
 kokgrau|zis, -ža
 kokgre|bis, -bja
 kokgrebum|s, -a
 kokgriezēj|s, -a
 kokgriezum|s, -a
 kokle
 kokl|ēt, -ēju, -ēju
 koklētāj|s, -a *siev.* -a
 kokogles; koka ogles
 kokon|s, -a
 kokospalma
 kokos|s, -a (auglis)
 kok|ot, -oju, -oju (*sist*)
 kokrūpniecība
 kok|s, -a
 koksagiz|s, -a
 koksne
 koks|s, -a (kurināmais)
 koktei|lis, -ļa
 kokteiļkleita
 kaktē|nieks, -nieka
siev. -niece
 kaktirgotāj|s, -a
 koku skola
 kokur|bis, -bja
 (svārpsts)
 kokvilna
 kokzāģētava
 koķe|te, *dzsk. ģen.* -šu
 koķet|ēt, -ēju, -ēju
 kolagens
 kolba

kolchi; kolchidieši
 |kolchoz|nieks|, -nieka
siev. -niece
 |kolchoz|s|, -a
 |kolera|, cholera
 kolibri|j|s, -a
 kolika
 kol|lis, -ļa (miltu kode)
 kollaborātor|s, -a
 kollāža
 kolledža
 kollē|ga, *siev.* -ģe
 kollēģiālitate
 kollēģiāls, *adj.*
 kollēģija
 kolekcija
 kolekcionār|s, -ra *siev.*
 -re
 kolek|te, *dzsk. ģen.* -šu
 kolekt|ēt, -ēju, -ēju
 kolektīvizācija
 kolektīv|s, -a, *adj.* un
subst.
 kolektor|s, -a
 kollid|ēt, -ēju, -ēju
 kollīzija
 kollōdij|s, -a
 kolokvij|s, -a
 kolofonij|s, -a
 kolōniāls, *adj.*
 kolōnija
 kolōnist|s, -a
 kolōnizācija
 kolōnizātor|s, -a
 kolōniz|ēt, -ēju, -ēju
 kolonna
 kolonnāde
 koloratūra, *mūz.*
 koloratūrsoprān|s, -a
 kolor|ēt, -ēju, -ēju
 kolorīt|s, -a
 kolosāls
 kolos|s, -a
 kolportāža
 kolport|ēt, -ēju, -ēju
 kolportie|ris, -ra
 kolrā|bis, -bja
 kōl|s, -a (:)
 komanda

komandant|s, -a
 komandantstunda
 komandantūra
 komandējum|s, -a
 komand|ēt, -ēju, -ēju
 komandie|ris, -ra
 komanditsabiedrība
 kombain|s, -a
 kombinācija
 kombinātorika
 kombināt|s, -a
 kombin|ēt, -ēju, -ēju
 komēdiant|s, -a
 komēdija
 komentār|s, -a,
 komentār|s, -a
 komentātor|s, -a
 komentātor|s, -a
 koment|ēt, -ēju, -ēju,
 koment|ēt, -ēju, -ēju
 komercbanka
 komercdarbība
 komercfirma
 komerciāls
 komercija
 komercnoslēpum|s, -a
 komercskola
 komerc televīzija
 komercziņas
 komersant|s, -a
 komerš|s, -a
 komēta, asteszvaigzne
 komfort|s, -a
 komieši; žirāņi
 komij|s, -a
 kōmika
 kōmik|s, -a; jokula
 kōmiķ|is, -a
 kominterne
 komisāriāt|s, -a
 komisār|s, *siev.* -e
 komisija
 komisionār|s, -a
 kōmisks
 komiteja
 komitent|s, -a
 komivojažie|ris, -ra
 komjaunie|tis, *siev.* -te
 komjaunie|tis, -ša *siev.*

-te
kommat|s, -a
kommilito|nis, -ņa
kommunikē
kommūtācija
kommūtātīvs
kommūtātor|s, -a
kompakts, *adj.*
kompanija
kompaņon|s, -a,
biedrniek|s, -a
komparātīvs, *val.*
kompas|s, -a
kompendij|s, -a
kompensācija
kompensātor|s, -a
kompens|ēt, -ēju, -ēju
kompeten|ce, *ddzsk.*
ģen. -ču
kompetents, *adj.*
kompilācija
kompilātor|s, -a
kompil|ēt, -ēju, -ēju
kompjuter|s, -a, dator|s,
-a, skaitļotāj|s, -a
kompleks|s, -a, *adj.* un
subst.
komplekt|ēt, -ēju, -ēju
komplekt|s, -a
komplēmentārkrāsas
komplēmentārs
komplēment|s, -a
komplicēts
komplikācija
kompliment|s, -a
komplot|s, -a
komponent|s, -a
kompon|ēt, -ēju, -ēju
komponist|s, -a,
skaņra|dis, -ža
kompostr|ēt, -ēju, -ēju
kompost|s, -a
kompot|s, -a
kompozīcija
kompozicionāls
kompozit|s, -a,
saliktenis
kompre|se, *ddzsk. ģen.*
-šu

kompresor|s, -a
kompromis|s, -a
kompromit|ēt, -ēju, -ēju
|komtese|, kontese
komtur|s, -a
komūna
komūnāls, *adj.*
komūnār|s, *siev.* -e
komūnic|ēt, -ēju, -ēju;
sazin|āties, -os, -ājos
komūnija
komūnikabls
komūnikācija,
sazināšanās
komūnikant|s, -a,
dievgaldniek|s, -a
komūnism|s, -a
komūnist|s, *siev.* -e
komūns, *adj.*
konced|ēt, -ēju, -ēju
koncentrācija
koncentrāt|s, -a
koncentr|ēt, -ēju, -ēju
koncentrisk
koncentr|s, -a
konceptija
konceptīvs, *adj.*
konceptpapīr|s, -a
koncept|s, -a
koncern|s, -a
koncertant|s, -a
koncertapvienība
koncert|ēt, -ēju, -ēju
koncertmeistar|s, -a
koncertnam|s, -a
koncert|s, -a
koncertzāle
koncesija
koncesionār|s, -a
koncil|s, -a
kondensācija
kondensātor|s, -a
kondensāt|s, -a
kondens|ēt, -ēju, -ēju
kondīcija
kondicionā|lis, -ļa, *val.*
kondicionāls, *adj.*
kondicionie|ris, -ra
konditoreja

konditor|s, *siev.* -e
kondolent|s, -a
kondol|ēt, -ēju, -ēju
kondor|s, -a
kondotjēr|s, -a
konduktor|s, *siev.* -e
konfederācija
konfederātīvs
konfederāt|s, -a
konfekcija
konfek|te, *ddzsk. ģen.*
-šu
konferansjē
konferen|ce, *ddzsk. ģen.*
-ču
konfer|ēt, -ēju, -ēju
konfesija
konfesionāls, *adj.*
konfeti [uzsvērta 2.
zilbe]
konfidence
konfidenciāls
konfigurācija
konfirmācija, iesvēte
konfirmand|s, -a
konfisc|ēt, -ēju, -ēju
konfiskācija
konflikt|s, -a
konfliktsituācija
konformism|s, -a
konfrontācija
konfront|ēt, -ēju, -ēju
konfūzija
konfūzs, *adj.*
konglomerāt|s, -a
kongregācija
kongres|s, -a
kongruence
kongruents, *adj.*
kongru|ēt, -ēju, -ēju
konģeniāls
koniferīn|s, -a
kōnisks
konjaks
konjektūra, *val.*
konjugācija
konjuģ|ēt, -ēju, -ēju
konjunkcija, saik|lis,
-ļa, *val.*

konjunktīv|s, -a, *val.*
konjunktūra
konkavs, iedobts
konklāve
konklūzija
konkordāt|s, -a
konkrētizācija
konkrētiz|ēt, -ēju, -ēju
konkrēts
konkubīna
konkubināt|s, -a
konkurence
konkurent|s, -a
konkur|ēt, -ēju, -ēju
konkurs|s, -a
konosament|s, -a
kōn|s, -a
konsekutīvs
konsekvence
konsekvents, *adj.*
konservācija
konservātīvisms|s, -a
konservatīvs, *adj.*
konservātorija
konservātorist|s, *siev.* -e
konservātor|s, -a
konserv|ēt, -ēju, -ēju
konservi
konsilij|s, -a
konsistence
konsistents, *adj.*
konsistorija
konsolid|ēt, -ēju, -ēju
konsonance, *mūz.*
konsonantism|s, -a, *val.*
konsonant|s, -a,
līdzska|nis, -ņa
konsorcij|s, -a
konspektīvs, *adj.*
konspekt|s, -a
konspirācija
konspiratīvs
konspirātor|s, -a
konstants, pastāvīgs
konstat|ēt, -ēju, -ēju
konstellācija
konstitūcija, satversme
konstitucionālism|s, -a
konstitucionālist|s, -a

konstitucionāls, *adj.*
konstit|uēt, -ēju, -ēju
konstru|ēt, -ēju, -ēju
konstrukcija
konstruktīvs, *adj.*
konstrukto|rs, -a *siev.*
-re
konsulāt|s, -a
konsulent|s, -a
konsul|s, -a
konsultācija
konsultant|s, -a
konsult|ēt, -ēju, -ēju
konsum|s, -a
kontakttālru|nis, -ņa
kontakttelefon|s, -a
kontakt|s, -a
kontāminācija, *val.*
kontāmin|ēt, -ēju, -ēju
|kontainers|, *tvertne*
kontekst|s, -a
kontemplācija
kontemplatīvs, *adj.*
konte|se, *ddzsk. ģen.* -šu
(grāfiene)
kontinentāls
kontinent|s, -a
kontingent|s, -a
kontinuitāte
kontokorrent|s, -a
kontrabanda
kontrabandist|s, -a
kontrabas|s, -a
kontradikcija, pretruna
kontrahent|s, -a
kontrakcija
kontraktor|s, -a
kontrakt|s, -a
kontralt|s, -a, *mūz.*
kontramarka
kontrapunkt|s, -a
kontrasign|ēt, -ēju, -ēju
kontrast|s, -a, pretstat|s,
-a
kontribūcija
kontribūtīvs, *adj.*
kontroktāva
kontrolē
kontrol|ēt, -ēju, -ēju

kontrolie|ris, -ra
kontrolpirkum|s, -a
kontroversija
kontroverss, *adj.*
kontrrevolūcija
kontrrevolūcionār|s, -a
kont|s, -a
kontūra, apveid|s, -a
kontūz|ēt, -ēju, -ēju
kontūzija
|konuss|, kōn|s, -a
|konvejers|, slīde,
slīdāmlente
konvekss, izliekts
konvencija
konvencionāls, *adj.*
konvent|s, -a, saiet|s, -a
konverģence
konverģents, *adj.*
konversācija
konversija
konvertūt|s, -a
|konverts|, aploksne
konvojs|s, -a
konvolūts, -a
konvulsijas
konvulsīvs
|konzums|, konsums
kooperācija
kooperatīv|s, -a, *adj.* un
subst.
kooperātor|s, -a
kooper|ēt, -ēju, -ēju
kooptācija
koopt|ēt, -ēju, -ēju
koordinācija
koordināta, *mat.*
koordinātor|s, -a
koordin|ēt, -ēju, -ēju
kopa
kopā
kopaina
kopdarbība
kopdarbs
kopdzimte
kopdzīve
kopēdināšana
kopējs, *subst.*
kopējs, *adj.* [dzīvoklis]

kop|ēt, -ēju, -ēju
 kopētava
 kopgald|s, -a
 kopiena
 kopīgs
 kōpija
 kopīpašnieki
 kopīpašum|s, -a
 kopkoncert|s, -a
 kopko|ris, -ra
 kopmielast|s, -a
 kopmītne
 kopne
 kopniek|s, -a
 kopoju|s, -a
 kop|ot, -oju, -oju
 kopoti raksti [viena
 autora raksti]
 kopplatība
 kopraksti [vairāku
 autoru raksti]
 kopsaimniecība
 kopsakar|s, -a
 kopsavilkum|s, -a
 kopskait|s, -a
 kopskaņa, *mūz.*
 kopsol|lis, -ļa
 kopsomma
 kopsvars (bruto svars)
 kopš [tā laika]
 kopt, kopju, kopu,
 kopdams [-as]
 kopti (tauta)
 kopto|nis, -ņa
 kōpula, *saitiņa, val.*
 kōpulācija
 kōpulātīvs
 kōpul|ēt, -ēju, -ēju
 kopums („psīchisko
 norišu kopums”)
 kopu|s]
 kopuzņēmum|s, -a
 korā|lis, -ļa (dziesma)
 kora|llis, -ļļa [jūrā]
 korān|s, -a
 korda
 kordebalet|s, -a
 kordon|s, -a
 kore („jumta kore”)

korejieši (tauta)
 koresponden|ce, *dzsk.*
ģen. -ču
 korespondent|s, -a
 korespond|ēt, -ēju, -ēju
 korespondētājlocek|lis,
 -ļa
 koriandr|s, -a
 koridor|s, -a, gaite|nis,
 -ņa
 korifej|s, -a
 korin|te, *dzsk. ģen.* -šu
 ko|ris, -ra
 korist|s, *siev.* -e
 korķ|is, -a („korķa zole”,
 „korķa ozols”)
 korķ|is, -a, aizbā|znis,
 -žņa
 korķviļķ|is, -a, viļķ|is, -a
 kornet|s, -a
 korōnāls
 korōnārs
 korporācija
 korporant|s, -a
 korpulence
 korpulents, *adj.*
 korpus|s, -a
 korreferāt|s, -a
 korreferent|s, *siev.* -e
 korrefer|ēt, -ēju, -ēju
 korrektīv|s, -a, *subst.* un
adj.
 korrektor|s, *siev.* -e,
 korektrise
 korrekts
 korrektūra
 korrelācija
 korrelātīvs, *adj.*
 korrelāt|s, -a, *subst.*
 korriģ|ēt, -ēju, -ēju
 korroborācija,
 nostiprināšana [zemes
 grāmatās]
 korrobor|ēt, -ēju, -ēju
 korrozija
 korsār|s, -a
 korse|te, *dzsk. ģen.* -šu
 korso braucien|s, -a
 korump|ēt, -ēju, -ēju,

korrump|ēt, -ēju, -ēju
 korumpētība
 korupcija, korrupcija
 koruptant|s, -a,
 korrup|tant|s, -a
 koŗdirģent|s, -a, koŗa
 dirģent|s, -a
 koŗa dziesma
 kosa
 kosin|us, -us, *dzsk.*
 kosini, *mat.*
 kosmē|te, *dzsk. ģen.*
 -šu, kosmētiķe
 kosmētika
 kosmētisks
 kosmētolog|s, -a
 kosmētoloģija
 kosmisks
 kosmogonija
 kosmografija
 kosmograf|s, -a,
 astronom|s, -a
 kosmonaut|s, -a
 astronaut|s, -a
 kosmoloģija
 kosmopolīt|s, -a
 kosmosfaira
 kosm|s, -a
 kost, kožu, kodu,
 kozdams, kosts
 kostīm|s, -a
 košergaļa
 koš|ļāt, -āju, -āju
 košs
 košumkrūm|s, -a
 kotācija
 kot|ēt, -ēju, -ēju
 kotik|s, -a
 kotle|te, *dzsk. ģen.* -šu
 kovār|nis, -ņa
 kra|bis, -bja *zool.*
 |krabis|, omārs
 krāce
 krāčains („krāčaina
 upe”)
 |krāga|, apkakl|īt|e
 kraist|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [krējumu]
 krājaizdevu sabiedrība

krājīgs [cilvēks]
krājka|se, *ddzsk. ģen.*
 -šu
krājum|s, -a
krakšķēt, krakšķ,
 krakšķēja
krākt, krācu, krācu,
 krākdams, krākts
kra|ķis, -ķa
kramenīca (šautene)
kramp|is, -ja
kramplau|zis, -ža
kram|s, -a
krān|s, -a
krāpien|s, -a
krāpīgs [cilvēks]
krāpt, krāpju, krāpu,
 krāpdams, krāpts
krāp|nieks, -nieka siev.
 -niece
krāsa
krāsains, *adj.*
krā|slis, -šļa |smiņķis|
krāsmata (drupas)
krāsmute, **krāsns mute**
krāsne|sis, -ša *siev.* -se
krāsnu|ris, -ŗa
krāsn|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 krāšņu
krāsns mute, **krāsmute**
krās|ot, -oju, -oju
krāsotāj|s, *siev.* -a
krāsotava
krasa (metereoloģijā:
 lietusgāze)
krass, *adj.*
krastmale, **krastmala**
krast|s, -a
krāsviela
krāszied|s, -a (v.
 Farbton)
krāš|loties, -ojos, -ojos,
 |smiņķēties|
krāšņs
krāšņum|s, -a
krāt, krāju, krāju
kratek|lis, -ļa, **kratīklis**
krāte|ris, -ŗa
krātiņ|š, -a

krat|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
krāt|s, -a
kratu|lis, -ļa (drebulis)
krātuve
krauja („upes krauja”)
kraujametr|s, -a
kraujš („krauja klints”)
krauk|āt, -āju, -āju
krauklēn|s, -a
krauk|lis, -ļa
kraukšķēt, kraukšķ,
 kraukšķēja
kraul|s, -a („peldēt
 kraulā”)
krauņi („ledus krauņi”)
kraupa
kraupains
krause, **bumbiere**
 (koks)
krau|sis, -ša,
bumbie|ris, -ŗa
 (auglis)
kraut, krauju, krāvu
krautuve
krava
krav|āt, -āju, -āju
krava|te, *ddzsk. ģen.* -šu,
kaklsaite
kraviniek|s, -a
kravsvar|s, -a
krāvum|s, -a
kreācionism|s, -a
kreācionist|s, -a
kreātīvitate
kreātīvs
kreātūra
krecumi [metallu
 kausējot] (v. Kritze)
kredit|ēt, -ēju, -ēju
kreditiestāde
kreditkarte
kreditkase, **aizdevukase**
kreditlīnija
kreditņēmēj|s, -a
kreditor|s, -a
kreditportfe|lis, -ļa
kredit|s, -a
kreditspēja

krei|lis, -ļa
kreilisks, *adj.*
kreimene (v.
 Maiglöckchen,
 convallaria majalis)
kreimule (v. Fettkraut,
 pinguicula vulgaris)
kreise|ris, -ŗa
kreis|ēt, -ēju, -ēju
kreisro|cis, -ča
kreiss
kreisup
kreisupējs
krej|ot, -oju, -oju
krejotava
krējumains, **krējumots**
krējumlaiža
krējum|s, -a
krekl|s, -a
kreksķ|ēt, -u, -ēju
kreksķ|ināt, -inu, -ināju
kreksķ|is, -a
kre|lles, -ļļu
kreļļains, **kreļļots**
kremācija,
pārpelnošana
kremātorija
krem|ēt, -ēju, -ēju
krem|lis, -ļa
krēm|s, -a (ziede;
 ēdiens)
kreoli
kreolīn|s, -a
kreozōt|s, -a
krēpas (spļaudekli)
krēp|āt, -āju, -āju
krepedšīn|s, -a
krēpes [zirgam]
krēpjains [zirgs]
krēpjauzas
kreppapīr|s, -a
krēp|s, -a (audums)
krēsla
krēslains, *adj.*
krēsl|ot, -o, -oja
krēs|s, -a
krēs|s, *adj.* (patumšs)
krese (augš)
krēst, krešu, krētu,

krēzdams, krēsts
krešendo, *mūz.*
kretīn|s, -a
kretul|s, -a (siets)
kreve|le
 [ievainojumam]
kriet, kreju, krēju
 [krējumu]
krietns
krievi
krieviņi (somugru tautas
 locekļi)
krija
kriket|s, -a
krik|sis, -ša (mazumiņš)
kriksķēt, krikšķ,
 krikšķēja
krikum|s, -a
krimele (sēne)
kriminālistika
kriminālist|s, -a
krimināliz|ēt, -ēju, -ēju
kriminālkōdek|s, -a
kriminālieta
krimināllikum|s, -a
krimināls *adj.*
krimināltiesa
kriminogens
krim|slis, -šļa
krimst, kremtu, krimtu,
 krimzdams, krimsts
krimstala
krimšļains
krinolīns
 kriņģe|lis, -ļa, **kliņģe|ris**,
 -ŗa
kriolit|s, -a
kripata
kript, kripstu, kripu
 („rokas kripst no
 saltuma”)
kripta
kriptogami
kriptografija
krist, krītu, kritu,
 krizdams, [-as]
kristallisks
kristalizācija
kristaliz|ēties, -ējas,

-ējās
kristallografija
kristalloīdi
kristall|s, -a
kristiānism|s, -a,
kristietība
kristības
kristīb|nieks, -nieka
siev. -niece
kristībvārd|s, -a
 (priekšvārds)
kristībzīme
kristie|tis, -ša
krist|īt, -īju, -īju
krišus, *adv.*
kritala
krītāmā kaite
 kritek|lis, -ļa, **izplēt|nis**,
 -ŗa
kritērij|s, -a
kritika
kritiķ|is, -a
krītiņ|š, -a
kritisks
kritiz|ēt, -ēju, -ēju
krīt|s, -a
kritum|s, -a
krite|nis, -ŗa
 |krītširmis|, **izplēt|nis**,
 -ŗa
krizantēma
krize
kroāti
krodziniek|s, -a
krog|us, -us
krogusbrā|lis, -ļa
kroka
krokains, krokots, *adj.*
krok|āt, -āju, -āju,
krok|ot, -oju, -oju
kroket|s, -a
krokodīl|s, -a
krokus|s, -a
krōna
kron|ēt, -ēju, -ēju
 |kronika|, **chronika**
kronis („valdnieka
 kronis”)
kroņluktū|ris, -ŗa

krop|lis, -ļa
krop|ls, *adj.*
krop|lot, -oju, -oju
krucifiks|s, -a
krūka
krūk|lis, -ļa (augš)
krūmāj|s, -a
krūmmale
krūm|s, -a
krunka
krunkains, *adj.*
krunk|āt, -āju, -āju,
krunk|ot, -oju, -oju
kru|pis, -pja
krupt, krūpu, krupu,
 krupdams
krusa
krustām
krustāre
krustceles, krustceļi
krustda|ncis, -nča
krustdēl|s, -a
krusta dūrien|s, -a
krust|en|jiski, *adv.*
krusti (muguras)
krust|īties, -os [viņš -ās],
 -ījos (krustu mest)
krustkaŗ|š, -a
krustknā|bis, -bja
 (putns)
krustmā|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
krustmeita
krustnagliņas
krustne|sis, -ša
krustojum|s, -a
krust|ot, -oju, -oju
krust|s, -a
krusttēv|s, -a
krustugunis
krustvārdu [mīkla]
krustzie|dis, -ŗa, *par.*
ddzsk. krustzieŗi
krūŗtu|ris, -ŗa
krūŗutēl|s, -a, **krūŗu**
tēl|s, -a
krūŗeŗa
krūŗ|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 krūŗu

kruve|sis, -ša
kruvešains
krū|ze, *dzzsk. ģen.* -žu
dem. krūzīte
kruzu|lis, -ļa (rotājums)
kruzuļains
ksantofi|lls, -lla
ksenofobija
ksenomanija
ksenon|s, -a
ksilofōn|s, -a
kubātūra
kubikmetr|s, -a
kubikpēda
kubism|s, -a
kubist|s, -a
kubl|s, -a
kub|s, -a
kuce
kucēn|s, -a
kučie|ris, -ra
kūd|īt, -u [mēs -ām], -īju
kūdra
kūdrājs
kuģinieks|s, -a
kuģ|is, -a
kuģniecība
kuģ|ot, -oju, -oju
kui|lis, -ļa
kūja
kūjinieks|s, -a
kukai|nis, -ņa
kukaragās, kukaragos
 (nest)
kukaža
kūk|ot, -oju, -oju
 [dzeguze]
kukt, kukstu, kuku
kuku|llis, -ļa
kuku|lot, -oju, -oju
kūcum|s, -a
kukur|s, -a (kukurags;
 kūkums; kukurznis)
kukuruza
kukur|znis, -žņa
kūla (sausā zāle)
kulains cimds|s, -a
kulai|nis, -ņa (kulains
 cimds)

kulba
kuldu|ris, -ra
kule
kūlē|js, -a
kūle|nis, -ņa
kūleniski, *adv.*
kūle|lot, -oju, -oju
kulij|s, -a
kulinārs, *adj.*
kū|lis, -ļa
kuli|ses, -šu
kulk|snis, -šņa
kulkt, kulktu, kulku
kulminācija
kulmin|ēt, -ēju, -ēju
ku|ls, -a (klons)
kulma (kulšanai izklātā
 labība)
kulstīkla (rīks)
kulst|īt, -u [mēs -ām],
 -īju
kult, kuļu, kūlu [-as]
kultene (dzēriens: miltu
 putra)
kulte|nis, -ņa
kultisks, *adj.*
kultivātor|s, -a
kultiv|ēt, -ēju, -ēju
kult|s, -a
kultūra
kultūrāls, *adj.*
kultūras vēsture,
kultūrvēsture
kultūraugs|s, -a
kultūrisms|s, -a
kultūrist|s, -a
kultūrtehnika
kultūrvēsturisks
kuluār|s, -a, *par. dzzsk.*
kuluāri
kūlum|s, -a
kuļammašina
ku|lāt, -āju, -āju
kūma („kūmās iet”)
kumbr|s, -a
kumelītes (augšs)
kume|ļš, -a
kumiki (tauta)
kumis|s, -a

kumos|s, -a
kumpa
kumpains
kum|pis, -pja, **šķiņ|ķis**,
 -ķa
kumps, *adj.*
kumpt, kumpstu,
 kumpu, kumpdams
kūm|s, -a
kumšķ|is, -a
kumulācija
kumur|s, -a
kundze (*saīs.* kdze)
kundzene (v. Fräulein)
kundzēn|s, -a
kundzisks
kung|s, -a (*saīs.* kgs)
kūniņa
kunkst|ēt, -u, -ēju
kunkst|s, -a
kunku|lis, -ļa
kunkuļains
kūņ|āties, -ājas, -ājās
kuņģ|is, -a
kupeja
kupena
kūp|ēt, -u, -ēju
kupica
kūp|ināt, -inu, -ināju
 [dūmus]
kupināts pien|s, -a
kupla|stis, -šķa
kupleja
kupletist|s, -a
kuplin|āt, -u, -āju
kuplma|tis, -ša
kupl|ot, -oju, -oju
kupls
kupol|s, -a
kupon|s, -a
kuprains
kup|ris, -ra (cilvēks ar
 kupru muguru)
kupr|s, -a, *subst.* un *adj.*
kur
kurātorija
kurātor|s, -a
kurcumi
kūrēj|s, -a

kurek|lis, -ļa
 (iekurināmais)
kur|ēties, -as, -ējās
kūrfirst|s, -a
kūriāls
kuriene
kūrija
kurinām|ais, -ā
kur|ināt, -inu, -ināju
kurinātāj|s, -a
kuriōzitate
kuriōz|s, -a, *adj.* un
subst.
kurjērpast|s, -a
kurjēr|s, -a
kurkst|ēt, -u, -ēju
kurkt, kurcu, kurcu,
 kurkdams
kurkulēn|s, -a
kurku|lis, -ļa
kur|lis, -ļa (kurlis
 cilvēks)
kurlmēms
kurlis
kurlum|s, -a
kūrmāja
kur|mis, -mja
kurmu|lis, -ļa
kurn|ēt, -u, -ēju
kūrnām|s, -a
 |kūrorts|, **kūrvieta**,
dziedētava
kurp
kurpe
kurp|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
kurpretī, kurpretīm
 |kursants|, **kursist|s**, -a
siev. -e
kurseniek|s, -a (Kuršu
 kāpu iedzīvotājs)
kur|sis, -ša, *par. ddzsk.*
kurši (cilts)
kursism|s, -a
kursist|s, *siev.* -e (kursu
 dalībnieks)
kursīvs
kursma („istaba šodien
 silta: divas kursmas

izkurinājām”)
kurs|s, -a
kurši, *vnsk.* kursis (cilts)
kurt, kuŗu, kūru [-as]
kurt|ēt, -ēju, -ēju
kurtizāne
kurt|s, -a (suns)
kurtuve („krāsns
 kurtuve”)
kurve, likne
kūrvieta (v. Kurort)
 |kurvis|, **groz|s**, -a
kuŗamais
kuŗ|š, -a
kurzem|nieks, *siev.*
 -niece
kūs|āt, -ā, -āja
kusls (bērns)
ku|snis, -šņa (v.
 Flußmittel)
kust, kūstu, kusu,
 kusdams
kustams [īpašums]
kust|ēt, -u, -ēju [-as]
kustība
kustīgs
kust|ināt, -inu, -ināju,
kusto|nis, -ņa
kustoņa
kušel|te, *ddzsk. ģen.* -tu
kuš|ināt, -inu, -ināju
kušk|is, -a
kutelīgs
kutelris, -ŗa
kutēt, kut, kutēja
kutināt, -u, -āju,
kūtrs
kūt|s, -s
kūtsaugša; kūts augša
kūtsmēsli
kuvēr|s, -a (galda
 klājums vienai
 personai)
kvadrant|s, -a
kvadrātiekas
kvadrātkilometr|s, -a
kvadrātmetr|s, -a
kvadrāt|s, -a
kvadrātsakne

kvadrātisks
kvadrātūra
kvalific|ēt, -ēju, -ēju
kvalifikācija
kvalitā|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu, **kādība**
kvalitātīvs, *adj.*
kvantitā|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
kvantitātīvs, *adj.*
kvant|s, -a, *ķīm.* un *fiz.*
kvarcīt|s, -a
kvare|s, -a
kvarta, *mūz.*
kvartāl|s, -a
kvartār|s, -a, *ģeol.*
kvartet|s, -a
kvart|s, -a
kvēke|ris, -ŗa
kvek|sis, -ša (suns)
kvekš|ķēt, kvekšķ,
 kvekšķēja
kveld|ēt, -ēju, -ēju
kvēle
kveld|ināt, -inu, -ināju
kvēlkrāsas (v.
 Glühfarben)
kvēl|ot, -o, -oja, *divd.*
kvēlojošs
kvēls, *adj.*
kvēlspuldze
kvēpains
kvēpek|lis, -ļa
kvēpi
kvēp|ināt, -inu, -ināju
kvēpt, kvēpstu, kvēpu,
 kvēpdams
kvernēt, [ar platu e]
 kvernu, kvernēju [bez
 darba]
kverp|lis, -ļa
kverulant|s, -a
kviekt, kviecu, kviecu,
 kviekdams, kviekts
kviesāji (kviešu stiebru
 paliekas pēc pļaujas)
kviesājs (lauks)
kviesis, *par. ddzsk.*
kvieši

kviešal|us, -us
kvinta, *mūz.*
kvintāl|s, -a (100 kg)
kvintesence
kvintet|s, -a
kvit|ēt, -ēju, -ēju
kvīt|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 kvīšu
kvocient|s, -a
kvōrum|s, -a
kvo|te, *ddzsk. ģen.* -šu

K

ķau|ķis -ķa (putns)
ķau|lis, -ļa
ķeb|lis, -ļa
ķēnīste
ķeburains
ķebur|s, -a
ķece|ris, -ŗa
ķēde
ķēdēt, -ēju, -ēju
ķeģ|is, -a
ķei|ris, -ŗa, **krei|lis**, -ļa
ķeizargriezien|s, -a
ķeizarī|ste, *ddzsk. ģen.*
 -stu
ķeizar|s, *siev.* -iene
ķekarains
ķekar|s, -a
ķekata
ķekatas, budēji
ķekatniek|s, -a
ķeks|ēt, -ēju, -ēju
ķek|sis, -ša
 |ķēkša|, **virēja**
 |ķēķis|, **virtuve**
 |ķelle|, **zvidene**
ķelti
ķeltibēri
ķeltoromāņi
ķēmīgs, *adj.*
ķemmdzija
ķemme, *ddzsk. ģen.*
 ķemmju
 |ķemme [aužamā]|,
šķiet|s, -a

ķemm|ēt, -ēju, -ēju
 |ķemmlāde|, **sistavas**
 [aušanā]
ķēm|ot, -oju, -oju
ķēm|s, -a
ķenga(s)
ķeng|āt, -āju, -āju
ķengur|s, -a
ķēn|inš, *siev.* -inšiene
ķēnīste
ķēpa
ķēpa
ķēpains
ķēpāt, **ķēpā**, **ķēpāja**
ķep|ēt, -ēju, -ēju
ķepīgs, *adj.*
ķēpīgs, *adj.*
ķept, **ķepu**, **ķepu**,
 ķepdams
ķepur|ot[ies], -ojos,
 -ojos
ķerains, *adj.*
ķērājs (profesionāls
 ķērējs, piem., „suņu
 ķērāji”)
ķērcien|s, -a
ķērien|s, -a
ķērkstēt, **ķērkstu**,
 ķērkstēju
 („vista ķērkst”)
ķērkst, **ķērcu**, **ķērcu**,
 ķērkdams, ķērkts
ķerme|nis, -ņa
ķermenisks
ķērne
ķērpis, *par. ddzsk.*
ķērpji
 |ķerra|, **riča**
ķērsa (augš)
ķerstīt, **ķerstu**, **ķerstīju**
ķert, **ķeru**, **ķēru** [-as]
 |ķerubs|, **cherubs**
ķesele
ķest, **ķešu**, **ķesu**
ķeste|ris, -ŗa
ķesterskola
ķetna
ķet|s, -a, **čugun|s**, -a
ķēve

ķeza
ķēz|īt, -tju, tju
ķibe|le, *ddzsk. ģen.* -ļu
ķidas
ķid|āt, -āju, -āju
ķieģel|lis, -ļa
ķieģelniēk|s, -a
ķieģelcep|lis, -ļa
ķikut|s, -a (putns)
ķiķ|ināt, -inu, -ināju
ķīla
ķīl|āt, -āju, -āju
ķilava
ķilda
ķildīgs, *adj.*
ķild|oties, -ojos, -ojos
 ķī|lis, -ļa, **valdzis**, -dža
ķīlniek|s, -a
ķīluzīme; ķīlu zīme
ķīlzīme
ķīlķen|s, -a
 ķīļu raksti, **vadžu raksti**
ķimene (augš)
 ķīmenes, ķīmenes, **doneš**
 [traukam]
ķīmija
ķīmikālijas
ķīmiķ|is, -a
ķīmisks
ķīmizācija
ķīmiz|ēt, -ēju, -ēju
ķīnieši
ķīpa
ķipar|s, -a
ķi|pis, -pja
ķiplok|s, -a
ķir|bis, -bja
ķirc|ināt, -inu, -ināju
 |ķirgizi|, **ķirgizi**
ķir|ināt, -inu, -ināju
ķir|mis, -mja („ķirmju
 saēsts koks”)
ķirpa
ķir|sis, -ša
 |ķirurgs|, **ķirurg|s**, -a
 |ķirurgija|, **ķirurgija**
ķirzaka, šķirgata
ķīse|lis, -ļa
ķī|sis, -ša (zivs)

|ķīte|, **tepe**
 |ķītelis|, **uzsvār|cis**, -ča
 |ķītēt|, **tept**, tepju, tepu,
 tepdams
ķive|re, *dzsk. ģen.* -ŗu
ķīvīte
ķīvu|lis, -ļa (putns)
ķoniņ|š, -a („kuršu
 ķoniņi”)
ķū|lis, -ļa

L

labad
labāk
labās, labējās vītes
labdabīgs [audzējs]
labda|bis, -bja
labdarība
labdarīgs
labda|ris, -ŗa
labdien!
lab[as]dienas (sveiciens)
labdienoties, -ojos, -ojos
labējs („labējās
 partijas”)
labestība (v. Güte,
 „cilvēka labestība”)
labi, *adv.*
labiā|lis, -ļa, **lūpe|nis**,
 -ņa, *val.*
labiālizācija
labiāliz|ēt, -ēju, -ēju
labiāls, *adj.*
labība
labierīce
labie|tis, -ša
labils, *adj.*
labin|āt, -u, -āju
labiodentāls
labirint|s, -a
labisks [adījums]
labklājība
labojum|s, -a
laborant|s, *siev.* -e
laboratorija
laboratorisks
lab|ot, -oju, -oju

labpatika
labrador|s, -a (suns)
labprāt; labprātāk;
vislabprātāk
labprātīgs
labrīt!
labrīt|s, -a („labrītu
 dot”)
labro|cis, -ča
labs, *adj.*
labsajūta
labsirdīgs
labsir|dis, -ža
labskanīgs
labskaņa
labt, labstu, labu
labticīgs [mantojuma
 valdītājs], *tiesl.*
labum|s, -a (piem.,
 „preces labums”)
labup
labupējs
labvakar!
labvakar|s, -a
 („labvakaru sūtīt”)
labvēlība
labvēlīgs
labvē|lis, -ļa
lacek|lis, -ļa (suņa
 lokamais)
lācenāji (augi)
lācene (oga)
lācēns
lāciene (lāču māte)
lācīgs, *adj.*
lā|cis, -ča
lāčauzains
lāčauzas
lāč|ot, -oju, -oju
lāčplē|sis, -ša
lā|de, *dzsk. ģen.* -žu
lād|ēt, -u, -ēju (v.
 fluchen)
 |lādēt|, **[ie]kraut**,
 -krauju, -krāvu
 [vagonu], **pild|īt**, -u,
 -īju
 [akumulātoru]
lādiņ|š, -a

lādzīgs
lafe|te, *dzsk. ģen.* -šu
lāga cilvēks
lāg|s, -a, *subst.* („pa
 otram lāgam braukt”)
lagūna
 lagzda, **lazda**
lai
laicīgs, *adj.*
laic|ināt, -īnu, -ināju
laicīt, laiku, [mēs
 laikām], laicīju (taupīt)
laida („vienā laidā”)
laidars
laide („šautenes laide”)
laidel|ēties, -ējos, -ējos
 (v. flattern)
laidene (gaŗēvele)
laiden|s, -a („koku
 mērcējot padara
 laidenāku”)
laidien|s, -a (iespiedums)
laid|ināt, -īnu, -ināju
 [metalla priekšmetus]
laid|nis, -ņa (šacha
 figūra)
laikā
laikabiedr|s, -a
laikam
laikmetīgs
laikmetīgum|s, -a
laikmetisks
laikmet|s, -a
laikrā|dis, -ža
laikrakst|s, -a
laik|s, -a
laiksnes (ūdens augi)
laiku pa laikam
laikus, *adv. komp.* laikāk
Laima
laime
laimest|s, -a [vinnests]
laim|ēt, -ēju, -ēju
 (vinnēt)
laimētava
laim|ēties, [man] -ējas,
 -ējās
laimīgs, *adj.*
laipa

laipnība
laipns
laip|ot, -oju, -oju
laipotājs, -a
laisks, *adj.*
laist, laižu, laidu,
 laizdams, laists [-as]
laistīgs, *adj.*
laistīkla (lejamkanna)
laisties, laižos, [viņš
 laižas], laidos,
 laizdamies
laistīt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
laite; masāža
laitšana; masāža
laitīt, -u, [mēs -ām], -īju
 (masēt)
laitītājs (masētājs)
laiva
laivnieks, -a
laizīt, -u [mēs -ām], -īju
 [-ās]
laiža
lajs, -a
laka
lakat, -a
lakmus, -a
lakonisks
lakonisms, -a
lak|ot, -oju, -oju
lakrica
laksiņi, nūdeles
lakstains
lakstaug, -a
lakstīgala
lakstīt, -u, [mēs -ām],
 -īju (lēkāt)
lakst|oties, -ojas, -ojās
lakst, -a
lakt, loku, laku, lakdams
lakta
laktācijas period, -a
lāktīt, -īju, -īju (liesmot,
 degt ar plašu liesmu)
laktōze, piencukur, -a
lākt, -s, *ddzsk. ģen.*
 lākšu (degošs skals;
 gaiša liesma)

lāktu|ris, -ra
lakūna
lallināt, -inu, -ināju
lama (dzīvnieks)
lāma (zema vieta)
lamas (lamāšana)
lam|āt, -āju, -āju
lamata[s]
lamentācija
lament|ēt, -ēju, -ēju
lamien, -a
lampa
lamp|āt, -āju, -āju
lamste|ris, -ra (slaists)
lamuvārd, -a
lance|te, *ddzsk. ģen.* -šu
lancetnieks, -a (zivs)
lancka
landtāgs, -a
langobardi
lā|nis, -ņa (liels
 [neizbrienams] mežs)
lanka (pļava)
lanolīns, -a
lantāns, -a
lapa
lāpa
lapains
lāpāmadata
lāpāmdiegi
 |lapegle|, **skujmete**
lapene [dārzā]
lapgrau|zis, -ža
lapi (tauta)
lapidārs, *adj.*
lāp|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
lapkoki, lapu koki
lapkri|tis, -ša
lapojum, -a
lap|ot, -oju, -oju
lapot|ne, *ddzsk. ģen.* -ņu
lapots
lappu|se, *ddzsk. ģen.* -šu
 (saīs. lp.)
lapsa
lapsa|stes, *ddzsk. ģen.*
 -šķu (augš)
lapsene

lāpsta
lāpst|ot, -oju, -oju
laps[ul]ēns
lap|uts, -uts, *ddzsk.* utu
laringāls
laringīt, -a
laringoskop, -a
lāsa
lāsains („lāsaina seja”)
lasāmgrāmata
lāse
la|sis, -ša
las|īt, -u, [mēs -ām], -īju
lasītājs, *siev.* -a
lasītava
lāsma
lāsmains
lāsme, ietraip, -a (v.
 Einsprengung)
lāsme|nis, -ņa
lāsm|ot, -oju, -oju
laso
lās|ot, lāso, lāsoja
lāstekas (v. Traufe)
lastiņ|š, -a (audums)
last, -a (sena mēra un
 svāra vienība)
lāst, -a
lāt, lāj, lāja
lāsumains
lāsum, -a
lata (v. Latte)
latents, *adj.*
laterāls, *adj.*
laterna
latgalieši (Latgales
 iedzīvotāji)
latgaļi [etniskā nozīmē]
latifundija
latīnisms, -a
latīniz|ēt, -ēju, -ēju
latīņi
latīņu valoda
latol, -a
lat, -a
latvieši
latvisk|ot, -oju, -oju
latvisks, *adj.*
latvji

lēkša, lēšķe („vilnas lēkša”)
lēkšains
lēkšana
lēkši (zirga)
lēkš|ot, -oju, -oju
lēkšus, *adv.*
lēkt, lecu, lēcu, lēkdams
lektūra
lektor|s, *siev.* -e, lektrise
lēkt|s, -a („saules lēkts”)
lē|lis, -ļa, **lē|pis**, -pja (putns)
lelle, *ddzsk. ģen.* le||ju
lēmējvara
leme|sis, -ša
lemesnīca
lemma, *mat.*
lemming|s, -a
lempīgs, *adj.*
lem|pis, -pja
lemt, lemju, lēmu
lemur|s, -a
lēnām
le|nce, *ddzsk. ģen.* -nču, *dem.* lencīte
lenč|s, -a
lēnīgs
lēnītēm, lēnītiņām
lenkt, lencu, lencu, lenkdams
lēnprātīgs, *adj.*
lēns, *adj.*
len|te, *ddzsk. ģen.* -šu, *dem.* lentīte
lente|nis, -ņa (lentes tārps)
leņķ|lis, -a, **stū|ris**, -ŗa
leopard|s, -a
lēpas, lēpes (ūdens augs)
lēpenes (māllēpenes)
lē|pis, -pja, **lē|lis**, -ļa (putns)
lepnība
lepns
leploties, -ojas, -ojās
lepra, spitālība
leprōzorija
leprōzs, spitālīgs

lēse, rēķin|s, -a
lēsum|s, -a (rēķins)
lēst, lešu, lēsu, lēsdams, lēsts, **rēķ|ināt**, -inu, -ināju
lēšķe, lēkša („vilnas lēšķe”)
lētarģija
lētarģisks
lētda|bis, -bja |lete|, **piestāk|lis**, -ļa
leticisms
lēts, *adj.*
lētticīgs
leucīt|s, -a
leukhaimija
leukocīti
lēve|nis, -ņa
lēve|ris, -ŗa (skranda)
lēveŗains („lēveŗainas lapas”)
levkoja (augšs)
lezbiete
lēz|e|ns, *adj.*
liāna (augšs)
libanieši (Libanas iedzīvotāji)
libella, līmeņrā|dis, -ŗa
liberā|lis, -ļa
liberālisms
liberāliz|ēt, -ēju, -ēju
liberāls, *adj.*
libieši (Libijas iedzīvotāji)
lībieši, lībji
librācija
libretist|s, -a
libret|s, -a
licejist|s, -a *siev.* -e
licej|s, -a
licen|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
licenciāt|s, -a
lī|cis, -ča
līčains
līči loči, līču ločis
līčupe
līdaka
līderīgs
līde|ris, -ŗa

līd|ināties, -inos, -inājos (v. schweben)
līd|lapa, skrej|lapa
līd|lauk|s, -a
līd|mašīna
līdojum|s, -a
līdo|nis, -ņa (profesionāls līdotājs)
līdosta
līd|ot, -oju, -oju
līdotāj|s, -a
līd|spalva
līdum|nieks, -nieka *siev.* -niece
līdum|s, -a
līdus, *adv.*
līdz („nāc līdz!”)
līdzās
līdzās pastāvēšana, koeksistence
līdzbraucēj|s, -a
līdzciētīgs
līdzdalībniek|s, -a
līdzek|lis, -ļa
līdzens
līdzenum|s, -a
līdz|ēt, -u, -ēju
līdzgait|nieks, -nieka *siev.* -niece
līdzgājēj|s, -a
līdzība
līdzīgs, *adj.*
līdz|ināt, -inu, -ināju
līdziniek|s, -a
līdzīpaš|nieks, *siev.* -niece, **kopīpaš|nieks**, -nieka *siev.* -niece
līdzjutība
līdzjutīgs
līdzko (tiklīdz)
līdzojum|s, -a (v. Gleichung) *mat.*
līdzs, *adj.*
līdzska|nis, -ņa
līdzskrējēj|s, -a
līdzstrādniek|s, -a
līdzstrāva
līdzsvar|ot, -oju, -oju
līdzsvar|s, -a

līdz šim
līdztekas, *sport.*
līdzteku līnijas
līdztekus, *adv.*
līdztiesīgs
līdzvainīgs
līdzvērtīgs
līdzzinātājs, -a
liecība
liecīnāt, -inu, -ināju
lieciniek|s, -a
liedag|s, -a, **pludmale**
liede (izkausēts
 liedējamais metalls)
lied|ēt, -ēju, -ēju
 [metallu]
lied|ēties, -ējos, -ējos
 [lietū]
lied|ināt, -inu, -ināju
liedzīgs, *adj.*
lieglaime
liegs, *adj.*
liegšus, *adv.* [liegties]
liegt, liedzu, liedzu,
 liegdams, liegts [-as]
 [ko darīt]
liegum|s, -a (aizliegums)
liegum|s, -a (vieglums)
lieka|cis, -ča [kāršu
 spēlē]
liekas
liekē|dis, -ža
liekna
liekns, *adj.*
lieks, *adj.*
lie[k]šķere
liekšus, *adv.* [liekt]
liekt, liecu, liecu,
 liekdams, liekts [-as]
 [pie zemes]
lieku|lis, -ļa *siev.* -le
lieku|lot, -oju, -oju
liekvārdība
Lielā piekta, Lielā
piektdiena
lielce|ļš, -a
Lieldienas
lielforma
lielgabalniek|s, -a

lielgabal|s, -a
lielība
lielībnieks
lielīgs, *adj.*
lielisks, *adj.*
liel|īt, -u [mēs -ām] jeb
 -īju, -īju [-ās jeb -ījas]
liel[s]kungs, *ģen.*
 lielkunga
liellaiva
liellop|s, -a
lielmeista|rs, -ra *siev.* -re
lielogu dzērvenes
lielpilsēta
lielrūpniecība
lielrūpniek|s, -a
liels, *adj.*
liel|s, -a, *subst.*
 (apakšstilbs)
lielsaimniecība
lielum liels
lielum|s, -a
lielval|sts, *ddzsk. ģen.*
 -šķu jeb -stu
lielvara
lielvēde|ris, -ŗa
lielveikal|s, -a
lielziedains [augš]
lieme|nis, -ņa
liepa
liepien|s, -a, **liepaine**
 (liepu mežs)
liesa
lies|ēt, -ēju, -ēju
liesma
liesmains
liesm|ot, -oju, -oju
liesss, *adj.*
liesta, lieste
liesum|s, -a
lie[k]šķere
liet, leju, lēju
lieta
lietains, *adj.*
lietaskok|s, -a
liet|āt, -āju, -āju, **liet|ot**,
 -oju, -oju
lietavas
lietderīgs

lietisks, *adj.* („lietiski
 pierādījumi”, „lietiskā
 māksla”)
lietišķi, *adv.*
lietišķīgs (v. sachlich,
 „lietišķīgs
 aizrādījums”)
lietojum|s, -a
liet|ot, -oju, -oju, **liet|āt**,
 -āju, -āju
lietpratēj|s, -a
lietpratīgs
liet|us, -us
lietusgā|ze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
lietusmēte|lis, -ļa
lietussarg|s, -a
lietuve
lietuvēn|s, -a
lietuvieši (Lietuvas
 iedzīvotāji)
lietuvji (cildenā stila
 vārds „leišu” vietā)
lietvārd|s, -a,
 (substantīvs), *val.*
lietvedība
lietve|dis, -ža
lievenes (kāpnes ēkas
 priekšā)
lieve|nis, -ņa (segta
 veranda)
lifts, celtu|vis, -vja
liga (slimība)
līga (savienība)
ligament|s, -a
līgans, *adj.*
līgātūra
līgava, ļaudava
līgavainis
lignīn|s, -a (koksnes
 sastāvdaļa)
lignīt|s, -a (brūnā
 akmeņogle)
līgo!
līgodziesma
līgosvētki
līg|ot, -oju, -oju
līgt, līgstu, līgu, līgdams,
 līgts [strādnieku]

ligum|s, -a
 ligzda, **lizda**
 ligzd|ot, -oju, -oju,
lizard|ot, -oju, -oju
lija (putns)
likdegu|nis, -ņa
likkā|jis, -a
likloči
likloču ce|š, -a
likme
likne
likn|āt, -āju, -āju
likra|dzis, -dža
liks, *adj.*
lik sme
liksm|ot, -oju, -oju
lik sms
lik sta
likst|s, -s *ddzsk. ģen.*
 likš[k]ju
likšņa (muklājs)
likt, lieku, liku, likdams
 [-as]
likt, likstu, līku, likdams
 [pie zemes]
liktenīgs, *adj.*
likte|nis, -ņa
likteņbiedr|s, -a
likteņupe
liku likām, *adv.*
likumains, *adj.*
likumdevējs, -a
likumība
likumīgs, *adj.*
likum|ot, -oju, -oju
likumots, *adj.*
likumisks, **likumīgs**
likumprojekt|s, -a
likum|s, -a
likum|s, -a
likumsarg|s, -a
likvidācija
likvidātor|s, -a
likvid|ēt, -ēju, -ēju
likvids
likie|ris, -ra
lilija
liliput|s, -a
limān|s, -a

lime
lime|nis, -ņa
līmenisks (horizontāls)
līmens, *adj.* (līdz malām
 pilns, „spainis gluži
 līmens”)
līmeņrā|dis, -ža
 (instruments)
līm|ēt, -ēju, -ēju
limfa
limfu dziedze|ri, -ru
limfmezgli; limfu
mezgli
limonāde
limt, limstu, limu
limt|s, -s (salmu sega)
limuzīn|s, -a
linaita
lināj|s, -a
linč|ot, -oju, -oju
lindraki
līneāl|s, -a
līneārs, *adj.*
linēļa
linga
ling|ot, -oju, -oju
lingvāls, *adj.*
lingvistika,
valodniecība
lingvistisks,
valodniecisks
lingvist|s, *siev. -e*,
valodniek|s, -a
lini
līnija
 |līnijāls|, **līneāl|s**, -a
līnij|ot, -oju, -oju
lī|nis, -ņa
linko|pis, -pja
linogriezum|s, -a
linolej|s, -a
linotip|s, -a
linsēklas
linšķiedra
linum|s, -a
līn|āt, -āju, -āju
lipa, **līpa**
lipek|lis, -ļa
lipīgs, *adj.*

lip|ināt, -inu, -ināju
lipt, līpu, lipu, lipdams
lira (naudas vienība;
 mūzikas instruments)
lirika
liriķ|is, -a
lirisks
liroepika
līst, lienu jeb liedu, līdu,
 līzdams, līsts [pa zemi]
līst, līžu, līdu, līzdams,
 līsts [līdumu]
liste, *ddzsk. ģen.* listu
līste, *ddzsk. ģen.* līstu
lišķ|ēt, -ēju, -ēju
lišķīgs
lišķis, -ķa
līšus, *adv.*
līt, līst, lija
litanija
literārs, *adj.*
literāt|s, *siev. -e*
literatūra
literatūrvēstu|re, *ddzsk.*
ģen. -ru
literatūrvēsturniek|s, -a
literatūrzinātne
litograf|ēt, -ēju, -ēju
litografija
litograf|s, -a
litr|s, -a (*saīs. l*)
lituānisms
liturģija
liturģisks
 |līvi|, **lībieši**, **lībji**
livreja
lizda
lizard|ot, -oju, -oju
lize
lizīn|s, -a, *ķīm.*
lizol|s, -a
lob|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
lobītāj|s, *siev. -a*
lobt, lobju, lobu,
 lobdams (skriet)
locek|lis, -ļa
locījums|s, -a
locīkla

lociņ|š, -a (vijoles)
locis, -ča
locīt, loku, [mēs -ām],
 locīju [-ās]
locītava
lod|āt, -āju, -āju
lo|de, *ddzsk. ģen.* -žu
lod|ēt, -ēju, -ēju
 [metallu]
 (v. löten, kr. спаивать)
logaritm|s, -a, *mat.*
logat|s, -a
logopat|s, -a (cilvēks ar
 trūkumiem izrunā)
logopēd|s, -a (valodas
 ārsts)
logotip|s, -a
log|s, -a
loģika
loģisks
loģism|s, -a
lojālītāte
lojāls, *adj.*
lokālizācija
lokālizējum|s, -a
lokāliz|ēt, -ēju, -ēju
lokālpatriotism|s, -a
lokālpatriot|s, *siev.* -e
lokāls, *subst.* un *adj.*
lokāmība
lokanība
lokans
lokātīv|s, -a
lokaut|s, -a
lokomobile
lokomotīve
loks, -a (sīpola loks)
lok|s, -a (aizjūga
 piederums)
lok|sne, *ddzsk. ģen.* -šņu
lol|ot, -oju, -oju
loma („aktiera loma”)
lombardēt, -ēju, -ēju
lombard|s, -a
lom|s, -a („zvejnieku
 loms”)
lopārst|s, -a
lopbarība
lopkautuve

lopkopība
lopkolpis, -pja
lop|s, -a
lorne|te, *ddzsk. ģen.* -šu
lote
loterija
loto spēle
lotos|s, -a (augš)
loze, *ddzsk. ģen.* -žu [ar
 divskani o!]
loz|ēt, -ēju, -ēju
 [lozungs|, sauk|lis, -ļa,
 sauksme
loža
ložmetēj|s, -a
ložņa
ložņ|āt, -āju, -āju
lub|iņ|as („lub[iņ]u
 jumts”)
 [lubstājs|, lupstāj|s, -a
lubu literātūra
lu|cis, -ča
luga
luģe (slēpe)
lūgsna (lūgšanas teksts)
lūgšana (darbība)
lūgšus, *adv.*
lūgt, lūdzu, lūdzu,
 lūgdams, lūgts [-as]
lūgumrakst|s, -a
lūgum|s, -a
lūka
lūk|ot, -oju, -oju, **lūk|āt**,
 -āju, -āju
lūkotava
lūk|s, -a, *par. ddzsk.* lūki
lūksna (koka šķiedra)
luksofor|s, -a,
 gaismen|is, -ņa
luks|s, -a
lukst|s, -a (augš; zema
 pļava)
lūkšas (kalēja knaibles;
 piena priekšzobi)
lukta
luktu|ris, -ra
lumst|s, -a, *par. ddzsk.*
 lumsti
lūnārij|s, -a

lūnārs, *adj.*
lūnātiķis, -a,
 mēnessērdzīg|ais, -ā
lūnātism|s, -a,
 mēnessērdzība
lunc|ināt, -inu, -ināju
lunkans, *adj.*
luņķis, -a
lupa (vairojamais stikls)
lūpa
lupata
lupatla|sis, -ša
lūpe|nis, -ņa (skaņa), *val.*
lupīna (augš)
lup|ināt, -inu, -ināju
lupsna
lupstājs (augš)
lupt, lūpu, lupu, lupdams
 („miza lūp”)
lūpzie|dis, -ža (augš)
lū|sis, -ša
lust, lūtu, lutu
lustra
lutau|sis, -ša
lutek|lis, -ļa
luterā|nis, -ņa
luterānism|s, -a
luterisks
lut|ināt, -inu, -ināju
lūzens
lū|znis, -žņa
lūzt, lūstu, lūzu,
 lūzdams, *vēl. izt.* lūztu
lūzum|s, -a
lūžņains
lūžņi („metalla lūžņi”)

L

ļaudava (līgava)
ļau|dis, -žu, *dem.* ļautiņi
ļaudabīgs [audzējs]
ļauda|ris, -ra
ļaunestība
ļaunība (v. Bosheit)
ļaunīgs
ļaunoties
ļaunprātība

mājsaim|nieks, -nieka
siev. -niece
mājskolotāj|s, -a
mājturība
māju dzīvnieki
mājup, *adv.*
majusku|lis, -ļa
mājvieta
māka (prasme)
makaroni
maket|ēt, -ēju, -ēju
maket|s, -a
mākle|ris, -ŗa
mākl|lis, -ļa
māko|nis, -ŗa
mākoņains
makrēle
makrokosm|s, -a
makroskopisks
mak|s, -a
maksa
maksājum|s, -a
maks|āt, -āju, -āju
maksātāj|s, -a
maksima
maksimālist|s, -a
maksimāls, *adj.*
maksim[um]s
maksimumstunda
māksla
mākslīgs (v. künstlich)
māksliniecisks, *adj.*
mākslinieks|s, -a
mākslots (v. gekünstelt)
makst|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 makš[ķ]u
makšķe|re, *ddzsk. ģen.*
 -ŗu
makšķer|ēt, -ēju, -ēju
makšķernieks|s, -a
mākt, mācu, mācu,
 mākdams, mākts [-as]
makulātūra
makulēt
māku|lis, -ļa (kas māc)
māku|lis, -ļa (mākonis)
mākuļains
māku|lot, -oju, -oju
mala

malachīt|s, -a
mālainis
malaji (tauta)
mālāj|s, -a, **mālainis**
malārija
malciena (malkas
 laukums)
malcinieks|s, -a (malkas
 strādnieks)
maldīgs, *adj.*
mald|ināt, -inu, -ināju
mald|īties, -os, [viņš
 -ās], -ījos
maldo|nis, -ŗa
mald|s, -a, *par. ddzsk.*
maldi
maldugun|s, -s, *siev.*
malējs, *adj.* („malējais
 un vidējais galds”)
malēnie|tis, -ŗa
maliene
malien|s, -a
māl|lis, -ļa („ŗita māli
 samalt”)
malka
malkciršana
malkot, -oju, -oju
malk|s, -a
māllēpenis
māl|s, -a
malt, maļu, malu
maltīte
maltret|ēt, -ēju, -ēju
maltuve
malumednieks|s, -a
malum|s, -a
mālzeme
mameluks|s, -a
māma, **māmiņa**
mamōn|s, -a
māmuļa, **māmuliņa**
mamut|s, -a
mandarīn|s, -a
mandātār|s, -a
mandātor|s, -a
mandāt|s, -a
mandele
mandolīna
mandolīnist|s, -a

mandžuri (tauta)
manējs
maneken|s, -a
mānek|lis, -ļa
mān|ēt, -ēju, -ēju (pelt,
 paļāt)
manevr|ēt, -ēju, -ēju
manevr|s, -a
manēža
mangān|s, -a
manglot, -oju, -oju
maniaks|s, -a
manicheisms
maniere
manierīgs
manierism|s, -a
manierists|s, -a
manifestācija
manifestant|s, -a
manifest|ēt, -ēju, -ēju
manifest|s, -a
manīgs, *adj.*
mānīgs, *adj.*
manija
manikīre (nagu kopēja)
manikūra (roku
 kopšana)
manipulācija
manipulātor|s, -a
manipul|ēt, -ēju, -ēju
mā|nis, -ŗa, *par. ddzsk.*
māņi
man|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
mān|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
mānītāj|s, *siev.* -a
manna („mannas putra”)
manometr|s, -a
mans
mān|s, *par. ddzsk.* māņi
mansards
 manšel|te, *ddzsk. ģen.*
 -tu, *aproce*
manta
mantīgs (bagāts)
mantija
mantika
mantinieks|s, -a

mantisks („mantiskās tiesības”)
mantkāre
mantkārīgs
mantojum|s, -a
mant|ot, -oju, -oju
mantra
mantra|cis, -ča
mantrau|sis, -ša
mantzi|nis, -ņa
manuālis, -ļa
manuāls, *adj.*
manufaktūra
manuprāt, *adv.*
manuskript|s, -a,
rokraksts
mānis, -ņa, *par. dzsk.*
māņi
maņa („maņu organi”)
māņticība
māņticīgs
maratonskrējien|s, -a,
maraton|s, -a
mārciņa
marcipān|s, -a
mare („Kuršu mare”)
mareograf|s, -a
margarīn|s, -a
margas [kāpnēm]
marginālijas
margināls, *adj.*
margot, margo,
margoja
|margrietiņa|, **pīpene**
marihuana
marinā|de, *dzsk. ģen.*
-žu
marin|ēt, -ēju, -ēju
marīnist|s, *siev. -e*
marione|te, *dzsk. ģen.*
-šu
mārīte (kukainis)
marka
markant|s, -a
markgrāf|s, -a
markīza
markīz|s, *siev. -e*
mārk|s, -a
marksism|s, -a

marksistisks
marksist|s, -a
marlij|s, -a (audums)
marmelā|de, *dzsk. ģen.*
-žu
marmor|s, -a
marodie|ris, -ŗa
mārpukīte
maroken|s, -a
mārrutk|s, -a
marseļēze
mārša (brāļa sieva)
maršal|s, -a
marš|ēt, -ēju, -ēju
maršrut|s, -a
marš|s, -a
mārtiņbērnī
mārtiņrozēs
mārtiņvakar|s, -a
mārtiņzos|s, -s
mart|s, -a
Māŗa
masa
māsa
masalas, lēcenes
māsasdēl|s, -a, **māse|nis**,
-ņa
māsasmeita, māsene
māsasvīr|s, -a
māsene (māsas meita)
māse|nis, -ņa (māsas
dēls)
masāŗa, laitīšana
māsēn|s, -a
mas|ēt, -ēju, -ēju, **lait|īt**,
-u, -īju
masie|ris, -ŗa, **laitītāj|s**,
-a
māsīca
masīvitate
masīviz|ēt, -ēju, -ēju
masīv|s, -a, *adj. un subst.*
masīvum|s, -a
maska
maskarāde
mask|ēt, -ēju, -ēju [savas
jūtas]
mask|oties, -ojos, -ojos
maskulīnizācija

maskulīn|s, -a
maskulīniz|ēt, -ēju, -ēju
maso|ns, -na,
brīvmūrniek|s, -a
mastika
mastīt|s, -a
mast|s, -a
masveida
maŗa (lūku pinums)
maŗina
maŗinerija
maŗīnist|s, -a
maŗīnizācija
maŗīnrakstītāja
maŗīnrakst|s, -a
maŗīnrūpniecība
maŗīntelpa
māt, māju, māju [ar
roku]
matadata
matadors
matains, matots, *adj.*
mā|te, *dzsk. ģen.* -ŗu
matēmatika
matēmatikīlis, -a
matēmatisks
materiālistisk|s, -a
materiālistisks
materiālizācija
materiālizēt
materiāl|s, -a, *adj. un*
subst.
materija
mātesbrālīlis, -ļa, **mātes**
brālīlis, -ļa, **tēvo|cis**,
-ča
mātesmāsa, mātes
māsa
mat|ēt, -ēju, -ēju
blāv|ot, -oju, -oju
[stiklu]
mati
mātīce (vīra māte)
matineja
matiolas
mātisks (v. mütterlich)
mat|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
mātīt|e, *dzsk. ģen.* -ŗu

matojum|s, -a;
apmatojum|s, -a
mat|ot, -oju, -oju
matpina
matrace
matra|cis, -ča
matriarchāls
matriarchāt|s, -a
matrica, ievaidne,
grāmr.
matrikula
matrōna
matro|zis, -ža
mats, *adj.*, **blāvs**
mat|s, -a [dzirnavās]
mat|s, -a (aug uz galvas)
mat|s, -a (šacha spēlē)
maud|ināt, -inu, -ināju
maukt, maucu, maucu,
 maukdams, maukts
 [-as]
maule
mauri (tauta)
maur|ot, -oju, -oju
maur|s, -a, **mauriņ|š**, -a
maut, mauju, māvu
mauze|ris, -ra
mauzolej|s, -a
māvien|s, -a
maz, *adv.*
mazākum|s, -a
mazākumvaldība
mazapdzīvots; maz
apdzīvots
mazasinība
mazasinīgs
mazatne
mazbērn|s, -a
mazce|ļš, -a
mazdēl|s, -a (dēla vai
 meitas dēls)
mazdruscīņ
mazdūšīgs
mazformāt|s, -a
mazgadīgs
mazglāt, -āju, -āju
mazgātava
mazgains, mezglains
mazg|s, -a, **mezgl|s**, -a

mazgu|lis, -ļa (kr.
 мочалка)
maz|ināt, -inu, -ināju
mazinām|ais, -ā
mazinātāj|s, -a, *mat.*
mazisks, *adj.*
maziskum|s, -a
mazkrievi (ukraiņi)
mazliet
mazmazdēl|s, -a
mazmazmeita
mazmeita
maznodrošinātais
maznodrošināts
 mazotne, **mazatne**
mazpilsēta
mazpilsēt|nieks, -nieka
siev. -niece
mazprasīgs, *adj.*
mazpratīgs, *adj.*
mazpulkēn|s, -a
mazpulk|s, -a
mazputn|iņš, -iņa
mazrunīgs, *adj.*
mazs, *adj.*
mazsaimniecība
mazsaim|nieks, -nieka
siev. -niece
mazskaut|s, -a
maztrūdu zeme
mazturīgs, *adj.*
mazu|lis, -ļa
mazumā (vairumā
 un mazumā), *adv.*
mazum|s, -a
mazumtirdzniecība
mazurka
mazut|s, -a
mazvērtīgs, *adj.*
mažor|s, -a, *mūz.*
māž|oties, -ojos, -ojos
māž|s, -a
mēbele
mēbel|ēt, -ēju, -ēju
mecenāt|s, -a
mechanika
mechaniķ|is, -a
mechanisks
mechanism|s, -a

mechanizācija
mechanizātor|s, -a
mechaniz|ēt, -ēju, -ēju
mecosoprān|s, -a, *mūz.*
medains, medots
medaljon|s, -a
medaļa
mediāna, *mat.*
medianta, *mūz.*
medības
medicīna
medicīnas aparāti
medicīnisk
mēdieši (tauta)
medīgs („medīgs kaķis”)
medij|s, -a
medījums, -a
medikamenti
mediķ|is, -a
med|i]nieks, -a
med|īt, -īju, -īju
mēd|īt, -īju, -īju
meditācija
meditātīvs
medit|ēt, -ēju, -ēju
medniecība
med|i]nieks, -a
med|nis, -ņa
medsviede [medus
 izsviešanai no šūnām]
med|us, -us
medūza
megafōn|s, -a
megaliti
megalitisk
megalomanija,
lielummanija
megalopole
megazvaigzne
mēg|lis, -ļa (spoks, āksts)
mēg|loties, -ojas, -ojās
mēgt, mēdzu, mēdzu
megzt, megžu, megzu,
 megzdams, megzts
 (aust tīklu)
mēģene
mēģinājums, -a
mēģin|āt, -u, -āju
meiča

meija
meij|ot, -oju, -oju
meimu|ris, -ra
meimu|ot, -oju, -oju
meistarība
meistarisks
meistar|s, *siev.* -e
meistarsacīkstes, *sport.*
meita
meitasuzņēmum|s, -a
meitene
meitenīgs, *adj.*
meitēn|s, -a
meitie|tis, -ša
mekl|ēt, -ēju, -ēju
meklētāj|s, *siev.* -a
meksikaņi
melancholija
melancholiķ|is, -a
melancholisks
melase
meldija
meldri
mēle
mēlene (sagša, sega)
mēle|nis, -ņa
mēlga|lis, -ļa
meli
melīgs, *adj.*
melinīt|s, -a
meliorācija
meliorātīvs
meliorāto|rs, -ra *siev.* -re
melior|ēt, -ēju, -ēju
me|lis, -ļa
melismi, izrotājumi,
mūz.
melku|lis, -ļa
mellenāj|s, -a
mellene
melmeņi (miesas daļa)
melmeņsērdzīgs
melna|cis, -ča, *siev.* -ce
melnalk|snis, -šņa
melnbalts, *adj.*
melnbār|dis, -ža
mēlnesība
mēlnesīgs
mēlne|sis, -ša *siev.* -se

meln|ēt, -ēju, -ēju *itr.*
melngal|vis, -vja
melngans, *adj.*
melnīgs, *adj.*
melnīgsnējs
me|lnis, -ļņa (zirgs)
melnkrek|lis, -ļa
meln|ot, -oju, -oju
 (padarīt melnu)
melnplauka [labībā]
melns, *adj.*
melnsimtņiek|s, -a
melnstrādniek|s, -a
melnsvār|cis, -ča
melnum|s, -a
melnzeme
melodeklamācija
melōdija
melōdisks
melodrāma
melografs
melomanija
meloma|nis, -ņa
melone (auglis)
mel|ot, -oju, -oju
melst, melšu, melsu,
 melsdams, melsts
melša
mē|lot, -oju, -oju
mē|š (tumši zils)
membrāna
mēm|is, -ja
memorand|s, -a
memor|ēt, -ēju, -ēju
memoriāl|s, -a, *subst.*
mēms, *adj.*
memuāri
mēmu|lis, -ļa *siev.* -le
menāža
menažerija
menca (zivs)
menedže|ris, -ra
mēnesgrieži
mēne|sis, -ša (gada 12.
 daļa)
mēnesnīca
mēnes|s, -s („mēness
 aptumsums”)
mēnessērdzība

mēnessērdzīgs
mēnešrakst|s, -a
mēnešreizes
meniķ|is, -a
meningīt|s, -a
menstruācija
menstruāls, *adj.*
mentālītāte
mentāls, *adj.*
mente [maisīšanai]
mentol|s, -a
menuet|s, -a
menzūra
menzūrāls, *adj.*
mēraukla
mērce
mērcek|lis, -ļa
mercene
mērc|ēt, -ēju, -ēju
mērdēk|lis, -ļa (inde)
mērde|lis, -ļa (kas
 novārdzis)
mērd|ēt, -ēju, -ēju
mērens, *adj.*
mērga
mērg|lis, -ļa
merģe|lis, -ļa
meridiān|s, -a
meridionāls, *adj.*
mērinstrument|s, -a
mē|ris, -ra
mēr|īt, -īju, īju
mērkaķ|is, -a
mērkaķ|oties, -ojas,
 -ojās
merkantilism|s, -a
merkantilist|s, -a
mērkt, mērcu, mērcu,
 mērkdams, mērkt [as]
mērķek|lis, -ļa
mērķ|ēt, -ēju, -ēju
mērķ|is, -a
mērķtiecīgs
mērniek|s, -a
mērog|s, -a
mēr|ot, -oju, -oju [lielu
 ceļa gabalu]
mēr|s, -a
mēr|s, -a (pilsētas galva)

mesa (tirgus; liturģija)
mesiānism|s, -a
Mesija
mēslains
mēslāj|s, -a, **mēslien|s**,
 -a, **mēslaine**
mesli (nodevas)
mēsli
mēsli|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
mēslojum|s, -a
mēs|lot, -oju, -oju
mest, metu, metu,
 mezdams, mests [-as]
mestr|s, -a [ar platu e!]
 („ordeņa mestrs”)
mēt, mēj, mēja („aita
 mēj”)
metabola
metabolism|s, -a, *biol.*
metafizika
metafizik|is, -a
metafizisks, *adj.*
metafora
metaforisks, *adj.*
metafrazē
metallietuve
metallisks, *adj.*
metallografija
metalloīd|s, -a
metallrūpniecība
metall|s, -a
metallurg|s, -a
metallurģija
metamorfōze
metān|s, -a *ķīm.*
metastāze
mēt|āt, -āju, -āju
metateze
mēte|lis, -ļa
mete|nis, -ņa
meteorīt|s, -a
meteorolog|s, -a
meteoroloģija
meteoroloģisks
meteor|s, -a
meti, **velki** [aužot]
metien|s, -a ([grāmatu]
 tirāža)

metil|s, -a,
metilalkohol|s, -a
metin|āt, -inu, -ināju
metinātāj|s, -a
meto|de, *dzsk. ģen.* -žu
metodika
metodik|is, -a
metodisks
metodist|s, -a, *rel.*
metodoloģija
metodoloģisks
metonimija
metonimisks
mētra
mētrāj|s, -a
metrika
metriskis
metro, **paze|mis**, -mja
metroloģija
metronom|s, -a
mēropole
mētopolisks
mētopolit|s, -a
metr|s, -a (*saīs.* m)
met|s, -a
mezglains, *adj.*
mezgl|oties, -ojas, -ojās
mezgl|s, -a, **mazgl|s**, -a
mezolit|s, -a
mezonīn|s, -a
mezosfaira
mezozōj|s, -a
mēzt, mēžu, mēžu,
 mēzdams, mēzts
 (slaucīt)
mežābele
mežabrā|lis, -ļa
mežacūka
meža materiāli
mežains [apvidus]
mežazvēri; meža
zvēri
meždegas
meže|nis, -ņa (koks)
mežģines
mežģ|īt, -īju, īju
mežinieks, -a
mežkopība
mežko|pis, -pja

mežkung|s, -a, **meža**
kung|s, -a
mežmale, **mežmala**
mežniecība
mežonīgs (nežēlīgs,
 briesmīgs, „mežonīgs
 cilvēks”)
mežo|nis, -ņa
mežonisks („mežoniska
 deja”)
mežradzniek|s, -a
 (mežraga spēlētājs)
mežrag|s, -a (mūzikas
 instruments)
mežroze
mežrūpniecība
mež|s, -a
mežsaimniecība
mežsarg|s, -a
mežstrād|nieks, -nieka
siev. -niece
mežzi|nis, -ņa
mi|ce, *dzsk. ģen.* -ču
micēlij|s, -a, **sēņotne**
mīc|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
mič|ot, -oju, -oju
mīdek|lis, -ļa (samīdīta
 masa)
mīd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
midze|nis, -ņa
midz|ināt, -inu, -ināju
miec|ēt, -ēju, -ēju [ādas]
miecētājielas, **miecēk|li**
miedzīgs („ja bērnu
 kristījot uz rokām aijā,
 tad bērns esot miedzīgs
 un laisks”)
miegainība
miegai|nis, -ņa
miegains
miegazāles
mieg|oties, -ojos, -ojos
mieg|s, -a
miegt, miedzu, miedzu,
 miegdams, miegts
 (spiest)
miekšķ|ēt, -ēju, -ēju

mielasts
mie|les, *ddzsk. ģen.* -ļu
miel|ot, -oju, -oju
mierīgs, *adj.*
mierinājum|s, -a
mier|ināt, -inu, -ināju
mierlīgum|s, -a
miermīlīgs
mier|s, -a
miertiesa
miertiesne|sis, -ša
miesa
miesassod|s, -a;
miesas sod|s, -a
miesassarg|s, -a
miesīgs, *resns, adj.*
miesisks, *adj.*
miesme|tis, -ša
miestiņ|š, -a
 (dzēriens)
miest|s, -a, **miestiņ|š**, -a
miet, mienu, mēju
 [mietu]
mietnes [ragavām]
miempilso|nis, -ņa
miet|s, -a
mietu|ris, -ŗa
miezāji (miežu stiebru
 paliekas pēc pļaujas)
miezāj|s, -a (lauks)
mie|zis, -ža, *par. ddzsk.*
mieži
miežgraud|s, -a [acī]
miga
migla
miglains, **miglots**, *adj.*
miglāj|s, -a
migl|ot, -oju, -oju
miglotāj|s, -a
migrācija
migran|ts, -a *siev.* -te
migrēna
midt, miegu, migu,
 migdams
mija
mijiedarbība,
mijiedirbe
mikla
miklains, *adj.*

mīklenāj|s, -a
mīklenes
mikls (mitrs), *adj.*
mikrē|slis, -šļa,
mijkrē|slis, -šļa
mikroautobus|s, -a
mikrobiolo|gs, -ga *siev.*
 -ģe
mikrobioloģija
mikrobioloģisks, *adj.*
mikrob|s, -a
mikrofilma
mikrofōn|s, -a
mikrokosm|s, -a
mikrokok|s, -a
mikrometr|s, -a
mikron|s, -a
mikroorganism|s, -a
mikroschēma
mikroskopisks, *adj.*
mikroskop|s, -a
mikser|is, -ŗa
mīksnējs, *adj.*
mīkspikli
mīkstčaulība
mīkstčaulīgs, *adj.*
mīkstčau|lis, -ļa
mīkstinājum|s, -a
mīkstin|āt, -inu, -ināju
mīkstmē|lis, -ļa
mīkstmie|sis, -ša, *par.*
ddzsk. mīkstmieši
mīksts, *adj.*
mīkstum|s, -a
mīkstūra
mīkt, mīkstu, mīku
mīla (audums)
mīla
mīlestība
mīl|ēt, -u, -ēju
mīlētāj|s, -a *siev.* -a
mīlicija
mīli|cis, -ča
mīligram|s, -a
mīlīgs, *adj.*
mīlimetr|s, -a
mīl|ināt, -inu, -ināju
mīlītārisks
mīlītārisms, -a

mīlītārist|s, -a
mīlītārizācija
mīlītāriz|ēt, -ēju, -ēju
mīlītārs, *adj.*
mīljard|s, -a
mīljonār|s, -a
mīljon|s, -a
mīlna
mīl|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
mīltains
mīltene
mīlti
mīltrasa
mīltumiņ|š, -a
mīltum|s, -a
mīlu|lis, -ļa
mīlze|nis, -ņa
mīlzīgs
mīl|zis, -ža, *ddzsk. ģen.*
 mīlžu
mīlzt, mīlstu, mīlzu,
 mīlzdams, *vēl. izt.*
 mīlztu („pirksts mīlst”)
mīlzu čūska
mīlzu koki
mīlzum (bagāts; daudz)
mīlzum daudz
mīlzum|s, -a
mīļāk|ais, -ā
mīl|ot, -oju, -oju
mīlotāj|s, -a *siev.* -a
mīļš
mīļvārdiņ|š, -a
mīmika
mīmīkrija
mīmīk|is, -a
mīmōza
mīna
mīnaret|s, -a
mīnējum|s, -a
mīnerālavot|s, -a
mīnerāle|ļa
mīnerālizācija
mīnerāliz|ēt, -ēju, -ēju
mīnerālog|s, -a
mīnerāloģija
mīnerāl|s, -a
mīnerālūden|s, -s

min|ēt, -u, -ēju [mīklas]
mīn|ēt, -ēju, -ēju (izlikt
mīnas)
mini [svārki]
miniator|s, -a
miniatūra
minifutbol|s, -a
minigolf|s, -a
minij|s, -a
minimālist|s, -a
minimāls, *adj.*
minim|um|s, -a
ministrija
ministrs
minisvārki
mīnme|tis, -ša
minoritā|te, *ddzsk. ģen.*
-šu
minorīti
minor|s, -a, *mūz.*
minst|ināties, -inos,
-inājos
minus (mazāk)
minusku|lis, -ļa
minus|s, -a (atskaitīšanas
zīme –)
minū|te, *ddzsk. ģen.* -šu
miņa
mīn|āt, -āju, -āju
mioma
mirāža
mird|ināt, -inu, -ināju
mirdza („zvaigžņu
mirdza”)
mirdz|ēt, -u, -ēju
mirdz|ināt, -inu, -ināju
mirdzum|s, -a
mirga
mirg|ot, -oju, -oju
miriada
mirk|lis, -ļa
mirkšķināt
mirkt, mirkstu, mirku,
mirkdams
miro|nis, -ņa
mironģalva
mironģkaul|s, -a
mirres, -rīru
mirstams (v. sterblich)

mirstība
mirt, mirstu, miru
mir|te, *ddzsk. ģen.* -šu
misa
misēk|lis, -ļa
mis|ēties, [man] -ējas,
-ējās
misija
misiņ|š, -a
misionār|s, -a
mist, mītu, mitu,
mizdams, mists
mistērija
mistēriozs, *adj.*
misticism|s, -a
mistific|ēt, -ēju, -ēju
mistifikācija
mistika
mīstiklas
mistik|is, -a
mistisks
mīst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [linus]
mistrāj|s, -a
mistr|ot, -oju, -oju
(jaukt)
mistr|s, -a, *subst.*
mīt, miju, miju [-as]
(mainīt)
mīt, minu, minu [zemi]
mitēk|lis, -ļa
mit|ēties, -ējos, -ējos
mit|ināt, -inu, -ināju
[lopus]
mītiņ|š, -a
mītisks
mītne
mītolog|s, -a
mītoloģija
mītoloģisks
mit|ot, -oju, -oju (mainīt)
mitra (galvas sega)
mitrāj|s, -a
mitrin|āt, -inu, -ināju
mitrot, mitro, mitroja
mitrs, *adj.*
mitrum|s, -a
mīt|s, -a
miza

mizantrōpija
mizantrōp|s, -a
mīzene (maza skudriņa)
mizložņa
miz|ot, -oju, -oju, miz|āt,
-āju, -āju
mnēmonika
mnēmonisks
mnēmotehnik|is, -a
mobiļār|s, -a, *subst.*
mobilija
mobilizācija
mobiliz|ēt, -ēju, -ēju
mobils
mocek|lis, -ļa
mocība
mocīgs, *adj.*
mocīt, moku, [mēs
mokām], mocīju [-ās]
mo|de, *ddzsk. ģen.* -žu
model|ēt, -ēju, -ēju
(„modelējamais māls”)
model|is, -ļa
modem|s, -a *dator.*
moderātor|s, -a
|moderniecība|
pienotava
modernism|s, -a
modernists
modernizācija
moderniz|ēt, -ēju, -ēju
moderns
modific|ēt, -ēju, -ēju
modifikācija
modīgs, *adj.*
mod|ināt, -inu, -ināju
modinātājpulkste|nis,
-ņa, modinātāj|s, -a
modi|ste, *ddzsk. ģen.*
-stu
modrība
modrs
modulācija, *fiz., mūz.*
modulātor|s, -a
modul|ēt, -ēju, -ēju
(„modulēt balsi”)
modu|lis, -ļa *mat.*
mohikāņi
moka (kafija)

mokas
molekula
molekulārs, *adj.*
moll|s, -a, *mūz.*
molluski
moloch|s, -a
mōl|s, -a [ostā]
momē|lis, -ļa
momentāns, *adj.*
moment|s, -a
momentuzņēmums|s, -a
monada
monarchija
monarchisks
monarchistisks
monarchist|s, -a
monarch|s, -a
monēta
monētārs
mongolīds, *adj.*
mongoloīdi
mongoļi
monism|s, -a
monochord|s, -a
monochrōm|s, -a
monoftong|s, -a,
vienska|nis, -ņa, *val.*
monogamija
monografija
monogramma
monok|lis, -ļa
monolit|s, -a
monolog|s, -a
monom|s, -a, *alg.*
monopolistisks
monopoliz|ēt, -ēju, -ēju
monopol|s, -a
monopolstāvok|lis, -ļa
monoteism|s, -a
monoteist|s, -a
monotons, *adj.*
monsīnor|s, -a
monstrance
monstrōzs, *adj.*
monstr|s, -a
monsūn|s, -a, **muson**|s,
 -a
montāža
mont|ēt, -ēju, -ēju

montie|ris, -ŗa
monumentāls, *adj.*
monument|s, -a,
pieminek|lis, -ļa
mop|sis, -ŗa
morāle
morālisks
morālitate
morāliz|ēt, -ēju, -ēju
morāls, *adj.*
moratorij|s, -a
mordvīni (tauta)
morēna
morfēma, *val.*
morfij|s, -a
morfinism|s, -a
morfinist|s, -a
morfoģeneze
morfologija
morg|s, -a
mo|ris, -ŗa
mortific|ēt, -ēju, -ēju
mortifikācija
moskīt|s, -a
moskovīt|s, -a
mosties, mostos, [viņŗ
 mostas], modos,
 mozdames
moŗeja
moŗķ|lis, -a
 |moŗŗ|, **moŗŗ**
mote|lis, -ļa
motet|s, -a
motīvācija
motīvējum|s, -a
motiv|ēt, -ēju, -ēju
motiv|s, -a
moto
motociklist|s, -a
motocikl|s, -a
motomechanizācija
motomechanizēts
motoreļļa
motorisks
motoriz|ēt, -ēju, -ēju
motorkamas
motorlaiva
motor|s, -a
mozaika

mozaikveida
moŗŗ
moŗŗum|s, -a
muca
muciniek|s, -a
mud|ēt, -u, -ēju (pelēt,
 bojāties)
mudģis
mudinājum|s, -a
mudin|āt, -inu, -ināju
mud|īt, -u jeb -īju, -īju
mudrs, *adj.*
muduraiņi (apģērba
 gabals)
modu|ris, -ŗa
mū|dzis, -dŗa, *par.*
ddzsk. mūdŗi („visādi
 mūdŗi”)
mudŗek|lis, -ļa
mudŗēt, mudŗŗ, mudŗŗeja
mudŗin|āt, -inu, -ināju
mugura
mugurkaulai|nis, -ŗa,
mugurkaulniek|s, -a
mugurkaul|s, -a
mugurpuse, *ddzsk. ģen.*
 -ŗu
mugursoma
muhamedā|nis, -ŗa
muita
muities, mujos, mujos
muit[i]nieks
muit|ot, -oju, -oju
muitotava
muiŗa
muiŗkung|s, -a
muiŗniek|s, -a
muiŗtu|ris, -ŗa
muklāj|s, -a
mukls, *adj.*
mūk|s, -a, *siev.* mūķiene
mukt, mūku, muku,
 mukdams
mūķiene
mulat|s, -a
mulda
muld|ēt, -u, -ēju
muldoņa, **muldo**|nis, -ŗa
mū|lis, -ļa, **zirģeŗelis**,

-ļa
mulla (muhamedāņu priesteris)
mul|mis, -mja
mulsa (apmulsums)
mul|ināt, -inu, -ināju
mulss, *adj.*
mulst, mulstu, mulsu, mulsdams
mulsum|s, -a
multifunkcionāls
multiplic|ēt, -ēju, -ēju
multiplikācija
multiplikātor|s, -a
muļķība
muļķīgs
muļķ|is, -a *siev.* -e
muļķ|ot, -oju, -oju
muļļa
muļļ|āt, -āju, -āju
mūmija
mundie|ris, -ŗa
mundrs, *adj.*
mundrum|s, -a
municija
municipālitate
municipaliz|ēt, -ēju, -ēju
municipāls, *adj.*
mur|cīt, -ku, [mēs -ām], -cīju
murdlēt, -u, -ēju
murdoņa
murds|s, -a („zivju murds”)
mur|dzīt, -gu, [mēs -ām], -dzīju
mūr|ēt, -ēju, -ēju
murgains, *adj.*
murgoņa
murg|ot, -oju, -oju
murg|s, -a, *par. dzsk.*
murgi
mū|ris, -ŗa
mur|īt, -īju, -īju, -īdams
murkšķēt, murkšķ, murkšķēja
murkšķ|is, -a *siev.* -e
murm|ināt, -inu, -unāju
murmu|lis, -ļa

mūrniek|s, -a
mūsa, **muša**
mūsains, *adj.*
mūsdienu (mūslaiku)
mūsējs
muš|ināt, -inu, -ināju
muskata riekst|s, -a
muske|te, *dzsk. ģen.* -šu
musketie|ris, -ŗa
muskovīt|s, -a
muskulatūra
musku|lis, -ļa
muskuļains, **muskuļots**, *adj.*
muslīn|s, -a
mūslaiku (mūsdienu)
mūsmājas
muson|s, -a, **monsūn|s**, -a
mustang|s, -a
mustavas
musulma|nis, -ņa
muša, **mūsa**
mušmire
mušpapīr|s, -a
mutācija
mutātor|s, -a
mutautiņ|š, -a
mute
mut|ēt, -ēju, -ēju (skūpstīt)
mūties, mūjos, mūjos
mutīgs, *adj.*
mutu|lis, -ļa
mutu|ot, mutu|o, mutu|oja
mutvārdu [pārbaudījumi]
mūza
mūzej|s, -a
mūzic|ēt, -ēju, -ēju
mūzika
mūzikālījas
mūzikālitate
mūzikāls, *adj.*
mūzikant|s, -a
mūziķ|is, -a
mūžam
mūžamež|s, -a,

mūža mež|s, -a
mūžība
mūžīgs, *adj.*
mūž|s, -a

N

naba
nabadzība
nabadzīgs, *adj.*
nabagmāja
nabagot, -oju, -oju
nabag|s, -a
nācējs, -a
nāciens, -a
nācija
nacionālism|s, -a
nacionāl|ist|isks, *adj.*
nacionālist|s, -a
nacionālitate
nacionālizācija
nacionāliz|ēt, -ēju, -ēju
nacionāls
nacionālsociālism|s, -a
nacionālsociālist|s, -a
nadīr|s, -a
nadzene (naga cepure)
nadzīgs [cilvēks]
nafta
naftalīn|s, -a
nagai|nis, -ņa
nagains
nagla
naglens (augšs)
nagl|ot, -oju, -oju
nag|s, -a
naidīgs, *adj.*
naidniek|s, -a
naid|oties, -ojos, -ojos
naids, -a
naigs (žigls)
|nailons|, **neilons**
naivitate
naivs [ar ī!]
nākamotrdien
nākampiektdien
nākampirdien
nākamsestdien

nākamsezon
nākamtrešdien
nākošgad, nākamgad
nākošie, nākamie [laiki]
nākotne
naksnīgs, adj.
nakšņ|ot, -oju, -oju
nākt, nāku, nācu,
 nākdams, nākts [-as]
nakte|nes (augš)
nakt|s, -s, dem. naksniņa
naktsguļa
naktskrek|s, -a
naktsmāja|s
naktsmītne
naktspu|s, -a
 (staigulis)
naktssarg|s, -a
naktsskātes (augš)
naktstauriņ|š, -a
naktstērp|s, -a
naktsvijole (augš)
naktsvilciens|s, -a
namamāte
namatēv|s, -a
namda|ris, -ra
nam|dur|v|is, -durvju
 resp. -duru
namik|is, -a
namniek|s, -a
nam|s, -a
namtu|ris, -ra
nansenists
nansuk|s, -a
napalm|s, -a
nāra
nārag|s, -a
narci|se, ddzsk. ģen. -šu
na|ris, -ra
narkotiķ|is, -a
narkotisks
narkoze
nārstot, nārsto, nārstoja
nārst|s, -a
nāsāliz|ēt, -ēju, -ēju, val.
nāsāls, adj.
nāse|nis, -ņa (skaņa) *val.*
nasks, adj.
nās|s, -s, ddzsk. ģen.

nāšu
nasta
nastne|sis, -ša
nātns [audums]
nāt|re, ddzsk. ģen. -ru
nātriene
natrij|s, -a
natron|s, -a
naturālījas
naturālism|s, -a
naturālistisks
naturālist|s, -a
naturāls
nauda
naudaszīme; naudas
zīme
naudīgs (turīgs)
naudiniek|s, -a
nautofon|s, -a
nav
nāvcirte (odze)
nāve
nāvēk|lis, -ļa
nāves zāles
nāv|ēt, -ēju, -ēju
navigācija, kuģniecība
navigātor|s, -a,
kuģinieks|s, -a
nāvīgs
nāviniek|s, -a
na|zis, -ža
ne („ne šis, ne tas”, „es
 aizgāju, bet viņš ne”)
nē („jā un nē”, „gan
 izrunājos ar labu, bet
 viņš nē un nē”)
neadekvāts
neaizmirstele
neaizstājam|s, -a
neapdoma
neapdomīgs, adj.
neapnīkstams
neaptverams
neapzināms
neapzinīgs
neass, adj.
neatkarība
neatkarīgs

neatlaidība
neatlaidīgs, adj.
neatliekams
neatrisināms
neatsverams
neattapīgs, adj.
neattīstīts
neatturams
neauglīgs, adj.
nebalsīgs, adj.
nebēda
nebēd|n|īgs
nebēdnieks
nebēd|nis, -ņa
nebeidzams
nebrīve, nebrīvība
nebrīvs, adj.
neburzīgs
nebūt („tas nebūt tā
 nav”)
nebūtība
necaurejams, adj.
necaur laidīgs
necaurredzams
necaurspīdīgs, adj.
nece|ļ|š, -a
necerēts
necerīgs, adj.
necik
necils (pretstats: izcils)
necilvēcīgs
necilvēk|s, -a
nedabisks
nedalāms
nedar|bis, -bja
nedarb|s, -a
nedaudz
nedegams (v. feuerfest)
nedēja
nedēļniece
nedemokratisks
nediena
nedisciplinēts
nedrošs, adj.
nedz
nedzērājs
nedzirdams
nedzirdīgs
nedzīvs, adj.

neelastīgs
neērts, *adj.*
neētisks
nefelīn|s, -a
neformāls
negācija
 |negadījums|, **kļūme**,
nelaimes gadījums|s, -a
negais|s, -a
negal|s, -a (nelaime)
negants, *adj.*
negatavs, *adj.*
negātīvisms|s, -a
negātīvs|s, -a, *adj.* un
subst.
negausīgs
negau|sis, -ša
neglīts, *adj.*
negodīgs, *adj.*
nego|dis, -ža
negodprātīgs, *adj.*
negod|s, -a
negribīgs
negrīds, *adj.*
negrīti (pundurtautiņa
 Malajas archipelagā)
negroīdi
negrozāmība
negrozāms
negudrs, *adj.*
negus|s, -a
neģēlīgs
neģēlis, -ļa
nēģeri
nēģ|is, -a, **zutiņ|š**, -a
nehumāns
neieciētīgs, *adj.*
neierasts
neiespējams
neilgs, *adj.*
neilon|s, -a
neinteresants, *adj.*
neīstenojams
 |neiralģija|, **neuralģija**
 |neiroloģija|, **neuroloģija**
 |neirozel|, **neurōze**
neīsts, *adj.*
neitrālītāte
neitrālīz|ēt, -ēju, -ēju

neitrāls
neitron|s, -a *fiz.*
 |neitrs|, **neutrs**, *val.*
neizbēgams, *adj.*
neizbrienams, *adj.*
neizciešams, *adj.*
neizdarīgs, *adj.*
neizpratne
neizprotams, *adj.*
neizsakāms
neizšķirts, *adj.*
neizteiksmīgs, *adj.*
neizturams
neizzināms, *adj.*
nejauks, *adj.*
nejaušība, **nejaušums|s**,
 -a
nejaušs
nejēdzīgs
nejēga
nejūtīgs („nejūtīga āda”)
nejūtīgs [pret cita
 bēdām]
nekā („nekā nav”)
nekā, **nekā** („lielāks
 nekā”)
nekad
nekādi, *adv.*
nekāds
nekārtns, *adj.*
nekas
nekatrs [ar uzsvaru 2.
 zilbē] („vīriešu,
 sieviešu un nekatra
 dzimte”, *val.*)
nekaunība
nekaunīgs, *adj.*
nekauna
nekautrīgs, *adj.*
neklātīene
 („neklātienes
 apmācības”,
 „neklātienes
 studenti”)
neklūdīgs, *adj.*
nekomerciāls
nekontrolējams
nekopts
nekorekts

nekrietne|lis, -ļa
nekrietns
nekrolog|s, -a
nekropole
nekrōze
nektarains
nektarisks
nektarīn|s, -a
nektar|s, -a
nekur
nekuriene
nekurp
nekustams [īpašums]
nekustīgs
neķītrs
nelab|ais, -ā
nelabojams, *adj.*
nelabprāt
nelabs, *adj.*
nelabums|s, -a
nelāgs, *adj.*
nelāga cilvēk|s, -a
nelaikā [ko izdarīt]
nelaik|is, -a
nelaime
nelaimīgs, *adj.*
nelatvie|tis, -ša
nelegāls, *adj.*
nelga
nelietā [aiziet]
nelietderīgs
nelietība
nelietīgs
neliel|tis, -ša
nelikumīgs, *adj.*
nelojāls
nelokāms
nelķe
nemākulīgs, *adj.*
nemāku|lis, -ļa
nemaldīgs, *adj.*
nemanot
nemaņa
nemateriāls
nematodes, *dzzsk. ģen.*
 -žu
nemaz („es nemaz
 nevaru saprast”)
ne maz („dodiet ne maz,

bet daudz!“)

ne mazāk

nemierīgs, adj.

nemiernieks

nemier|s, -a

nemilēts

nemirkstams
(„nemirkstama āda“)

nemirstams (v.
unsterblich)

nemirstība

nemirstīgs, adj.

nemitīgs

nemoderns

nemūžam; ne mūžam

nenieka

nenormāls, adj.

nenos|lietība

nenos|lietīgs
(nenovīdīgs)

nenoteiksme (infinitīvs),
val.

nenoteikts, adj.

nenovēlīgs, adj.

nenovēršams, adj.

nenovīdība

nenovīdīgs, adj.

neobjektīvs

neoficiāls

neolītisks

neolit|s, -a

neoloģism|s, -a

neon|s, -a

neopaidagoģija

neorganisks, adj.

nepacietīgs, adj.

nepaklausīgs, adj.

nepārdomāts

neparedzams

nepareizs, adj.

nepārejams

nepārejošs [verbs], *val.*

nepā|ris, -ra

neparko, adv. (nekādā
ziņā)

ne par ko [nezinu stāstīt]

nepārnieks

nepārredzams

nepārpējams, adj.

nepārvarams, adj.

nepastāvīgs, adj.

nepateicīgs, adj.

nepatiesība

nepatiess, adj.

nepatika

nepatīkams, adj.

nepatīks|me, dzzsk. ģen.
-mju

nepavisam (it nemaz)

neperspektīvs

nepieaugušais

nepieciešams, adj.

nepieejams

nepiejaucēts

nepiekāpīgs, adj.

nepieklājīgs, adj.

nepieklāvīgs, adj.

nepiekukuļojams

nepielaidīgs

nepiemērots

nepieņemams

nepiesārņots

nepieticīgs

nepietiekams,
nepietiekošs

nepievilcīgs

nepilngadība

nepilngadīgs

nepilnīgs, adj.

nepilntiesīgs

nepilso|nis, -ņa

nepolītisks

nepopulārs

nepraktisks

nepraša

nepratīgs

neprātīgs

neprā|tis, -ša

neprāt|s, -a

neproduktīvs

neprofesionā|lis, -ļa

neproporcionāls

neracionāls

nerāt|nis, -ņa

nerātns

nerēāls

neredzams

nerēgulārs

neraža

neražīgs, adj.

neredzīgs

nerentabls

nereti, adv. (bieži)

nerikle

nerimstošs, adj.

neris|s, -a, ākst|s, -a

nerūsīgs, adj. („kas
nevar rūstēt“)

nerūsošs („kas patlaban
nerūs, bet kādreiz var
rūstēt“)

nērst, nēršu, nērsu,
nērsdams

nervīgs

nervoz|ēt, -ēju, -ēju

nervozitāte

nervozs, adj.

nerv|s, -a

nesaimniecisks, adj.

nesam|ais, -ā

nesamaņa; nemaņa

nesamērīgs, adj.

nesamierināms, adj.

nesāpīgs, adj.

nesaprašanās

nesapratne

nesaprotams, adj.

nesaskaņa

nēs|āt, -āju, -āju

nesaticība

nesaticīgs, adj.

nesāt|s, -a, nesātība

nesā|tis, -ša, siev. -te

nesaudzīgs, adj.

nesavaldāms, adj.

nesavaldīgs, adj.

nesavtība

nesavtīgs

nesekmīgs, adj.

nesenējs, adj.

nesien|s, -a

nesimpatisks

nēsis, par. dzzsk. nēši
(ūdens spaiņu nešanai)

neskaidrs, adj.

neskaitāms

neslava

nesl|s, -a (v. Beitrag)
 nespeciālist|s, -a
 nespēcīgs
 nespējīgs
 nespējniek|s, -a
 nespēk|s, -a
 nespet|nis, -ņa
 nespetns
 nest, [ar platu e], nesu,
 nesu
 nestabils
 nestavas
 nestunda
 nēši
 nešķir|m]īgs [darbs;
 cilvēks]
 nešķirams
 nešķīste|nis, -ņa
 nešķīstība
 nešķīsts, *adj.*
 nešļava
 nešus, *adv.*
 netaisnība
 netaisns
 netālu
 neticams, *adj.*
 neticīgs, *adj.*
 netiešs
 ne tik
 netik|lis, -ļa
 netikls
 netikumīgs, *adj.*
 netikum|s, -a
 ne tikvien (ne tikai)
 ne tik vien [bet vairāk]
 netipisks
 netīrs
 netīrum|s, -a, *par. dzsk.*
 netīrumi
 netīšām
 netīšs
 neto („neto svars”)
 netradicionāls
 netverams
 neuralģija
 neurastenija
 neurastenik|is, -a
 neurīt|s, -a
 neuroloģija

neurolog|s, -a
 neuropatoloģija
 neurōtik|is, -a
 neurōtisks
 neurōze
 neutr|s, -a, nekatra
 dzimte, *val.*
 neuzbāzīgs, *adj.*
 neuzmanīgs, *adj.*
 neuzsvērts, *adj.*
 neuzticība
 neuzticīgs, *adj.*
 neuzvarams, *adj.*
 neuzvedīgs, *adj.*
 nevadāms
 nevainība,
 nevainīgum|s, -a
 nevainīgs, *adj.*
 nevaldāms
 nevalodas
 nevaļa
 nevalīgs, *adj.*
 nevarīgs *adj.*
 neveik|lis, -ļa
 neveikls
 neveiksme
 neveiksmīgs, *adj.*
 nevērīgs, *adj.*
 nevērtīgs
 neveselība
 nevesels
 ne vien
 nevienāds, *adj.*
 neviendabīgs
 (heterogens)
 ne vienreiz vien
 nevien|s, -a („ne pie
 viena”, „bez neviena”)
 nevieta; nevietā
 nevilšus, neviļus, *adv.*
 nevis
 nevīža (sliņķis)
 nevīžīgs
 nez
 nezāle
 nezcik
 nezināms
 nezinātāj|s, -a *siev.* -a
 nezin kas

neziņa
 nezkā, nezkā
 nezkāds
 nezkas
 nezvēr|s, -a
 nežēlīgs
 nian|se, *ddzsk. ģen.* -šu
 nians|ēt, -ēju, -ēju
 nīca (zema vieta)
 nīcība
 nīcīgs (nievīgs)
 nīcīgs (iznīcīgs)
 nic|ināt, -inu, -ināju
 nīdejams
 nīdētāj|s, *siev.* -a
 nicece (brāķis)
 niecēt (brāķēt)
 niecīgs, *adj.*
 niecīgum|s, -a
 niec|ināt, -inu, -ināju
 niedrāj|s, -a, niedrien|s,
 -a, niedraine
 nied|re, *ddzsk. ģen.* -ru
 nigērie|tis, -ša
 niekabī|lis, -ļa
 niek|āt, -āju, -āju
 [putraimus]
 niekkal|bis, -bja
 niek|oties, -ojos, -ojos
 (blēnoties)
 niek|s, -a
 nie|re, *ddzsk. ģen.* -ru
 nieva
 niev|āt, -āju, -āju
 nievīgs („vārds ar
 nievīgu nozīmi”)
 nieze (slimīga ādas
 niezēšana)
 niezēt, niez, niezēja
 niezīgs
 nīgrs, *adj.*
 nihilism|s, -a
 nihilist|s, -a
 nikns
 nīko|nis, -ņa
 nīkotīns
 nīkt, nīkstu, nīku,
 nīkdams
 nīkulīgs, *adj.*

nīku|lis, -ļa
nīku|lot, -oju, -oju
niķains, *adj.*
niķel|ēt, -ēju, -ēju
niķellis, -ļa
niķīgs, *adj.*
niķīšs, -a
niķloties, -ojos, -ojos
nīlzirgls, -a
nimb|s, -a
nimfa
nira (putns)
nirt, nirstu, niru
nirvāna
nīst, nīstu, nīdu,
nīzdams, nīsts [-as]
nīša
nīt, niju, niju [sviestu]
nīt|īt, -īju, īju (vērt dziņas
nītīs)
nitrat|s, -a
nitrat|ēt, -ēju, -ēju, *ķīm.*
nitrikācija
nitrofoska
nitrogen|s, -a
nitroglicerīns, -a
nīt|s, -s, *par. dzsk.*
nītīs, -šu
niyel|ēt, -ēju, -ēju
niyel|ris, -ra
noad|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
noapa|lot, -oju, -oju
noārd|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
no|art, aru, aru
noasiņ|ot, -oju, -oju
no|augt, -augu, -augu
no|aust, -aužu, -audu
[audeklu]
no|aut, -aunu, -āvu
nobal|ēt, -u, -ēju („drāna
nobal”)
nobāl|ēt, -u, -ēju („vaigi
nobāl”)
nobals|ināt, -inu, -ināju
nobals|ot, -oju, -oju
nobara, **nobar|s**, -a
nobar|ot, -oju, -oju

no|bāzt, -bāžu, -bāzu,
-bāzts
no|beigt, -beidzu,
-beidzu, -beigts
nobeigums, -a
no|berzt, -beržu,
-berzu, -berzdams,
-berzts
nobī|lis, -ļa (izbailes)
nōbil|s, -a *par. dzsk.*
nōbile
nobiras
no|birt, -birstu, -biru
nobirums, -a, **nobira**
noblēd|īt, -īju, -īju
noblese
nobliet|ēt, -ēju, -ēju
nobraucien|s, -a [no
kalna]
nobrauc|cīt, -ku, [mēs
-kām], -cīju
no|braukt, -braucu,
-braucu, -braukdams
nobrauktuve
no|brāzt, -brāžu, -brāzu,
-brāzdams, -brāzts [-as]
nobrāzum|s, -a
nobriedums, -a
no|briest, -briestu,
-briedu, -briezdams
nobrīn|ēt, -u, -ēju
[bērnu]
nobrīn|īties, -os, [viņš
-ās], -ījos („nevarēja
nobrīnīties vien”)
no|brukt, -brūku,
-bruku, -brukdams
nobruž|āt, -āju, -āju
no|burt, -buŗu, -būru
nocietinājums, -a
nociet|ināt, -inu, -ināju
no|cirst, -cērtu, -cirtu,
-cirzdams, -cirsts
no|ciesties, -ciešos,
-cietos, -ciezdamies
nočīkstēt
nodaba („savā nodabā”)
nodabīgs (kas savā
nodabā)

nodalījums, -a
nodal|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
nodaļa
nodarbe (nodarbība)
nodarb|ināt, -inu, -ināju
nodarbošanās
nodarb|oties, -ojos,
-ojos
nodarijums, -a
nodar|ināt, -inu, -ināju
nodar|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
nodedz|ināt, -inu, -ināju
no|degt, -degu, -degu
noder|ēt, [ar platu e],
deru, derēju
noderīgs, *adj.*
nodevas
nodevēj|s, -a *siev.* -a
nodevība
nodevīgs, *adj.*
nodib|ināt, -inu, -ināju
no|dilt, -dilstu, -dīlu
nodok|lis, -ļa
nodom|āt, -āju, -āju
nodoms, -a
nod|ot, -dodu, -devu
no|drāzt, -drāžu, -drāzu,
-drāzdams, -drāzts
no|drebēt, [ar platu e],
-dreb, -drebēja
nodrukāt, **ie|spiest**,
-spiežu, -spiedu,
-spiezdams, -spiests
no|durt, -duŗu, -dūru
no|dzeltēt, -dzeltē,
-dzeltēja
no|dzert, -dzeŗu, -dzēru
no|dzest, -dzešu, -dzēsu,
-dzēsdams, -dzēsts
no|dzist, -dziestu, -dzisu,
-dzisdams
no|dzīt, -dzenu, -dzinu
nodzīv|ot, -oju, -oju
noeja [apakšzemē]
noēn|ot, -oju, -oju
no|ēst, -ēdu, -ēdu,
-ēzdams, -ēsts

nogād|āt, -āju, -āju
nogāde
nogale
nogal|ēties, -ējos, -ējos
nogal|ināt, -inu, -ināju
nogatav|ināt, -inu, -ināju
nogāze
no|gāzt, -gāžu, -gāzu,
 -gāzdams, -gāzts
no|glaust, -glaužu,
 -glaudu, -glauzdams,
 -glausts
no|griezt, -griežu,
 -griežu, -griezdams,
 -griezts
no|grimt, -grimstu,
 -grimu, -grimdams
no|grūst, -grūžu, -grūdu,
 -grūzdams, -grūsts
nogula
noguld|ijums, -a
noguld|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
no|gulēt, -guļu, -gulēju
 (v. schlafen)
no|gulēt, -gulu, -gulēju
 (v. liegen)
nogulsnes
nogulsn|ēt, -ēju, -ēju
 [kādu vielu]
no|gulties, -gulstos,
 -gulos jeb -gūlos
nogulumī („nogulumu
 ieži”)
no|gurt, -gurstu, -guru
nogurums, -a
no|ģērbt, -ģērbju,
 -ģērbu, -ģērbdams,
 -ģērbts
no|ģībt, -ģībstu, -ģību,
 -ģībdams
no|ģīst, -ģiedu, -ģīdu,
 -ģīzdams, -ģīsts
no|iet, -eju, [viņš -iet,
 mēs -ejam jeb -eima,
 jūs -ejat jeb -eita],
 -gāju
noiet|s, -a („preču
 noiets”)

no|ilgt, -ilgst, -ilga
noilgums, -a
no|īrt, -īrst, -ira [zeķes
 valnis]
no|īrt, -īru, -īru [laivu]
no|jaust, -jaušu, -jautu,
 -jauzdams, -jausts
noind|ēt, -ēju, -ēju
no|jaukt, -jaucu, -jaucu,
 -jaukdams, -jaukts
nojausma
no|jaust, -jaušu, -jautu,
 -jauzdams, -jausts
nojauta
no|jēgt, -jēdzu, -jēdzu,
 -jēgdams
nojēgums, -a
no|jozt, -jozu, -jožu,
 -jozdams, -jozts
nojume
no|jūmt, -jumju, -jūmu
nokait|ēt, -ēju, -ēju
nokāje („kalna nokāje”)
nokalne
nokalnīs, *adv.*
nokalp|ināt, -inu, -ināju
nokalp|ot, -oju, -oju
no|kalst, -kalstu, -kaltu,
 -kalzdams
nokap|āt, -āju, -āju
no|kāpt, -kāpju, -kāpu
nokare („klints nokare”)
nokarens, nokārens,
adj. („nokareni ziedi”)
no|karst, -karstu, -karsu,
 -karsu, -karsdams
no|kārst, -kāršu, -kārsu,
 -kārsu, -kārsdams
 [vilnu]
no|kārt, -kaŗu, -kāru
nokārt|āties, -ajas, -ājās
 („seja nokārtājusies”)
nokārt|ot, -oju, -oju
nokas|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
no|kaut, -kauju, -kāvu
nokav|ēt, -ēju, -ēju
noklaus|īties, -os, [mēs
 -āmies], -ījos

no|klīst, -klīstu, -klīdu,
 -klīzdams
no|klupt, -klūpu, -klupu,
 -klupdams
no|klust, -klustu, -klusu,
 -klusdams
no|kļūt, -kļūstu, -kļuvu
no|kopt, -kopju, -kopu,
 -kozdam
nokrāsa
nokrās|ot, -oju, -oju
nokrat|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
nokrēsla
no|krist, -krītu, -kritu,
 -krīzdams
nokrišņi
noktirne
no|kust, -kūstu, -kusu,
 -kUSDams
no|ķert, -ķeŗu, -ķeŗu
no|lādēt, -u, -ēju
nolaida (lēzens slīpums)
nolaide
nolaidens, *adj.*
nolaidenum|s, -a
nolaidīgs, *adj.*
no|laist, -laižu, -laidu,
 -laizdams, -laists [-as]
nolas|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
no|lauzt, -laužu, -lauzu,
 -lauzdams, -lauzts
no|lēkt, -lecu, -lēcu,
 -lekdams
no|lemt, -lemju, -lēmu
no|lēse (norēķins)
 [no|līdzinājums|
līdzojums], -a
no|līdz|ināt, -inu, -ināju
no|liegt, -liedzu, -liedzu,
 -liegdams, -liegts
no|liegums, -a
no|liek|snis, -šņa („kokus
 audzē no sēklām vai
 noliekšņiem”)
no|liekt, -liecu, -liecu,
 -liekdams, -liekts [-as]
 [zemē]

no|liet, -leju, -lēju
noliet|āt, -āju, -āju,
noliet|ot, -oju, -oju
no|līgt, -līgstu, -līgu,
 -līgdams, -līgts
 [strādnieku]
no|līgum|s, -a
no|likt, -lieku, -liku,
 -likdams, -likts [-as]
nolīkt, -līkstu, -līku,
 -līkdams [pie zemes]
noliktava
nolikum|s, -a
no|līst, -lienu jeb -liedu,
 -līdu, -līzdams [pa
 zemi]
no|līst, -līžu, -līdu,
 -līzdams, -līst [līdumu]
nolob|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
no|locīt, -loku, [mēs
 -lokām], -locīju
no|lūgties, -lūdzos, [viņš
 -lūdzas], -lūgdamies
nolūk|ot, -oju, -oju
nolūk|s, -a
nolutis, *adv.* („nolutušas
 ausis”)
no|lūzt, -lūstu, -lūzu,
 -lūzdams
no|ļukt, -ļukstu, -ļuku,
 -ļukdams
noma (īre)
nomadi (staigāju tautas)
nomadiz|ēt, -ēju, -ēju
nomain|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
nomaiņa
nomait|āt, -āju, -āju
nomaksa
no|mākt, -mācu, -mācu,
 -mākdams, -mākts
nomale („pilsētas
 nomale”)
nomal|is, -ļa
nomalnieks („nomales
 iedzīvotājs”)
nomal|malka
nomal|š, *adj.*

nomal|us, *adv.*
nom|āt, -āju, -āju
no|maukt, -maucu,
 -maucu, -maukdams,
 -maukts
nomeln|ēt, -ēju, -ēju
nomeln|ot, -oju, -oju
nōmenklātūra
nōmens, *val.*
nomērd|ēt, -ēju, -ēju
nomēr|īt, -īju, -īju
nomēr|ēt, -ēju, -ēju
no|mest, -metu, -metu,
 -mezdams, -mests
nometne
nometnieks
nomīd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
nomi|dzis, -dža
nomieg|s, -a
no|miegt, -miedzu,
 -miedzu, -miegdams,
 -miegts
nomier|ināt, -inu, -ināju
nōmināls, *adj., val.*
nōminālvērtība
nōminātīvs
nōmin|ēt, -ēju, -ēju
no|mirt, -mirstu, -miru
no|mīt, -minu, -minu
 [zemi]
nomniek|s, -a
no|mocīt, -moku, [mēs
 -mokām], -mocīju
nomod|s, -a („nomodā
 būt”)
nōna, *mūz.*
nōnakord|s, -a, *mūz.*
no|nākt, -nāku, -nācu,
 -nākdams
nonēs|āt, -āju, -āju
 [drēbes]
no|nest, -nesu, -nesu,
 -nesdams, -nests
noniev|āt, -āju, -āju
nonijs|s, -a, *subst.*
no|nīkt, -nīkstu, -nīku,
 -nīkdams
nonna

nonpareļi, *grāmr.*
nonsens|s, -a
noņēmējs|s, -a
no|ņemt, -ņemu, -ņemu
nopakalīs, **nopakaļus**,
adv.
nopaļas (nopēlums)
nopaļ|āt, -āju, -āju
no|pelnīt, [ar platu e],
 -pelnu, -pelnīju
nopeln|s, -a
no|pelt, -peļu, -pēlu
no|pērt, -peŗu, -pēŗu
nopietnība
nopietns
nopietnum|s, -a
no|pirkt, -pērku, -pirku,
 -pirkdams, -pirkts
no|plakt, -plok, -plaka
no|plēst, -plēsu, -plēsu,
 -plēsdams, -plēsts
noplic|ināt, -inu, -ināju
no|plīst, -plīstu, -plīsu,
 -plīsdams
noplūde; **noplūdam|s**,
 -a
no|plukt, -plūku, -pluku,
 -plukdams
no|plūkt, -plūcu, -plūcu,
 -plūkdams, -plūkts
no|plūst, -plūstu, -plūdu,
 -plūzdams
nopost|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
no|prast, -protu, -pratu,
 -prazdams, -prasts
no|pūst, -pūšu, -pūtu,
 -pūzdams, -pūsts
nopūta
nora
norāde, **norādījums|s**, -a
norād|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
noraid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
norais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
norakst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju

noraksts|s, -a
no|rāt, -rāju, -rāju
no|raust, -raušu, -rausu,
 -rausdams, -rausts
no|raut, -rauju, -rāvu
no|reibt, -reibstu, -reibu,
 -reibdams
 norēķināties, -inos,
 -inājos
no|lidz|ināties, -inos,
 -inājos
norēķin|s, -a, **no|lēse**
no|rībēt, -rīb, -rībēja
norieta, **noriet**ne,
saulespuķe
noriet|ēt, -u, -ēju
noriet|s, -a
no|rimt, -rimstu, -rimu
no|ri|se, *ddzsk. ģen.* -šu
no|risēt, noris, norisēja
no|ritēt, norit, noritēja
norma
normālizācija
normāliz|ēt, -ēju, -ēju
normāls
normaņi
normātīvs
norm|ēt, -ēju, -ēju
no|rūd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
no|rūgt, -rūgstu, -rūgu,
 -rūgdams [alus]
no|rūkt, -rūc, -rūca,
 -rūkdams [pērkonis]
noruna
norun|āt, -āju, -āju
no|rūp|ēties, -ējos, -ējos
norvēģi
nosacījums|s, -a
no|sacīt, -saku, -sacīju
no|salt, -salstu, -salu
nosānis, *adv.*
no|sarg|āt, -u jeb -āju,
 [mēs -ām jeb -ājam],
 -āju
no|sarkt, -sarkstu,
 -sarku, -sarkdams
no|sarmot, -sarmo,
 -sarmoja

no|saukt, -saucu, -saucu,
 -saukdams, -saukts
nosaukums|s, -a
no|se|loties, -ojos, -ojos
no|sēdēt, -sēžu, [viņš
 -sēž], -sēdēju
no|se|lot, -oju, -oju
no|se|gt, -sedzu, -sedzu,
 -segdams, -septs
no|sēsties, -sēžos, [viņš
 -sēžas], -sēdos,
 -sēzdamies
no|sim|te, *ddzsk. ģen.* -šu
 (procents)
no|sirm|ot, -oju, -oju
no|sist, -sītu, -sītu,
 -sīzdams, -sīsts
no|skaisties, -skaišos,
 [viņš -skaišas],
 -skaitos, -skaizdamies
noskaņa
noskaņot
no|skārst, -skāršu,
 -skārtu, -skāzdamis,
 -skārsts
no|skatīt, -u, [mēs -ām],
 -īju
no|skaust, -skaužu,
 -skaudu, -skauzdamis,
 -skausts
no|skriet, -skreju jeb
 -skrienu, -skrēju
no|skumt, -skumstu,
 -skumu
noslāņojums|s, -a
no|slāpt, -slāpstu, -slāpu,
 -slāpdams
no|slaucīt, -slauku, [mēs
 -slaukām], -slaucīju
noslēgs, -a („cauruļu
 noslēgi”, „augļūdens
 pudeļu noslēgi”)
no|slēgties, -slēdzos,
 -slēdzos, -slēgdamies
 |noslēgums|,
no|beigums|s, -a
no|slēpt, -slēpju, -slēpu,
 -slēpdams, -slēpts
noslēpumains, *adj.*

noslēpums|s, -a
nosliece
no|slīgt, -slīgstu, -slīgu,
 -slīgdams
no|slīkt, -slīkstu, -slīku,
 -slīkdams
noslodze (v. Belastung)
no|slodzīt, -slogu, [mēs
 -slogām], -slodzīju
no|smakt, -smoku,
 -smaku, -smakdamis
nosmalst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
 |nosmērēt|, **no|ziest**,
 -ziežu, -ziedu,
 -ziedzams, -ziests
no|snigt, -snieg, -sniga
nosoll|īties, -os, [mēs
 -āmies], -ījos
no|spert, -speŗu, -spēŗu,
 -sperdamis, -sperts
nospiedīgs
nospiedums|s, -a
no|spiest, -spiežu,
 -spiedu, -spiedzams,
 -spiests
no|spraust, -spraužu,
 -spraudu, -sprauzdamis,
 -sprausts
no|spriest, -spriežu,
 -spriedu, -spriedzams,
 -spriests
nost
nostabiliz|ēt, -ēju, -ēju
nostāja
nostāst|s, -a
no|stāties, -stājos,
 -stājos
nostāv|ēt, -u, -ēju
no|stiept, -stieŗu,
 -stieŗu, -stieŗdamis,
 -stieŗts
nostipr|ināt, -inu, -ināju
 [zemes grāmatās]
 (korroborēt)
nostrād|āt, -āju, -āju
no|stumt, -stumju,
 -stūmu
nostū|ris, -ŗa

no|sūbēt, -sūb, -sūbēja
nosuk|āt, -āju, -āju
nosūk|āt, -āju, -āju
nosus|ināt, -inu, -ināju
no|sust, -sūtu, -sutu,
 -suzdams
nosūt|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
no|svērt, -sveru, -svēru
no|sviest, -sviežu,
 -sviedu, -sviezdams,
 -sviests
nosvin|ēt, -u, -ēju
no|svīst, -svīstu, -svīdu,
 -svīzdams
no|šaut, -šauju, -šauju
noš|kaud|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
no|šķelt, -šķeļu, -šķēlu
no|šķiebt, -šķiebjū,
 -šķiebu, -šķiebdams,
 -šķiebt [as]
no|šķiest, -šķiežu,
 -šķiedu, -šķiezdams,
 -šķiests
no|šķindēt, -šķind,
 -šķindēja
no|šķirt, -šķiŗu, -šķīŗu
no|š|lakstēt, -š|lakst,
 -š|lakstēja
no|š|lakstīt, -u, [mēs
 -ām], -īju
no|š|laup, -š|laupju,
 -š|laupu, -š|laupdams,
 -š|laup [dēlim asās
 šķautnes]
no|š|lukt, -š|lūku, -š|luku,
 -š|lukdams
no|š|lūkt, -š|lūcu, -š|lūcu,
 -š|lūkdams
nošuve
nota
notālēm
notāriāls, *adj.*
notāriāt|s, -a
notār|s, -a
notece („traucēt kārtīgu
 ūdens noteci”)
no|tecēt, -teku, -tecēju

noteicējs, -a *siev.* -a
no|teikt, -teicu, -teicu,
 -teikdams, -teikts
noteiktība
noteikum|s, -a
noteka
notēm|ēt, -ēju, -ēju
no|tēst, -tešu, -tēsu,
 -tēsdams, -tēsts
noti|ce, *dzsk. ģen.* -ču
 [piezīme]
notiev|ēt, -ēju, -ēju
no|tikt, -tiek, -tika
notikum|s, -a
no|tīrīt, -u, [mēs
 -ām], -īju
no|tirpt, -tirpstu, -tirpu,
 -tirpdams
no|tīt, -tinu, -tinu
no|traukt, -traucu,
 -traucu, -traukdams
no|triekt, -triecu,
 -triecu, -triekdams,
 -triekts
no|triept, -triepju,
 -triepu, -triepdams,
 -triepts
notrīsas
no|trīsēt, -u, -ēju
notīr|īt, -u, [mēs
 -ām], jeb -īju, -īju
no|trūkt, -trūkstu,
 -trūku
not|s, -s, *dzsk. ģen.*
 nošu
notur|ēt, -u, [viņš
 -tur], -ēju
noturība (stabilitāte)
noturīgs (stabils)
no|tvert, -tveru, -tvēru
nova, *astron.*
novadcaur|ul|e
novad|ēties, -as, -ējās
 [alus]
novadgrāv|is, -ja
novad|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
novadniek|s, -a
novad|s, -a

novāj|ēt, -ēju, -ēju
novakare
no|vākt, -vācu, -vācu,
 -vākdams, -vākts
novald|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
novalka (nomaukusies
 čūskas āda)
novalk|āt, -āju, -āju
no|vārgt, -vārgstu,
 -vārgu, -vārgdams
novārtā [būt, palikt],
adv.
novātor|s, -a,
jauninātājs, -a
novец|ot, -oju, -oju
novele
novēlējum|s, -a
no|vēlēt, [ar platu ē]
 -vēlu, -vēlēju
novēlīgs
novelist|s, -a
novē|ot, -oju, -oju
no|velt, -veļu, -vēlu
novemb|ris, -ŗa
novērojum|s, -a
novēr|ot, -oju, -oju
novērsīgs
no|vērst, -vēŗu, -vēŗu,
 -vēŗsdams, -vēŗsts [-as]
no|vest, -vedu, -vedu,
 -vezdams, -vests
novi|ce, *dzsk. ģen.* -ču
noviciāt|s, -a
novic|s, -a
novid|us, -us
novietne
novietojum|s, -a
noviet|ot, -oju, -oju
no|vilkt, -velku, -vilku,
 -vilkdams, -vilkts
novilkum|s, -a
novirze
novirzien|s, -a
novirz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
no|vīst, -vīst, -vīta,
 -vīzdams
no|vīt, -viju, -viju

novitā|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu, **jaunum|s**, -a
novokaīn|s, -a *med.*
novus|s, -a *sport.*
no|zagt, -zogu, -zagu,
 -zagdams, -zagts
noza|lot, -o, -oja
nozā|lot, -o, -oja
nozare
no|zibēt, -zib, -zibēja
no|ziedēt, -zied, -ziedēja
noziedzīgs
noziedzniek|s, -a
no|ziegties, -ziedzos,
 [viņš -ziedzas],
 -ziedzos, -ziegdamies
noziegum|s, -a
no|ziest, -ziežu, -ziedu,
 -ziedzams, -ziests
 (notriekt)
nozīme
nozīm|ēt, -ēju, -ēju
nozīmīgs
no|zust, -zūdu, -zudu,
 -zuzdams
nozveja
no|zvērēt, [ar platu ē]
 -zvēru, -zvērēju
nozvēr|ināt, -īnu, -ināju
nozvilu
nozvilus
nožēlas
nožēl|ot, -oju, -oju
no|žūt, -žūstu, -žuvu
nubieši (tauta)
nūdeles, laksīni
nudien!
nūdism|s, -a
nūdist|s, -a
nūja
nūj|ot (sportā), -oju, -oju
nuka („maizes nuka”)
nukleārs, kodola
nule, nūle, *adv.* (nupat)
nulle
nullifikācija
nullpunkt|s, -a
numerācija
nūminōzs

numizmatika
numizmat|s, -a, *subst.*
numur|ēt, -ēju, -ēju
num|m]urs (saīš. nr. un
 №)
nuncij|s, -a
nupat (nule, nūle)
nūtācija

N

ņaudas
ņaud|ēt, -u, -ēju
ņaudien|s, -a
ņaudu|lis, -a
ņēmien|s, -a, **jēmien|s**,
 -a („vienā ņēmienā”)
ņemt, ņemu, ņēmu, **jemt**
 [-as]
ņerkst|ēt, -u, -ēju
ņiebur|s, -a
ņiprs
ņirbēt, ņirb, ņirbēja
ņirboņa
ņirdzīgs, *adj.*
ņirga[s]
ņirg|āties, -ājos, -ājos
ņirgt, ņirdzu, ņirdzu,
 ņirgdams
ņudzek|lis, -ļa
ņudzēt, ņudz, ņudzēja
ņudzona
 |ņuka|, **nuka**
ņur|cīt, -ku, [mēs -ām],
 -cīju
ņurd|ēt, -u, -ēju
ņurdīgs
ņurdoņa
ņurdu|lis, -ļa

O

oa|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
obdukcija
obelisks
objektīvitate
objektīv|s, -a, *subst.* un

adj.
objekt|s, -a
oblāta
obligācija
obligāt|orisk|s
oboja
obscēns
observātorija
observātors
obstrukcija
ōda
odekolons
ode|re, *ddzsk. ģen.* -ru,
 pagrēbe
odontoloģija
od|s, -a
odze
odziniek|s, -a
ofensīva
ofensīvs, *adj.*
ofer|te, *ddzsk. ģen.* -šu
oficiāls
oficiant|s, -a
 oficie|ris, -ra, **virsniek|s**,
 -a
oficiōz|s, -a
ofort|s, -a
ofset|s, -a, *poligr.*
oftalmologs
oftalmoloģija
oga
ogāj|s, -a
ogle
oglekl|is, -ļa
ogļains
ogļde|dzis, -dža
ogļhidrāt|s, -a
ogļra|cis, -ča
ogļraktuve
ogļskābe
ogļūdenraži
ogot, -oju, -oju
ogotāj|s, *siev.* -a
ogulāj|s, -a
 |oikonomija|, **ekonomija**
oikūmenisks
oinometr|s, -a
okcidentāls, *adj.*
okcident|s, -a

ōkeanisks
ōkeanografija
ōkeanograf|s, -a
ōkeanoloģija
ōkean|s, -a
oker|s, -a
oksidācija
oksid|ēt, -ēju, -ēju
oksid|s, -a, skāb|lis, -ļa
oksigen|s, -a
oksitonēt, oksitonē,
 oksitonēja
oksiton|s, -a, val.
okšker|ēt, -ēju, -ēju
okškerīgs
okšķe|ris, -ŗa
oktaedr|s, -a,
 astonplak|nis, -ņa
oktāva, mūz.
oktāv|s, -a (loksnes
 astotdaļa)
oktōb|ris, -ŗa
okulār|s, -a, subst. un
 adj.
okul|ēt, -ēju, -ēju, ac|ot,
 -oju, -oju [kokus]
okultism|s, -a
okults, adj.
okupācija
okupant|s, -a
okup|ēt, -ēju, -ēju
ola
olak|nis, -ņa (v. Rührei)
olbaltum|s, -a
olbaltumviela,
 albumīn|s, -a
oleandr|s, -a
oleīn|s, -a
oleīnskābe, taukskābe
olekt|s, -s, dzzsk. ģen.
 olekšu
oleometr|s, -a
oligarchija
oligarchisks
oligarch|s, -a
olimpiada
olimpisks, adj.
o|lis, -ļa, par. dzzsk. o|ļi
 [upē]

olīva (koks; auglis)
olīvellā
olīvīn|s, -a
olīvkok|s, -a
olnīca
olu kausin|š, -a
olvad|s, -a
oļains [upes dibens]
oļgrau|zis, -ža (zivs)
oma („labā omā”)
omār|s, -a
ōmega (burts ω)
omle|te, dzzsk. ģen. -šu
omnibus|s, -a
ōm|s, -a
omulība [ar divskani o!]
omulīgs [ar divskani o!]
ondulācija
ondul|ēt, -ēju, -ēju
oneiromantija
oneiromant|s, -a
onik|s, -a
onkoloģisks, med.
 |onkulis|, tēvo|cis, -ča
onomastika
onomatopoiētika
onomatopoiētisks
onomatopoiēze
onomazioloģija
ontogēneze
ontoloģija
ōogamija
ōogēneze
ōolit|s, -a
ōoloģija
opal|s, -a
opera
operācija
operātīvitāte
operātīvs, adj.
operātīvum|s, -a
operātor|s, -a
operdziedo|nis, siev. -ne
oper|ēt, -ēju, -ēju
opere|te, dzzsk.
 ģen. -šu
operteāt|ris, -ŗa

opij|s, -a

oponent|s, siev. -e
opon|ēt, -ēju, -ēju
oportūnism|s, -a
oportūnistisks
oportūnist|s, -a
oposum|s, -a
opozicija
opozicionār|s, -a
optācija
optant|s, -a
optātīv|s, -a, vēlējuma
 izteiksme, val.
opt|ēt, -ēju, -ēju
optika
optiķ|is, -a
optimāls, adj.
optimisks, optimistisks
optimism|s, -a
optimist|s, -a
optisks
opus|s, -a, mūz.
orākul|s, -a
orangutan|s, -a
oranža (auglis)
oranžerija
oranžs, adj.
orātorija
orātor|s, -a
orbita, astron.
orbitāls
orbit|ēt, -ēju, -ēju
orchideja
orda
orde|nis, -ņa
orderček|s, -a
orde|ris, -ŗa (maksājuma
 zīme)
ordinācija
ordinārij|s, -a
ordinārs, adj.
ordināte, mat.
ordinātor|s, -a
ordinātūra
ordin|ēt, -ēju, -ēju
ordonance
ordr|s, -a (pavēle)
ore
organisks
organism|s, -a

organizācija
organizatorisks
organizātor|s, -a
organiz|ēt, -ēju, -ēju
organ|s, -a
orģijas
orientācija
orientālist|s, -a
orientālist|s, -a
orientāls, adj.
orient|ēt, -ēju, -ēju
orientie|ris, -ra
orient|s, -a, austrumi
oriģinālitate
oriģināl|s, -a, subst. un
adj.
orkān|s, -a
orķestr|ēt, -ēju, -ēju
orķest|ris, -ra
orma|nis, -ņa, važo|nis,
-ņa
ornamentāls, adj.
ornamentika
ornament|s, -a
ornāta
ornitolo|gs, -a siev. -ģe
ornitoloģija
orografija
ortobiotika
ortodoksija
ortodokss, adj.
ortofonija
ortofonisks
ortografija
ortografisks
ortopēdija
ortopēdisks
ortopēd|s, -a
osa, dem. osiņa
 [traukam]
ose, sievas māte
oseti (tauta)
osis, oša (koks)
osma („redze, dzirde un
 osma”), **oža**
os|s, -a par. ddzsk. osi,
geol.
ost, ožu, odu, ozdams,
 osts

osta
ost|i|nieks, -nieka siev.
-niece
ost|īt, -u, [mēs -ām], -īju
ostjaki (tauta)
ostmala
os|vis, -vja, sievas tēvs
ošlapīni (kartupeļi)
ošņa (ošņātājs)
ošņ|āt, -āju, -āju
ota (gleznotājam)
ot|ēt, -ēju, -ēju (krāsot)
otomāne (turku dīvāns)
otoman|s, -a (audums)
otomāni (tauta)
otrādi, adv.
otrāds, adj.
otrdiena
otrējādi
otrējs (sekundārs)
otrgadniek|s, -a
otriniek|s, -a
otrkārt
otrklasniek|s, -a
otrupus, prep.
otrreiz
otrzeizējs, adj.
otrs, siev. otra, otrais,
siev. otrā („Kārlis
Otrais”)
otrtik
ovācijas
ovāls (ieapaļš)
ozolāj|s, -a, ozolien|s, -a,
ozolaine
ozolkok|s, -a
ozollapa
ozolmiza
ozol|s, -a
ozonācija
ozonātor|s, -a
ozon|ēt, -ēju, -ēju
ozonometr|s, -a
ozon|s, -a
oža, osma
ožamais spirt|s, -a

P

paad|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
paagrs, adj.
paapaļš, adj.
paass, adj.
paātrinātāj|s, -a, techn.
paātrs, adj.
paaudze
paaugstinājum|s, -a
paaugstināmā zīme
 (diēzs), *mūz.*
paaugst|ināt, -inu, -ināju
pa|augt, -augu, -augu,
-augdams
pabaid|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
pabailīgs, adj.
pabalst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
pabalst|s, -a
pabārde
pabar|ot, -oju, -oju
pabar|ot, -oju, -oju
pa|bāzt, -bāžu, -bāžu,
-bāzdams, -bāzts
pa|beigt, -beidzu,
-beidzu, -beigdams,
-beigts
pabērn|s, -a
pa|bērt, -beŗu, -bēŗu,
-bēŗdams
pabēr|zis, -ža (koks)
pabīd|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
pabiezis, adj.
pabiras
pa|birt, -birst, -bira
pa|braukt, -braucu,
-braucu, -braukdams
pabrīn|īties, -os, [mēs
-āmies], -ījos
pabroka|stis, -šķu jeb
-stu
pabrokast|ot, -oju, -oju
pacele
pacēlības
pacelms (potcelms)

pa|cēlt, -ceļu, -cēlu
pacēlum|s, -a
paceple (vieta zem
 cepļa)
paceplī|tis, -ša (putns)
pace|res, -ŗu (vēžu alas
 krastā)
paciem|oties, -ojos, -ojos
pacienājum|s, -a
pacien|āt, -āju, -āju
pacient|s, *siev.* -e
pa|ciest, -ciešu, -cietu,
 -ciezdams, -ciests
pacietība
pacietīgs, *adj.*
pacietīgum|s, -a
paciets, *adj.*
pacifism|s, -a
pacifist|s, -a
pacil|āt, -āju, -āju
pacils, *adj.*
pacilu|s, *adv.* („vāks
 bija pacilu”)
pacīņa
pačukst|ēt, -u, -ēju
padārgs, *adj.*
padar|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
padebe|sis, -ša
 (mākonis)
padega
padegune
padej|ot, -oju, -oju
padēk|lis, -ļa [vistai]
padēl|s, -a
padevīgs, *adj.*
padibenes
padilis
pa|dilt, -dilst, -dila
padomdevēj|s, -a *siev.* -a
pado|me, *dzzsk. ģen.*
 -mju
padomjlaik|s, -a
padomniek|s, -a
padom|s, -a
pa|dot, -dodu, -devu
padotība
padrēbe (odere)
padrukns, *adj.*

padrūms, *adj.*
padu|re, *dzzsk.*
ģen. -ŗu
padu|se, *dzzsk.*
ģen. -šu
pa|dzerties, -dzeŗos,
 -dzēros
padzied|āt, -u, -āju
padziļinājum|s, -a
padziļš, *adj.*
padzimte (pasuga)
padzird|ēt, -u, -ēju
pa|dzirst, -dzirstu,
 -dzirdu, -dzirzdams
pa|dzist, -dziest, -dzisa,
 -dzisdams
pa|dzīt, -dzenu, -dzinu
paeg|lis, -ļa
paēna
paēnains
pa|ēst, -ēdu, -ēdu,
 -ēzdams
pagaidām
pagaidas (procenti)
pagaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
pagaidu [lēmums]
pa|gaist, -gaistu, -gaisu,
 -gaisdams
pagājušogad
pagājušo gadu
pagājušgad
pagājušo mēnesi
pagalam
pagalde
pagale
pagalm|s, -a
pagal|vis, -vja
pagānisks, *adj.*
pagānism|s, -a
pagān|s, -a
pagarinājum|s, -a
pagarināt
pagarš
pagast|s, -a
pagatav|ot, -oju, -oju
pagātne
pagauss, *adj.*
pagāze

pagāzens, *adj.*
pāgin|ēt, -ēju, -ēju
paglab|āt, -āju, -āju
paglābt, -glābju, -glābu,
 -glābdams, -glābts
paglāst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
paglaust, -glaužu,
 -glaudu, -glauzdams,
 -glausts
pagoda
pagodinājum|s, -a
pagod|ināt, -inu, -ināju
pagrab|s, -a
pa|grābt, -grābju,
 -grābu, -grābdams
pagrābtelpa
pagrīde
pagrīd|nieks, -nieka
siev. -niece
pagriezien|s, -a
pa|griezt, -griežu,
 -griežu, -griezdams,
 -griezts
pa|grimt, -grimstu,
 -grimu
pagrimum|s, -a
pagulte
pa|gurt, -gurstu, -guru
pagurum|s, -a
pa|gūt, -gūstu, -guvu
pa|ģībt, -ģībstu, -ģībū,
 -ģībdams
paģiras
paidagog|s, -a
paidagoģija
paidagoģisks
paiderast|s, -a
paidiatrija
paidiatr|s, -a
paidofil|s, -a
paidoģeneze
paidoloģija
paidoloģisks
pa|iet, -iet, -gāja
paija (rotāļlieta)
paijas (glāsti)
paij|āt, -āju, -āju
painteres|ēties, -ējos,

-ējos
paion|s, -a
paipala
paisek|lis, -ļa [linu
 paisīšanai]
paisklas
paist|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [linus]
paism|s, -a
paja („paju sabiedrība”)
pajauns, *adj.*
pajaut|āt, -āju, -āju
pajūg|s, -a
paljukt, -jūk, -juka,
 -jukdams
pajumte
paju sabiedrība
paka, *dem.* paciņa
pakais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
pakaiši
pakāje
pakakle
pakalne (nogāze)
pakalns (v. Hügel)
pakalpīgs, *adj.*
pakalpiņš, -a
pakalpojums|s, -a
pakalpot, -oju, -oju
pakal
pakaldurvis, -ju
pakalējs
pakalgalis, -a
pakalkāja
palkampt, -kampju,
 -kampu
pakāpe
pakāpenība
pakāpenisks
pakāpiens|s, -a
palkāpties, -kāpjos,
 -kāpos
pakare [dzejā]
pakars, *par. dzsk.*
pakari (rotājums)
palkārt, -kaŗu, -kāru
 [-as]
pakārtot
pakarāms|ais, -ā, *subst.*

pakas|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
pakaušis, -ša
pakavs|s, -a
pakavveidīgs
pakete
pakistānie|tis, -ša
paklājis, -a
paklājš
palklāt, -klāju, -klāju
paklausība
paklausīgs, *adj.*
paklausīt|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
paklēte
paklīde|nis, -ņa
palklīst, -klīstu,
 -klīdu, -klīzdams
palklupt, -klūpu, -klupu,
 -klupdams
paklusām
pakluss, *adj.*
palklaut, -klāju, -klāju
paklāvīgs, *adj.*
palklūt, -klūstu, -klūvu
palot, -oju, oju
pakrāsne
pakraste
pakrejas
pakrēsla (vāja krēsla)
pakrēslis, -šļa („koka
 pakrēslis”)
palkrist, -krītu, -kritu,
 -krizdams
pakrūte
pakšis, -ša
pākst|s, -s, *dzsk. ģen.*
 pākš[ķ]u
pākš[ķ]augi
pakšķēt, pakšķ, pakšķēja
pakt|s, -a
pakulains, *adj.*
pakulas
pakurls
pakurlums|s, -a
pakurs|s, -a (iekurs)
palkurt, -kuŗu, -kūru,
 [-as]
pakustjēt, -u, -ēju

pakustināt
pakūtrs
palķert, -ķerū, -ķērū
palabs, *adj.*
palags|s, -a
palaidējs, -a
palaidens [laiks, kalns],
adj.
palaidnība
palaidnīgs
palaidnis, -ņa
palaidņoties, -ojos,
 -ojos
palaiķam
palaimēties
palaioantrpolog|s, -a
palaioāziāti
palaiobiolog|s, -a
palaiografija
palaiogeografija
palaiolītisks
palaiolīts, -a
palaiontoloģija
palleist, -laizu, -laidu,
 -laizdams, -laists
palleisties, -laižos, [viņš
 -laižas], -laidos,
 -laizdamies
palleistuv|is, -ja
palama
palāses („palāses tek no
 jumta”)
palāta
palātālizācija
palātālizēt, -ēju, -ēju,
val.
palātāls, *adj., val.*
palaina|dzis, -dža
palāve (vieta zem lāvas)
paldens, *adj.*
paldies!
palds, *adj.*
paleja
palēnām
palēninājums|s, -a
palēnināt, -inu, -ināju
palēns, *adj.*
pale|te, *dzsk. ģen.* -šu
palēts, *adj.*

pali (plūdi)
palīdz|ēt, -u, -ēju
palīdzīgs, *adj.*
palieka, *par. dzsk.*
paliekas
paliekams („paliekama vērtība”)
pal|iekt, -liecu, -liecu, -liekdams, -liekts
paliekas (atliekas)
palielinājums, -a
palielīgs [cilvēks], *adj.*
palielināmais stikls, -a
paliel|ināt, -inu, -ināju
paliels, *adj.*
paliess, *adj.*
palieve|nis, -ņa
palīglīdzeklis, -ļa
palīglīnija, *mat.*
palīgpolīcija
palīgpolīcists, -a
palī|gs, *siev. -dze*
palīgskolotājs, -a *siev. -a*
palīgspēks, -a
palīgstrād|nieks, -nieka *siev. -niece*
palīgteikums, -a
pal|likt, -lieku, -liku, -likdams
palikte|nis, -ņa
palindroms, -a
pā|lis, -ļa
palisā|de, *dzsk. ģen. -žu*
palisandr, -a
pa|list, -lienu jeb -liedu, -līdu, -līzdams, -līsts [pa zemi]
palladijs, -a
palliātīvs
palma
paloda (duru vai logu augšējais pārseguma koks)
palodze (v. Fensterbrett)
palot, paloju, paloju
palsens
palss, *adj.*
palt, -s, *dzsk. ģen.*

palšu
pa|lūgt, -lūdzu, -lūdzu, -lūgdams, -lūgts
pa|las
pa|lāt, -āju, -āju
pa|laut, -ļauju, -ļāvu
pa|ļāvīgs, *adj.*
pā|ldzinis, -ņa (ierīce pāļu dzīšanai)
pamācība
pamācīgs [stāsts]
pamāc|īt, -u, [mēs -ām], -īju
pamais|īt, -u, [mēs -ām], -īju
pamale
pamanīt
pa|māt, -māju, -māju
pamatakme|nis, -ņa
pamatdoma
pamāte
pamatforma
pamatideja,
pamatdoma
pamatiedzīvotāji
pamatie|zis, -ža
pamatīgs, *adj.*
pamatjautājums, -a
pamatjēdzien, -a
pamatkrāsa
pamatlicējs, *siev. -a*
pamatlikums, -a
pamatne
pamatnodarbošanās
pamatnozīme
pamatojums, -a
pamat|ot, -oju, -oju
pamat|s, -a
pamatskaitlis, -ļa
pamatskola
pamatskol|nieks, -nieka *siev. -niece*
pamatstāja, *mil.*
pamattauta
pamattiesības
pamatto|nis, -ņa, *mūz.*
pamatvilcien, -a
pamaz
pamazām,

pamazītiņām
pamazs
pameita
pamekl|ēt, -ēju, -ēju
pameln|ēt, -ēju, -ēju
pamelns, *adj.*
pamesl|s, -a (kāju pamesls”)
pa|mest, -metu, -metu, -mezdams, -mests
pametums, -a
pamež|s, -a
pamfletists
pamflets
pamiel|ot, -oju, -oju
pamier|s, -a
pamīksts, *adj.*
pamina [ratiņam]
pa|mirt, -mirstu, -miru
pamirums, -a
pamišus, **pamišām**
pa|mīt, -miju, -miju [pamainīt]
pamitrs, *adj.*
pamod|ināt, -inu, -ināju
pa|mosties, -mostos, [viņš -mostas], -modos, -mozdames
pampas, *ģeogr.* [pampelmūzis], **sulenī**
pampt, pampstu, pampu, pampdams
pampums, -a
pa|mukt, -mūku, -muku, -mukdams
pamuļķīgs, *adj.*
pamū|re, *dzsk. ģen. -ŗu*
panabe
panāksnieks, -a
pa|nākt, -nāku, -nācu, -nākdams, -nākts [-as]
panākums, -a
panama
pana|zlis, -žļa [nažu uzlikšanai]
pane, **sutra**, **virca**
panēgīriks
panel|ēt, -ēju, -ēju
panelis, -ļa

panesīgs, *adj.*
pa|nest, -nesu, -nesu,
 -nesdams
pangas
panijas, paniņas
pānika
pa|nīkt, -nīkstu, -nīku,
 -nīkdams
pānisks
pankūka
panna
pannò
pānoptik|s, -a
panorāma
Pāns
pan|s, -a (poļu kungs)
pansija
pansionār|s, -a
pansionāt|s, -a
panslavism|s, -a
panteism|s, -a
panteist|s, -a
panteistisks
panteon|s, -a
pante|ris, -ŗa
pantmēr|s, -a
pantograf|s, -a
pantometr|s, -a
pantomīma
pantomīmist|s, -a
pant|s, -a
paņēmien|s, -a
pa|ņemt, -ņemu, -ņēmu
pa|ost, -ožu, -odu,
 -ozdams, -osts
paost|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
pagagai|lis, -ļa
paparde
pape
papē|dis, -ža
pape|le, -ļu
papilddarb|s, -a
papildeva
papildinājum|s, -a
papildleņķ|is, -a, *mat.*
papildpunkt|s, -a
papildspēk|s, -a
papildspēle

papildu, *adv.*
papildus, *adv.*
papilnam
papīra dvie|lis, -ļa
papīrfabrika
papīrgroz|s, -a
papīrmalka
papīrnauda
papīrna|zis, -ža
papīros|s, -a
papīrrūpniecība
papīr|s, -a, *dem.*
 papīriņ|š, -a
papīrus|s, -a
paplāksne
paplāns, *adj.*
paplašinājum|s, -a
paplaš|ināt, -inu, -ināju
paplā|te, *dzsk. ģen.* -šu
paplats, *adj.*
pa|plēst, -plešu, -plētu,
 -plēzdams, -plēsts [muti
 vaļā]
pa|plēst, -plēšu, -plēsu,
 -plēsdams, -plēsts [kādu
 aiz matiem]
papras|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
paprāvs, *adj.*
papriekš|u (vispirms)
pa priekšu („viņš gāja
 tiem pa priekšu”)
paprika
papusi
papuve
pāra, pāris, *nelok.* („pēc
 pāra, pāris gadiem”)
parabellum|s, -a
parabola
parabolisks, *adj.*
pāradām [adīt]
parā|de, *dzsk. ģen.* -žu
paradeigma, *val.*
paradi (attāli radi)
parād|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
paradīze
paradīzisks, *adj.*
parādniek|s, -a

paradoksāls, *adj.*
paradoks|s, -a
parād|s, -a
parādsaistības
paradum|s, -a
parādzīme
parafin|ēt, -ēju, -ēju
parafin|s, -a
parafraze
parafraz|ēt, -ēju, -ēju
paragraf|s, -a
pāragrs
pārāk
pārakmeņojum|s, -a
parakste|nis, -ņa
 (musturs, paraugs)
parakst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
parakstītāj|s, -a *siev.* -a
parakst|s, -a
paralitisks
paralize
paraliz|ēt, -ēju, -ēju
parallakse, *astr.*
parallēle
parallēlism|s, -a
parallēlogram|s, -a
parallēls, *adj.*
paramagnētism|s, -a,
fiz.
parametr|s, -a *mat.*
paranoiķ|is, -a
paranoja
pārapdroš|ināt, -inu,
 -ināju
 |pārapdzīvojums|,
pārmērapdzīvojum|s,
 -a
parapet|s, -a
pārasme|nis, -ņa
parasts, *adj.*
 parašutist|s, -a, **izplētņa**
lēcējs, -a
 parašut|s, -a, **izplēt|nis**,
 -ņa
pa|raudzīt, -raugu,
 [mēs -raugām],
 -raudzīju
paraugdarb|s, -a

paraugseksemplār|s, -a
paraug|s, -a
paraugstunda
pa|raut, -rauju, -rāvu
pār|aut, -aunu, -āvu
parazītārs
parazīt|ēt, -ēju, -ēju
parazītisks, *adj.*
parazītism|s, -a
parazītolog|s, -a
parazītōze
parazīt|s, -a
paraža
pārbagāts, *adj.*
pārbaid|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pārbar|ot, -oju, -oju
pārbaude
pārbaudījums|s, -a
pārbaud|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pārbaudītāj|s, *siev.* -a
pārbēdzējs|s, -a
pār|bēgt, -bēgu, -bēgu,
-bēgdams
pār|bērt, -beŗu, -bēru
pārbīde
pārbīdījums|s, -a
pārbīd|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pārbīlis, -ļa
pār|bīties, -bīstos, [viņš
-bīstas], -bijos
pārbraucien|s, -a
pār|braukt, -braucu,
-braucu, -braukdams
pārbrauktuve
pār|brist, -brienu jeb
-briedu, -bridu,
-brizdams, -brists
pārbūve
pārbūv|ēt, -ēju, -ēju
pārcēlāj|s, -a, **pārcēlēj|s**,
-a
parcele
parcel|ēt, -ēju, -ēju
pār|celt, -ceļu, -cēlu
pārceltu
pār|censties, -cenšos,

[viņš -cenšas], -centos,
 -cenzdamies
pār|ciest, -ciešu, -cietu,
-ciezdams, -ciests
pārcilvēcisks, *adj.*
pārcilvēks|s, -a
pār|cirst, -cērtu, -cirtu,
-cirzdams, -cirsts
pārdabisks
pārdal|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
par daudz
pārdebešiem [līt]
pārdesmit („pārdesmit
minūtes”)
pār|dēstīt, [ar platu ē],
-dēstu, -dēstīju
pārdevējs|s, *siev.* -a
pārdēv|ēt, -ēju, -ēju
pārdienām
pārdieošana, **apoteoze**
pārdomas
pārdom|āt, -āju, -āju
pār|dot, -dodu, -dodu
pārdotava
pārdrošība
pārdroš|ināt, -inu, -ināju
pārdrošnieks|s, -a
pārdrošs
pārdruk|āt, -āju, -āju
pār|durt, -duŗu, -dūru
pārdzīvojums|s, -a
pārdzīv|ot, -oju, -oju
paredzējums|s, -a
paredz|ēt, -u, -ēju
pareģis, -ģa
pareģojums|s, -a
pareģlot, -oju, -oju
pareiz|ināt, -inu, -ināju
pareizrakstība
pareizs
pareizticība
pareizticīgs, *adj.*
pareizums|s, -a
pāreja
pārējais
pārejošs
parenchima
parente|ze, *dzsk. ģen.*

-žu
parešns, *adj.*
pārestība
pār|ēsties, -ēdos, -ēdos,
-ēzdamies
paretam, *adv.*
parets, *adj.*
parfimerija
parfim|ēt, -ēju, -ēju
parfim|s, -a
pārgadiem
pārgaismojums|s, -a,
techn.
pārgaism|ot, -oju, -oju
pārgājējs|s, -a
pārgājien|s, -a
pārgalvīgs
pārgal|vis, -vja
pārgatav|oties, -ojas,
-ojās
pār|grauzt, -graužu,
-grauzu, -grauzdams,
-grauzts
pār|griezt, -griežu,
-griezu, -griezdams,
-griezts
pārgrozība
pārgroz|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pārgrupējums|s, -a
pārgrup|ēt, -ēju, -ēju
pārgudrība
pārgudrinieks|s, -a
pārgudrs
pār|gulēt, -guļu, -gulēju
pār|gurt, -gurstu, -guru
pār|ģērbt, -ģērbju,
-ģērbu, -ģērbdams,
-ģērbts
pāri, *adv.*
pāridarījums|s, -a
pāri darīt, daru pāri,
darīju pāri, pāri
darīdams
pāridarītāj|s, -a *siev.* -a
pārigaun|ot, -oju, -oju
pārij|s, -a
parinde
parinde|nis, -ņa

pārinieks
pār|ris, -ŗa
pāris, **pāra**, *nelok.* („pēc pāris, pāra gadiem”)
parīt, *adv.*
paritāte
pārjaun|ot, -oju, -oju
pārjaut|āt, -āju, -āju
pārjūgs, -a
pār|jūgt, -jūdzu, -jūdzu, -jūgdams
pārjūras zemes,
pārjūras zemes
pārjūre
pārjūtelīgs, *adj.*
pārkais|īt, -u, [mēs -ām], -īju
pār|kalst, -kalst, -kalta, -kalzdams
pārkaļķ|ot, -oju, -oju
pārkapējs, -a *siev.* -a
pār|kāpt, -kāpju, -kāpu, -kāpdams, -kāpts
pārkapums, -a
pārkaras
pārkarē
pārkar|s, -a („klints pārkarš”)
pārkarš|ēt, -ēju, -ēju
pārkaršētājs, -a
pār|karst, -karstu, -karsu, -karsdams
pār|kārst, -kārsu, -karsdams [vilnu]
pār|kārt, -kaŗu, -kāru
pārkartojums, -a
pārkart|ot, -oju, -oju
pār|kāst, -kāŗu, -kāsu, -kāsdams, -kāsts [pienu]
pārkaus|ēt, -ēju, -ēju
parket|s, -a
pārklāj|s, -a
pār|klāt, -klāju, -klāju
pārklus|īties, -ījos, [mēs -āmies], -īju
pārklauš|ināt, -inu, -ināju
pār|kliegt, -k dziedu,

-k dziedams,
 -k kliegt
pār|kļūt, -kļūstu, -kļuvu
pār|kost, -koŗu, -kodu, -kozdamš, -kots
 parkot, **noviet|ot**, -oju, -oju
pār|kraut, -krauju, -krāvu
pārkrīvē|ināt, -inu, -ināju
pārkrīvē|ot, -oju, -oju
pār|krist, -krītu, -krītu, -krīzdams
pārkrustis, *adv.*
pārkrust|īt, -u, [mēs -ām], -īju
pārkrust|ot, -oju, -oju
park|s, -a
parkšķēt, parkšķ, parkšķēja
parkšķis, -a
pārkuŗ|oties, -oŗas, -oŗās
pārkuŗ|ināt, -inu, -ināju
park|is, -a (drāna)
pārlab|ot, -oju, -oju
pār|laicība
pār|laicīgs, *adj.*
pār|laidums, -a
pār|laist, -laiŗu, -laidu, -laidzams, -laists [-as]
parlamentārie|tis, -ŗa
parlamentārisks
parlamentārisms, -a
parlament|s, -a
pār|las|īt, -u, [mēs -ām], -īju
pār|latv|ināt, -inu, -ināju, [lībieŗus]
pār|lauzt, -lauŗu, -lauzu, -lauzdams, -lauzts
pār|lēkt, -lecu, -lēcu, -lēkdams, -lēkts
pārlidojums, -a
pārlid|ot, -oju, -oju
pār|licība
pār|licīgs, *adj.*
pār|licināŗana

pār|licināt, -inu, -ināju
pār|lieku, *adv.*
pār|liet, -leju, -lēju
pār|likt, -lieku, -liku, -likdams
pār|līst, -lienu jeb -liedu, -līdu, -līzdams, -līsts
pār|līt, -līst, -līja
pār|locīt, -loku, [mēs -ām], -locīju
pār|lūk|ot, -oju, -oju
pār|lūk|s, -a
pār|lūzt, -lūstu, -lūzu, -lūzdams, *vēl. izt.* -lūztu
pār|macība
pār|mac|īt, -u, [mēs -ām], -īju
pār|main|īt, -u, [mēs -ām], -īju
pār|maiņa
pār|maiņus, *adv.*
pār|maksa
pār|maks|āt, -āju, -āju
pār|mākt, -mācu, -mācu, -mākdams, -mākts
pār|mekl|ēt, -ēju, -ēju
pār|mēneŗus, *adv.*
pār|mērība
pār|mērīgs
pār|mēr|īt, -īju, -īju
pār|mēr|s, -a
pār|mest, -metu, -metu, -mezdams, -mests
pār|metums, -a
parmezān|s, -a
pār|mija („dzelzceŗa pār|mija”)
pār|mijniek|s, -a
pār|mijus, *adv.*
pār|mīt, -miju, -miju (pār|mainīt)
pār|mitrs, *adj.*
pār|mocīt, -moku, [mēs -mokām], -mocīju
pār|mūr|ēt, -ēju, -ēju
pār|nakšņ|ot, -oju, -oju
pār|nākt, -nāku, -nācu, -nākdams
pār|naktīm

pārnedēlām
pārnēs|āt, -āju, -āju
pār|nest, -nesu, -nesu,
 -nesdams, -nests
pārnesum|s, -a
pārno|dot, -dodu, -devu
 (cedēt), *tiesl.*
pārnovad|nieks, -nieka
siev. -niece
pārnovad|s, -a
parocīgs, *adj.*
parocis, -ča
parōd|ēt, -ēju, -ēju
parōdija
parōdisks, *adj.*
parōdist|s, -a
pārrog|ot, -oju, -oju
paroksiton|s, -a, *val.*
parole
pār|oties, -ojas, -ojās
pārpalikum|s, -a
pārpārēm
pār|peldēt, [ar platu e]
 -peldu, -peldēju
pārpelnošana,
kremācija
pārpeln|ot, -oju, -oju
 (kremēt)
pārpilnām
pārpilnība
pārpilns, *adj.*
pār|pirkt, -pērku, -pirku
pār|plēst, -plēšu, -plēsu,
 -plēsdams, -plēsts
pār|plīst, -plīstu, -plīsu,
 -plīsdams
pārplūd|ināt, -inu,
 -ināju [laukus ar
 ūdeni]
pārplūdum|s, -a
pār|plūst, -plūst,
 -plūda, -plūzdams
pārpras|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pār|prast, -protu, -pratu,
 -prazdams, -prasts
pārpratum|s, -a
pārprodukcija
pārpūle

pārpūl|ēt, -ēju, -ēju
pārpurv|oties, -ojas,
 -ojās
pārraidījums, -a
pārraid|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pārrakst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pārrakst|s, -a
pār|rakt, -roku, -raku,
 -rakdams
pār|rāpties, -rāpjos [viņš
 -rāpjas], -rāpos,
 -rāpdamies
pār|rasties, -rodos,
 -rados, -razdamies
pārraudzība
pār|raudzīt, -raugu,
 [mēs -raugām],
 -raudzīju
pārraulgs, *siev.* -dze
pār|raut, -rauju, -rāvu
pārrāvums, -a
pār|redzēt, -redzu,
 -redzēju
pārrēgulēšana
pārreģistrācija
pārrēķināt, -inu,
 -ināju, **pār|lēst**, -lešu,
 -lēsu, -lēsdams, -lēsts
pārrītiem
pārrobeža
pārrobež|nieks, -nieka
siev. -niece
pārrunas
pārrun|āt, -āju, -āju
pārsald|ēt, -ēju, -ēju
pārsāl|īt, -īju jeb -u, -īju
pār|salt, -salst, -sala
pārsātināt
pārsēdu, pārsēžamā
bīlete
pārseg|s, -a
pār|segt, -sedzu, -sedzu,
 -segdams, -segts
pārsegums, -a
pārsējs, -a
pārsējums, -a
pārsestdienām, *adv.*

pār|sēsties, -sēžos, [viņš
 -sēžas], -sēdos,
 -sēzdamies
pārsēšanās
pār|siet, -sienu, -sēju
pār|sist, -situ, -situ,
 -sizdams, -sists
pār|skābt, -skābst,
 -skāba, -skābdams
pārskābe, *ķīm.*
pār|skaisties, -skaišos,
 [viņš -skaišas],
 -skaitos, -skaizdamies
pārskait|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pārskait|lis, -ļa, *mat.*
pārskana, *val.*
pārskald|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pārskan|ot, -oju, -oju
pārskatāmība
pārskatāms
pārskat|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pārskat|s, -a
pār|skriet, -skreju jeb
 -skrienu, -skrēju
pārsla, pārsla
pārslaucene (govs)
pār|slaukt, -slaucu,
 -slaucu, -slaukdams
pārslēdzējs, -a,
pārslē|dzis, -dža
pārslēgs, -a
pār|slēgt, -slēdzu,
 -slēdzu, -slēgdams,
 -slēgts
pārslīd|ēt, -u, -ēju
pārslodze
pārslot, pārslō, pārslōja
pārslol|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pārspēk|s, -a
pārspēle
pārspēl|ēt, -ēju, -ēju
pārspilējums, -a
pārspil|ēt, -ēju, -ēju
pār|sprāgt, -sprāgstu,
 -sprāgu, -sprāgdams

pārstād|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pār|stāt, -stāju, -stāju
pārstat|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pārstāvēšana;
pārstāvība
pārstāv|ēt, -u, -ēju
pārstā|vis, -vja
pārstāvniecība
pārsteidzība
pārsteidzīgs
pār|steigt, -steidzu,
-steidzu, -steigdams,
-steigts [-as]
pārsteigums, -a
pārstrādājums, -a
pārstrād|āt, -āju, -āju
pārstundām
pārsūdz|ēt, -u, -ēju
pārsūdzība
pārsūt|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pārsvar|s, -a
pārsvētdienām
pār|sviest, -sviežu,
-sviedu, -sviezdams,
-sviests
pārsvītr|āt, -āju, -āju,
pārsvītr|ot, -oju, -oju
pār|šķelt, -šķeļu, -šķēlu
pāršķirst|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pār|šķirt, -šķīru, -šķīru
pār|šūt, -šuju, -šuvu
pārtais|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pār|tecēt, -tek, -tecēja
pār|teikties, -teicos,
-teicos, -teikdamies
partejsks
partejskums, -a
parter|s, -a
pārticība
pārticīgs, *adj.*
 particip|s, -a, **divdab|is**,
-ja
pārtiešām („iet
pārtiešām pār lauku”)

partija
partij|nieks, -nieka *siev.*
-niece
pārtika
pār|tikt, -tiek, -tiku
partikula
partikulārisms, -a
partikulārs
partitīvs, *val.*
partitūra, *mūz.*
partizān|s, -a
partne|ris, -ŗa
partneŗattiecības
partneŗval|sts, *ddzsk.*
ģen. -stu
pārtraucējs, -a, *techn.*
pār|traukt, -traucu,
-traucu, -traukdams
pārtraukums, -a
part|s, -a
pārtulk|ot, -oju, -oju
pārtvaice,
pārtvaicēšana
pārtvaic|ēt, -ēju, -ēju
pārtvaikotājs, -a
parūka
pārum|s, -a (v.
Überschuß)
paruna
parun|āt, -āju, -āju
pārupe
parupjš, *adj.*
pārvāc|ināt, -inu, -ināju
pārvad|āt, -āju, -āju
pārvadājums, -a
pārvakariem
pārvākties
pārvalde
pārvald|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pārvaldnieks
pārvalk|s, -a
pārvar|ēt, -u, -ēju
pārvarīgs, *adj.*
pārvār|snis, -šņa
pārvedu veksel|is, -ļa
pārvedums, -a
pārvedu vilcien|s, -a
pārveidojums, -a

pārveid|ot, -oju, -oju
pārveidotājs, -a, *techn.*
pārvēl|ēt, -ēju, -ēju
pār|vērst, -vēršu, -vērtu,
-vēzdams, -vērstis
[-as]
pārvērtējums, -a
pārvērt|ēt, -ēju, -ēju
pārvērtība
pār|vest, -vedu, -vedu,
-vezdams, -vests
pārvietojums, -a
pārviet|ot, -oju, -oju
pār|vilkt, -velku, -vilku,
-vilkdams, -vilkts
pār|ziedēt, -zied,
-ziedēja
pārziem|ot, -oju, -oju
pārzin|āt, -u, [mēs
-ām], -īju
pārzi|nis, -ņa
pārziņa („uzņemties
pārziņu par skolu”)
pārzmauga, **pāržmauga**
(šaura josla, ierāvums)
pa|sacīt, -saku, [mēs
-sakām], -sacīju
pasaka
pasakains, *adj.*
pasak|nis, -ņa [kvītij]
pa|sākt, -sāku, -sāku
pasākums, -a
pasarg|āt, -u jeb -āju,
[mēs -ām jeb -ājam],
-āju
pasar|s, -a (lopu ziemas
barība)
pasāt|s, -a *par. ddzsk.*
pasāti (vēja veids)
pa|saukt, -saucu,
-saucu, -saukdams,
-saukts
pasaule
pasaulīgs, *adj.*
pasaulīgums
pasaulslavens, *adj.*
pasauss, *adj.*
pasājš, *adj.*
pasāža

pasažie|ris, -ŗa
pascha
pase, *ddzsk. ģen.* pasu
pa|sēdēt, -sēžu, [viņš
 -sēž], -sēdēju
pasēja
pasekls, *adj.*
pasen, *adv.*
pasere, *ddzsk. ģen.* -ŗu
pa|sēt, -sēju, -sēju
pasiena
pasija
pasīks, *adj.*
pasīksts, *adj.*
pasild|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pasirde
pasirms, *adj.*
pasīvitāte
pasīv|s, -a, *adj.* un *subst.*
pasjans|s, -a
paskābe, *ķīm.*
paskābs, *adj.*
paskaidrs, *adj.*
paskaidrojums|s, -a
paskaidr|ot, -oju, -oju
paskarbs, *adj.*
paskat|īties, -os, [mēs
 -āties], -ījos
paskat|s, -a
paskol|ot, -oju, -oju
paskrajš, *adj.*
pa|skriet, -skreju jeb
 -skrienu, -skrēju
paskvila
paslavas (bikses)
paslēpenes (miesas daļa)
paslepens, *adj.*
paslēpes
paslēpšus, *adv.*
paslēpt, -slēpju, -slēpu,
 -slēpdams, -slēpts
paslēptuve
paslepu|s, *adv.*
paslīd|ēt, -u, -ēju
paslieksne
paslinks, *adj.*
pasludināšana
paslud|ināt, -inu, -ināju

psmags, *adj.*
psmakre
pa|smelt, -smeļu, -smēlu
pa|smieties, -smejoss,
 -smējos
psmīn|ēt, -u, -ēju
psniedzēj|s, -a
pa|sniegt, -sniedzu,
 -sniedzu, -sniegdams,
 -sniegtss
pssole (vieta zem sola)
psol|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pspārne
pa|spiest, -spiežu,
 -spiedu, -spiezdams,
 -spiests
pa|sprukt, -sprūku,
 -spruku, -sprukdams
pssta („zobu pssta”)
psstaiga
psstaig|āt, -āju, -āju
psstaigātāj|s, -a
pssta indek|s, -a
psstala
psstalaāda
psstardiena
pssta|ris, -ŗa
psstars, *adj.*
psstarpām
psstarpe
psstāst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
psstāst|s, -u
psstat|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
psstat|nis, -ŗa (v.
 Unterlage, Gestell)
psstāvība
psstāvīgs
psstāvs, *adj.*
pa|steigt, -steidzu,
 -steidzu, -steigdams
psstelis, -ļa
psstērizācija
psstērizātor|s, -a
psstēriz|ēt, -ēju, -ēju
psstē|te, *ddzsk. ģen.* -šu
psstilla

psstingrs, *adj.*
psstiprinājums|s, -a
psstipr|ināt, -inu, -ināju
psstiprinātāj|s, -a,
techn.
psstkastīte, *ddzsk. ģen.*
 -kastīšu
psstkaste, *ddzsk. ģen.*
 -kastu
psstmarka
psstniek|s, -a
psstoraāle
psstoraāls, *adj.*
psstoraāt|s, -a
psstōzs, *adj.*
 |psstīpot|, **psstvītr|āt**,
 -āju, -āju
psstvītr|ot, -oju, -oju
psst|s, -a
pa|stumt, -stumju,
 -stūmu
psstuga
psstūte|nis, -ŗa
 (psstūtāmais zēns)
psstūtījums|s, -a
psstūtīnājums|s, -a
psstūt|ināt, -inu, -ināju
 [kādas preces]
psstūtītāj|s, -a
psstūt|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [piem., kādu uz
 veikalu]
psstvešs
psstvētki („Pēterģdiena
 mums ir tikai psstvētki”)
pa|sviest, -sviežu,
 -sviedu, -sviezdams,
 -sviests
psstvītr|āt, -āju, -āju,
psstvītr|ot, -oju, -oju
psstvītrojums|s, -a
psstāziedzē
psstāzīliedzība
psstāzīliedzīgs
psstāzīrsardzība
psstāzīrstāvģšana
psstāpkalpe
psstāpmān|s, -a
psstāpszinība

pašapzinīgs
 pašapzinīgum|s, -a
 pašapziņa
 pašaudzēts
 pašausts
 pašcena
 pašciņa
 pašdarbība
 pašdarbīgs, *adj.*
 pašdarināts
 pašgājēj|s, -a (mašīna)
 pašgudrs
 pašiedvesma
 pašizgāzēj|s, -a
 pašizmaksa
 paškritika
 pašķidrs, *adj.*
 pašķira
 pašķirt, -šķirū, -šķīru
 pašlabum|nieks, -nieka
siev. -niece
 pašlabum|s, -a
 pašlaik
 pašlepnis
 pašlepnis|s, -a
 pašmācība
 pašmērķ|is, -a
 pašmīlība, patmīlība
 pašmīlīgs, *adj.*
 pašmīlis, -ļa, patmīlis,
 -ļa
 pašnāvība
 pašnāvnieks|s, -a
 pašnodarbinātais
 pašnodarbināts
 pašnoteikšanās
 pašpalīdzība
 pašpaļāvība
 pašpārlicība
 pašpārvalde
 pašplūsma
 pašportrets
 pašpuika
 pašreiz
 pašreizējs
 pašrocīgs [paraksts]
 pašsaprotams
 pašsavaldīšanās
 paštaisīts

paštaisnība
 paštaisns
 pašvaldība
 pat
 patafōn|s, -a
 pātaga
 pātaglot, -oju, -oju
 patais|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
 patakas („alus patakas”)
 patāls
 patapa (vaļas brīdis)
 patap|ināt, -inu, -ināju
 (aizņemties, aizdot)
 pātari
 pātari|ot, -oju, -oju
 pataup|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
 pataust|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
 pateicība
 pateicīgs, *adj.*
 pa|teikties, -teicos,
 -teicos, -teikdamies
 patent|ēt, -ēju, -ēju
 patent|s, -a
 patēr|ēt, -ēju, -ēju
 patērētājs, *siev.* -a
 patērētājsabiedrība
 patēriņ|š, -a
 patērēz|ēt, -ēju, -ēju
 patētika
 patētisks
 patēv|s, -a
 patība
 patīcamība (v.
 Wahrscheinlichkeit)
 patīcams (v.
 wahrscheinlich)
 patiesi, patiešām
 patiesība
 patiesīgs
 patiesīgum|s, -a
 patiesis
 patīgs (egoistisks)
 patika
 patīkams
 pa|tikt, -tīku, -tīku,
 -tīkdams [uz priekšu]

pa|tikt, -tīku, -tīku,
 -tīkdams
 patilte
 patina
 patin|ēt, -ēju, -ēju
 patlaban
 patmīlība, pašmīlība
 patmīlis, -ļa, pašmīlis
 patogēns
 patolo|gs, -a *siev.* -ģe
 patoloģija
 patoloģisks
 patos|s, -a
 |patreiz, patreizējs|,
 pašreiz, pašreizējs
 patrepe
 patriarchāls, *adj.*
 patriarchāt|s, -a
 patriarch|s, -a
 patricie|tis, -ša,
 patricij|s, -a
 patrimōniālapgabals,
 -a
 patrimōniāls
 patrimōnij|s, -a
 patriotisks
 patriotism|s, -a
 patriot|s, *siev.* -e
 patrona (šāviņu čaulīte)
 patrōnāt|s, -a
 patrōn|s, -a
 patruļa
 patruļdienest|s, -a
 patruļnieks|s, -a
 patska|nis, -ņa (vokālis)
 pats, *ģen.* paša, *siev.* pati
 pat|s, -a [šachā]
 pāts, *adj.*
 patska|nis, -ņa, *gram.*
 patstāvība
 patstāvīgs
 patšautene
 patukls, *adj.*
 patukšs, *adj.*
 patumsa
 patumšs, *adj.*
 pa|turēt, -turu, [viņš
 -tur], -turēju
 patvaldība

patvaldniek|s, -a
patvaļa
patvalīgs („patvalīga
 aiziešana no darba”)
patvarība, patvara
patvarīgs
patvarīgum|s, -a
patva|ris, -ŗa (despots)
patvā|ris, -ŗa [tējas
 vārišanai]
patversme
patversm|nieks, -nieka
siev. -niece
pa|tverties, -tveros, [viņš
 -tverās], -tvēros
patvertne
patvērum|s, -a
paugurains, paugurots
paugur|s, -a, *dem.*
 pauguriņš, -a
pauk|ot, -oju, -oju
paukotava
paukšķēt, paukšķ,
 paukšķēja
pauna
paun|āt, -āju, -āju
pauni|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
pau|ris, -ŗa
pausme
pauspapīr|s, -a
paust, paužu, paudu,
 pauzdams, pausts
paušāls, adj.
paušāltarif|s, -a
pau|ze, dzzsk. ģen. -žu
pauz|ēt, -ēju, -ēju
pavada [zirgam]
pavadība
pavadījums|s, -a, *mūz.*
pavadīšana
pavad|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pavadītāj|s, -a *siev.* -a
pavado|nis, -ŗa
pavadrakst|s, -a
pavadzīme
pavaic|āt, -āju, -āju
pavair|ot, -oju, -oju

pavājš
pavakare
pavakariņ|ot, -oju, -oju
pavāle
pavald|nis, -ŗa
pavalgs|s, -a (aizdars)
pavalstniecība
pavalstniek|s, -a
pavalst|s, -s, *dzzsk. ģen.*
 pavalšķu jeb pavalstu
pavaļa
pavaļas
pavaļīgs
pavard|s, -a [virtuvē]
pavārd|s, -a
pavāre, dzzsk. ģen. -ŗu
pavārgs, adj.
pavār|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pavārnīca (karote)
pavār|s, -a
pavārte
pavasariġs, adj.
pavasa|ris, -ŗa
pavasariġks, pavasariġs
pavecs, adj.
pavedējs|s, -a *siev.* -a
pavēdere
pavedien|s, -a
paved|ināt, -inu, -ināju
pavēd|ināt, -inu, -ināju
paveid|s, -a (pasuga)
pa|veikt, -veicu, -veicu,
 -veikdams
pavēj|š, -a (aizvējš)
pavēle
pavēles izteiksme
pavēles teikum|s, -a *val.*
pa|vēlēt, [ar platu ē]
 -vēlu, -vēlēju
pavēlīgs, adj.
pavēlniecība, mil.
pavēlniek|s, -a
pavēls, adj.
pa|velt, -veļu, -vēlu
pavēlu, adv.
pavē|nis, -ŗa
pa|vērst, -vērsu, -vērsu,
 -vērsdams, -vērstu

pa|vērt, -veŗu, -vēru
pavēss
pa|vest, -vedu, -vedu,
 -vezdams, -vests
pavēs|te, dzzsk. ģen.
 -šķu
pavēst|īt, -īju, -īju
pāvest|s, -a
paviān|s, -a
paviēgls
pavies|oties, -ojos, -ojas
paviljon|s, -a
pa|vilkt, -velku, -vilku,
 -vilkdams, -vilkts
pavilna
paviļa, par. dzzsk.
paviļas
pavīpsn|āt, -āju, -āju
pavirši, adv.
paviršība
paviršs
paviršu|lis, -ļa (paviršs
 cilvēks)
paviršums|s, -a
paviru|s („duris ir
 paviru[s]”)
pavisam
pāv|s, -a
pazagšu|s
pazare
pazaud|ēt, -ēju, -ēju
pazeme
pazemība
pazemīgs
pazeminājums|s, -a
pazemināmā zīme
 (bemols), *mūz.*
pazem|ināt, -inu, -ināju
pazem|is, -ja
pazemojums|s, -a
pazem|ot, -oju, -oju
pazems, adj.
pazib|ēt, -u, -ēju
pazīme
pazinēj|s, -a *siev.* -a
paziņa
paziņojums|s, -a
paziņ|ot, -oju, -oju
pazīt, pazīstu, pazīnu

pazode
pazole
pazol|ēt, -ēju, -ēju
pa|zust, -zūdu, -zudu,
 -zuzdams
pazvilu|s, *adv.* (slīpi,
 sašķiebies)
pažobe
pāž|s, -a
pēc
pēcāk [ar šauru ē!]
pēcapmaks
pēceksāmen|s, -a
pēcmēģinājum|s, -a
pēcgalā
pēcmaksa
pēcnācējs
pēcnieks (pēctecis)
pēcpusdiena
pēcska|nis, -ņa, *mūz.*
pēcte|cis, -ča
pēcvārd|s, -a
pēda
pedā|lis, -ļa
pedantisks
pedantism|s, -a
pedant|s, -a, *subst.*
pēddzi|nis, *siev.* -ne
pēdējais
pēdējs, *adj.*
pediatrija
pediatr|s, -a
pēdīgais („pēdīgais
 sliņķis”)
pēdīgi, *adv.*
pedikūra (kāju kopšana)
pēdiņas („”)
pedoloģija (mācība par
 augsni)
 |pedoloģija|, **paidoloģija**
 (mācība par bērnu
 psīchi)
pedometr|s, -a
peilēšana
peil|ēt, -ēju, -ēju
peizāža
peizāžist|s, -a
peka
pekle

pēkšņs
pelargonija
pelašķi
pelavain|s, -a
pelavas, pelus
pelavmaize
pelavniek|s, -a (telpa
 pelavām)
pelazgi [senajā Grieķijā]
pelce
peldbasein|s, -a
peldbik|ses, -šu
peldcepu|re, *ddzsk. ģen.*
 -ru
pelde
peldens, *adj.*
peldēt, [ar platu] peldu,
 peldēju [-as]
peldētājs, -a
peldētava
peldiestāde
peld|ināt, -inu, -ināju
peldinātava
peldkostīm|s, -a
peldmēte|lis, -ļa
peldpalag|s, -a
peldsezona
peldu|s, *adv.*
peldvie|sis, -sa, **peldu**
vie|sis, -sa
peldvieta
pele
pelēcība
pelēcīgs, *adj.*
pelē|cis, -ča
pelēda (pūce)
pelējum|s, -a
pelēks
pelēkum|s, -a
pelenes (vērmeles)
pelerīne
pelēt [ar platu e] pel,
 pelēja
pelikān|s, -a
pē|lis, -ļa [gultā]
 pēlīte, **smailīte**
pelnains
pelnbirde (v.
 Aschenfall)

pelni
pelnīt, [ar platu e] pelnu,
 pelnīju [-ās]
pelnītāj|s, -a *siev.* -a
pelnrušķ|is, *siev.* -e
pelsens [sniegs]
pelt, peļu, pēlu
pelūde (telpa pelavām)
pelus, pelavas
peļķe
peļņa
penā|lis, -ļa
penāti
 |pendele|, **svārsteklis**
 [pulkstenim]
penicilin|s, -a, *farmak.*
penij|s, -a
pensija
pensionār|s, -a
pension|ēt, -ēju, -ēju
pensnej|s, -a,
degunknie|bis, -bja
pensum|s, -a
pentagon|s, -a
pentagramma
pentametr|s, -a
penterējum|s, -a
penter|ēt, -ēju, -ēju
peonija
 |pēons|, **paiōn|s**, -a
 [dzejā]
pepiņ|š, -a
pepsīn|s, -a
pepton|s, -a, *ķīm.*
percepcija
perceptīvs, *adj.*
perek|lis, -ļa
perēt, [ar platu e], peru,
 perēju
perfektīvs, *adj.*
perfekt|s, -a
perfids
perforācija
perforātor|s, -a,
caurumotāj|s, -a
perfor|ēt, -ēju, -ēju
pergaments
pergamīns
peri („bišu peri”)

pērien|s, -a
periferija
periferisks
perifrastisks
perifraze
perimetr|s, -a,
apkārtmēr|s, -a
per|ināt, -inu, -ināju
periodika
periodisks
periodizācija
period|s, -a
peripetija
periskop|s, -a
perispōmen|s, -a, *val.*
peristīl|s, -a
pērkone (augš)
pērkon|s, -a
perkusija, *med.*
perlamutr|s, -a
pērle
pērlene
pērlains
pērlots
permanence
permanents, *adj.*
pērminde|ris, -ra
permutācija, *mat.*
pērn
pērnais, *adj.*
pernica
pērnruden
pērnvasar
pērnziem
peroksidskābe, *ķīm.*
peron|s, -a
perpendikulārs,
statenisks
perpendikul|s, -a,
state|nis, -ņa
persieši
|persiks|, firzi|ķis, -ļa
persona
pērsla, pārsla
personāl|s, -a („iestādes
personāls”)
personāž|s, -a
personība
personific|ēt, -ēju, -ēju

personifikācija
personīgs (tāds, kam
piemīt personas
īpašības; „ticēt
personīgam dievam”)
personisks
(„personiskās
tieksmes”;
personisks īpašums”)
personu vietniekvārdi,
val.
perspektīva
perspektīvisks
pērt, pēru, pēru, [-as]
pērtiķ|is, -a
perturbācija
perversitāte
perverss
pesimism|s, -a
pesimistisks, *adj.*
pesimist|s, -a
peste|lis, -ļa
peste|lot, -oju, -oju
pesticīdi
pest|īt, -īju, -īju
pestītāj|s, -a
petar|de, *dzsk. ģen.* -žu
pētersīl|is, -ļa
petīcija
pētīgs, *adj.*
pētījums, -a
pēt|īt, -īju, -īju
pētītāj|s, -a *siev.* -a
petit|s, -a
pētniecība
pētniecisks, *adj.*
pēt|nieks, -nieka *siev.*
-niece
petroleja
piaimija
pianīn|s, -a
pianesimo, *mūz.*
pianist|s, *siev.* -e
piano [ar uzsvērtu 2.
zilbi]
piastr|s, -a
|pīcka|, pātaga
pidžāma
pie|augt, -augu, -augu

pieaugums, -a
piebalsot
pie|bāzt, -bāžu, -bāžu,
-bāzdams, -bāzts
pie|bērt, -beŗu, -bēŗu
piebiedr|oties, -ojos,
-ojos
piebilde
piebildums, -a
pie|bilst, -bilstu, -bildu,
-bilzdams, -bilsts
pie|birt, -birstu, -biru
pie|braukt, -braucu,
-braucu, -braukdams
piebrauktuve
pie|briest, -briestu,
-briedu, -briezdams
pie|brukt, -brūk, -bruka,
-brukdams
piebū|ve, *dzsk. ģen.*
-vju
piebūv|ēt, -ēju, -ēju
pieca|cis, -ča
piecatā
pieccīņa
piecdesmit
piecdesmitgadniek|s, -a
piecējāds
pie|celties, -ceļos, -cēlos
piecgade
pieci
piecīši
pieckārt, *adv.*
pieclatniek|s, -a
piecniek|s, -a
piecpadsmī
piecstāvu [nams]
piecstū|ris, -ŗa
piecstūŗains
pieczvaigŗņu viesnīca
pedagas, piedegas
pedal|īties, -os, [viņš
-ās], -ījos
pedarb|s, -a
pedauzība
pedauzīgs, *adj.*
pedauz|īt, -u, [mēs
-ām], -īju
pedāvājums, -a

piedāv|āt, -āju, -āju
piedegas
pie|degt, -degu, -degu
piedegum|s, -a
piedēk|lis, -ļa (sufikss)
piederas (piederumi)
pie|derēt, [ar platu e],
 -deru, -derēju
piederība, posesija
piederības
 vietniekvārd|s, -a, *val.*
piederīgais
piederīgs, *adj.*
piederum|s, -a
piedevas
piedēv|ēt, -ēju, -ēju
pie|dot, -dodu, -devu
piedurkne
piedurkņains, *adj.*
pie|durt, -duŗu, -dūru
pie|dzert, -dzeŗ, -dzēru
piedziedājum|s, -a
pie|dzimt, -dzimstu,
 -dzimu
piedzinēj|s, -a (nodokļu)
piedzīna („tiesas
 piedziņa”)
pie|dzīt, -dzenu, -dzinu
piedzīvojum|s, -a
pie|dzīvot, -oju, -oju
pieēd|ināt, -inu, -ināju
pieēja
pieejams
piegād|āt, -āju, -āju
piegādātāj|s, -a *siev.* -a
piegāde
piegarža, piegarša
piegāze
pie|gāzt, -gāžu, -gāzu,
 -gāzdams, -gāzts
pieglaudīgs, *adj.*
pie|glaust, -glaužu,
 -glaudu, -glauzdams,
 -glausts
piegoze
pie|griezt, -griežu,
 -griezu, -griezdams,
 -griezts
piegrieztnē

piegriezum|s, -a
pie|grūst, -grūžu,
 -grūdu, -grūzdams
pie|gulēt, -gulu, -gulēju
 („apģērbs piegul pie
 auguma”)
pieguļa
pieguļniek|s, -a
pie|iet, -eju, -gāju
pie|jaukt, -jaucu, -jaucu,
 -jaukdams
piejaukum|s, -a
piejēmība, pieņēmība
piejēmīgs, pieņēmīgs
piejējum|s, -a,
pieņējum|s, -a,
pie|jūgt, -jūdzu, -jūdzu,
 -jūgdams, -jūgts [arklā
 otru zirgu]
pie|jukt, -jūku, -juku,
 -jukdams
pie|jūkt, -jūktu, -jūku,
 -jūkdams (pierast)
piejume
piejūras zemes,
piejūras zemes
piejūre
piekabe
piekab|ināt, -inu, -ināju
piekais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
piekāje („kalna
 piekāje”)
piekalne
pie|kalst, -kalstu, -kaltu,
 -kalzdams
piekāpība
piekāpīgs
pie|kāpties, -kāpjos,
 -kāpos
piekar|s, -a (kas
 piekārts)
pie|kārt, -kaŗu, -kāru
pieklājība
pieklājīgs, *adj.*
pieklājties, -ājas, -ājās
pie|klīst, -klīstu, -klīdu,
 -klīzdams
pie|kļaut, -kļauju, -kļāvu

pieklāvība
pieklāvīgs
pie|kļūt, -kļūstu, -kļuvu
piekoda
piekodām
piekodinājum|s, -a
piekod|ināt, -inu, -ināju
pie|kost, -kožu, -kodu,
 -kozdam
piekra|ste, *ddzsk. ģen.*
 -šķu
pie|krist, -krītu, -kritu,
 -krizdam
piekritība („nodot
 dokumentu pēc
 piekritības”)
piekritīgs
piektais
piektdaļa
piektdiena
piekukul|ot, -oju, -oju
piekūn|s, -a (putns)
piekur|s, -a
pie|kust, -kūstu, -kusu,
 -kusdam
piekusum|s, -a
pie|ķert, -ķeŗu, -ķēru
 |pielādēt|, **pie**|kraut,
 -krauju, -krāvu
pielaidīgs, *adj.*
pielaik|ot, -oju, -oju
pie|laist, -laižu, -laidu,
 -laizdam, -laists
pielas|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pie|lauzt, -laužu, -lauzu,
 -lauzdam, -lauzts
pielav|īties, -os, [mēs
 -āties], -ījos
pielīdēj|s, -a *siev.* -a
pieliekamais
pie|liekt, -liecu, -liecu,
 -liekdams, -liekts
pie|liet, -leju, -lēju
 |pielietot|, **liet**|ot, -oju,
 -oju
pie|līgt, -līgstu, -līgu,
 -līgdams, -līgts [algu]
pie|likt, -lieku, -liku,

-likdams, -likts
pie|likt, -līkstu, -līku,
 -līkdams [pie zemes]
pielikum|s, -a
 (apozīcija), *val.*
pie|lipt, -līpu, -lipu,
 -lipdams
pie|līst, -lienu jeb liedu,
 -līdu, -līzdams
pie|līt, -līst, -lija
pie|locīt, -loku, [mēs
 -lokām], -locīju
pielod|ēt, -ēju, -ēju
 [metallu]
pielūdzēj|s, -a *siev.* -a
pielūgsme
pie|lūgt, -lūdzu, -lūdzu,
 -lūgdams, -lūgts
pielūk|ot, -oju, -oju
pie|ļaut, -ļauju, -ļāvu
pieļāvība
pieļāvīgs
piemaisījums|s, -a
piemais|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
piemājas zeme
piemaksa
piemaks|āt, -āju, -āju
piemān|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pieman|īties, -ījos, [mēs
 -āmies], -ījos
piemēram (*saīst.* piem.)
piemērīgs
piemetne („īstas
 piemetnes tam nekur
 nebija”)
piemēr|īt, -īju, -īju
piemēr|s, -a
piemetinājums|s, -a
piemet|ināt, -inu, -ināju
piemīlība
piemīlīgs, *adj.*
pieminek|lis, -ļa
piemin|ēt, -u, -ēju
piemiņa
pie|mist, -mītu, -mītu,
 -mizdams
piemītne

piemuļ|ot, -oju, -oju
piemu|tnis, -ņa [mūzikas
 instrumentam]
pienācēj|s, -a *siev.* -a
pienācīgs, *adj.*
 („pienācīgais
 pabalsts”)
pienag|lot, -oju, -oju
pienains
pienākošais, pienācīgais
 [pabalsts]
pie|nākt, -nāku, -nācu,
 -nākdams
pienākums|s, -a
pienene (augšs)
pienesēj|s, -a
pie|nest, -nesu, -nesu,
 -nesdams
pienesums|s, -a
pieniņš
pieniniek|s, -a
pienotava
pien|s, -a
piensaimniecība
piensaimnieks|s, -a
pienskābe
pieņemams, *adj.*
pieņēmēj|s, -a *siev.* -a
pie|ņemt, -ņemu, -ņēmu
pieņēmums|s, -a
pieņi (zivis)
piepalīdz|ēt, -u, -ēju
piepalīgs, -a
pie|pampt, -pampst,
 -pampa, -pampdams
piepampums|s, -a
piepe
piepeši, *adv.*
piepešs
piepetība
piepilsēta
piepjains
pieplūde
pieplūdums|s, -a
pie|plūst, -plūstu,
 -plūdu, -plūzdams
pieprasījums|s, -a
piepras|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju

pieprasītāj|s, -a *siev.* -a
piepūle
pie|pūlēties, -pūlos,
 [viņš -pūlas],
 -pūlējos
pie|pūst, -pūšu, -pūtu,
 -pūzdams, -pūsts
pierādījums|s, -a
pierād|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pieradums|s, -a
pierakst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pie|rast, -rodu, -radu,
 -razdams, -rasts
pie|raust, -raušu, -rausu,
 -rausdams, -rausts
pie|raut, -rauju, -rāvu
piere
pieredze
pieredz|ēt, -u, -ēju
pieriete|nis, -ņa („krekla
 pierietenis”)
pie|rimt, -rimst, -rima
pierobeža
pierun|āt, -āju, -āju
piesardzība
piesardzīgs
piesardzīgums|s, -a
piesarg|āt, -u jeb -āju,
 [mēs -ām jeb -ājam],
 -āju [-ās jeb -ājas]
piesārņojums|s, -a
piesārņ|ot, -oju, -oju
pie|saukt, -saucu,
 -saucu, -saukdams
piesaule
piesav|ināties, -inos,
 -inājos
piesēdētāj|s, -a („tiesas
 piesēdētājs”)
piesērējums|s, -a
pie|sērēt, -sērē, -sērēja
pie|sēsties, -sēžos, [viņš
 -sēžas], -sēdos,
 -sēzdamies
pie|siet, -sienu, -sēju
pie|sis, -ša
pie|sist, -sītu, -sītu,

-sizdams
piesitien|s, -a
pie|skanēt, -skan,
 -skanēja
pieskanīgs, *adj.*
pieskaņa
pie|skaņot, -oju, -oju
pieskare
pieskārien|s, -a
pie|skarties, -skaŗos,
 [viņš -skaŗas], -skāŗos
pieskat|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
pie|slēgt, -slēdzu,
 -slēdzu, -slēgdams,
 -slēgts
pieslēgums|, -a
pie|sliet, -slienu, -slēju
 [-as]
pie|smakt, -smoku,
 -smaku, -smakdams
piesol|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
piespēle
piespēl|ēt, -ēju, -ēju
piespiedu līdzekļi
pies|piest, -spiežu,
 -spiedu, -spiezdams,
 -spiests
piesprādz|ēt, -ēju, -ēju
piespraude
pie|spraut, -spraužu,
 -spraudu, -sprauzdams,
 -sprauts
pie|spriest, -spriedu,
 -spriedu, -spriezdams,
 -spriests
piesta
piestākl|is, -ļa
pie|stāties, -stājos,
 -stājos
piestātne
pie|steigties, -steidzos,
 -steidzos, -steigdamies
pie|sūbēt, -sūb, -sūbēja
piesūcek|nis, -ņa
 (organs, piem., dēlei)
piesūc|ināt, -inu, -ināju
 (impregnēt)

pie|sūkt, -sūcu, -sūcu,
 -sūkdams, -sūkts
pie|sviest, -sviežu,
 -sviedu, -sviezdams,
 -sviests
pie|šķirt, -šķīŗu, -šķīŗu,
 -šķīrdams
pie|šķīt, -šķīnu, -šķīnu
pie|šūt, -šuŗu, -šuŗu
piešuve
piešots
pietakt|s, -s, *dzsk. ģen.*
 pietaktu |uztakt|, *mūz.*
pietāte [4 zilbes!]
pieteicēj|s, -a *siev.* -a
pieteikšanās
pie|teikt, -teicu, -teicu,
 -teikdams, -teikts
pieteikumu lapas
pieteka („upes pieteka”)
pie|tept, -teŗu, -teŗu,
 -teŗdams, -teŗts
 [pieķīŗēt]
pieticība
pieticīgs, *adj.*
pietiekams
pietiekošs, pietiekams
pie|tīkt, -tīek, -tīka
pietisms
pietists
pie|trūkt, -trūkst, -trūka
pie|t|s, -a [cirvim]
pie|tūkt, -tūkst, -tūka,
 -tūkdams
pietupien|s, -a
pie|tuŗties, -tuŗjos,
 -tuŗos, -tuŗdamies
pietura
pie|turēt, -u, [viņš -tur],
 -ēju
pieturzīme
pie|tvīkt, -tvīkstu, -tvīku,
 -tvīkdams
pievad|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
pievad|s, -a
pievakare
pie|vākt, -vācu, -vācu,
 -vākdams, -vākts

pievār|ēt, -ēju, -ēju
pievār|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
pievārte
pievedceļ|š, -a
pievedum|s, -a
pie|vērst, -vēŗšu, vēŗsu,
 -vēŗsdams, -vēŗsts
pie|vērt, -veŗu, -veŗu
pie|vest, -vedu, -vedu,
 -vezdams, -vests
pievien|ot, -oju, -oju
pie|viesties, -vieŗas,
 -vieŗas, -vieŗdamies
 [nezāles labībā]
pievilcīgs
pie|vilkt, -velku, -vilku,
 -vilkdams, -vilkts
pie|vilt, -viŗu, -viŗu [-as]
pieviru|s, *adv.*
pieza|ŗis, -ŗa (blakus
 zars)
piezīme
piezīm|ēt, -ēju, -ēju
piezvan|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
piezvilu|s
pigmaj|s, -a
pigmentācija
pigment|s, -a
pika, *dem.* picīņa
pikador|s, -a
pikanterija
pikants, *adj.*
pik|āties, -ājos, -ājos,
pik|oties, -ojos, -ojos
pikē
piknik|ot, -oju, -oju
piknik|s, -a
pikst|ēt, -u, -ēju
pikstien|s, -a
pikstul|is, -ļa
pīkt, pīkstu, pīku,
 pīkdams (sapīkt)
pikts, *adj.*
piktum|s, -a
pīķ|is, -a
pīķ|is, -a
 pīlā|dzis, -dŗa,

sērmūk|slis, -š|a,
 sērmok|slis, -š|a
 pīlār|s, -a
 pilastr|s, -a, *arch.*
 pildāmspalva
 pildījums|s, -a
 pild|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 pile („lietus pile”)
 pīle [ūdens putns]
 pilene (senvieta)
 pilgri|ms, *siev.* -me
 pilien|s, -a
 pilnasinīgs
 pilnatnes (pilns mēness,
 „pilnatnes naktis ir
 gaišas”)
 pilne|sis, -ša (pipete)
 pilnestība (v.
 Vollkommenheit)
 pilnestīgs
 pilngadība
 pilngadīgs
 pilnība
 pilnīgs
 pilnleņķ|is, -a
 pilnpien|s, -a
 pilns
 pilnsapulce
 pilnskanīgs, *adj.*
 pilntiesība
 pilntiesīgs
 pilnum pilns
 pilnvara
 pilnvarniek|s, -a
 pilnvar|ot, -oju, -oju
 pilnvarotais
 pilnvarotāj|s, -a
 pilnvarots
 pilōn|s, -a, *arch.*
 pilotāža
 pilot|s, -a
 pil|s, -s
 pilsdrupas
 pilsēta
 pilsēciemats|s, -a
 pilsētniecisks.
 pilsētniek|s, -a
 pilskaln|s, -a

pilskung|s, -a
 pilsonība
 pilsonis, -ņa
 pilsonisks
 pilt, pilst, pila
 piltuve
 pilula
 pīlknā|bis, -bja
 (dzīvnieks)
 pinakotēka
 pince|te, *ddzsk. ģen.* -šu
 pinče|ris, -ŗa
 |pindzele|, *ota, sarene*
 pīne („matu pīne”)
 pinēj|s, -a *siev.* -a
 pinek|ls, -la (zirgam)
 pingpong|s, -a
 pingvīn|s, -a
 pīnija
 pinka, *dem.* pinciņa
 pinkai|nis, -ņa *siev.* -ne
 pinkains
 pink|āt, -āju, -āju
 pinkšķis (raudulis)
 pinnes (augonīši)
 piņņains
 pionie|ris, -ŗa
 piparkūka
 piparmētra
 piparnieks
 pipar|ot, -oju, -oju
 piparots
 pipar|s, -a
 pīpe
 pīpene (augšs)
 pip|ēt, -ēju, -ēju
 pīpētāj|s, -a
 pīpētava
 pipe|te, *ddzsk. ģen.* -šu,
 pilne|sis, -ša
 pīrāg|s, -a
 piramida
 piramidāls, *adj.*
 piramidon|s, -a
 piramīn|s, -a
 pirāt|s, -s
 pircēj|s, -a *siev.* -a
 pirīt|s, -a, sērdzelz|s, -s
 pirstai|nis, -ņa (cimds)

pirstains
 pirstgal|s, -a
 pirstis
 pirst|s, -a
 pirkt, pārku, pirku,
 pirkdams [-as]
 pirktspēja
 pirkums|s, -a
 pirmais
 pirmāk
 pirmatne
 pirmatnējs (v.
 ursprünglich, „kādas
 parādības pirmatnējā
 forma”)
 pirmatnīgs (primitīvs,
 „pirmatnīgas mežoņu
 tautas”)
 pirmatskaņojums|s, -a,
mūz.
 pirmavot|s, -a
 pirmbūte (v. Urwesen)
 pirmcēlo|nis, -ņa
 pirmcilvēk|s, -a
 pirmdien
 pirmdiena
 pirmdzimtais
 pirmdzimtene
 pirmiedzīvotāj|s, -a
 pirmiespiedums|s, -a
 pirmīt
 pirmizrāde
 pirmkārt
 pirmmācība
 pirmreiz
 pirmpiene
 pirmreizējs
 pirmrind|nieks, -nieka
siev. -niece
 pirms
 pirmsākums|s, -a
 pirmskola
 pirmtēv|s, -a
 pirmtiesības
 pirmuzvedums|s, -a
 pirmvaloda
 pirmziem|nieks, -nieks
siev. -niece
 piromanija

piroman|s, -a
pirometr|s, -a
pirotehnika
pirotīn|s, -a
pirrichij|s, -a
pirtīžas
pirtniek|s, -a
pirt|s, -s
pirtsku|ris, -ŗa
pirtsslota
piruet|s, -a
pīsa (muklājs; biezs, mitrs mežs)
pī|slis, -šļa
pistole
piston|s, -a
pīt, pinu, pinu [-as]
pītagorie|tis, -ša
pītagorism|s, -a
pīte
pīte|nis, -ņa
pītōn|s, -a, *zool.*
pjedestal|s, -a
pjēzometr|s, -a
plāce|nis, -ņa
placenta, *anat.*
plagiātor|s, -a
plagiāt|s, -a
plaiksn|īties, -os [tas -ās], -ījos
plaisa
plaisains
plaisāt, plaisā, plaisāja
plakans, *adj.*
plakankalne, *ġeol.*
plakans, *adj.*
plakanum|s, -a
plakātisks, *adj.*
plakāt|s, -a
plakne (v. Fläche)
plāksne („akmens plāksne”)
plākste|ris, -ŗa
plakstiņ|š, -a, **plakst|s**, -a, **plakstien|s**, -a
plakt, plok, plaka, plakdams
pland|īt, -u, [mēs -ām], -īju („vējš planda

karogu”)
pland|īties, -os, [tas -ās], -ījos („karogs plandās vējā”)
plan|ēt, -ēju, -ēju
planēta, **gājzvaigzne**
planētārij|s, -a
planētārs
planētolog|s, -a
planie|ris, -ŗa
plāniglob|s, -a
plānimetrija
plānimetr|s, -a
plānīte, **pankūka** [planka], **blanka**
plankton|s, -a
plankumains, *adj.*
plankum|s, -a
plān|ot, -oju, -oju
plānotāj|s, -a *siev.* -a
plānprātība
plānprātīgs
plānprātis, -ša
plān|s, -a
plantācija
plantātor|rs, -a *siev.* -re
plastika
plastilīn|s, -a
plastisks
plastiskum|s, -a
plastmasa
plastpapīr|s, -a
plašs
plašsaziņas līdzekļi
plašum|s, -a
plāt, plāju, plāju
plata|cis, -ča
platan|s, -a
platcir|vis, -vja
plate, *ddzsk. ġen.* -šu
plāte
plat|ēt, -ēju, -ēju
platforma
platība
plātīgs
platīn|ēt, -ēju, -ēju
platīn|s, -a
plāt|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]

platknāb|is, -ja, *zool.*
platla|pis, -pja
platleņķ|is, -a
platmale (cepure)
plātne
plato, *ġeol.*
platōnisks, *adj.*
platra|dzis, -dža (briedis)
plats, *adj.*
platsliežu dzelzceļ|š, -a
platum|s, -a
plauc|ēt, -ēju, -ēju
plau|dis, -ža (zivs)
plauka, *par. ddzsk.*
plaukas
plauki
plauksta
plaukšķ|ināt, -inu, -ināju
plaukt, plaukstu, plauku, plaukdams
plaukt|s, -a
plaukum|s, -a
plaust, plaužu, plaudu, plauzdams, plausts
plaušas
plazma
plēbējisks
plēbēj|s, -a, *subst.*
plēbiscīt|s, -a
plecīgs [cilvēks]
plec|s, -a
pleice (plikis pauris)
pleicība (plikpaurība)
plejades
plēksne
plekste, *ddzsk. ġen.* plekš[k]u (zivs)
plēktr|s, -a, *mūz.*
plēnārs, *adj.*
plen|cis, -ča
plēnes [uz oglēm]
plēnēt, [ogle] plēn, plēnēja
plēnum|s, -a,
pilnsapulce
pleonasm|s, -a
pleonastisks
ple|ris, -ŗa

plēsēj|s, -a
plēsīgs, *adj.*
plēso|nis, -ņa
plēst, plēšu, plētu,
 plēzdams, plēsts [-as]
 [spārnus]
plēst, plēšu, plēsu,
 plēsdams, plēsts [-as]
 [pušu]
plēsum|s, -a
plēšas
plēšenes (harmonikas)
pleura
pleurīt|s, -a
plēve
plēvspārni (kukaiņi)
plēziozaur|s, -a
plezna
pliekans („pliekana
 dūša”)
plienains
plienakmen|s, -s
plien|s, -a, *subst.*
plikgal|vis, -vja
plikpau|ris, -ŗa
plik|nis, -ņa (kails
 modelis; akts), *tēlot.*
mākslā
plik|s, *adj.*
pliksal|s, -a
plikšķ|is, -a
plikum|s, -a
plik|ēt, -ēju, -ēju
plik|is, -a
plisējum|s, -a
plis|ēt, -ēju, -ēju
plīst, plīstu, plīsu,
 plīsdams
plīsum|s, -a
plīš|s, -a
plītēšana
plīt|ēt, -ēju, -ēju
plīties, plījos, [viņš
 plijas], plījos [kādam
 virsū]
plītniek|s, -a
plīt|s, -s
pliv|ināt, -inu, -ināju,
plīv|ināt, -inu, -ināju

plīv|ot, -oju, -oju
plīvur|s, -a, **šķidraut|s**,
 -a
plombe
plomb|ēt, -ēju, -ēju
plosīgs
plos|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
plostniek|s, -a
plost|ot, -oju, -oju
plost|s, -a
pluc|ināt, -inu, -ināju
plučī (vilnas, linu vai
 kokvilnas audumu
 saplucinot iegūtā
 šķiedra)
plūde|nis, -ņa, *val.*
plūdi
pludināt [kokus]
plūdināt [ūdeni uz
 pļavām]
pludiņ|š, -a („makšķeres
 pludiņš”)
pludmale
pludot, **pludo**, **pludoja**
 („viss ceļš pludo”)
plukata
plūksna
plūksnains, *adj.*
plūksnot, plūksno,
 plūksnoja
plukt, plūku, pluku,
 plukdams
plūkt, plūcu, plūcu,
 plūkdams, plūkts [-as]
plūme
plunč|āties, -ājos, -ājos
 [pa ūdeni]
plunkšķēt, plunkšķ,
 plunkšķēja
plunkšķ|is, -a,
plunkšķien|s, -a
plūrā|lis, -ļa,
daudzskait|lis, -ļa
plūrālism|s, -a
plūs (vairāk)
plūskvamperfekt|s, -a
plūsma
plūs|s, -a (+ zīme)

plūst, plūstu, plūdu,
 plūzdams
plušķains, *adj.*
plušķ|is, -a
plūtokratija
plūtokratisks
plūtokrat|s, *siev.* -e
plūtōnij|s, -a, *ķīm.*
plāpa
plāpāt
plāpīgs, *adj.*
plāpīgum|s, -a
plājuja
plāujammašīna
plauka
plauk|āt, -āju, -āju
plaut, plājuju, plāvu
plava
plāvēj|s, *siev.* -a
plāvmale, **plāvmala**
plēgur|ot|ies, -ojos,
 -ojos
plēgur|s -a
pneumatika, *fiz.*
pneumatisks, *adj.*
pneumograf|s, -a
podagra
podij|s, -a
podin|š, -a
podniecība
podniek|s, -a
pod|s, -a
poēma
poētika
poētisks
poētism|s, -a
poētiz|ēt, -ēju, -ēju
poēt|s, -a
poēzija
poga
pogaļa
pog|āt, -āju, -āju [mēteli
 ciet]
pogot, pogo, pogāja
 [lakstīgala]
pokāl|s, -a
polabi (tauta)
polārimetrija
polāriskop|s, -a

polāritāte
polārizācija
polārizātor|s, -a
polāriz|ēt, -ēju, -ēju
polārs, *adj.*
polder|s, -a
polemika
polemiķ|is, -a
polemisks
polemiz|ēt, -ēju, -ēju
pol|ēt, -ēju, -ēju
poliarchija
polichrōmija
policija
policist|s, -a
poliedr|s, -a [3 zilbes],
daudzplak|nis, -ņa
poliesters
polietilēn|s, -a
polifōnija
polifōnisks
polifōns
poligamija
poligams, *adj.*
poliglōt|s, -a
poligōnāls
poligōnometr|s, -a
poligōn|s, -a,
daudzstū|ris, -ŗa
poligrafija
poligrafisks
poligraf|s, -a
poliklīnika
polikratija, poliarchija,
daudzvaldība
polimorfism|s, -a
polinom|s, -a
poliomelīt|s, -a bērnu
trieka
polip|s, -a
poli|se, *ddzsk. ģen.* -ŗu
politehnika
politehnisks
politeism|s, -a
politeist|s, -a
politika
politiķ|is, -a
polītisks
polītiz|ēt, -ēju, -ēju

politūra
polka
polo
polonē|ze, *ddzsk. ģen.*
-ŗu
polonij|s, -a
polonizācija
pol|s, -a
polsterējum|s, -a,
popējum|s, -a
poli (tauta)
pomāde
pomrance
pōmolog|s, -a
pōmologiija
pompa
pompadūr|s, -a
pompon|s, -a
pompōzs, *adj.*
ponij|s, -a
ponton|s, -a
pontontilt|s, -a
pope (v. Polster)
popējum|s, -a
pop|ēt, -ēju, -ēju (v.
polstern)
poplīn|s, -a
popmūzika, *mūz.*
populācija
populāritāte
populāriz|ēt, -ēju, -ēju
populārs, *adj.*
populārzinātnisks, *adj.*
popurij|s, -a
pora
porains
porcelān|s, -a
porcija
porfirīn|s, -a
porfirīts
pornografija
pornografisks
porōzitāte
portāl|s, -a
portātīvs, *adj.*
porte|ris, -ŗa
portfel|is, -ļa
portjēra
portret|ēt, -ēju, -ēju

portretist|s, -a
portret|s, -a
portugaļi
portvīn|s, -a
posa [acīs]
posāt („acis posā”)
posesīvais
vietniekvārd|s, -a,
piederības
vietniekvārd|s, -a, *val.*
posmains
posmkāji (dzīvnieki)
posm|s, -a
pos|s, -a (ŗķiltavu piepe)
post, poŗu, posu,
posdams, posts [-as]
postament|s, -a
postaŗa, postaŗa
postdentāls
poste|nis, -ņa
posteriōritāte
postūgs, *adj.*
postījums|s, -a
postilla
post|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
postītāj|s, -a *siev.* -a
postlūdija, pēcspēle
postpozīcija, *val.*
post|s, -a
postulācija
 („postulācijas tiesība”),
tiesl.
postulāt|s, -a
postul|ēt, -ēju, -ēju
potaŗa
potcelm|s, -a, pacelm|s,
-a
po|te, *ddzsk. ģen.* -ŗu
potējum|s, -a
potence
potenciā|lis, -ļa
potenciāls, *adj.*
pot|ēt, -ēju, -ēju
potīte
potzar|s, -a
pozamentie|ris, -ŗa
pozament|s, -a
poze, *ddzsk. ģen.* pozu

poz|ēt, -ēju, -ēju
 pozētāj|s, -a
 pozīcija
 pozitīvism|s, -a
 pozitīvist|s, -a
 pozitīvs
 pozitūra
 prāgmātika
 prāgmātik|is, -a
 prāgmātikisks
 prāgmātikism|s, -a
 prakse
 praktikant|s, *siev.* -e
 praktik|is, -a
 praktisks
 praktiskum|s, -a
 praktiz|ēt, -ēju, -ēju
 prasība
 prasīgs, *adj.*
 pras|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
 prasītāj|s, *siev.* -a
 prasme
 prast, protu, pratu,
 prazdams, prasts [-as]
 prašņ|āt, -āju, -āju
 pratēj|s, -a
 pratīgs, *adj.*
 pratīns, *adj.*
 prat|ināt, -inu, -ināju
 pratinātāj|s, -a *siev.* -a
 prātojum|s, -a
 prāt|ot, -oju, -oju
 prāt|s, -a
 prātula
 prātvēder|s, -a
 praulains
 praul|ēt, -ēju, -ēju
 praul|s, -a
 prāva
 prāvest|s, -a
 pravieš|ot, -oju, -oju
 pravie|tis, -ša
 prāviniek|s, -a
 prāv|oties, -ojos, -ojos
 prāvs, *adj.*
 prece
 precedent|s, -a
 precēt, [ar platu e]

precu, precēju
 precības
 precinieks|s, -a
 preciz|ēt, -ēju, -ēju
 precizitāte
 precīzs, *adj.*
 prečzi|nis, -ņa *siev.* -ne
 predestinācija
 predestin|ēt, -ēju, -ēju
 predikātvīvs, *adj.*
 predikāt|s, -a
 predispon|ēt, -ēju, -ēju
 predispozīcija
 preeksistence
 prefekt|s, -a
 prefektūra
 preferans|s, -a
 prefīks|s, -a, priedēk|lis,
 -ļa
 pregnancy
 pregnant, *adj.*
 prelāt|s, -a
 preliminarījas
 prelūd|ēt, -ēju, -ēju
 prelūdija
 prēmija
 premisa
 premjēra, pirmizrāde
 premjēr|s, -a
 preparāt|s, -a
 prepar|ēt, -ēju, -ēju
 prepozīcija, prievārd|s,
 -a, *val.*
 prērija
 prerogātīva
 prērogātīvs
 prese
 pres|ēt, -ēju, -ēju
 |presšpans|, cietpape
 prestiž|s, -a
 pretdabīks
 pretdarbība
 pretējs
 pretenciōzs
 pretendēt|s, -a
 pretend|ēt, -ēju, -ēju
 pretenzija
 preterit|s, -a, *val.*
 pretestība

pretestīgs (spējīgs
 pretoties)
 |pretešķība|, pretišķība
 pretī, pretim
 pretība
 pretīgs
 pretīgum|s, -a
 pretimbraucēj|s, -a
 pretimnācēj|s, -a
 pretinde
 pretinieks|s, -a
 pretišķība („uzskatu
 pretišķība”)
 pretkalnis, *adv.*
 pretkorupcijas
 pasākumi
 pretleņķis, -a
 pretlīdzeklis, -ļa
 pretlikumība
 pretlikumīgs, *adj.*
 pretmet|s, -a
 pretodu līdzekļi
 prētor|s, -a
 pret|oties, -ojos, -ojos
 [ar šauru e!]
 pretpol|s, -a
 pretpote
 pretprasība
 pretrakst|s, -a
 pretruna
 pretrunīgs, *adj.*
 pretsitien|s, -a
 pretspēks, -a
 pretspēlētāj|s, -a *siev.* -a
 pretstat|s, -a
 pretšūdzība
 pretšvar|s, -a
 prettema, *mūz.*
 pretterorisma
 pasākumi
 prettrīcien|s, -a
 pretuzbrukum|s, -a
 pretvalstīks, *adj.*
 pretvara
 pretvēj|š, -a
 preventīvs
 prezbiteriā|nis, -ņa
 prezbiteriānism|s, -a
 prezbiter|s, -a

prezent|ēt, -ēju, -ēju
 prezervātīvs, -a, *subst.*
 prezident|s, -a
 prezid|ēt, -ēju, -ēju
 prezidij|s, -a
 prezum|ēt, -ēju, -ēju
 prezumpcija
 prieca („prieceas vēsts”)
 priec|āties, -ājos, -ājos
 priecīgs, *adj.*
 pried|ul|āj|s, -a,
 priedien|s, -a,
 priedaine
 priede
 priedēk|lis, -ļa (prefikss)
 priek|s, -a
 priekša
 priekšā, *adv.*
 priekšapmaksā
 priekšas|s, -s
 priekšaut|s, -a
 priekšdarb|s, -a
 priekšdienas
 priekšdur|v|is, -durvju
 resp. duru
 priekšdziedze|ris, -ŗa
 priekšējs
 priekšgājēj|s, -a *siev.* -a
 priekšgal|s, -a
 priekšistaba
 priekškar|s, -a
 priekšlaice
 (anticipācija), *mūz.*
 priekšlaikā
 priekšlaiku|s|
 priekšlasījums, -a
 priekšlikums, -a
 priekšlog|s, -a
 priekšmet|s, -a
 priekšnam|s, -a
 priekšnesums, -a
 priekšnieks, -a
 priekšnojauta
 priekšnoteikums, -a
 priekšpēdējs
 priekšpilsēta
 priekšpui|sis, -ša
 priekšpulk|s, -a
 priekšpusdiena

priekšpuse
 priekšrakst|s, -a
 priekšroka,
 priekšrocība
 priekšsē|dis, -ŗa
 priekšskola
 priekšspēle, *mūz.*
 priekšstat|s, -a
 |priekšstāvis|, pārstāv|is,
 -ja
 priekšstrādnieks, -a
 priekšte|cis, -ŗa
 priekštelpa
 priekšvakar|s, -a
 priekšvārdi („grāmatas
 priekšvārdi”)
 priekšvēlēšanas
 priekšzīme
 priekšzīmīgs, *adj.*
 prieste|ris, -ŗa, *siev.*
 -riene
 prievārd|s, -a
 (prepozīcija), *val.*
 prieve
 prievīte
 prīmabalerīna
 prīmadonna
 primāritāte
 prīmārs, *adj.*
 primitīvisms, -a
 primitīviz|ēt, -ēju, -ēju
 primitīvs
 prīmula
 prīmus|s, -a (vārāmā
 ierīce)
 principiālitate
 principāl|s, -a, *subst.*
 principiāls, *adj.*
 princip|s, -a
 pri|ncis, -nŗa
 printe|ris, -ŗa
 prioritārs
 prioritāte
 prior|s, -a
 privātdocents, -a
 privātfirma
 privātīpašums, -a
 privatizācija
 privatiz|ēt, -ēju, -ēju

privāts
 privātskola
 privātskolotāj|s, -a
 privātsludinājums, -a
 privātstundas
 privātuzņēmums, -a
 privilēģ|ēt, -ēju, -ēju
 privilēģija
 prīze
 prizma
 problēma
 problēmatisks
 problēmisks
 procedūra
 procent|s, -a, nosimte
 procesija
 proces|s, -a
 procesuāls
 producent|s, -a
 produc|ēt, -ēju, -ēju
 produkcija
 produktivitate
 produktīvs
 produkt|s, -a
 profānācija
 profān|ēt, -ēju, -ēju
 profāns
 profesija
 profesionālitāte
 profesionāls
 profesors, *siev.* -e
 profesūra
 profētisks
 profilakse
 profilaktisks
 profil|s, -a
 profit|ēt, -ēju, -ēju
 profit|s, -a
 prognōze
 prognōz|ēt, -ēju, -ēju
 programma
 programm|ēt, -ēju, -ēju
 programmists, -a
 progres|ēt, -ēju, -ēju
 progresija
 progresīvs
 progres|s, -a
 progīmnazija
 prohibīcija

prohibitīvs, *adj.*
projām
projekcija
projekt|ēt, -ēju, -ēju
 (taisīt projektu)
projektētājs, -a *siev.* -a
projektor|s, -a
projekt|s, -a
projic|ēt, -ēju, -ēju
projiene
projum|s, -a (kā: klāt -
 klātums)
proklamācija
proklam|ēt, -ēju, -ēju
proklitika, *val.*
proklitisks
proklize
prokonsul|s, -a
prokura
prokurātor|s, -a
prokurātūra
prokurist|s, -a
prokuror|s, -a
proletāriāts, -a
proletārie|tis, -ša
proletārisks, *adj.*
prologs, -a
prom, projām
 |prombūtne|, **projiene**
promenāde
promen|ēt, -ēju, -ēju
prometij|s, -a, *ķīm.*
promills (1/1000)
prominents, *adj.*
promocija
promovend|s, -a
promov|ēt, -ēju, -ēju
pronōmen|s, -a,
 vietniekvārd|s, -a, *val.*
propaganda
propagand|ēt, -ēju, -ēju
propagandist|s, -a
propaideutika
propaideutisks
propān|s, -a *ķīm.*
propelle|ris, -ŗa
proponent|s, -a
propon|ēt, -ēju, -ēju
proporcija

proporcionālitate
proporcionāls
propozicija
priekšlikum|s, -a
prorektor|s, -a
 |prosa|, **sāre**
proscēnij|s, -a
prospekt|s, -a
prostītūcija
prostitu|ēt, -ēju, -ēju
prostītūta
prostītūt|s, -a
prōtagōnist|s, -a
protams
proteīn|s, -a
protekcija
protekcionism|s, -a
protektorāt|s, -a
protektor|s, -a
protestantism|s, -a
protestant|s, -a
protest|ēt, -ēju, -ēju
protest|s, -a
protetisks
proteze
protež|ēt, -ēju, -ēju
protokol|ēt, -ēju, -ēju
protokolist|s, -a
protokol|s, -a
proton|s, -a *fiz.*
prōtoplazma
prōtotip|s, -a
prove, raudze
proviant|s, -a
province
provinciā|lis, -ļa
provinciālism|s, -a
provinciāls, *adj.*
provīzija
provīzorisks
provīzor|s, -a
provoc|ēt, -ēju, -ēju
provokācija
provokātor|s, -a
prōza
prozektor|s, -a
prozēlit|s, -a
prōzisks
prōzist|s, -a

prožektor|s, -a,
 starme|tis, -ša
prūsis, -ša, **prusak|s**, -a
prūši
psalmist|s, -a
psalm|ot, -oju, -oju
psalmotāj|s, -a
psalm|s, -a
psaltērij|s, -a
pseudoklasicism|s, -a
pseudonim|s, -a
pseudozinātne
psīche
psīchiatrija
psīchiatr|s, -a
psīchisks
psīchoanalitisks, *adj.*
psīchoanalize
psīcholog|s, -a *siev.* -ģe
psīchologija
psīchologisks
psīchoneuroloģisks, *adj.*
psīchopatoloģija
psīchopatija
psīchopat|s, -a
psīchoterapija
psīchōze
psichrometr|s, -a
ptialīn|s, -a
puan|te, *ddzsk. ģen.* -šu
puant|ēt, -ēju, -ēju
pubertāte
public|ēt, -ēju, -ēju
publicist|s, -a
publika
publikācija
publik|ot, -oju, -oju
publisks
pubu|lis, -ļa
pubuļains, *adj.*
pūce
pūcīgs, *adj.*
pučist|s, -a
puč|s, -a
pudele
pūde|lis, -ļa
pūder|ēt, -ēju, -ēju
pūde|ris, -ŗa, **pudra**
pūdeŗcukur|s, -a

pūd|ēt, -ēju, -ēju
 pudiņš
 pudra, pūde|ris, -ŗa
 puduris, -ŗa, *dem.*
 pudurītis, -ŗa
 puicisks
 puik|a, *dat.* -am
 puisēn|s, -a
 pui|sis, -ŗa
 pūka
 pūkains, *adj.*
 pukstēt, pukst, pukstēja
 pukst|s, -a
 puķains, *adj.*
 puķe
 pūķ|is, -a
 puķkopība
 puķko|pis, -pja
 puķu kāposti,
 puķu pod|s, -a
 pulcēšanās
 pulcēt, -ēju, -ēju
 pulciņ|š, -a
 pūles
 [pulēt], pol|ēt, -ēju, -ēju
 [ar īsu o!] (*v. polieren*)
 pūlētis, -os, [viņš -as],
 -ējos
 pulg|ot, -oju, -oju
 pū|lis, -ŗa
 pulk|s, -a
 pulksten (*saīs. plkst.*)
 pulkste|nis, -ŗa
 pulkstenītes (*augš.*)
 pulksteņtaisītāj|s, -a
 pulkve|dis, -ŗa
 pulkvežleitnant|s, -a
 pullove|ris, -ŗa
 pulpa
 pulsācija
 puls|ēt, -ēju, -ēju
 puls|s, -a
 pult|s, -s, *dzsk. ģen.*
 pulšu
 pulve|ris, -ŗa
 pulverizātor|s, -a,
 smidzinātāj|s, -a
 pulverizēt, -ēju, -ēju
 pulverveidīgs,

pulverveida
 puļķis, -a
 puma
 pūmek|s, -a (*v.*
 Bimsstein)
 pumpa
 pumpains, *adj.*
 pump|ēt, -ēju, -ēju,
 sūkn|ēt, -ēju, -ēju
 pump|is, -ja, sūk|nis,
 -ŗa
 pumpur|ot, -oju, -oju
 pumpur|s, -a, *dem.*
 pumpuriņ|š, -a
 punains, *adj.*
 pundu|ris, -ŗa, *dem.*
 pundurītis, -ŗa
 pundurkok|s, -a
 pundurpapagai|lis, -ŗa
 pundurpūde|lis, -ŗa
 pundurvalstiņa
 pūne
 punktācija
 punktais, *adj.*
 punkt|ēt, -ēju, -ēju
 punkt|s, -a
 punktuālist|s, -a
 punktuālitate
 punktuāls, *adj.*
 pun|s, -a
 punš|s, -a
 pupa
 pūpē|dis, -ŗa
 pūpilla
 puplakši (*augš.*)
 pūpols, *dem.* pūpoliņš
 pūpolzar|s, -a
 pup|s, -a
 pupu|tis, -ŗa,
 badadzeguze
 purav|s, -a (*augš.*)
 purene (*augš.*)
 purgācija
 purgātiv|s, -a
 purgātorij|s, -a
 pūris|s, -a
 pūrist|s, -a
 puritā|nis, -ŗa
 puritānism|s, -a

purn|s, -a
 pur|pis, -pja (*kas purpst,*
 purpinātājs, īgns
 cilvēks)
 purpt, purpst, purpa
 purpur|s, -a
 pūr|s, -a
 purvains, purvots
 purvāj|s, -a
 pūrvieta
 purvīgnējs
 purvmale, purvmala
 purv|s, -a
 pūri (*ziemas kvieši*)
 pusap|lis, -ŗa
 putas|s, -s
 pusatvērts
 pusau|dzis, -dŗa
 pusautomat|s, -a
 pusbad|s, -a
 pusbals|s, -s, *dzsk. ģen.*
 pusbalsu, *siev.*
 pusbrāl|is, -ŗa
 pusbroka|stis, -ŗku jeb
 -stu
 pusce|ļš, -a
 pusdiens
 pusdienas
 pusdien|ot, -oju, -oju
 pusdivi [ar uzsvaru 2.
 zilbē]
 pusdu|cis, -ŗa
 pusdzīvs
 puse, *dzsk. ģen.* pušu
 pusfabrikāt|s, -a
 pusfināl|s, -a, *sport.*
 pusgad|s, -a
 pusgatavs, *adj.*
 pusgraudniek|s, -a
 pusgraud|s, -a
 pusgulu|s
 puskails, *adj.*
 puskažok|s, -a
 puskokalēcēj|s, -a
 puslaik|s, -a
 puslīdz
 pū|slis, -ŗa
 puslode
 puslok|s, -a

pūsma („vēja pūsma”)
pusmāja
pusmāsa
pusmēne|sis, -ša (15 dienas)
pusmēnes|s, -s [pie debesīm]
pusmiljard|s, -a
pusmūž|s, -a
pusnakt|s, -s
pusnot|s, -s, *mūz.*
pusotra [ar uzsvaru 2. zilbē]
puspagrab|s, -a
pusplik|s, *adj.*
puspui|sis, -ša
puspūr|s, -a
puspusēm
pussala
pussēdu|s
pussimt|s, -a
puskriešus, *adv.*
pusstunda
pūst, pūšu, pūtu, pūzdams, pūsts
pusteciņu|s
pustik
pusto|nis, -ņa, *mūz.*
pustreša [ar uzsvaru 2. zilbē]
pustūksto|tis, -ša
pusvadmala
pusvārd|s, -a
pusvilnas [audums]
pusviru
pušelniek|s, -a
puš|ķis, -ķa
pušķ|ot, -oju, -oju
pūš|ot, -oju, -oju
pūšlotāj|s, -a *siev.* -a
pušplēsts („neteikt ne pusplēsta vārda”)
pušu
pušum|s, -a
pūt, pūstu, puvu, pūdams
putas
pūta („vēja pūta”)
put|āt, -āju, -āju, **put|ot**, -oju, -oju

pūte (pūslītis; mākonis)
pūtēju orķest|ris, -ŗa
putek|lis, -ļa
putekļains
putekš|ņi („ziedu putekš[ņ]i”)
pūtē|lis, -ļa (ēdiens)
pute|nis, -ņa
puteņains
puteņ|ot, -oju, -oju
put|ēt, -u, ēju
pūtien|s, -a
put|ināt, -inu, -ināju
pūt|ināt, -inu, -ināju
putnko|pis, -pja
putn|s, -a
put|ot, -oju, -oju, **put|āt**, -āju, -āju
putotāj|s, -a
putra
putraimi
putr|ot, -oju, -oju, **putr|āt**, -āju, -āju
puve
puvek|lis, -ļa
puveši
puvum|s, -a
pū|znis, -žņa
pūžņains, *adj.*
pūžņot, pūžņo, pūžņoja

R

rabarber|s, -a (augšs)
rabat|s, -a, atlaide
rabīn|s, -a
rāce|nis, -ņa
rachīt|s, -a
racija
racionālism|s, -a
racionālist|s, -a
racionālizācija
racionāliz|ēt, -ēju, -ēju
racionāls, *adj.*
radabērn|s, -a
radagabal|s, -a
radar|s, -a

radiācija
radiālitate
radiāls, *adj.*
radiātor|s, -a
radība
radības
radīgs (v. schöpferisch, „radīgs gars”)
radij|s, -a (elements; „apļa radijs”)
radījum|s, -a
radikā|lis, -ļa, *subst.*
radikāls, *adj.*
rad|ināt, -inu, -ināju
radniek|s, -a
radio
radioaktīvitāte
radioaktīvs
radioaparāt|s, -a
radiofōn|s, -a
radiogramma
radiatoraidījums, -a
radiatorūpniecība
radiostacija
radiostudija
radiotehnika
radiotehnik|is, -a
radiotelegrafist|s, -a
radiotelegraf|s, -a
radiouztvērēj|s, -a
radioviļņi
radīs|s, -a
rad|īt, -u, [mēs -ām], -īju
rādīt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
radītāj|s, -a *siev.* -a
rādītāj|s, -a
|radiuss|, **radij|s**, -a
radniecība
radniecīgs, *adj.*
radniecisks
rad|oties, -ojos, -ojos
rad|s, -a
raduraksti
radu valodas
radze (dolomīts)
radzene („acs radzene”)
radziņ|š, -a
rādža

radžots
rafināde
rafin|ēt, -ēju, -ēju
rafinēts
ragains
ragana
ragavas, ragus
raglop|s, -a, **ragu lops**
rag|s, -a
ragù
ragviela
raibaļa
raib|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju (apvārdot, pūš|ot)
raibs, *adj.*
raibum|s, -a
raidāmluga
raidījums|s, -a
raidīkla, raidāmstacija
raid|īt, -u [mēs -ām], -īju
raidītājs|s, -a
rais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
raits (veicīgs)
raizāles (augš)
rai|zes, -žu
raiz|ēties, -ējos, -ējos
raizīgs, *adj.*
rājien|s, -a, **rājum|s**, -a
rajon|s, -a
rājums|s, -a (līdums)
rak|āt, -āju, -āju
raket|s, -a [sportistiem]
rakstains, *adj.*
rakstāmgald|s, -a
rakstāmlietas
rakstāmmašīna
rakstāmpapīr|s, -a
rakstāmspalva
rakstība
rakstīk|lis, -ļa
rakst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
rakstīt nepratējs|s, -a
rakstniek|s, -a
rakst|s, -a
rakstudarb|s, -a, **rakstu**
darb|s, -a
rakstu izlase

raksturīgs
raksturloma
rakstur|ot, -oju, -oju
rakstur|s, -a [ar īsu u!]
rakstu valoda
rakstve|dis, -ža
rakstveida
pārbaudījums|s, -a
rakt, roku, raku,
 rakdams [-as]
raktuve
raķe|te, *ddzsk. ģen.* -šu
 [ugunošanai]
rām|is, -ja, **ietvar|s**, -a
rampa
rāms, *adj.*
ranča
rang|s, -a
rapie|ris, -ŗa
raport|ēt, -ēju, -ēju
raport|s, -a
rāp|ot, -oju, -oju
rapšodija
rapšod|s, -a
rapši (augš)
rāpties, rāpjos, [viņš
 rāpjas], rāpos,
 rāpdamies
rāpul|lis, -ļa
rāpu|s, *adv.*
rasa
rasains, rasots
rasaskrēsliņi (augš)
rase, *ddzsk. ģen.* rašu
rasējums|s, -a
rasene (augš)
ras|ēt, -ēju, -ēju
rasetne [rasēšanai]
ras|ināt, -inu, -ināju
rasisks
rasmīgs, *adj.*
rasol|s, -a
rasot, raso, rasoja
rast, rodu, radu,
 razdams
rāt, rāju, rāju [-as]
rati
ratific|ēt, -ēju, -ēju
ratifikācija

ratīņkrēs|ls, -a
ratnīca
ratniek|s, -a
rātns
rat|s, -a
ratu ziede
rauda (zivs)
raudas
raudāšana
raud|āt, -u, -āju
raudien|s, -a
raudens („rudzi jau
 raudeni – sāk
 gatavoties”)
rauds
raudulīgs, *adj.*
raudu|lis, -ļa
rauduve (meža pīle)
raudze, prove
raudz|ēt, -ēju, -ēju
raudzības
raudzīt, raugu, [mēs
 raugām], raudzīju [-ās]
rauglāties, -ājos, -ājos
raugos iet
raug|s, -a
raugs, -a („acu raugs”)
rauk|lis, -ļa (rīks)
raukt, raucu, raucu,
 raukdams, raukts [-as]
ŗaukt
raupjš
rau|sis, -ša
raust, raušu, rausu,
 rausdams, rausts
raust|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
raut, rauju, rāvu [-as]
rautin, *adv.*
raut|s, -a
rāva [purvā]
rāvains, rāvots
rav|ēt, -ēju, -ēju
rāvien|s, -a
raža
ražens („maza, bet
 ražena saimniece”)
ražīgs („ražīgs gads”)
ražojums|s, -a

ražot
ražotājvals|ts, *ddzsk.*
ģen. -tu
reāģ|ēt, -ēju, -ēju
reakcija
reakcionār|s, -a, *subst.*
un adj.
reaktor|s, -a, *fiz.*
reālijas
reālis|tis|ks
reālism|s, -a
reālist|s, -a
reālitate, īstenība
reālizācija
reāliz|ēt, -ēju, -ēju
reālleksikon|s, -a
reāls
rēbus|s, -a
recek|lis, -ļa
recenzent|s, -a
rezenz|ēt, -ēju, -ēju
recenzija
receptija
recepte, *ddzsk. ģen.* -šu
receptīvs
recēt, rec, recēja
recidīvist|s, -a
recidīvisms|s, -a
recidīvs, *adj.*
rēcien|s, -a
reciprocitate
reciproks, *adj.*
recit|ēt, -ēju, -ēju
rečitātīvs|s, -a
redakcija
redaktor|s, *siev.* -e,
 redaktrise
redele|s|
rēdereja
rēde|ris, -ra
rediģ|ēt, -ēju, -ēju
 [redīss], **radīs|s**, -a
reduc|ēt, -ēju, -ēju
redukcija
reduplic|ēt, -ēju, -ēju
reduplikācija
redzamība
redze
rēdze (pakavam)

redzējums|s, -a
redzes lok|s, -a
redzēt, redzu, redzēju
redzīgs, *adj.*
redzok|lis, -ļa
referāt|s, -a
reference, atsauksme,
ieteikums|s, -a
referent|s, -a
refer|ēt, -ēju, -ēju
refleksija
refleksīvs, atgriezenisks
refleks|s, -a
reflektant|s, -a
reflekt|ēt, -ēju, -ēju
reflektor|s, -a
reforma
reformācija
reformātor|s, -a
reform|ēt, -ēju, -ēju
refrakcija
refraktīvs, *adj.*
refraktor|s, -a,
 [īpašs] **tālska|tis**, -ša
refrēn|s, -a
refrižerator|s, -a
rēgains, *adj.*
regālijas
regata
regbijs
reglament|ēt, -ēju, -ēju
reglament|s, -a
reglān|s, -a
rēgoties, rēgojas, rēgojās
regres|ēt, -ēju, -ēju
regresīvs, *adj.*
regres|s, -a
rēg|s, -a
rēgula
rēgulācija
rēgulāritāte
rēgulārs, *adj.*
rēgulātor|s, -a,
 kārtotāj|s, -a
rēgul|ēt, -ēju, -ēju
reģenerācija
reģenerātīvs
reģionāls
reģion|s, -a

reģistrācija
reģistrātor|s, -a
reģistrātūra
reģistr|ēt, -ēju, -ēju
reģistr|s, -a
rehabilitācija
rehabilit|ēt, -ēju, -ēju
reibīgs („reibīgi
 dzērieni”)
reibo|nis, -ņa
reibt, reibstu, reibu,
 reibdams
reibu|lis, -ļa
reibums|s, -a
reichstāg|s, -a
 [reimatisks], **reumatisks**
 [reimatisms],
reumatism|s, -a
reiz
rei|ze, *ddzsk. ģen.* -žu,
rei|za, *ddzsk. ģen.* -zu
reizēm, reizām
reizināmais
reiz|ināt, -inu, -ināju
reizinātāj|s, -a
 [reizrēķins],
vienreizvien|s, -a
reizu|lis, -ļa (koeficients)
reizumis, *adv.*
reja|s|
rējien|s, -a
rējīgs, *adj.*
rekcija
reklāma
reklamācija, *tiesl.*
reklam|ēt, -ēju, -ēju
tiesl.
reklām|ēt, -ēju, -ēju
rekognoscēšana
rekomendācija
rekomend|ēt, -ēju, -ēju
rekonstru|ēt, -ēju, -ēju
rekonstrukcija
rekonvalescent|s, -a
rekordist|s, -a
rekord|s, -a
rekreācija
rekrūt|ēt, -ēju, -ēju
rekrūt|ētīvs, -ējots, -ējos

rekrū|tis, -ša
rēkt, rēcu, rēcu, rēkdams
rektorāt|s, -a
rektor|s, -a
rekviēm|s, -a
rekviz|ēt, -ēju, -ēju
rekvizīcija
rekvizītes
rēķin|āt, -u, -āju, lēst,
 lešu, lēsu, lēsdams,
 lēsts
rēķin|s, -a, lēse
relācija
relatīvitate
relatīvs, *adj.*
relejs, -a
relīģija
relīģisks
relīģiozitate
relīģiozs
relikvijas
reljef|s, -a, cilnis, ciļņa
remdens
remd|ēt, -ēju, -ēju
reme|sis, -ša (namdaris)
reminiscence
remontdarbnīca
remont|ēt, -ēju, -ēju
remont|s, -a
remt, remju, rēmu („uz
 vārdiem sistēmu var
 remt”)
rene
renegāt|s, -a
renesanse
renov|ēt, -ēju, -ēju
rēns, *adj.*
 [renstele], **noteka**
rentabilitāte
rentabls
rente (ienākums no
 noguldītā kapitāla)
rent|ēt, -ēju, -ēju
rentgena caurskate,
med.
rentgena stari
rentgenolo|gs, -a *siev.*
 -ģe
reņģe

reņģēdāj|s, -a
reorganizācija
reorganiz|ēt, -ēju, -ēju
reparācija
reparatīvs
reparatūra
repar|ēt, -ēju, -ēju
repartīcija
repatriācija
repatri|ēt, -ēju, -ēju
repertuār|s, -a
repet|ēt, -ēju, -ēju
repetīcija
repetītor|s, -a
replika
reportāža
report|ēt, -ēju, -ēju
reportie|ris, -ŗa
represālija
represija
represīvs, *adj.*
reprezentācija
reprezentant|s, -a
reprezentatīvs, *adj.*
reprezent|ēt, -ēju, -ēju
reprīze
reproduc|ēt, -ēju, -ēju
reprodukcija
rep|sis, -ša (ziivs)
rept, repj, repa („brūce
 sāk rept”)
reptī|lis, -ļa
republika
republikā|nis, -ņa
republikānisks, *adj.*
reputācija
resga|lis, -ļa (resnais
 gals)
reskript|s, -a
re|snis, -šņa
resns
resnum|s, -a
resnvēde|ris, -ŗa
resorbīcija
resor|s, -a
respektābils, *adj.*
respekt|ēt, -ēju, ēju
respektīvi, *saīš.* resp.
respekt|s, -a

respīrācija
respīrātor|s, -a
restaurācija
restaurātor|s, -a
restaur|ēt, -ēju, -ēju
restorān|s, -a
restorānvagon|s, -a
resurs|s, -a
rēta
rētains, *adj.*
ret|ināt, -inu, -ināju
rētorika
rētorisks
rētor|s, -a
retor|te, *ddzsk. ģen.* -šu
retroaktīvs, *adj.*
retrograd|s, -a, *subst.*,
adj.
retrospekcija
retrospektīvs, *adj.*
rets, *adj.*
retumis, *adv.*
retum|s, -a
retuša
retuš|ēt, -ēju, -ēju
reumatisks
reumatism|s, -a
revanš|ētīes, -ejos, -ējos
revanšist|s, -a
revanš|s, -a
reverans|s, -a
revers|s, -a
revident|s, *siev.* -e
revid|ēt, -ēju, -ēju
revija
revīzija
revolūcija
revolūcionār|s, -a,
subst. un *adj.*
revolve|ris, -ŗa
rezēda
rezervāt|s, -a
rezerve
rezerv|ēt, -ēju, -ēju
rezervist|s, -a
rezervuār|s, -a
rezga|lis, -ļa (cilvēks)
rezidence
rezident|s, -a

resignācija
rezignēts
rezolūcija
rezolūts
rezonance
rezonātor|s, -a
rezon|ēt, -ēju, -ēju
rezultātīvs
rezultāt|s, -a
rezum|ēt, -ēju, -ēju
rež|ģis, -ģa
režģ|īt, -īju, -īju
režija
režim|s, -a
režisor|s, siev. -e
riba
ribains, ribots
rībēt, rīb, rībēja
rībien|s, -a
rīboņa
rīcība
rīcīgs („rīcīgs darbinieks")
ričineļļa
riča [kerra]
rīd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
rīdze (šuves veids)
riebek|lis, -ļa
riebīgs, adj.
riebt, riebju, riebu,
 riebams, riebts [-as]
 (v. ekeln)
riebt, riebju, riebu,
 riebams, riebts
 (apvārdot)
riebum|s, -a
riecien|s, -a
riekst|ot, -oju, -oju
riekst|s, -a
riekšava
riekum|s, -a
riepa („auto riepa")
riepe (tauva)
riepnieks (v. Seiler)
riest, riešu, rietu,
 riezams, riests
 („labība rieš krūmu")
riest|s, -a
riet, reju, rēju

rietek|lis, -ļa
riete|nis, -ņa (vējš)
riet|ēt, -u, -ēju
riet|s, -a
rietumdaļa
rietumeiropie|tis, -ša
rietumi
rietumkrast|s, -a
rietumniek|s, -a
rieava
rievains
riev|āt, -āju, -āju, riev|ot
 -oju, -oju
rie|zis, -ža (darbam
 nodalīts zemes gabals)
riezt, riežu, riezu,
 riezams
rigorōzs
rija
rijīgs, adj.
rijku|ris, -ŗa
rika („maizes rika")
rīkle
rīkļu rāvēj|s, -a
rīkojum|s, -a
rikošet|s, -a
rīk|ot, -oju, -oju
rīk|s, -a
rik|sis, -ša, par. dzsk.
rikši
rīkste, dzsk. ģen.
 -rīkš[k]u
rikša
rikšiem
rikš|ot, -oju, -oju
rikšotava
rīma (āmrija, izēdājs)
rimbu|lis, -ļa
rimt, rimstu, rimu [-as]
rimtīgs (v. bescheiden)
rimts, adj.
rinda
rindkopa
rind|ot, -oju, -oju,
rind|āt, -āju, -āju
[riņķis], ap|lis, -ļa
ripa
ripains, adj.
ripeniski, adv.

ripin|āt, -āju, -āju
rip|ot, -oju, -oju
rips|s, -a
ripu|lis, -ļa
rī|se, dzsk. ģen. -šu
 („papīra rīse")
rīsi (augš)
ris|ināt, -inu, -ināju
riskants
risk|ēt, -ēju, -ēju
risk|s, -a
rist, risu, risu, rīsdams
 (raisīties)
rist, ritu, ritu, rīzdams
 (ritēt)
rīst|īties, -os, [viņš -ās],
 -ījos
rīt, riju, riju
rītausma
rītakurpes; rīta kurpes
rītasvārki
rītdiena
ritekli
rite|nis, -ņa
rite|nis, -ņa (vējš)
riteņbraucēj|s, -a
riteņbraukšana
riteņkrēs|s, -a
rites kustība
rit|ēt, -u, -ēju
rit|ināt, -inu, -ināju
ritmika
ritmīks
ritm|s, -a
rīt|s, -a (ceremonija)
rīt|s, -a (diennakts daļa)
rituāls, subst. un adj.
ritu|lis, -ļa
ritum|s, -a
rītvakar, adv.
[rīvēt], berzt, beržu,
 berzu, berzams,
 berzts, **berz|ēt, -ēju,**
 -ēju
rīvālitāte
[rīvmaize], berzumi
robains, robots, adj.
robeža
robežinspekcija

robežkontrole
 robežligum|s, -a
 robežlīnija
 robežniek|s, -a
 robež|ot, -oju, -oju
 robežsardze
 robežsarg|s, -a
 robežupe
 robežstacija
 rob|īt, -īju, -īju
 robot|s, -a
 rob|s, -a
 robusts
 rocība
 rodme|nis, -ņa [šīrgaļa]
 roga
 rojālist|s, -a
 roka
 rokasdzirnavas;
 rokas dzirnavas
 rokasgrāmata
 rokasgranāta; rokas
 granāta
 rokasnauda
 rokas pulkste|nis, -ņa
 rokassoma
 rokasspiedien|s, -a;
 rokas spiedien|s, -a
 rokassprādze
 rokdarbniek|s, -a
 rokdarb|s, -a
 rokfor|s, -a
 rokoko
 rokpe|lnis, -ļņa
 rokrakst|s, -a
 roktu|ris, -ŗa
 roman|ce, *ddzsk. ģen.*
 -ču
 romānist|s, -a
 romān|s, -a
 romantiķ|is, -a
 romantisks
 romantism|s, -a
 romāņi (tautu grupa)
 romboedr|s, -a
 romb|s, -a
 romie|tis, -ša
 romisks (tāpat kā:
 tautisks)

rondele, *arch.*
 rondo
 ro|nis, -ņa
 rosība
 rosīgs
 ros|ities, -os [mēs
 -āties], -ījos
 rosme
 rostbīf|s, -a
 rota
 rotācija
 rōtacism|s, -a, *val.*
 rotājum|s, -a
 rotaļa
 rotaļ|āties, -ājos, -ājos
 rotaļīgs, *adj.*
 rotaļlieta
 rotaļ|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
 rotaslieta
 rot|āt, -āju, -āju
 rotātor|s, -a
 rot|ēt, -ēju, -ēju
 rot|īt, -u [mēs -ām], -īju
 [piedurknes]
 rotka|lis, -ļa
 rove|ris, -ŗa
 ro|vis, -vja
 roza (pakalns)
 roze (augš)
 roze|te, *ddzsk. ģen.* -šu
 rozīna (oga)
 rožains
 rožūden|s, -s
 rožukro|nis, -ņa
 rožzie|dis, -ža („rožziežu
 augi”)
 rube|nis, -ņa
 ruberoīd|s, -a
 rubināt, rubina, rubināja
 rubīn|s, -a
 rub|lis, -ļa
 rubric|ēt, -ēju, -ēju,
 ai|lot, -oju, -oju
 rubrika, aile
 rūciens|s, -a
 rūcīgs (v. mürrisch)
 rūda
 ruda|cis, -ča

rudenāji
 rudenisks, rudenīgs
 ruden|s, -s
 rudimentārs
 rudiments, *subst.*
 rūd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
 rudma|tis, -ša *siev.* -te
 rudmiese (sēne)
 ruds, *adj.*
 rudulis, -ļa (zivs)
 rudzāji (rudzu salmi pēc
 kulšanas)
 rudzi
 rudzpuķe
 rugaite (lauks)
 rugāji (rudzu stiebru
 paliekas pēc pļaujas)
 rugājs, -a (lauks)
 rūgt, rūgstu, rūgu,
 rūgdams
 rūgtens
 rūgts
 rūgtum|s, -a
 rūgtvielas
 rūgušpiens|s, -a
 ruīna
 ruīn|ēt, -ēju, -ēju
 rūkoņa
 ruk|sis, -ša
 rukšķ|ēt, -u, -ēju
 rukt, rūku, ruku,
 rukdamš
 rūkt, rūcu, rūcu,
 rūkdams
 rūķis, -a
 rulāde
 rulete
 rull|ēt, -ēju, -ēju
 ru|llis, -ļļa, velt|nis, -ņa
 rumāņi
 rumba
 rum|s, -a
 rumules
 rumul|ēt, -ēju, -ēju
 runa
 runas stundas
 rūnas (raksti)
 runasvīri

run|āt, -āju, -āju
runātājs, -a *siev.* -a
ru|ncis, -nča
runga
rungu|lis, -ļa
runīgs
runku|lis, -ļa
rūpals (кр. промысел)
rū|pes, *ddzsk. ģen.* -pju
rūpests, *par. ddzsk.*
rūpesti
rūp|ēties, -ējos, -ējos
rūpība
rup|jība
rūpija
rūpiġs, *adj.*
rupjgraudains
rupjmaize
rupjš
rūpnīca
rūpniecība
rūpniecisks, *adj.*
rūpnieks, -a
rupor|s, -a
rupu|cis, -ča
rūsa
rūsains
rūsēt, rūs, rūsēja
rūsgans
rusifikācija,
pārkrievošana
rusisms, krievisms
rusls, *adj.*
rūst, rūst, rūsa
ruš|ināt, -inu, -ināju
rušinātājs, -a *siev.* -a
rušķis, -a *siev.-e*
rūta (augš)
rūtainis
rutīna
rutinēts
rutks, -a
rū|ts, -s, *ddzsk. ģen.* rūšu
ruzgans, **rūsgans**

Ŗ

ŗaukt, ŗaucu, ŗaucu,

ŗaukdams, ŗaukts [-as],
ŗaukt

S

saad|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|augt, -augu, -augu,
 -augdams
saaugums, -a
saaukstēšanās
saaukst|ēt, -ēju, -ēju
sabad|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sabaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sabalsojums, -a, *mūz.*
sabals|ot, -oju, -oju
sabang|ot, -oju, -oju
sa|bārt, -baŗu, -bāru
sa|bāzt, -bāŗu, -bāzu,
 -bāzts
sa|beigt, -beidzu,
 -beidzu, -beigdams,
 -beigts
sa|bērt, -beŗu, -bēru
sa|berzt, -berŗu, -berzu,
 -berzdams, -berzts
sabīd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sabied|ēt, -ēju, -ēju
sabiedrība
sabiedrīks, *adj.*
sabiedr|oties, -ojos,
 -ojos
sabikst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|birt, -birst, -bira
sa|birzt, -birzt, -birza
sa|bīties, -bīstos, -bijos
sablīv|ēt, -ēju, -ēju
sabotāŗa
sabot|ēt, -ēju, -ēju
sabotētājs, -a
sa|bozt, -boŗu, bozu,
 -bozdams, -bozts [-as]
sa|brāzt, -brāŗu, -brāzu,
 -brāzdams, -brāzts

sa|brēkt, -brēcu, -brēcu,
 -brēkdams
sa|brist, -brienu jeb
 -briedu, -bridu,
 -brizdams, -brists
sa|brukt, -brūku, -bruku,
 -brukdams
sabrukums, -a
sabrūn|ināt, -inu, -ināju
sabu|lis, -ļa
sabuļāda
saburt|ot, -oju, -oju
saburz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|celties, -ceļas, -cēlās
sacensība
sacenso|nis, -ņa *siev.* -ne
sa|censties, -cenšos,
 -centos, -cenzdamies
sa|cept, -cepu, -cepu
sacepums, -a
sacerējums, -a
sacer|ēt, -ēju, -ēju
sa|cerot, -cero, -ceroja
sacharīns
sacīk|ste, *ddzsk. ģen.* -ŗu
sacīkst|ēties, -os, -ējos
sa|cirst, -cēŗtu, -cirtu,
 -cirdzams, -cirsts
sa|čokuroties,
 -čokurojas, -čokurojās
sa|čukstēties, -čukstas,
 -čukstējās
sa|dabūt, -dabūju,
 -dabūju
sadale („preču sadale”)
sadal|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sadalītājs, -a
sadaļa
sadarbe
sadarbība
sadarbīgs
sadarb|oties, -ojos, -ojos
sadauz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|dēdēt, [ar platu ē],
 -dēdu, [viņŗ -dēd],
 -dēdēju

sa|degt, -dedzu, -dedzu,
tr.
sa|degt, -degu, -degu,
itr.
sa|derēt, [ar platu e],
 -deru, -derēju
saderētais
saderība
saderīgs
saderināšanās
sader|ināt, -inu, -ināju
saderināt|ais, -ā *siev.* -ā
sa|diegt, -diedzu, diedzu,
 -diegdams, -diegts
sa|dīgt, -dīgst, -dīga,
 -dīgdams
sadist|s, -a
sadraudz|ēties, -ējos,
 -ējos
sadraudzība
sadrūmis
sa|drūpt, -drūp, -drupa,
 -drupdams
sadura
sadursme
sadurst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|durt, -duŗu, -dūru
sa|durties, -duŗos, [viņš
 -duŗas], -dūros
sadusm|ot, -oju, -oju
sa|dzelt, -dzeļu, -dzēlu
sadzen|āt, -āju, -āju
sadzied|ēt, -ēju, -ēju
sadzird|ēt, -u, -ēju
sa|dzīt, -dzīst, -dzija
sa|dzīt, -dzenu, -dzinu
sadzīve
sadzīv|ot, -oju, -oju
sādža
sādži|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
saeima
saērc|ināt, -inu, -ināju
sa|ēst, -ēdu, -ēdu,
 -ēzdams, -ēsts
safir|s, -a
safjān|s, -a
safrān|s, -a

sāga (teika)
sagād|āt, -āju, -āju
sagāde, **sagādāšana**
sagad|īties, -ās, -ījās
sagād|s, -a (krājums)
sagaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sagand|ēt, -ēju, -ēju
sagatav|ot, -oju, -oju
sa|gāzt, -gāžu, -gāzu,
 -gāzdams, -gāzts
saglab|āt, -āju, -āju
sa|glaust, -glaužu,
 -glaudū, -glauzdams,
 -glausts
sāgo
sa|grābt, -grābju,
 -grābu, -grābdams,
 -grābts
sa|graut, -grauju,
 -grāvu
sa|grauzt, -graužu,
 -grauzu, -grauzdams,
 -grauzts
sagrāve
sa|griezt, -griežu,
 -griezu, -griezdams,
 -griezts
sagrī|loties, -ojos, -ojos
sa|grūst, -grūžu,
 -grūdu, -grūzdams,
 -grūsts
sa|grūt, -grūst, -gruva
sagša
sagudr|ot, -oju, -oju
sa|gult, -gulst, -gula jeb
 -gūla
sa|gumt, -gumstu, -gumu
sagumz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|gurt, -gurstu, -guru
sagūst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|ģērbt, -ģērbju, -ģērbu,
 -ģērbts
saiet|s, -a (konvents)
sa|īgt, -īgstu, -īgu,
 -īgdams
saik|lis, -ļa

(konjunkcija), *val.*
saik|ne, *ddzsk. ģen.* -ņu
sailgoties, -ojos, -ojos
sai|me, *ddzsk. ģen.* -mju
saimniecība
saimniecisks, *adj.*
saimniek|ot, -oju, -oju
saim|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
sai|nis, -ņa
saiņ|ot, -oju, -oju
sa|irt, -irst, -ira
saistāmviela
saistek|lis, -ļa
saistība
saistīgs, *adj.*
saist|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju, [-ās]
saišķaudi, **saišaudi**
saiš|ķis, -ķa
sai|te, *ddzsk. ģen.* -šu,
dem. saitīte
saitīna (kōpula), *val.*
saiva (spole)
sa|jaukt, -jaucu,
 -jaucu, -jaukdams,
 -jaukts
sajēga
sa|jēgt, -jēdzu, -jēdzu,
 -jēgdams, -jēgts
sa|jemt, -jemu, -jēmu,
sa|ņemt, -ņemu, -ņēmu
sajošana
sa|jozt, -jožu, -jozu,
 -jozdams, -jozts
sājš, *adj.*
sa|jūgs, -a, *tech.*
sa|jūgt, -jūdzu, -jūdzu,
 -jūgdams, -jūgts
sa|jukt, -jūku, -juku,
 -jukdams
sājums, -a
sajūsma
sajūsm|ināt, -inu, -ināju
sa|just, -jūtu, -jutu,
 -juzdams, -justs
sajūta
sakabe
sakab|ināt, -inu, -ināju

sa|kaist, -kaist, -kaisa,
 -kaisdams
sakait|ināt, -inu, -ināju
sa|kalst, -kalst, -kalta,
 -kalzdams
sa|kalt, -kaļu, -kalu
sa|kampt, -kampju,
 -kampu
sakāmvārd|s, -a
sakap|āt, -āju, -āju
sakarība
sakarīgs
sakār|nis, -ņa
sakar|s, -a
sakars|ēt, -ēju, -ēju
sa|karst, -karst, -karsa,
 -karsdams
sa|kārst, -kāršu, -kārsu,
 -kārsdams [vilnu]
sa|kārt, -kaŗu, -kāru
sakārt|ot, -oju, -oju
sakas (daļa no iejūga)
sakas|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
saka|snis, -šņa
sa|kast, -kaŗu, -kasu,
 -kasdams, -kasts
sakaun|ēties, -os, [viņš
 -as], -ējos
sakaus|ēt, -ēju, -ēju
sa|kaut, -kauju, -kāvu
sakāve
sakkoki
saklaus|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|kļaut, -kļauju, -kļāvu
saknāb|āt, -āju, -āju
sa|knābt, -knābju,
 -knābu, -knābdams,
 -knābts
saknāji
sakne
sa|kniebt, -kniebju,
 -kniebu, -kniebdams,
 -kniebts
sakņains, sakņots
sakņaug|s, -a
sakņ|oties, -ojas, -ojās
sakņu dārz|s, -a

sa|kodīt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sakop|ot, -oju, -oju
sa|kopt, -kopju, -kopu,
 -kopdams, -kopts
sa|kost, -koŗu, -kodu,
 -kozdam, -kosta
sākotnējs
sakrāls
sakrament|s, -a
sa|kraut, -krauju, -krāvu
sakrav|āt, -āju, -āju
sa|krist, -krītu, -kritu,
 -krizdams
sakristeja
sakrok|āt, -āju, -āju
sakrop|ot, -oju, -oju
sakrunk|āt, -āju, -āju
sa|krupt, -krūpu,
 -krupu, -krupdam
sakrust|ot, -oju, -oju
saksofōn|s, -a
sākt, sāku, sāku [-ās]
sakta
sakūd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|kult, -kuļu, -kūlu
sākumcena
sakumi, sekumi
sākumkapitāl|s, -a
sa|kumpt, -kumpstu,
 -kumpu, -kumpdam
sākum|s, -a
sākumsastāv|s, -a
sākumskola
sakūpt, -kūpst, -kūpa
sa|kurt, -kuŗu, -kūru
sa|kust, -kūstu, -kusu,
 -kusdam
sakust|ēties, -os, -ējos
sa|ķept, -ķep, -ķepa,
 -ķepdam
sa|ķert, -ķeŗu, -ķēru
sala
salab|ot, -oju, -oju
salabt, salabstu, salabu
salaidum|s, -a
sa|laist, -laiŗu, -laidu,
 -laizdam, -laista

salaist|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sālāj|s, -a (sāls slāņiem
 bagāta vieta)
salaka
salamandra
|salami|, dūmdesa
salāp|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|lapot, -lapo, -lapoja
salas|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
salaŗņas
salāti
salaul|āt, -āju, -āju
salaup|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
salauz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|lauzt, -lauŗu, -lauzu,
 -lauzdam, -lauzts
salcietīgs, adj.
salcie|tis, -ŗa,
ziemcie|tis, -ŗa
saldējum|s, -a
saldens („cukura pamaz:
 salds jau netiek, tikai
 saldens”)
sald|ēt, -ēju, -ēju
saldētava
salds
saldskābmaize
saldskābs, adj.
saldūden|s, -s
saldum|s, -a, *ddzsk.*
saldumi
sa|lēkties, -lecos, -lēcos,
 -lēkdamies
salicīlskābe
salicīn|s, -a
salidojum|s, -a
salīdzinājum|s, -a
salīdzināms
 („salīdzināma metode”)
salīdz|ināt, -inu, -ināju
saliece|nis, -ŗa (nazis)
salied|ēt, -ēju, -ēju
 [metallu]
salied|ēties, -ējos, -ējos

[lietū]
sa|liekt, -liecu, -liecu,
 -liekdams, -liekts
salie|līt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|liet, -leju, -lēju
salīg|ot, -oju, -oju
salīgs (tāds, kam
 vienmēr salst)
sa|līgt, -līgstu, -līgu,
 -līgdams, -līgts
 [strādnieku]
sālījums|s, -a
sa|likt, -lieku, -liku,
 -likdams
sa|likt, -līkstu, -līku,
 -līkdams [pie zemes]
salikte|nis, -ņa
salikums|s, -a, *tipogr.*
sa|limt, -limstu, -limu
salinieks|s, -a (salas
 iedzīvotājs)
salip|ināt, -inu, -ināju
sa|lipt, -līp, -līpa,
 -līpdams
sālīs, -ļa, *dzsk.* sāļi,
ķīm.
sa|līt, -līst, -līja
sāl|īt, -īju jeb -u, -īju
salkans
salkt, salkstu, salku
salmene
salmiak|s, -a
salm|s, -a
salna
sālnieks|s, -a (sāls trauks)
sa|lnis, -ļa (zirgs)
salns, *adj.*
sa|locīt, -loku, [mēs
 -lokām], -locīju
salon|s, -a
salpet|ris, -ŗa
sal|s, -a
sāl|s, -s, *siev.*
sālsmaize
sālsskābe
sālsūden|s, -s
salt, salstu, salu
salts („salti meli”)

saltums|s, -a
sa|lūgt, -lūdzu, -lūdzu,
 -lūgdams, -lūgts
salūk|ot, -oju, -oju,
 salūk|āt, -āju, -āju
salums|s, -a
salūt|ēt, -ēju, -ēju
salūt|s, -a
salve
 salvete, **servjete**
salvija (augš)
 sa|ļimt, -ļimstu, -ļimu,
 sa|limt, -limstu, -limu
sa|lodzīt, -ļogu, [mēs
 -ļogām], -ļodzīju
sā|raži (halogeni)
sā|š
sājum|s, -a
samāc|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
samain|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
samais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
samait|āt, -āju, -āju
samaksa
samaks|āt, -āju, -āju
 [parādu]
samākslots
sa|malst, -maļu, -malu
saman|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
samaņa
samarieši
samazgas
samazg|āt, -āju, -āju
samba
samekl|ēt, -ēju, -ēju
sa|melst, -melšu,
 -melsu, -melsdams,
 -melsts
sāme|nis, -ņa
 (ziemeļrietumvējš)
samērc|ēt, -ēju, -ēju
samērība
samērīgs
samēr|īt, -īju, -īju
sa|mērkt, -mērcu,
 -mērcu, -mērkdams,

-mērīts
samēr|s, -a
sa|mest, -metu, -metu,
 -mezdams, -mests
samestuve [sakām]
samet|ināt, -inu, -ināju
samežģ|īt, -īju, -īju
sāmi (tauta)
samīc|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
samīd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
samiegloties, -ojos, -ojos
sa|miegt, -miedzu,
 -miedzu, -miegdams,
 -miegts
sa|milzt, -milzt, -milza,
 -milzdams („pirksts
 samilzt”)
sa|mirkst, -mirkstu,
 -mirku, -mirkdams
samis|ēties, [man] -ējas,
 -ējās
sa|mīt, -miju, -miju
 (samainīt)
sa|mīt, -minu, -minu
 (sabadāt)
sa|mocīt, -moku, [mēs
 -mokām], -mocīju
samojedi
samont|ēt, -ēju, -ēju
sam|s, -a (zivs)
samtains, *adj.*
samtene (augš)
samt|s, -a
sa|mulst, -mulstu,
 -mulsu, -mulsdams
samulsum|s, -a
samum|s, -a
samus|ināt, -inu, -ināju
sānācija
sanaid|ot, -oju, -oju
sanāksme
sa|nākt, -nāk, -nāca,
 -nākdams
sanatorija, **dziedētava**
sāncen|sis, -ša
sandale (apavs)
sān|dur|v|is, -duru resp.

-durvju
sanesas
sanēs|āt, -āju, -āju
sa|nest, -nesu, -nesu,
 -nesdams, -nests
sanēt, san, sanēja
sangviniķ|is, -a
sangvinisks
sāniela
sanikn|ot, -oju, -oju
sānis, sāņus, *adv.*
sa|nīsties, -nīstos,
 -nīdos, -nīzdamies
sanitār|s, -a, *adj.* un
subst.
sankcija
sankcion|ēt, -ēju, -ēju
sanoņa
sān|s, -a
sānskat|s, -a
sanskrit|s, -a („sanskrita
 valoda”)
sānsollis, -ļa
sānsvere
santim|s, -a
sāntu|ris, -ŗa
sa|ņemt, -ņemu, -ņēmu,
 sa|jemt, -jemu, -jēmu
sāņus, **sānis**, *adv.*
sa|ost, -ožu, -odu,
 -ozdams
sapal|s, -a
sa|pampt, -pampst,
 -pampa, -pampdams
sapampum|s, -a
sāpe
sa|pelēt, [ar platu e]
 -pel, -pelēja
sa|pelnīt, [ar platu e]
 -pelnu, -pelnīju
sāpēt, sāp, sāpēja
sapie|ris, -ŗa
sāpīgs, *adj.*
sa|pīkt, -pīkstu, -pīku
sa|pirkt, -pērku, -pirku,
 -pirkdams
sa|pīt, -pinu, -pinu
sa|plaisāt, -plaisā,
 -plaisāja

saplāk|snis, -ŗņa
sa|plakt, -plok, -plaka,
 -plakdams
sa|plaukt, -plaukst,
 -plauka, -plaukdams
sa|plēst, -plēšu, -plēsu,
 -plēsdams, -plēsts
saplomb|ēt, -ēju, -ēju
sa|plūkt, -plūcu, -plūcu,
 -plūkdams, -plūkts
sa|plūst, -plūstu, -plūdu,
 -plūzdams
sa|pļaut, -pļauju, -pļāvu
sap|nis, -ŗa
sapņains
sapņ|ot, -oju, -oju
sa|post, -pošu, -posu,
 -posdams, -posts
sapost|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|prast, -protu, -pratu,
 -prazdams, -prasts [-as]
sapratīgs (no „saprast”)
sapratīgs (no „saprāts”)
sapratne
saprat|s, -a
saprotams
sapul|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
sapulc|ēt, -ēju, -ēju
sa|pūst, -pūšu, -pūtu,
 -pūzdams, -pūsts
sa|pūt, -pūstu, -puvu,
 -pūdams
saracēņi
sarad|oties, -ojas, -ojās
sarains
sarakste (sarakstīšanās)
sarakst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
sarakst|s, -a
 (dokuments)
sa|rast, -rod, -rada,
 -razdams, -rasts
sa|rāt, -rāju, -rāju
sa|raukt, -raucu,
 -raucu, -raukdams,
 -raukts
sa|raust, -raušu,
 -rausu, -rausdams,

-rausts
saraust|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
sa|raut, -rauju, -rāvu
sardele
sardīne
sardze
sāre (v. Hirse)
sa|redzēt, -redzu,
 -redzēju
sarene (ota)
sarežģ|īt, -īju, -īju
sarg|āt, -u, [mēs -ām],
 -āju [-ās]
sargcepure, ķivere
sargenģe|lis, -ļa
sargkarei|vis, -vja
sarg|s, -a
sargtor|nis, -ŗa
sari („cūkas sari”)
sarīd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|rieht, -riebju, -riebru,
 -riebams, -riebts
sa|riest, -rieš, -riesa,
 -riesdams („labība
 saries cerus”)
sa|riezt, -riež, -rieza,
 -riezdams [kaķis
 spalvas]
sarīk|ot, -oju, -oju
sarkanā|dis, -ŗa
sarkanbaltsarkans
sarkanbrūns
sarkangalvīte
sarkanīgs
sarkankrū|tis, -ŗa
sarkankvēle (v. Rotglut)
sarkans
sarkanum|s, -a
sarkanvīn|s, -a
sarkasm|s, -a
sarkastisks
sarkofag|s, -a
sarkomat|s, -a, **sarkoma**
sarkt, sarkstu, sarku,
 sarkdams
sarkum|s, -a
sarma

sārmai|nis, -ņa (alkalijs)
sarmains, sarmots
sārmains
sarmati (tauta)
sarm|ot, -oju, -oju
sārm|s, -a
sārņains
sārņi
sārņvielas
sarok|oties, -ojos, -ojos
sars, *par. dzsk. sari*
 („cūkas sari”)
sārtene (augš)
sārt|oties, -ojas, -ojās
sārt|s, -a (ugunskurs)
sārts [krāsa]
sārtum|s, -a
sārtvai|dzis, -dža
sa|rūgt, -rūgst, -rūga,
 -rūgdams
sarūgtinājum|s, -a
sarūgt|ināt, -inu, -ināju
sa|rukt, -rūku, -ruku,
 -rukdam
sarull|ēt, -ēju, -ēju
saruna
sarun|āt, -āju, -āju
sarunvaloda
sa|rūsēt, -rūs, -rūsēja
sarž|s, -a (audums)
sasaiņ|ot, -oju, -oju
sasaist|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sasald|ēt, -ēju, -ēju
sasāl|īt, -īju jeb -u, -īju
sa|salt, -salstu, -salu
sa|saukt, -saucu, -saucu,
 -saukdams
sa|segt, -sedzu, -sedzu,
 -segdams, -segts
sa|sēsties, -sēžas, -sēdās,
 -sēzdamies
sa|siet, -sienu, -sēju
sasild|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|sirgt, -sirgstu, -sirgu,
 -sirgdams
sa|sist, -sītu, -sītu,
 -sīzdams, -sīsts

sa|skābt, -skābst, -skāba,
 -skābdams
sa|skaisties, -skaišos
 [viņš -skaišas],
 -skaitos, -skaizdamies
saskait|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
saskalas (kas saskalots)
saskald|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
saskal|ot, -oju, -oju
saskan|ēt, -u, -ēju
saskanīgs
saskaņa
saskaņojum|s, -a
saskaņ|ot, -oju, -oju
saskare
sa|skarties, -skaŗos,
 [viņš -skaŗas], skāŗos,
 -skardamies
saskat|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
saskramb|āt, -āju, -āju
sa|skriet, -skrej jeb
 -skrien, -skrēja
saslap|ēt, -ēju, -ēju
sa|slapt, -slopu, -slapu
sa|slaucīt, -slauku, [mēs
 -slaukām], -slaucīju
saslaukas
saslav|ēt, -ēju, -ēju
sa|slēgt, -slēdzu, -slēdzu,
 -slēgdams, -slēgts
sa|sliet, -slienu, -slēju
sa|slimt, -slimstu, -slimu
sa|smakt, -smoku,
 -smaku, -smakdam
sasmalst|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
sa|smirst, -smirstu,
 -smirdu, -smirzdams
sa|sniegt, -sniedzu,
 -sniedzu, -sniegdams,
 -sniegts
sasniegum|s, -a
sa|snigt, -snieg, -snīga,
 -snigdams
sasol|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju

saspaid|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
saspārd|īt, -u, [mēs
 -ām], -īju
saspēle
saspēl|ēties, -ējos, -ējos
sa|spert, -speŗu, -spēŗu
saspiedum|s, -a
sa|spiest, -spieŗu,
 -spiedu, -spiezdams,
 -spiests
saspīlējum|s, -a
saspīl|ēties, -ējas, -ējās
sasprādz|ēt, -ēju, -ēju
sa|sprāgt, -sprāgstu,
 -sprāgu, -sprāgdams
sasprau|de, *dzsk. ģen.*
 -žu
sa|spraust, -sprauŗu,
 -spraudu, -sprauzdams,
 -sprausts
sa|sprēgāt, -sprēgā,
 -sprēgāja
saspriedz|ināt, -inu,
 -ināju
sa|spriegt, -spriedzu,
 -spriedzu, -spriegdams,
 -spriegts
saspriegum|s, -a
sa|spriest, -sprieŗu,
 -spriedu, -spriezdams,
 -spriests
sasprindzinājum|s, -a
sasprindz|ināt, -inu,
 -ināju
sa|sprūst, -sprūst,
 -sprūda, -sprūzdams
sastād|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [dāŗzā puŗes]
sastaip|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sastapt, sastopu, sastapu,
 sastapdam [-as]
sa|stāties, -stājas, -stājās
sastat|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [piem., labības
 status]
sastatnes |stalaŗas|
sastāvdaļa

sastāv|ēties, -as, -ējās
sastāv|s, -a
sa|steigt, -steidzu,
 -steidzu, steigdams,
 -steigts
sa|stingt, -stingstu,
 -stingu, -stingdams
sastīp|āt, -āju, -āju
sastīv|ēt, -ēju, -ēju
sastom|īties, -os, [viņš
 -ās], -ījos
sa|strēgt, -strēdzu,
 -strēdzu, -strēgdams
sastrēgum|s, -a
sastrīd|ēties, -os, [viņš
 -strīdas], -ējos
sa|stumt, -stumju,
 -stūmu
sa|sust, -sūt, -suta,
 -suzdams
sasvaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sasveic|ināties, -inājos,
 -inājos
sa|svērt, -sveru, -svēru
sasviest, -sviežu,
 -sviedu, -sviezdams,
 -sviests
sa|svīst, -svīstu, -svīdu,
 -svīzdams
sasvītr|āt, -āju, -āju,
sasvītr|ot, -oju, -oju
sa|šaut, -šauju, -šāvu
sašķaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|šķelt, -šķeļu, -šķēlu
sa|šķiebt, -šķiebju,
 -šķiebu, -šķiebdams,
 -šķiebts
sašķir|ot, -oju, -oju
sa|šķīst, -šķīst, -šķīda,
 -šķīzdams
sa|šķīt, -šķīnu, -šķīnu
sašķob|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|šļukt, -šļūku, -šļuku,
 -šļukdams
sa|šlūkt, -šlūc, -šlūca,
 -šlūkdams

sa|šust, -šūtu, -šutu,
 -šuzdams
sa|šūt, -šuju, -šuvu
sašuvum|s, -a
sašvīk|āt, -āju, -āju
sātanisks, *adj.*
sātan|s, -a
sataust|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|tecēt, -tek, -tecēja
sateka
satelit|s, -a
sātība
sātībniek|s, -a
saticība
saticīgs
sātīgs, *adj.*
satiks|me
 |satiksmes vārds|,
prievārd|s, -a,
prepozīcija
sa|tikt, -tieku, -tiku,
 -tikdams
sa|tilpt, -tīlpst jeb -telp,
 -tilpa, -tilpdams
satin|s, -a (audums)
satira
satirīk|is, -a
satirisks
satīr|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|tīt, -tinu, -tinu
sātns, *adj.*
sātnum|s, -a
satrap|s, -a
sa|traukt, -traucu,
 -traucu, -traukdams,
 -traukts
satraukum|s, -a
satricinājum|s, -a
satric|ināt, -īnu, -ināju,
satric|ināt, -īnu, -ināju
sa|triekt, -triecu, -triecu,
 -triekdams, -triekts
sa|trūdēt, -trūd, -trūdēja
sa|trūkt, -trūkst, -trūka,
 -trūkdams
satrun|ēt, -u, -ēju
sa|trupēt, -trup, -trupēja

sāt|s, -s, *siev.*
sa|tūkt, -tūkst, -tūka,
 -tūkdams
sa|tumst, -tumst, -tumsa,
 -tumsdams
satur|ēt, -u, [viņš -tur],
 -ēju
saturīgs, *adj.*
saturnālijas
saturs|s, -a
satvar|s, -a
satversme (konstitūcija)
sa|tvert, -tveņu, -tvēru
saucēj|s, -a
saucien|s, -a
saudz|ēt, -ēju, -ēju
saudzība
saudzīgs, *adj.*
saudzīgum|s, -a
sauja
sauk|āt, -āju, -āju
sauk|lis, -ļa, **sauksme**
 |lozungs|
saukt, saucu, saucu,
 saukdams [-as]
saulains
saule
saulene
saules aptumsum|s, -a
saulesbrā|lis, -ļa
 (klaidonis)
saules dūrien|s, -a
saules puķe, **saulgrieze**
saulesarg|s, -a,
saulsarg|s, -a
saulgo|zis, -ža
saulgrieze (augš)
saulgrieži
saullēkt|s, -a
saulriet|s, -a
sauļotava
sauļ|oties, -ojos, -ojos
sausēk|lis, -ļa (ar ko
 susina)
saus|ēt, -ēju, -ēju
sausīn|š, -a |cvībaks|
sausmaņām
sausnāj|s, -a
sausne

sausnējs, *adj.*
saus|nis, -ņa
sauspūta
sauss
sausser|dis, -ža (augš)
sausum|s, -a
sausumturīgs, **sausumā**
izturīgs
sauszeme
sautējum|s, -a
saut|ēt, -ēju, -ēju
sāva
savādība
savādniek|s, -a
savāds, *adj.*
savair|ot, -oju, -oju
sāvains
sa|vākt, -vācu, -vācu,
 -vākdams
savāktuve
savaldība
savaldīgs, *adj.*
savald|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
savalk|āt, -āju, -āju
savana
sa|vārgt, -vārgstu,
 -vārgu, -vārgdams
savārstījums, -a
savārst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
savārt|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|vāzt, -vāžu, -vāžu,
 -vāzdams, -vāzts
savdabība
savdabīgs
savdabīgums, -a
savda|bis, -bja *siev.* -be
savēji|e
savējs
sa|velt, -veļu, -vēļu
sa|vērt, -veļu, vēru
sa|vest, -vedu, -vedu,
 -vezdams, vests
sa|viebt, -viebju, -viebu,
 -viebdams, -viebts [-as]
savienība
savienojuma svītra (-)

savienojums, -a
savien|ot, -oju, -oju
saviesība
saviesīgs
sa|viesties, -viešos, [viņi
 -viešas], -viesos,
 -viesdamies
savie|tis, -ša
sa|vilgt, -vilgst, -vilga,
 -vilgams [k]ūt valgam
sa|vilkt, -velku, -vilku,
 -vilkdams, -vilkts
saviļņot, -oju, -oju
sa|vīst, -vīstu, -vītu,
 -vīzdams
savīst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sa|vīt, -viju, -viju
savlaicīgi, *adv.*
savrup [ar Īsu u!]
savrupējs, *adj.*
savrupība
savrupmāja
savs
savstarpējs
 („savstarpējas cīņas”)
savstarpība
savstarpīgs
 („savstarpīga domu
 izmaiņa”)
savtība
savtīgs
savtīgums, -a
savukārt
savva|lnes, -ļņu
 („savvalnēm ēst”)
savvaļa
savvaļā
savvaļnieks, -a
sa|zaļot, -zaļo, -zaļoja
sazā|ot, -oju, -oju
sa|zarot, -zaro, -zaroja
sazel|ēt, -ēju, -ēju
sa|zelt, -zeļ, -zēla
sa|ziedēt, -zied, -ziedēja
sa|ziest, -ziežu, -ziedu,
 -ziezdams, -ziests
sazin|āties, -os, [viņš
 -ās], -ājos

saziņ|ot, -oju, -oju
sazmauga, **sažmauga**
sazvan|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sazvērestība
sa|zvērēties, [ar platu ē],
 -zvēros, -zvērējās
sazvērnieks, -a
sažāv|ēt, -ēju, -ēju
sa|žmaugt, -žmaudzu,
 -žmaudzu,
 -žmaugdams, -žmaugts
sa|žņaugt, -žņaudzu,
 -žņaudzu, -žņaugdams,
 -žņaugts
sa|žūt, -žūstu, -žuvu
scēna
scēnārijs
scēnisks
scepte|ris, -ŗa
schēma
schēmatisks
schēmatism|s, -a
scēnārist|s, -a
scēnografija
schēmatiz|ēt, -ēju, -ēju
schizma
schizmati|ķis, -ķa
schizofrenija
schizofreni|ķis, -ķa
schizofrenisks
scholastika
scholastiķ|is, -a
scholastisks
scholast|s, -a
seans|s, -a
sebs (vēls)
secen
secība
secinājums, -a
sec|ināt, -inu, -ināju
sēdamvieta, **sēžamvieta**,
sēdvieta
sēde
sēddarb|s, -a
sēdek|lis, -ļa
sēdēt, sēžu, [viņš sēž],
 sēdēju
sedīļa

sedimentācija
sediment|s, -a
 sedli, **segli**
sēdu|s, *adv.*
sēdvieta
sedzene
sedzība
sedzīgs („sedzīga krāsa”,
 kas labi sedz)
sega
segaudi
segidiļa
segli
seglinieks|s, -a
segliņ|š, -a (krūms)
seg|lot, -oju, -oju
segment|s, -a
segt, sedzu, sedzu,
 segdams, segts [-as]
segum|s, -a
segvārd|s, -a
seģene
seif|s, -a
seismisks, *adj.*
seismograf|s, -a
seismolog|s, -a
seismoloģija
seja
sēja
sējammašīna
sējēj|s, *siev.* -a
sējums|s, -a
seka (secība)
sekan|te, *ddzsk. ģen.* -šu,
mat.
sekas
sekcija
sēkla
sēklains
sēklgrauži
sēklinieks|s, -a
sēk|lis, -ļa [jūrā]
sēklotne
sekls
seklums|s, -a
sek|mes, *ddzsk. ģen.*
 -mju
sekm|ēties, -ējas, -ējas
sekmīgs

sekojošs („rindā cits
 citam sekojoši
 kareivji”)
sek|lot, -oju, -oju
sekrēcija
sekretā|re, *ddzsk.* -rū
sekretāriāts|s, -a
sekretār|s, -a
sekrēt|s, -a
sēk|s, -a
seksapīls
sekss
seksta
sektachord|s, -a, *mūz.*
sektakord|s, -a, *mūz.*
sekste, *ddzsk. ģen.*
 sekš[k]u
sektet|s, -a
sektīna
seksuālitate
seksuāls
seksuālog|s, -a
sekš|ēt, -ēju, -ēju
sekt, [ar platu e] secu,
 secu, sekdams, sekts
 [pēdas]
sēkt, sēcu, sēcu, sēkdams
sekta
sektant|s, -a
sekties, [man] sokas,
 secās
sektor|s, -a
sekt|s, -a (dzēriens)
sekulāriz|ēt, -ēju, -ēju
sekulārs
sekumi, sakumi
sekunda (otra klase;
 intervalls, *mūz.*)
sekundant|s, -a
sekun|de, *ddzsk. ģen.* -žu
 (laika vienība)
sekvestr|ēt, -ēju, -ēju
sekvestr|s, -a
selekcija
selekcio|ēt, -ēju, -ēju
selektor|s, -a
selēn|s, -a
selerija
selga

selme|nis, -ņa [zelminis],
arch.
sē|li (cilts)
sēmafor|s, -a, **zīmne|sis**,
 -ša
sēmantika,
sēmazioloģija
sēmantisks
sēmeiografija
sēmeiotika
sēmeiotisks
sēmest|ris, -rā
sēmikō|s, -a
seminārist|s, -a
seminār|s, -a
semīti
sen [ar šauru e]
senāk [ar šauru e]
senāks [ar platu e]
sēnala
sēnalains, sēnalots
senatne [ar platu e]
senatnīgs [ar platu e]
senātor|s, -a
senāt|s, -a
sen|cis, *ddzsk. ģen.* -ču
sendienām [ar platu e]
sēne
senēģiptieši
senējs
sengadiem
sengaidīts
sengrieķi [ar platu e]
sengultne
senīls
senior|s, -a (*sāt.* sen.)
senisks
seniskums|s, -a
senkap|s, -a
senlaicīgs, *adj.*
senlaiki
senlatvieši
senleja
senlietas [ar platu e]
senprūši [ar platu e]
senrakst|s, -a
sens [ar platu e]
sensācija
sensācionāls

sensenais
sensenis
sensibilitāte
sensibls
sensitīvs, adj.
senslavu
sensorijs, -a
sensorisks
sensuālistm|s, -a
sensuāls
senten|ce, dzzsk. ģen.
 -ču
sentēv|s, -a
sentimentālistm|s, -a
sentimentālitate
sentimentāls
senum|s, -a
senvārd|s, -a
senvēsture [ar platu e]
señor|s, siev. -e
sēņ|ot, -oju, -oju
separātisks
separātism|s, -a
separātist|s, -a
separātor|s, -a
separāts
sēpija
septakord|s, -a, mūz.
septemb|ris, -ra
septet|s, -a, mūz.
sēptika
septima
septiņcīņa
septiņdesmit
septiņi
septiņistabu dzīvokl|s,
 -ļa
septiņniek|s, -a
sēptisks
septītais
septītudaļa
septītkārt
septole, mūz.
sēras
sēravot|s, -a
serbi
ser|de, dzzsk. ģen. -žu
serde|nis, -ņa
sērdie|nis, -ņa

sērdzelz|s, -s
sēre, sē|ris, -ra (upē)
serenā|de, dzzsk. ģen.
 -žu
sērēt, sērē, sērēja
sērga
sērīgs, adj.
serija
sērkociņ|š, -a
sērmūk|slis, -šļa,
sērmokslis, -šļa
sermu|lis, -ļa dem.
 sermulītis
seroloģija
sēr|ot, -oju, -oju
serpentīn|s, -a
ser|s, -a [rijā]
sērs (skumīgs)
sēr|s, -a (v. Schwefel)
sēr|s, -a (angļu sir)
sērsējs, -a siev. -a
sērsības
sērskābais kaļķ|is, -a
sērskābe
sērsna, sērsni
sērst, sēršu, sērsu,
 sērsdams, sērstis
 (ciemoties)
sērt, seŗu, sēru [riju]
sertificēt, -ēju, -ēju
sertifikāt|s, -a
sērūden|s, -s
sērūdeņra|dis, -ža, ķīm.
serum|s, -a [ar šauru e]
 (šķidrums)
sērum|s, -a (no „sērt”)
serve, sport.
servēt, -ēju, -ēju
servilism|s, -a
servils
servitūt|s, -a
servi|ze, dzzsk. ģen. -žu
servje|te, dzzsk. ģen. -šu
seržant|s, -a
sesija
sesk|s, -a
sestdiena [ar šauru e]
sēsties, sēžos, [viņš
 sēžas], sēdos,

sēzdamies
sestkārt
seša|cis, -ča
sešdesmit
seš|i|niek|s, -a
sešpadmit
seštū|ris, -ra
seštūrainis
sēt, sēju, sēju
sēta
sete|ris, -ra (ang. setter
 (putnu suns ar gaŗu
 spalvu))
sētmale
sētniek|s, -a
sētsvid|us, -us
sētuve
sev|ināt, -inu, -ināju
 (izolēt)
sevinātājs, -a (izolātors)
sevišķi, adv.
sevišķs
sēzameļa
sezona
sēža
sēžamvieta
sfaira
sfairisks
sfairoid|s, -a
sfairometrija
sfinga
sfrāģistika
sībilant|s, -a
sibirieši
sicilie|tis, -ša siev. -te
sīderāls
sīderisks
sidērisms, -a (mācība
 par dzelzs ietekmi)
sīderism|s, -a, astr.
sidērīt|s, -a
sidēroskop|s, -a
sidrabains, sidrabots,
 sudrabains, sudrabots
sidrabka|lis, -ļa,
 sudrabka|lis, -ļa
sidrab|ot, -oju, -oju,
 sudrab|ot, -oju, -oju
sidrab|s, -a, sudrab|s, -a

siekalas
siekal|āties, -ājas, -ājās
siek|s, -a
sieksta
siekstains
siena
sienā|zis, -ža
sienglezna (freska)
sienīt|s, -a [3 zilbes!]
sienmale
sien|s, -a
siensega
siermaize
sierniek|s, -a
sierotava
sier|s, -a
siesta
siet, sienu, sēju [-as]
siet|s, -a
sietuve
sieva
sievasbrā|lis, -ļa
sievasmāsa
sievasmāte
sievastēv|s, -a
sieviešu dzimte, *val.*
sieviete
sievietisks
sievisks, *poēt.*
 („sieviskās atskaņas”)
sievišķīgs
sievišķīgum|s, -a
sifilis|s, -a
sifon|s, -a
sīga (ziivs)
sigma (burts σ)
signālist|s, -a
signālizācija
signāliz|ēt, -ēju, -ēju
signāl|s, -a
signātūra
sija
sij|āt, -āju, -āju
sijotne (architavs),
arch.
sikamat|nieks, -nieka
siev. -niece
sikātīv|s, -a
sīkbūt|n|e

sīkdaļa (detaļa)
sīkgruntniecība
sīklop|s, -a
sīkma|nis, -ņa
sīknauda
sīkpartija
sīkpre|ces, *dzsk. ģen.* -ču
sīks, *adj.*
sīksaimniecība
sīksna, *dem.* sīksniņa
sīkspār|nis, -ņa
sīksts, *adj.*
sīkstulis, -ļa *siev.* -le
sīkstums|s, -a
sīkt, sīku jeb sīkstu, sīku,
 sīkdams („spēki sīk”)
sīkt, sīcu, sīcu, sīkdams
 („odi sīc”)
sīkumains, *adj.*
sīkums|s, -a
sīkumtirg|us, -us
sīkzem|nieks, -nieka
siev. -niece
silāj|s, -a
silā|re, -ŗu
sildāmvisra
sildek|lis, -ļa, **sildīk|lis**,
 -ļa
sild|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
sildītāj|s, -a
sil|le, *dzsk. ģen.* -ļu
silicij|s, -a
silikāt|s, -a, *ķīm.*
silikōze
sīlis (putns)
silk|snis, -šņa
sillabisks
sillabometrisks
sillabotonisks
sillogism|s, -a
sillogiz|ēt, -ēju, -ēju
silmala
sil|s, -a
silt, silstu, silu
siltasiņu
siltens, *adj.*
silts, *adj.*
siltumapgāde

siltumenerģija
siltummezgl|s, -a
siltumnīca
siltums|s, -a
siltzemju
siluet|s, -a
silūr|s, -a, *ģeol.*
siļķe
simbiōze
symbolism|s, -a
symbolisks, *adj.*
simboliz|ēt, -ēju, -ēju
simbol|s, -a
simfōnija
simfōnisks
simmetrija
simmetrisks
simpatētisks
simpatija
simpatisks
simpatiz|ēt, -ēju, -ēju
simpozij|s, -a
simptōmatisks, *adj.*
simptōms
simt (100, nelokāmā
 forma)
simta|cis, -ča
simtdaļa
simte|nis, -ņa
simtgade
simtgadīgs
simtkā|jīs, -ja
simtkārt
simtniek|s, -a
simtreiz
simt|s, -a
simulācija
simulant|s, -a
simulātor|s, -a
simul|ēt, -ēju, -ēju
simultāns, *adj.*
simultānspēle
sinagoga
sinchronisks
sinchronism|s, -a
sinchroniz|ēt, -ēju, -ēju
sinchrons
sindikālism|s, -a
sindikāt|s, -a

sindik|s, -a
sinekdocha
sinekūra
sine|pes, -pju
singulā|ris, -ra,
 vienskait|lis, -ļa
sinkope
sinkop|ēt, -ēju, -ēju
sinkrētisks
sinkrētism|s, -a
sino|de, *dzsk. ģen.* -žu
sinolog|s, -a
sinoloģija
sinonim|s, -a
sinopse
sinoptika
sintagma
sintakse
sintaktisks
sintetisks
sintezātor|s, -a
sinte|ze, *dzsk. ģen.* -žu
sinte|zēt, -ēju, -ēju
sin|us, -us, *dzsk. sini,*
trigon.
siņor|s, -a
sīpa
sīpoliņš
sīpo|ls, -la, *dem.* sīpoliņš
sirdēsti
sirdīgs, *adj.*
sird|īties, -ījos, -ījos
sird|s, -s, *dzsk. ģen.*
 siržu, *dem.* sirsniņa
sirdsapziņa
sirdsbals|s, -s; **sirds**
bals|s, -s
sirdsdegsmē, *poēt.*
sirdsdraug|s, -a,
 sirdsraudzene
sirdskaite
sirdslēkme
sirdslieta
sirdsmier|s, -a
sirdssāpes
sirdstrieka
sirdzēj|s, -a *siev.* -a
sirēna
sirgt, sirgstu, sirgu,

sirgdams
sirieši
sirniek|s, -a, **sirotāj|s**,
 -a
sirmgal|vis, -vja
sir|mis, -mja
sirm|ot, -oju, -oju
sirms
sir|ot, -oju, -oju, **sir|ot**,
 -oju, -oju
sirotāji; sirī, sirōtaji
sir|pis, -pja
sirreālism|s, -a
sirreālistisks
sirreālist|s, -a
sirreāls
sirse|nis, -ņa
sirsniņa
sirsniņgs, *adj.*
sirsniņa(s), lauztā
sird|s, -s
 (dārza puķe)
sirt, siru, sīru
sīrup|s, -a
sise|nis, -ņa
sist, situ, situ, sizdams,
 sistis [-as]
sistavas (aužamo stāvu
 daļa)
sistēma
sistematisks
sistematiz|ēt, -ēju, -ēju
site|nis, -ņa („sīpolu
 sitenis”, v. Klops)
sītien|s, -a
situācija
situ|ēt, -ēju, -ēju
sivēn|s, -a
sīvs, *adj.*
sižet|s, -a
skābarde (koks)
skabarga
skabargains
skābbarība
skābcietīgs (v. sāurefest)
skābe
skābek|lis, -ļa (gāze)
skābenes
skābens

skāb|ēt, -ēju, -ēju
skāb|lis, -ļa (oksids)
skāb|ošana
skābputra
skābs, *adj.*
skābsien|s, -a
skābt, skābstu, skābu,
 skābdams
skābum|s, -a
skadrs, *adj.*
skafandr|s, -a
skaida
skaidiena
skai|dīt, -u, [mēs -ām],
 -īju (padarīt šķidrāku)
skaidrība
skaidr|ot, -oju, -oju
skaidr|oties, -ojas, -ojās
skaidrs
skaieties, skaišos, [viņš
 skaišas], skaitos,
 skaizdamies
skaists, *adj.*
skaistu|lis, -ļa *siev.* -le
skaistuma salons
skaistumkonkurs|s, -a
skaistum|s, -a
skaitīkļi (skaitāmie
 kauliņi)
skait|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
skaitītāj|s, -a
skaitle|nis, -ņa
 (numerālis), *val.*
skait|lis, -ļa
skaitlisks, *adj.*
skait|ošana
skait|ot, -oju, -oju
 („skaitļojamā
 mašīna”)
skait|s, -a
skāla
skālārs, *adj.*
skalbe, kalme
skalbs (ass, skarbs)
skald|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
skaldne („ķermeņa
 skaldne”), *ģeom.*

skaldnība (v.
Spaltbarkeit)
skald|s, -a
skalmalka
skal|ot, -oju, -oju
skalpe|lis, -ļa
skalp|ēt, -ēju, -ēju
skalp|s, -a
skal|s, -a
skaltu|ris, -ŗa
skalu vācieši
skalru|nis, -ņa
skalš, *adj.*
skandal|ēt, -ēju, -ēju
skandalists
skandalōzs, *adj.*
skandals
skand|ēt, -ēju, -ēju
skandij|s, -a
skandinavi
skandinavisks
skan|ēt, -u, -ēju
skānēt, skānē, skānēja
skangal|s, -a
skaņa
skaņdarb|s, -a
(kompozīcija)
skaņ|ot, -oju, -oju
skaņotāj|s, -a
skaņra|dis, -ža
(komponists)
skaņš (skaļš)
skāņš (ieskābs)
skaņum|s, -a
skāņum|s, -a
skaņuplate
skal|pis, -pja
skapstēt, -u, -ēju („vaŗš
skapst”)
skara („auzu skara”)
skarains
skarbs
skarbum|s, -a
skārdene
skārdniek|s, -a
skārd|s, -a
skarene (augš)
skarlatīna (slimība)
skār|nis, -ņa

skārst, skāŗšu, skāŗtu,
skāŗzdams (noprast)
skart, skaŗu, skāŗu,
skardams, skarts [-as]
skarule (tangente),
geom.
skate
skatien|s, -a
skat|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
skatītāj|s, -a *siev.* -a
skatlog|s, -a
skat|s, -a
skatutor|nis, -ņa;
skatu tor|nis, -ņa
skatuve
skatuvisks
skaudība
skaudīgs, *adj.*
skaudrs (ass)
skaudrum|s, -a
skaug|is, -a
skaust, skauŗu, skaudu,
skauzdamš, skausts
skaust|s, -a
skaut, skauju, skāŗu
skaut|s, -a
skavas
skeč|s, -a
skelet|s, -a
skene|ris, -ŗa
sken|ēt, -ēju, -ēju
skepse
skepticism|s, -a
skeptiķ|is, -a
skeptisks
ski|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
skic|ēt, -ēju, -ēju
skiti (tauta)
sklanda
sklērōtik|is, -a *siev.* -e
sklērōtisks
sklērōze
skola
skolēn|s, -a, skolniek|s,
-a
skolniecisks, *adj.*
skol|ot, -oju, -oju
skolotāj|s, -a

skop|oties, -ojos, -ojos
skops, *adj.*
skopu|lis, -ļa
skopum|s, -a
skorbut|s, -a
skorpij|s, -a
skosta
skostiņi |sparģeļi|
skotele
skoti (tauta)
skraidel|ēt, -ēju, -ēju
skraidīgs
skraid|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
skraidōņa
skrajš
skrajum|s, -a
skramba
skramb|āt, -āju, -āju
skrandai|nis, -ņa
skrandains
skrandas
skrāp|ēt, -ēju, -ēju
skrāp|pis, -pja (kasīklis)
skreja
skrejcel|š, -a
skrējējs, -a
skrējien|s, -a
skrejlapa, lidlapa
skribent|s, -a
skrieme|lis, -ļa
skrieŗus, *adv.*
skriet, skreju jeb
skrienu, skrēju
skrietuve
|skrimslis|, **krimslis**
skrīne („mālu skrīne”)
skrīpst|s, -a (greblis)
skritu|lis, -ļa
skritu|lot, -oju, -oju
skritu|slidas
|skrīŗeris|, **rakstve|dis**,
-ža
|skroderis|, **drēbniek|s**,
-a
skrōfu|lis, -ļa
skrōfulōze
skrōfulōzs, *adj.*
skropsta

skrot|ēt, -ēju, -ēju
skrot|s, -s, dzzsk. ģen.
 skrošu
skru|bis, -bja
skrū|ve, dzzsk. ģen. -vju
skrūv|ēt, -ēju, -ēju
skrūvgrie|zīs, -ža
skrūvsol|s, -a
skuba
skudra
skudrains
skudrskābe
skuja
skujains, skujots
skujkoki
skujmete
skuķe, skuķ|is, -a
skulptor|s, -a, tēlniek|s,
 -a
skulptūra, tēl|s, -a
skumbrija
skumd|ināt, -inu, -ināju
skumība
skumīgs
skumjas
skumjš
skumt, skumstu, skumu
skund|ēt, -u, -ēju
skunks|s, -a
skupsna
skūpst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
skūpst|s, -a
skurba
skurbīgs, adj.
skurb|ināt, -inu, -ināju
skurbs
skurbt, skurbstu, skurbu,
 skurbdams
skurbu|lis, -ļa
skurste|nis, -ņa,
dūme|nis, -ņa
 skursteņslauķis,
skursteņslau|cis, -ča
skust, skutu, skutu,
 skuzdams, skusts
 („bārdu skust”)
skūt, skuju, skuvu
 [bārdu]

skuta
skuts, -a
skutele (lopu uts)
skutu|lis, -ļa
skuvek|lis, -ļa (bārdas
 nazis)
skvēr|s, -a
slābans
slābs, adj.
slābt, slābstu, slābu,
 slābdams (zaudēt
 spēku)
slābum|s, -a
slacīt, slaku, [mēs
 slakām], slacīju
slaicīties, slaikos,
 [mēs slaikāties],
 slaicījos
slaidis, slaiks
slaist|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
slaist|s, -a, slaistona
slalom|s, -a
slānek|lis, -ļa (iezis)
slā|nis, -ņa
slān|īt, -u, [mēs -ām] -īju
slāņains
slāņ|oties, -ojas, -ojās
slāpek|lis, -ļa (gāze)
slāpe|nis, -ņa (smogs)
slāpes
slap|ēt, -ēju, -ēju
slāp|ēt, -ēju, -ēju
slap|in|āt, -inu, -ināju
slapjdraņķ|is, -a
slapjš
slapjum|s, -a
slapst|īties, -os, [viņš
 -ās], -ījos
slapt, slopu, slapu
slāpt, slāpstu, slāpu,
 slāpdams
slāt, slāju, slāju
slaucene
slaucīt, slauku, [mēs
 slaukām], slaucīju [-ās]
slaukāmais
slaukt, slaucu, slaucu,
 slaukdams

slauktuve, slaucene
slaukum|s, -a
slauna, par. dzzsk.
slaunas
slava
slavenība
slavens
slav|ēt, -ēju, -ēju
slavi (ar īsu a)
slavisks
slavism|s, -a
slavistika
slavist|s, siev. -e
slavofil|s, -a
slazds, par. dzzsk. slazdi
slēdzene
slēdze|nis, -ņa (skaņa),
 val.
slēdzien|s, -a
slē|dzis, -dža
slēgt, slēdzu, slēdzu,
 slēgdams, slēgts [-as]
slēja
slēpe
slēpēj|s, -a
slēpens
slē|pes, -pju
slēp|ēt, -ēju, -ēju,
 slēpjot, -oju, -oju
 (braukt ar slēpēm)
slēpētāj|s, -a, slēpjotāj|s,
 -a
slēpkav|a, dat. -am
slēpkavība
slēpkavot
slēpj|ot, -oju, -oju,
 slēp|ēt, -ēju, -ēju
slēpt, slēpju, slēpu,
 slēpdams [-as]
slēptuve
slēpu|s, adv.
slidas
slīde
slidens
slīd|ēt, -u, -ēju
slidin|āties, -ājos, -ājos
slīdīte, diapozitīv|s, -a
slīd|ot, -oju, -oju
slīdotava

slie|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
 [ragavām]
slie|de, *ddzsk. ģen.* -žu
slieka
slieksme
sliēk|snis, -šņa
sliēkties, sliēcos, [viņš
 sliēcas], sliēcos,
 sliēkdamiēs
sliēt, sliēnu, slēju [-as]
sliēte|nis, -ņa (celtne)
slīgt, slīgstu, slīgu,
 slīgdams (slīdēt)
slīko|nis, -ņa
slīksnāj|s, -a, *subst.*
slīk|snis, -šņa
slīkt, slīkstu, slīku,
 slīkdams
slīkts, *adj.*
slīmest|s, -a
slīmība
slīmīgs, *adj.*
slīmņica
slīmniek|s, -a
slīmokase
slīm|ot, -oju, -oju
slīms
slīnk|ot, -oju, -oju
slīnks, *adj.*
slīņķ|is, -a
slīpējamā mašīna
slīp|ēt, -ēju, -ēju
slīpne
slīps, *adj.*
slīta [zirgu piesiešanai]
slodze
slodzīt, slogu, [mēs
 slogām], slodzīju
slog|s, -a
sloka
sloksne
slotā
slotaskāt|s, -a
slovaki
slovēņi
sludinājum|s, -a
slud|ināt, -inu, -ināju
sludinātāj|s, -a *siev.* -a
slūžas

smace|nis, -ņa
smac|ēt, -ēju, -ēju
smacīgs (gaiss)
smadzenes [kaulos]
smaganas [mutē]
smagatlētika
smagnējs, *adj.*
smags
smagsvar|s, -a
smagumpunkt|s, -a
smagum|s, -a
smaidīgs, *adj.*
smaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
smaid|s, -a
smāle
smālite (laiva)
smails
smaka
smakot, smako, smakoja
smakr|s, -a (zods)
smakt, smoku, smaku,
 smakdams
smalce (smalks mežs)
smalc|ināt, -inu, -ināju
smalkjutība
smalkjutība
smalkjutīgs
 [instruments]
smalkjutīgs
smalkmaize
smalkmechanika
smalks, *adj.*
smalksne
smalkum|s, -a
smalst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
smaragd|s, -a
smardīgs
smard|s, -a
smarža
smaržīgs
smaržot, smaržo,
 smaržoja
smaržūden|s, -s
smece|ris, -ŗa (snuķis)
smecernieks (kukainis)
 smēde, kalve
smēķ|ēt, -ēju, -ēju,

-ēdams
smeldze
smeldzīgs
smelgt, smeldz, smeldza,
 smelgdams (sāpēt)
smelkne
smelt, smeļu, smēlu
 |smēre|, **ziede**
 |smērēt|, **ziest**, ziežu,
 ziedu, ziedzams, ziests,
triept, triepju, triepu,
 triepdams, triepts
smīd|ināt, -inu, -ināju
smidz|ināt, -ina, -ināja
smidzinātāj|s, -a
 (pulverizators)
smī|dzis, -dža
smieklīgs, *adj.*
smieklis, *par. ddzsk.*
smiekli
smiet, smeju, smēju [-as]
smilga
smilgains
smilkst|ēt, -u, -ēju
smilšains, **smiltains**
smilšakmen|s, -s
smiltaine
smiltains, **smilšains**
smiltāj|s, -a
smilt|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 smilšu
smīn|ēt, -u, -ēju
smīn|s, -a
 |smiņķēties|, **krāš|oties**,
 -ojos, -ojos
 |smiņķis|, **krā|slis**, -šļa
smirdek|lis, -ļa
smird|ēt, -u, -ēju
smirdīgs, *adj.*
smirdoņa
smoking|s, -a
smuidrs
smu|lis, -ļa
smurg|āties, -ājos, -ājos
smurgu|lis, -ļa
snaicīties, snaikos, [viņš
 snaikās], snaicījos
snaigst|īties, -os, [viņš
 -ās], -ījos

snātne
snauda
snaudulīgs, *adj.*
snaudu|lis, -ļa
snaudu|ot, -oju, -oju
snaust, snauzu, snaudu,
 snauzdams, snausts
snie|dze, *ddzsk. ģen.*
 -džu
sniegadē|lis, -ļa
sniegains, **sniegots**
 |sniegbalts|, **sniega**
baltumā
sniegpu|nis, -ņa
snieg|s, -a
sniegt, sniedzu, sniedzu,
 sniegdams, sniegts [-as]
snigt, snieg, sniga,
 snigdams
snī|pis, -pja
snobism|s, -a
snob|s, -a
snuķ|is, -a
sociāldemokratija
sociāldemokrat|s, *siev.*
 -e
sociālism|s, -a
sociālisks
sociālistisks
sociālist|s, -a
sociāliz|ēt, -ēju, -ēju
sociāls
socioloģija
sōda (ogļskābais natrijs)
sodība
sod|īt, -u, [mēs -ām] -īju
sodrēji
sod|s, -a
sōfa („sēdēt uz sōfas”)
sofism|s, -a
sofistika
sofist|s, -a
soģ|is, -a
soja [ar īsu o!] (augšs)
solārizācija
solāriz|ēt, -ēju, -ēju
solārs, *astron.*
sofēdž|ēt, -ēju, -ēju
sofēdžo [ar uzsvērtu 2.

zilbi]
solidaritāte
solidāriz|ēties, -ējos,
 -ējos
solidārs
solids
solījums|s, -a
sol|lis, -ļa, *dem.* solītis
 („spert soli”)
sōlist|s, *siev.* -e
sol|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
solītā|j|s, *siev.* -a
sōlo [dziedāt]
sol|s, -a, *dem.* soliņš
 („sēdēt uz sola”)
sol|ot, -oju, -oju
sol|otāj|s, -a *siev.* -a
soma
somainie, *zool.*
sōmatisks
sōmatogamija
sōmatogenisks
sōmatoloģija
somi
somisks
somu dūkas
somugri
sonant|s, -a
sonāta
sonda
sond|ēt, -ēju, -ēju
sonet|s, -a
sonōrs
soprān|s, -a
sortiment|s, -a
sovār|dis, -ža
sovchoz|s, -a
spaidīgs, *adj.*
spaid|īt, -u, [mēs -ām]
 -īju [-ās]
spaid|s, -a
spaile
spainis
spalgs [troksnis]
spalie|ris, -ŗa
spal|s, -a
spalva
spalvains, *adj.*

spalvaskāt|s, -a
spalains
spali
spangains
spanga
spangale, **žibulis**
 („blītkā”)
spānieši, **spāņi**
spārd|īt, -u, [mēs -ām]
 -īju
spā|re, *ddzsk. ģen.* -ŗu
 |sparģelis|, **skostiņi**
sparīgs, *adj.*
spārnains
spārnots
spārn|s, -a
spar|oties, -ojos, -ojos
spar|s, -a
spartie|tis, -ša
spazma
speciālist|s, -a
speciālītā|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
speciāliz|ēties, -ējos,
 -ējos
speciāls
specifisks, *adj.*
spēcīgs, *adj.*
specija
spēc|ināties, -inos,
 -inājos
spedicija
speditor|s, -a
spēja
spējīgs
spējš
spēkavīr|s, -a
spēkbarība
spēko|nis, -ņa
spēk|oties, -ojos, -ojos
spēkrat|s, -a
spēk|s, -a
spēkstacija
spektrāls
spektroskop|s, -a
spektr|s, -a
spekulācija
spekulant|s, -a
spekulātīvs

spekul|ēt, -ēju, -ēju
speķ|is, -a
spēle
spēl|ēt, -ēju, -ēju
spēlētā|js, -a *siev.* -a
spelgo|nis, -ņa
spelte („krāsns spelte”)
spērien|s, -a
sperma
spert, spēru, spēru [-as]
spēt, spēju, spēju
spīdek|lis, -ļa
spīd|ēt, -u, -ēju
spīdīgs, *adj.*
spidometr|s, -a
spiede
spiedējsūk|nis, -ņa
spiedien|s, -a
spiedīgs („spiedīga vajadzība”, „spiedīgs gaiss”)
spiedogs|s, -a („stūra spiedogs”)
spiedzīgs
spieg|ot, -oju, -oju
spiegs, *siev.* spiedze
spiegt, spiedzu, spiedzu, spiegdams
spieķ|is, -a
spiest, spiežu, spiedu, spiezdams, spiests [-as]
spiestuve
spietot, spieto, spietoja [bites]
spiet|s, -a
spīgana (ragana)
spīgot, spīgo, spīgoja
spīgullis, -ļa
|spīķers|, **vēstītā|js**, -a
|spīķeris|, **noliktava**
spīles
spīl|ēt, -ēju, -ēju
spilgts
spīlīte
spilva (augšs)
spilvendrāna
spilven|s, -a
spināti (augi)
spindz|ēt, -u, -ēju

(„muša spindz”)
spining|s, -a
spirāle
spīrant|s, -a, **berze|nis**, -ņa, *val.*
spirdz|ināt, -inu, -ināju
spirgt, spirgstu, spirgu, spirgdams (atspirgt)
spirgts
spir|ināties, -inos, -inājos
spiritism|s, -a
spiritist|s, -a
spirituālist|s, -a
spirituālist|s, -a
spirituāls
spirt|s, -a
spītālība
spītālīgs
spīt|ēt, -ēju, -ēju
spītīgs, *adj.*
spītniek|s, -a
spīt|s, -s, *siev.*
spīvs
spīn|s, -a
spļaudekli, **spļaudakas**
spļaud|īties, -os, [mēs -āmies], -ījos
spļaut, spļauju, spļāvu
spļautuve
spļāvien|s, -a
spocīgs, *adj.*
spode, [vikse]
spod|ēt, -ēju, -ēju [viksēt]
spodrgludinātava
spodriba
spodr|ināt, -inu, -ināju
spodrinātā|js, *siev.* -a
spodrpapīr|s, -a
spodrs
spogot, spogo, spogoja („eļļa spogo pa virsu ūdenim”)
spogulis
spogu|galdīn|š, -a
spogu|loties, -ojos, -ojos
spokains, *adj.*
spokoties, spokojos, spokojos

spok|s, -a
spole
spoll|ēt, -ēju, -ēju
spondej|s, -a
spontānitāte
spontāns
spontānum|s, -a
spora
sporadisks
sportist|s, *siev.* -e
sport|ot, -oju, -oju
sport|s, -a
spožs
spožum|s, -a
sprādze
spradzene (oga)
sprādz|ēt, -ēju, -ēju
spra|dzis, -dža (kukainis)
sprāgo|nis, -ņa
|sprāgstviela|,
spridzek|lis, -ļa,
spridzināmā viela
sprāgt, sprāgstu, sprāgu, sprāgdams
sprāigs, **sprieg**
sprāigum|s, -a,
spriegum|s, -a
sprāi|slis, -šļa, **sprāi|slis**, -šļa
sprakš|ēt, sprakš|, sprakš|ēja
sprakš|ķis, -ķa
sprand|s, -a
spraude, **spraudīte**
spraudek|lis, -ļa
spraude|nis, -ņa
spraud|īt, -u, [mēs -ām], -īju
sprauga
spraukties, spraucos, [viņš spraucas], spraucos, spraukdami
sprausl|āt, -āju, -āju
spraust, spraužu, spraudu, sprauzdams, sprausts
spraužamadata
spreidī|s, -a, **svētruna**

sprediķ|ot, -oju, -oju
sprēgans
sprēglāt, -āju, -āju
sprēgoņa
sprēsliņa [vērpjamam
 ratiņam]
sprēst, sprēžu, sprēdu,
 spēzdam, **prēst**,
 prēžu, prēdu, prēzdam
sprī|dis, -ža
spridzek|lis, -ļa
spridzēt, spridz,
 spridzēja
spridzīkla (aparāts)
spridzinātājs, -a
spridzināt
sriedelējum|s, -a
sriedel|ēt, -ēju, -ēju
sriedum|s, -a
sriegs
sriegum|s, -a
srie|slis, -šļa
sriest, sriežu, sriedu,
 sriezdam, sriešts
sriešļains
srigans
srigulis, -ļa
sriktēt, srikt,
 sriktēja
srik|stis, -š[k]u
sprint|s, -a
sprīzme|tis, -ša (tauriņš)
sproga
srogains
srog|āt, -āju, -āju,
 srog|ot, -oju, -oju
sproggal|vis, -vja
sprost|ot, -oju, -oju
sprost|s, -a
sprūd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
sprūd|s, -a (aizbāznis)
sprūdze|nis, -ņa
sprukas
sprukt, sprūku, spruku,
 sprukdam
sprungulis, -ļa
spul|dze, *dzsk. ģen.*
 -džu

spulga
spulga|cis, -ča, *siev.* -ce
spulg|ot, -oju, -oju
spulgs, *adj.*
spunde
spura
spurains
spurdze
spurga
spurgt, spurdzu,
 spurdzu, spurdzdam
 |sputņiks|, **pavado|nis**,
 -ņa
stabilitāte
stabilizācija
stabilizātor|s, -a
stabiliz|ēt, -ēju, -ēju
stabilis
stab|s, -a
stāb|s, -a (,armijas
 stābs")
stabule
stabul|ēt, -ēju, -ēju
stabulniek|s, -a
stacija
stacionārs, *adj.*
stadala [krogū]
stādāmā mašīna
stadija
stādījums, -a
stadion|s, -a
stād|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
stād|s, -a
stafete
stafetes skrējien|s, -a
staga|ris, -ra (zivs)
staig|āt, -āju, -āju
staignājs, -a (staigna
 vieta)
staigns
staigulis, -ļa
staiguļu tautas (nomadi)
staipekļi (tīmekļi)
staipek|nis, -ņa (augš)
stai|pīgs
stai|pīt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
stāja

stakle
stalagmīt|s, -a, *ģeol.*
stalaktīt|s, -a, *ģeol.*
 |stalažas|, **sastatnes**
sta|llis, -lļa
staltra|dzis, -dža
stalts, *adj.*
staltums, -a
stampa, **piesta**
standartiz|ēt, -ēju, -ēju
standart|s, -a
 |stanga|, **lau|znis**, -žņa,
kārt|s, -s
 |stanga|, **knaibles**
staniol|s, -a
stara
starains
stārk|s, -a, **svēte|lis**, -ļa,
gandr|s, -a
starmē|tis, -ša
starojums, -a
star|ot, -oju, -oju
starpa
starpbrī|dis, -ža
starpgadījums, -a
starpība
starplaik|s, -a
starpniekfirma
starpniek|s, -a
starpsaucien|s, -a
starp spēle, *mūz.*
starptautisks
star|s, -a
starte|ris, -ra
start|ēt, -ēju, -ēju
start|s, -a
stāstījuma teikums, -a,
val.
stāstījums, -a
stāst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
stāstniek|s, -a
stāst|s, -a
stāt, stāju, stāju [-as]
state|nis, -ņa
 (perpendikuls)
statenisks
 (perpendikulārs)
statika

statisks
statistika
statistik|is, -a
statistisks
statist|s, -a
stat|īt, -u, [mēs -ām], -īju
statīv|s, -a
stat|nis, -ņa
stat|s, -a („labības stats”)
stat|s, -a („darbinieku stats”)
statue|te, ddzsk. ģen. -šu
statuja
status|s, -a
statūti
statūtsabiedrība
stāv|ēt, -u, -ēju
stāvgrūdām [pilns]
stāvi [aužamie]
stā|vis, -vja
stāvkoku celtne
stāvlampa
stāvok|lis, -ļa
stāvrakst|s, -a
stāv|s, -a, subst.
stāvs, adj.
stāvu[s], adv.
stāvvieta
stāvzvaigzne
stāž|s, -a
stearīn|s, -a
steidzamība
steidzīgs
steiga
steigšus, adv.
steigt, steidzu, steidzu,
 steigdams, steigts [-as]
 stelles, **stāvi**
stendere
stend|s, -a
stenēt, [ar platu e] stenu,
 stenēju
stenograf|ēt, -ēju, -ēju
stenografija
stenograf|s, siev. -e
stenogramma
stenotipija
stenotipist|s, siev. -e
ste|pe, ddzsk. ģen. -pju

stensil|s, -a
stereofilma
stereofonisks
stereometrija
stereoskop|s, -a
stereotipija
stereotip|s, -a, subst. un
adj.
sterilizācija
sterilizātor|s, -a
steriliz|ēt, -ēju, -ēju
sterils, adj.
 stērķele, **ciete**
sterle|te, -šu
sterliņ|š, -a
stēr|s, -a
stērste, ddzsk. ģen.
 stēršu
stētoskop|s, -a, med.
stichija
stība
stīdz|ēt, -u, -ēju
stīdziniek|s, -a
stiebro, stiebro,
 stiebroja
stiebr|s, -a
stiegra (dzīsla, stīga)
stiegrains, stiegrots
stiegrojum|s, -a (v.
 Armierung,
 Bewehrung)
stie|nis, -ņa
stieple
stiept, stiepu, stiepu,
 stiepdams, stiepts [-as]
stiga
stīga
stīgans, adj.
stig|āt, -āju, -āju, stig|ot,
 -oju, -oju
stīg|ot, -oju, -oju
stīgt, stiegu, stiegu,
 stigdams
stīgtu|ris, -ŗa
 (instrumentam)
stīgu laipa (v. Griffbrett)
stikla audum|s, -a
stikla tīrītāj|s, -a
stiklains, adj.

stikliniek|s, -a
stikl|ot, -oju, -oju
stikl|s, -a
stilb|s, -a
stil|ist|isks
stilistika
stilist|s, -a
stiliz|ēt, -ēju, -ēju
stil|s, -a
stimulant|s, -a
stimul|ēt, -ēju, -ēju
stimul|s, -a
stingrība
stingrs
stings
stingt, stingstu, stingu,
 stingdams
stingum|s, -a
stīpa
stīp|āt, -āju, -āju
stipendiāt|s, -a
stipendija
stiprība (v. Festigkeit)
stipriniek|s, -a
stiprs
stiprum|s, -a
stirāj|s, -a, par. ddzsk.
 stirāji
stirkšķēt, stirkšķ,
 stirkšķēja
stirna
stirnā|zis, -ža (buks)
stirpa
stirplot, -oju, -oju
stīv|ēt, -ēju, -ēju
stīvs
stjuart|s, -a siev. -e
stobr|s, -a
stoicisms [3 zilbes!]
stoiķ|is, -a [3 zilbes!]
stoisks [2 zilbes!]
stola
stomīgs, adj.
stom|īties, -os, [viņš -ās],
 -ījos
stops (šaujamaš)
stora (logu aizklājs)
store (zivs)
storting|s, -a

stost|īties, -os, [viņš -ās],
 -ījos
strād|āt, -āju, -āju
strādīgs, *adj.*
strādniek|s, -a
 strand|ēt, -ēju, -ēju,
uzsēkl|ēt, -ēju, -ēju
stratēģ|s, -a
stratēģija
stratosfaira
straujš
straujums|s, -a
straume
strauss|s, -a (putns)
straut|s, -a
strāva
strāvojums|s, -a
strāvot, strāvo, strāvoja
strazds|s, -a
strebjamais
strēbt, strebju, strēbu,
 strēbdams, strēbts
strēgt, strēdzu, strēdzu,
 strēgdams
streiklau|zis, -ža
streik|ot, -oju, -oju
streik|s, -a
streipu|lot, -oju, -oju
strēla (šautra, strāva)
strēlains
strēle
strēlnieks
streptokoki, *med.*
strichnīn|s, -a
strīd|ēties, -os, [viņš
 -as], -ējos
strīdīgs, *adj.*
strīd|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
strīd|s, -a
strigt, striegu, strigu,
 strīgdams
strigt|s, -a (ēsmā, ko
 makšķernieki liek zivju
 pievilināšanai)
striks, *adj.*
 |striķis|, **virve**, **aukla**
strinkšķēt, strinkšķ,
 strinkšķēja

strinkšķ|ināt, -inu,
 -ināju
strofa
strop|s, -a („bišu
 strops”)
strost|ēt, -ēju, -ēju
strūkla
strūklaka
struktūra
struktūrāls
struktūrizācija
struņķ|is, -a
strupa|stis, -šķa
strupau|sis, -ša
strupi, *adv.*
strupceļ|š, -a
strupdegu|nis, -ņa *siev.*
 -ne
strup|ināt, -inu, -ināju
strups
strupums|s, -a
strutains
strutas
strutene
strutot, struto, strutoja
stublāj|s, -a
stubl|is, -ļa
stuburs
student|s, *siev.* -e
stud|ēt, -ēju, -ēju
studija
stulbe|nis, *siev.* -ne
stulbs
stulbt, stulbstu, stulbu,
 stulbdams
stulbum|s, -a
stulm|s, -a
stumben|s, -a
stumbr|s, -a
stumdekļis, **stumdīklis**
stum|dīt, -u, [mēs -ām],
 -īju
stumt, stumju, stūmu
 [-as]
stunda
stunde|nis, -ņa
stupe
stupids
stūre

stūr|ēt, -ēju, -ēju
stūrgalvīgs, *adj.*
stūrgal|vis, -vja
stū|ris, -ŗa
stūrma|nis, -ņa
stūrains
stūrakmen|s, -s
 |stute|, **balst|s**, -a
 |stutēt|, **balst|īt**, -u,
 [mēs -ām], -īju
subalternācija
subalterns
sūbējums|s, -a
sūb|ēt, -u, -ēju
subjektīvitate
subjektīvs
subjekt|s, -a
sublimācija, *fiz., ķīm.*
sublimāt|s, -a
sublim|ēt, -ēju, -ēju
subordinācija
subordin|ēt, -ēju, -ēju
subre|te, *ddzsk. ģen.* -šu
sūbr|s, -a, **sumbr|s**, -a
subsīd|ēt, -ēju, -ēju
subsīdija
subskribent|s, -a
subskrib|ēt, -ēju, -ēju
subskripcija
substance
substantīv|s, -a,
 lietvārd|s, -a, *val.*
substitu|ēt, -ēju, -ēju
substitūt|s, -a
substrāt|s, -a
subtīls
subtrah|ēt, -ēju, -ēju
subtrakcija
subtropisks
subvencija
sūcamgāze
sūce [kuģim]
sūcējsūk|nis, -ņa
sūcien|s, -a
sudmalas
sudrabains, **sudrabots**,
 sidrabots, **sidrabains**
sudrabka|lis, -ļa,
sidrabka|lis, -ļa

sudrablietas
sudrab|ot, -oju, -oju,
sidrab|ot, -oju, -oju
sudrab|s, -a, **sidrab|s**, -a
sudze|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
sūdz|ēt, -u, -ēju [-as]
sūdzētāj|s, -a
sūdzība
sufiks|s, -a, **pie-dēk|lis**,
 -ļa, *val.*
sufļ|ēt, -ēju, -ēju
sufliel|ris, -ra, *siev.* -e
sufraži|ste, *ddzsk. ģen.*
 -stu
suga
suģest|ēt, -ēju, -ēju
suģestija
suģestīvs, *adj.*
suiti (Alsungas novada
 iedzīvotāji)
suka („drēbju suka”)
sukāde
sūkalains
sūkalas
suk|āt, -āju, -āju
sūk|āt, -āju, -āju
sukcesija
sukcesīvs, *adj.*
sūklība (kapillāritāte)
sūk|lis, -ļa (v.
 Schwamm)
sūkn|ēt, -ēju, -ēju
pumpēt
sūk|nis, -ņa, **pum|pis**,
 -pja
sukrenes (konfektes)
sūkst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
sūkt, sūcu, sūcu,
 sūkdams, sūkts [-as]
sukur|s, -a, **cukur|s**, -a
suķes
suķ|is, -a
sula
sulai|nis, -ņa
sulains, **sulots**
sūlāt, sūlā, sūlāja
sule|nis, -ņa

sulfāt|s, -a
sulīgs
sulot, sulo, suloja
sultānāt|s, -a
sultān|s, -a
sumbr|s, -a, **sūbr|s**, -a
sumēri (tauta)
suminājum|s, -a
sum|ināt, -inu, -ināju
summa
summārs, *adj.*
summ|ēt, -ēju, -ēju
sumpur|nis, -ņa
sūnas
sūnains
sūnek|lis, -ļa
sunīši
sun|īt, -īju, -īju
sūnot, sūno, sūnoja
suns, *ģen.* suņa, *dat.*
 sunim, *ddzsk.* suņi
suņburkšķi (augš)
suņnagla
superfosfāt|s, -a
superintendents
superiōritāte
superlātīv|s, -a
supīn|s, -a
suplement|s, -a
sūrābele
surdīne, **klusinātāj|s**, -a,
mūz.
surdotulkojum|s, -a
sūrene (augš)
surrogāt|s, -a
sūr|oties, -ojos, -ojos
sūrs, *adj.*
sūrstēt, sūrst, sūrstēja
susek|lis, -ļa
sus|ēt, -u, [lauki sus],
 -ēju
susināmais papīr|s, -a
sus|ināt, -inu, -ināju
susla
sust, sūtu, sūtu, sūzdams,
 sūsts
sust, susu, susu, sūsdams
susu|ris, -ra
sušķ|lis, -a

suta
sutaš|s, -a
sutīgs
sūtījums|s, -a
sūt|īt, -u, [mēs -ām], -īju
sūtītāj|s, -a
sūtniecība
sūt|nis, -ņa
sutra, **pane**, **virca**
sutrai|nis, -ņa, **sutrāj|s**,
 -a („mēslus no sutraiņa
 izvest uz lauka”)
suvenīr|s, -a
suverēnitāte
suverēns, *adj.*
svahili
svaidīgs, *adj.*
svabads, *adj.*
svaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
svaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [ar elji]
svaigpien|s, -a
svaigs
svaigums|s, -a
svaine
svainība
svai|nis, -ņa
svarens, *adj.*
svarcēlāj|s, -a
svari
svarīgs, *adj.*
svārki
svārpst|s, -a
svār|s, -a
svārstek|lis, -ļa
svārstība, *par. ddzsk.*
svārstības
svārstīgs
svārst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
svārst|īties, -os, [viņš
 -ās], -ījos
svārst|s, -a
sve|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
svečtu|ris, -ra
svēdra (v. Maser)
svēdrains
sveicien|s, -a

svaic|ināt, -inu, -ināju
svaiks, *adj.*
svaikt, sveicu, sveicu,
 sveikdams, sveikts
svekains, **svēķains**
sveki, **svēķi**
svekot, sveko, svekoja,
svēķot, sveķo, sveķoja
svekots, **svēķots**
svelmains [ar platu e!]
svelme
svelm|ēt, -ēju, -ēju
svelmīgs [laiks]
svelpē|nis, -ņa (skaņa),
val.
svelpt, svelpju, svelpu,
 svelpdams, svelpts
svelt, svel, svēla
svēp|ēt, -ēju, -ēju
svēpstēt, svēpstu,
 svēpstēju
svērāj|s, -a, **svērēj|s**, -a
svērt, sveŗu, svēru [-as]
svērtē|nis, -ņa (svara
 lode)
svērtēnisk (vertikāls)
svēšāds
svēšatne
svēšinieķ|s, -a
svēšķermē|nis, -ņa
svēšs
svēšaut|ietis, -ieša
svēšums
svēšvaloda
svēšvārd|s, -a
svētbijība
svētbilde
svētbrī|dis, -ža
svētce|nieķ|s, -a
svētdiena [ar šauru ē!]
svētdienisk
svēte|lis, -ļa, gandr|s, -a
 (stārks)
svētība
svētīgs, *adj.*
svēt|īt, -īju, -īju
svētķi
svētlaieme
svētlaimība

svētlaimīgs, *adj.*
svētnīca
svētozol|s, -a
svētruna (sprediķis)
svēts, *adj.*
svētsvinīgs, *adj.*
svētugun|s, -s, *siev.*
svētulība
svētvakar|s, -a
svētvieta
svīd|ēt, -ēju, -ēju
sviede (ierīce, ar ko
 izsviež medu no
 šūnām)
sviedien|s, -a
sviedrains, **sviedrots**
sviedr|ēt, -ēju, -ēju
sviedri
sviest, sviežu, sviedu,
 sviezdams, sviests [-as]
sviestains
sviestmaize
sviest|s, -a
sviestskābe
svilpe
svilpien|s, -a
svilp|ēt, -ēju, -ēju
svilpis, -pja (putns)
svilpt, svilpju, svilpu,
 svilpdams, svilpts
svilt, svilstu, svilu
svilum|s, -a
svina baltum|s, -a
svin|ēt, -u, -ēju
svinības
svinīgs, *adj.*
svinīgum|s, -a
svin|s, -a
svira [smagumu
 pacelšanai]
svir|āt, -āju, -āju
svīre (putns)
svirkste|nis, -ņa [akai]
svirlī|tis, -ša (putns)
svir|pis, -pja (putns)
svīst, svīstu, svīdu,
 svīzdams
svīta
svīte|ris, -ŗa džempe|ris,

-ŗa
svītra
svītrains, **svītrots**
svītr|āt, -āju, -āju,
svītr|ot, -oju, -oju
svītrkōd|s, -a

Š

šablonisk, *adj.*
šablon|s, -a, *subst.*
šachist|s, -a *siev.* -e
šach|s, -a
šachta
šad un tad
šāds
šah|s, -a
šaipus, *prep.*
šajā ziņā
šakāl|lis, -ļa
šalka, *par. dzzsk.* **šalkas**
šalkoņa
šalkot, šalko, šalkoja
šalkt, šalcu, šalcu,
 šalkdams
šalle, *dzsk. ģen.* šaļļu
 |šālmalka|, **nomaļmalka**
šalt|s, -s, *siev.*
šamot|s, -a
šampanie|tis, -ša
šampiņon|s, -a,
briedene
 (sēne)
šampūn|s, -a
šan|se, *dzsk. ģen.* -su
šansone|te, *dzsk. ģen.*
 -šu
šantāža
šantāžist|s, -a
šapirograf|s, -a
šarāde
 |šarlaks|, **skarlatīna**
šarlatān|s, -a
šarmants, *adj.*
šarm|s, -a
šarž|ēt, -ēju, -ēju
šarž|s, -a
šasija

šaubas
šaubīgs („tāds, kas šaubās”)
šaub|īties, -os, [viņš -ās], -ījos
šaukle (atspole)
šaudīgs
šaud|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
šaurš, *adj.*
šauršliežu dzelzceļ|š, -a
šaurum|s, -a
šausmas
šausmīgs, *adj.*
šauts, šaušu, šautu, šauzdams, šauts (sist)
šaušalas
šaušalīgs, *adj.*
šaut, šauju, šāvu [-as]
šautene
šautra, **bulta**
šautrs, *adj.*
šautuve
šāvēj|s, -a
šāvien|s, -a
še, šeit
šedevr|s, -a
šef|s, -a
šeich|s, -a
šeit, še
šejiene
šejien|ietis, -ieša
šellaka
šepat
šēras
šerbet|s, -a
šerif|s, -a
šermuļi
ševrò
 |šīberis|, **aizbīd|nis**, -ņa
šīdiena („šāsdienas laikraksts”)
šīfe|ris, -ŗa
šifon|s, -a
šifra
šifr|ēt, -ēju, -ēju
šikan|ēt, -ēju, -ēju
šiliņ|š, -a
šimbrīžam

šimpanze
 |šindelis|, **jumstiņ|š**, -a
 |šīrgaļa|, **rodme|nis**, -ņa
 |šizofrēnija|,
schizofrenija
šķaid|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
šķaud|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
šķauna|cis, -ča (zivs)
šķautnains
šķautne
šķaut|nēt, -ēju, -ēju [baļķus]
šķaut|nis, -ņa (šķautnains ķermenis)
šķavas
šķav|āt, -āju, -āju
šķebīgs, *adj.*
šķeb|ināt, -ina, -ināja
šķedērn|s, -a (pagale)
šķeista
šķelda
šķē|le, *dzsk. ģen.* -ļu
šķēl|ēt, -ēju, -ēju
šķelme
šķelt, šķeļu, šķēlu [-as]
šķelt|n|e (v. Schlitz)
šķemba
šķembele
šķend|ēties, -ējos, -ējos
šķēpele
šķēpne|sis, -ša
šķēp|s, -a
šķērd|ēt, -ēju, -ēju
šķērdētāj|s, -a
šķēres, **zirk|l|īt|es**
 |šķēri|, **velki**, **meti**
šķērms
šķērsām
šķērsgrīzum|s, -a
šķērsiela
šķēr|sis, -ša (šķērskoks)
šķērskok|s, -a
šķēr|slis, -šļa
šķērs|ot, -oju, -oju
šķērssiena
šķērst, šķērzu, šķērdu, šķērdams, šķērstš

šķetere
šķeter|ēt, -ēju, -ēju
šķet|ināt, -inu, -ināju
šķetra (kārklū suga)
šķib|īt, -īju, -īju [zarus]
šķībs, *adj.*
šķīdinājum|s, -a
šķīd|ināt, -inu, -ināju
šķīdinātāj|s, -a
šķīdo|nis, -ņa (laiks)
šķīdoņa („kūst un līst, ielās tīrā šķīdoņa”)
šķidraut|s, -a
šķidrs
šķidrum|s, -a
šķīdum|s, -a;
šķīdinājum|s, -a;
atšķaidījums, -a
šķiebt, šķiebtu, šķiebu, šķiebdams, šķiebtš [-as]
šķiede|nis, -ņa (brāga)
šķiedra
šķiedrains
šķiel|ēt, -ēju, -ēju
šķiest, šķiežu, šķiedu, šķiezdams, šķiestš [-as]
šķietamība
šķiet|s, -a [aušanā]
šķiezna
šķila
šķilt, šķiļu, šķīlu [-as]
šķiltavas
šķil|vis, -vja [putnam]
šķindekļi (mūzikas instruments)
 |š[ķ]indelis|, **jumstiņš**
šķindēt, šķind, šķindēja
šķinķ|is, -a, **kum|pis**, -pja
 |šķipele|, **lāpsta**
šķipsna
šķipsnains
šķira
šķirba
šķirbains
šķirējtiesa
šķirējtiesne|sis, -ša
šķirgata, **ķirzaka**
šķirisks, *adj.*

šķir[m]īgs [darbs; cilvēks]
šķirk|lis, -ļa (v. Stichwort)
šķirme
šķir|ne, *ddzsk. ģen.-ņu*
šķir|ot, -oju, -oju
šķirotājs, -a
šķirotava
šķirst|īt, -u, [mēs -ām] -īju
šķirst|s, -a
šķirt, šķīru, šķīru [-as]
šķirtene
šķirtība („laulāto mantas šķirtība”)
šķirtne („matu šķirtne”)
šķist, [man] šķiet, šķita
šķīst, šķīstu, šķīdu, šķīzdams
šķīstība
šķīst|īt, -īju, -īju
šķīstītava
šķīsts, *adj.*
šķīstsir|dis, -ža *siev.* -de
šķīstsiržu laudis
šķīt, šķīnu, šķīnu
šķītum|s, -a
šķā|vis, -vja
šķobīgs, *adj.*
šķob|īt, -u, [mēs -ām] -īju [-ās]
šķū|nis, -ņa
šķūre
šķū|tis, -šu („šķūtīs braukt”)
šķūtniek|s, -a
šlīpse|, **kaklsaite**
šlaga|, **izdedži**
šlachta
šlakatas
šlakstēt, šlakst, šlakstēja
šlakst|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
šlakst|s, -a
šlākt, šlācu, šlācu, šlākdams, šlākts
šļaubs, **šļaups**, *adj.*
šļau|cīt, -ku, [mēs -ām],

-cīju
šļaugans
šļaupsts
šļaupt, šļaupju, šļauptu, šļaupdams, šļaupt [baļķi]
šļirce|ne|
šļirc|in|āt, -inu, -ināju
šļirkt, šļircu, šļircu, šļirkdams
šļokans
šļok|āt, -āju, -āju
šļūd|ēt, -u, -ēju
šļūdo|nis, -ņa
šļūk|āt, -āju, -āju
šļukt, šļūku, šļuku, šļukdams
šļūkt, šļūcu, šļūcu, šļūkdams
šļupst|ēt, -u, -ēju
šļupst|s, -a, *par. ddzsk.*
šļupsti
šļute (platcirvis)
šļūtene
šmaugs („šmaugs bērzs”)
šmaukt, šmaucu, šmaucu, šmaukdams
šmīkstēt, šmīkst, šmīkstēja
šņa|bis, -bja
šņāce|nis, -ņa (skaņa), *val.*
šņākoņa
šņakstēt, šņakst, šņakstēja
šņakst|ināt, -inu, -ināju
šņākt, šņācu, šņācu, šņākdams
šņāpt, šņāpju, šņāpu, šņāpdams
šņauk|āt, -āju, -āju
šņaukt, šņaucu, šņaucu, šņaukdams
šņaucien|s, -a
šņirkstēt, šņirkst, šņirkstēja
šņore|, **aukla**
šņukst|ēt, -u, -ēju

šņukst|s, -a, *par. ddzsk.*
šņuksti
šņūkt, šņūcu, šņūcu, šņūkdams
šņukur|s, -a
šobaltdien
šobrīd
šo ceturtdienu
šodien
šodienā|, **šīdiena**
šodienējs
šofe|ris, -ŗa
šogad
šokolāde
šoks [ar īso o!] (60)
šolaik
šomājas
šomāte
šonakt
šonedē|
šone|ris, -ŗa
šopavasār
šoreiz
šoreizējs
šorīt
šoruden
šoseja
šos|ēt, -ēju, -ēju
šotēv|s, -a
šovakar
šovasar
šovīnism|s, -a
šovīnist|s, -a
šoziem
šraf|ēt, -ēju, -ēju
šrapnellis, -ļa
šrilankie|tis, -ša
štābs|, **stāb|s**, -a
štats|, **stat|s**, -a
šūd|ināt, -inu, -ināju
šujamadata
šujammašīna
šūna
šūnains
šūnakmen|s, -s
šune|lis, -ļa
šūp[u]|lis, -ļa
šūpoles
šūp|ot, -oju, -oju, **šūp|āt**,

-āju, -āju
šūpu|krēsl|s, -a
šūpu|tīkl|s, -a
šurp|u
šust, šūtu, šutu, šuzdams
šust|īt, -u, [mēs -ām], -īju
šūt, šuju, šuvu
šuve
šuvēja
šuvek|lis, -ļa
šuvum|s, -a
 |švammis|, **sūk|lis**, -ļa
šveicar|s, -a
švika
švīk|āt, -āju, -āju
švikoņa
švīkst|ēt, -u, -ēju
švīkstoņa
švirkst|ēt, -u, -ēju
švirkstoņa

T

tā, *pron.*
tā, tāt (v. so)
tabaka
table|te, *ddzsk. ģen.* -šu
tabu
tabula
taburet|s, -a
tachometr|s, -a
tachta
ta|cis, -ča [upē]
taču
tādējādi, *adv.*
tadpat (tai pašā laikā)
tad pat („viņš tad pat atbildēt nevarēja”)
tādēļ ka
tāds
tāfele
taft|s, -a
tagad
tagadējs
tagadīt
tagadne [ar Īsu a!]
tagadnīgs („tagadnīgais apzīmējums”)

taifuns
taiga
taimīn|š, -a (zivs)
tais|īt, -u, [mēs -ām] -īju [-ās]
taisne
taisnība
taisnīgs
taisnleņķis
taism|ot, -oju, -oju
taisns
taismstū|ris, -ra
taismstūrainis
taivānie|tis, -ša
taizemie|tis, -ša
taka, tak|s, -a
tā ka, tāt ka („jautājums ir pilnīgi noskaidrots, tā ka varam debates izbeigt”)
tā kā, tāt kā („tā kā jautājums ir noskaidrots, tad varam debates izbeigt”)
takelāža
taksācija
taksametr|s, -a
taksāto|rs, -ra *siev.* -re
tak|se, *ddzsk. ģen.* -šu
taks|ēt, -ēju, -ēju
tak|sis, -ša
taktika
taktiķ|is, -a
taktisks
takt|s, -a (pieklājība)
takt|s, -s *ddzsk. ģen.* taktu [mūzikā]
tālab
tā laika
tālāk
talantīgs
talant|s, -a
talār|s, -a
talciniek|s, -a
tāle
tāliene
tālīns („tālīni radi”)
talisman|s, -a
talka

talk|s, -a (minerāls)
tāllēcēj|s, -a *siev.* -a
tallijs, -a
tālmācība
tālmētiens|s, -a
talmūd|s, -a
talons|s, -a
tālredzība
tālredzīgs
tālrū|nis, -ņa
tāls
tālsaruna
tālsatiksme
tālska|tis, -ša
tālu
tālumniek|s, -a
taļļa
tambor|ēt, -ēju, -ēju
tamburīn|s, -a
tamdēļ, tādēļ
tāme (v. *Kostenanschlag*)
tamēr („kamēr – tamēr”)
tamili (tauta)
tamlīdzīgs
tām|nieks, -nieka *siev.* -niece
tāmnieku dialekt|s, -a
tampon|s, -a, *med.*
tandem|s, -a
tangen|te, *ddzsk. ģen.* -šu *skarule*
tango
tanka, *poēt.*
tankkuģis|s, -a
tank|s, -a
tantal|s, -a
tantjēma
tapa
tāpat, tātpat
tāpatība
tāpēc
 |tāpele|, **tāfele**
tapē|te, *ddzsk. ģen.* -šu
tap|ināt, -inu, -ināju
tapioka
taps|ēt, -ēju, -ēju
tapsētāj|s, -a *siev.* -a
tapt, topu, tapu, tapdams

tara
tarantella
tarba
tarif|s, -a
tarkš|k|ēt, -u, -ēju
tarkš|k|is, -a
tārpains
tārp|s, -a
tārtiņš, -a (putns)
ta|se, *ddzsk. ģen.* -šu,
dem. tašite
tāš|s, -s, *ddzsk. ģen.* tāšu
tastatūra
taš|k|īt, -īju, -īju
tā tad, tātad
tā tad (laika nozīmē;
 toreiz)
tatāri
tauc|ēt, -ēju, -ēju
 (uzbarot)
tau|j|āt, -āju, -āju
taukains, *adj.*
tauki
tauk|ot, -oju, -oju
 (ieziest ar taukiem)
tauks, *adj.*
taukš|k|ēt, -ēju, -ēju
 [zirņus]
taukum|s, -a
taukviela
taupīgs, *adj.*
taup|īt, -u, [mēs -ām]
 -īju [-ās]
tau|re, *ddzsk. ģen.* -ru
taure|nis, -ņa, **tauriņ|š**,
 -a
taur|ēt, -ēju, -ēju
taur|s, -a (dzīvnieks)
tauste
taustek|lis, -ļa
taustīgs, *adj.*
taustiņinstrumenti
taustiņ|š, -a [klavierēm]
taust|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
tauta
tautasdeja
tautasdziesma
tautas māksla

tautastērp|s, -a
tautas vietnieku nam|s,
 -a
tautība
tautie|tis, -ša
tautisks, *adj.*
tautoloģija
tautosillabisks
tautsaimniecība
tautsaimniecisks, *adj.*
tautsaim|nieks, -nieka
siev. -niece
tautskola
tautskolotāj|s, -a
tautudē|s, -a
tautumeita
tauva
tauv|ot, -oju, -oju
tavējs
tavs
teātrāliz|ēt, -ēju, -ēju
teātrāls, *adj.*
teāt|ris, -ŗa
tece
tecējum|s, -a
tecēt, teku, tecēju
tehnika
tehnikum|s, -a
tehnik|is, -a
tehnisks
tehnolog|s, -a
tehnoloģija
tehnoloģisks
tecīla
tec|ināt, -inu, -ināju
teciņus, *adv.*
teicamniek|s, -a,
izcilniek|s, -a
teicams, *adj.*
teicēj|s, -a
teicien|s, -a
teika, teiksma, leģenda
teiksma
teiksmains
teikt, teicu, teicu,
 teikdams, teikts
teikum|s, -a
teism|s, -a [2 zilbes!]
tēja

tejiene
tejienie|tis, -ša
tējkanna
tējkarote, tējkarote
teka
tekal|ēt, -ēju, -ēju,
 -ēdams
tek|āt, -āju, -āju
tekāt|nis, -ņa
tekne (v. Dachrinne)
tekošs, *adj.*
tekstilijas
tekstīlrūpniecība
tekstils, *adj.*
tekst|s, -a
tektonika
tektonisks
teku|lis, -ļa
teķ|is, -a
tēlains, *adj.*
tele
telefona centrāle
telefon|ēt, -ēju, -ēju
telefonisks
telefonist|s, *siev.* -e
telefonogramma
telefon|s, -a, **tālru|nis**,
 -ņa
telegraf|ēt, -ēju, -ēju
telegrafisks
telegrafist|s, *siev.* -e
telegraf|s, -a
telegramma
telemetr|s, -a
telēn|s, -a
teleoloģija
telepatija
teleskop|s, -a
televīzija
televīzor|s, -a|,
televīzijas aparāt|s, -a
tellūrijs, -a
tēlniecība
tēlniek|s, -a
tēlojum|s, -a
tēl|ot, -oju, -oju
telpa
telpīgs, *adj.*
telpisks („priekšmetu

telpiskais izkārtojums”,
 „domas nav telpiskas”)
 tē|s, -a
 teltene
 telt|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 telšu
 tel|š, -a
 tema [mūzikā]
 temat|s, -a [rakstam]
 tembr|s, -a
 tēmēk|lis, -ļa
 tēm|ēt, -ēju, -ēju
 tempera
 temperamentīgs
 temperament|s, -a
 temperātūra
 temp|lis, -ļa
 temporāls
 temp|s, -a
 tempt, tempju, tempu
 tenc|ināt, -inu, -ināju
 (pateikties)
 tenden|ce, *ddzsk. ģen.*
 -ču
 tendenciōzītāte
 tendenciōzs
 tende|ris, -ŗa
 tente|ris, -ŗa
 tenisist|s, -a *siev. -e*
 tenis|s, -a
 tenka, *par. ddzsk.*
 tenkas
 tenk|āt, -āju, -āju,
 tenk|ot, -oju, -oju
 tenor|s, -a
 tenter|ēt, -ēju, -ēju,
 -ēdams
 tenteriski, *adv.*
 teodolīt|s, -a
 teogonija
 teokratija
 teokratisks
 teokrat|s, -a
 teolog|s, -a
 teoloģija
 teōrēma
 teōrētīk|is, -a
 teōrētisks
 teōrētiz|ēt, -ēju, -ēju

teōrija
 teozofija
 teozof|s, -a
 tepat
 tepe |ķite|
 tept, tepju, tepu,
 tepdams, tepts |ķitēt|
 terapeutisks
 terapija
 tera|se, *ddzsk. ģen.* -šu
 tēraud|s, -a
 terca, *mūz.*
 tēr|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
 tercet|s, -a
 tercīne, *poēt.*
 tērg|āt, -āju, -āju
 terīne
 terkšķ|ēt, -u, -ēju
 terma
 termāls, *adj.*
 terminoloģija
 termin|s, -a (nosaukums)
 termiņ|š, -a (laiks)
 termisks
 termīt|s, -a
 termodinamika
 termofor|s, -a
 termometr|s, -a
 terpentīn|s, -a
 tērp|s, -a
 tērp, tērpju, tērpju,
 tērpdams [-as]
 terrakota, degmāl|s, -a
 terrārij|s, -a
 territoriāls
 teritorija
 terrorism|s, -a
 terrorist|s, *siev. -e*
 terroriz|ēt, -ēju, -ēju
 terror|s, -a
 tērz|ēt, -ēju, -ēju
 tesmen|s, -s jeb
 tesme|nis, -ņa
 tēst, tešu, tēsu, tēsdams,
 tēsts
 testament|s, -a
 testātor|s, -a
 test|s, -a
 tēte, tētis, *ģen.* tētes

tete|ris, -ŗa, rubel|nis, -ņa
 tetov|ēt, -ēju, -ēju
 tetraedr|s, -a,
 četrplak|nis, -ņa
 tetraloģija
 teutoņi
 tēvai|nis, -ņa
 tēvbrāl|lis, -ļa
 tēvija, tēvzeme
 tēviņ|š, -a
 tēvišķīgs
 tēvmāsa
 tēvmāte
 tēvo|cis, -ča
 tēvreize
 tēv|s, -a
 tēvtēv|s, -a
 tēvzeme
 tēzaur|s, -a
 te|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
 tiāra
 tibetieši
 ticamība
 tic|ēt, -u, -ēju
 ticība
 ticīgais
 ticīgs, *adj.*
 tieksme
 tiekties, tiecos, [viņš
 tiecas], tiecos,
 tiekdamies
 tiel|ēties, -ējos, -ējos
 tieļa (kas mēdz tielēties)
 tiepīgs, *adj.*
 tiepša
 tiepties, tiepjos, [viņš
 tiepjas], tiepos,
 tiepdamies
 tiesa
 ties|āt, -āju, -āju
 tiesība, *par. ddzsk.*
 tiesības
 tiesībsarg|s, -a
 tiesību zinātne
 (jurisprudence)
 tiesīgs (v. berechtigt,
 „viņš nav tiesīgs līdzi
 runāt”)
 tiesisks (juridisks,

„tiesiska vara”)
tieslietas
tiesnešis, -ša
tiešām (patiesi)
tieši, *adv.* (taisni)
tiešmaksājums, -a
tiešraide
tiešs
tiev|ēt, -ēju, -ēju
tievga|lis, -ļa
tievs
tīf|s, -a
tīģe|ris, -ŗa
tīk
tīkai
tīkām, *adv.*
tīk daudz
tīkkārt
tīkko
tīklab
tīklene [acij]
tīklība
tīklīdz
tīkls [cilvēks]
tīk|s, -a
tīkmēr
tīk|ot, -oju, -oju
tīkpat
tīkreiz
tīksme
tīksm|ināties, -inos,
 -inājos
tīkšķēt, tīkšķ, tīkšķēja
tīkt, tīku, tīku, tīkdams
 (patīkt)
tīkt, tieku, tīku, tīkdams
 [uz priekšu]
tīktāl, **tīk tālu**
tīkties, tiekos, [viņš
 tiekas], tikos, tīkdamies
tīkumīgs (krietns, v.
 sittlich)
tīkumisks („tīkumisks
 pagrimums”, v.
 moralisch)
tīkums, -a
tīk vien
tīlaudas
tīlbīte

tīlde
tīl|ināt, -inu, -ināju
 [linus]
tīl|s, -la
tīlpīgs (v. geräumig,
 „istaba bij plaša un
 tīlpīga”)
tīl|pināt, -inu, -ināju
tīlpne
tīlpt, tīlpstu jeb telpu,
 tīlpu, tīlpdams
tīlpums, -a
tīlt, **tīlst**, **tīla** [lini uz
 lauka]
tīlt|s, -a
tīmek|lis, -ļa
tīmiān|s, -a
tīmotiņ|š, -a
tīmpan|s, -a
tīna (tīkls)
tīnc|ināt, -inu, -ināju
 (sīki izprašņāt, tīrdīt)
tīne (koka trauks)
tīnības
tī|nis, -ņa (dzīvnieks)
tīnkšķēt, tīnkšķ,
 tīnkšķēja
tīnktūra
tīnte
tīntnīca
tīnum|s, -a
tīp|ināt, -inu, -ināju
tīpisks
tīpografija
tīpografisks
tīpograf|s, -a
tīpolitografija
tīps
tīrāde
tīrannija
tīranniz|ēt, -ēju, -ēju
tīrann|s, -a
tīrāža, **metien|s**, -a
tīrd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
tīrdziniek|s, -a
tīrdzniecība
tīrdzniecisks
tīre|lis, -ļa
tīrgo|nis, -ņa

tīrg|ot, -oju, -oju
tīrgotāj|s, -a
tīrgotava
tīrg|us, -us
tīrīgs
tīr|īt, -u, [mēs -ām] jeb
 -īju, -īju
tīrkšķēt, tīrkšķ, tīrkšķēja
tīrpas
tīrpt, tīrptu, tīrpu,
 tīrpdams
tīrpuļi
tīrrakst|s, -a
tīrs, *adj.*
tīrum|s, -a
tīst|īt, -u, [mēs -ām], -īju
tīstok|lis, -ļa
tīšām
tīšs
tīt, tīnu, tīnu [-as]
tītānisks
tītānīt|s, -a
tītān|s, -a
tītār|s, -a
tītavas
tīte|nis, -ņa (augš)
tītīl|bis, -bja (putns)
tītr|s, -a
tītul|ēt, -ēju, -ēju
tītullapa
tītulloma
tītul|s, -a
tīzls, *adj.*
tobrīd
todien
toga
toksīn|s, -a
tolaik
tole (govs bez ragiem)
tolerance
tolerants, *adj.*
tols
tomāt|s, -a [ar īsu o!]
tomēr
tonakt
tonālītāte
tonika, *mūz.*
to|nis, -ņa
tonna

tonnāža
 tonometr|s, -a
 tonsūra
 toņde|vis, -vja
 (kamertonis)
 toņkārtā (gamma)
 topaz|s, -a
 topografija
 topografisks
 topograf|s, -a
 toponomastika
 toreador|s, -a
 toreiz
 toreizējs
 |torfs|, kūdra
 tornad|s, -a
 tor|nis, -ņa
 torpēda
 torpēd|ēt, -ēju, -ēju
 tors|s, -a
 torte, *ddzsk. ģen.* toršu
 jeb tortu
 tortūra
 tost, tošu, tosu, tosdams
 |tosters|, krāsniņa
 |tosts|, grauzdiņš
 tōst|s, -a
 totālitate
 totālizātor|s, -a
 totāls
 totemism|s, -a
 totem|s, -a
 toties|u|
 tovakar
 tove|ris, -ŗa
 trabant|s, -a
 tracheja, balsene
 trachīt|s, -a
 trachōma
 tra|cis, -ča
 tradicija
 tradicionālism|s, -a
 tradicionāls
 trafaret|s, -a, *subst.* un
adj.
 traģēdija
 traģika
 traģikomēdija
 traģikōmisks

traģiķ|is, -a
 traģisks
 traipīgs (v. schmierig)
 traip|īt, -u, [mēs -ām]
 -īju
 traip|s, -a
 trajektorija
 trakgal|vis, -vja
 trakonam|s, -a; trako
 nam|s, -a
 trak|ot, -oju, -oju
 traks, *adj.*
 traktāt|s, -a
 trakt|ēt, -ēju, -ēju
 traktie|ris, -ŗa
 traktorist|s, *siev.* -e
 traktor|s, -a
 trakt|s, -a
 trakulīgs
 traku|lis, -ļa
 trakum|s, -a
 trakumsērga
 trāle|ris, -ŗa
 trall|ināt, -inu, -ināju
 tramd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 tramīgs [zirgs]
 tramplīn|s, -a
 tramvaj|s, -a, ielu
 dzelzceļ|š, -a
 tran|s, -a [bišu]
 trān|s, -a [zivju]
 transakcija, vienošanās,
 noruna
 transcendence, *filoz.*
 transcendentāls, *adj.*
 transcendentals, *adj.*
 transformācija
 transformātor|s, -a
 transform|ēt, -ēju, -ēju
 transfūzija
 transistor|s, -a
 transitīvs
 transit|s, -a
 transkrib|ēt, -ēju, -ēju
 transkripcija
 translācija
 translātor|s, -a
 transmisija

transōkeana [kuģis]
 transparent|s, -a
 transplantācija
 transplant|ēt, -ēju, -ēju
 transpon|ēt, -ēju, -ēju
 transport|ēt, -ēju, -ēju
 transportie|ris, -ŗa
 transportkuģ|is, -a
 transportlidmašīna,
 kraviniek|s, -a
 transport|s, -a
 transpozicija
 trans|s, -a
 tranšeja
 traper|s, -a
 trapeza, *ģeom.*
 trāp|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 tra|se, *ddzsk. ģen.* -šu
 tras|ēt, -ēju, -ēju
 trata
 traucējum|s, -a
 traucēk|lis, -ļa
 trauc|ēt, -ēju, -ēju
 trauk|s, -a
 trauksme
 traukt, traucu, traucu,
 traukdams [-as]
 trauma
 traumatisks
 trausls
 trausties, traušos, [viņš
 traušas], trausdamies
 travertīn|s, -a
 tredecimakord|s, -a,
mūz.
 trēdjūnija
 treile|ris, -ŗa
 trejāds
 trejādum|s, -a
 trejdeviņi
 treji
 trekns
 treknum|s, -a
 trek|s, -a
 treliņi
 tremol|ēt, -ēju, -ēju
 trene|ris, -ŗa
 tren|ēt, -ēju, -ēju

treniņbraucien|s, -a
treniņnometne
treniņš, -a
treniņtērp|s, -a
trenk|āt, -āju, -āju
trenkt, trencu, trencu,
 trenkdams, trenkts
 trepes, **kāpnes**
trest|s, -a
trešdaļa
trešdiena
treškārt
trezor|s, -a
triass, *geol.*
triba [senajā Romā]
tribīne
tribūnāl|s, -a
tribūn|s, -a
tribūt|s, -a
trice (v. Flaschenzug)
trīce
trīc|ēt, -u, -ēju
trichīna
tric|ināt, -inu, -ināju,
trīc|ināt, -inu, -ināju
tridek|snis, -šņa
 (mūzikas instruments)
trieciēn|nieks, -nieka
siev. -niece
trieciēn|s, -a
trie|cis, -ča (v.
 hydraulischer Widder)
trieka
triekt, triecu, triecu,
 triekdams, triekts
triennāle
triept, triepju, triepu,
 triepdams, triepts
trife|le, *ddzsk. ģen.* -ļu
triftong|s, -a, **trijaska|nis**,
 -ņa
triglif|s, -a
trigonometrija
trijādība, *teol.*
trijatā
trijfažu
trijjūg|s, -a
trijkāj|is, -a, **trikāj|is**, -a
trijkrāsu („trijkrāsu

karogs”)
Trijkungu diena
trijla|pis, -pja
trijlauku („trijlauku
 sējas kārtība”)
trijniek|s, -a
trijsavienība
trijska|nis, -ņa
trijstāvu („trijstāvu
 nams”)
trijstū|ris, -ŗa,
trīsstū|ris, -ŗa
trijstūŗains, **trīsstūŗains**
trijžubu|ris, -ŗa
trikāj|is, -a, **trijkāj|is**, -a
trikò
trikolòra
trikotāža
trik|s, -a
triljon|s, -a
trille|ris, -ŗa, *mūz.*
trilogija
trimda
trimdiniek|s, -a
trimest|ris, -ŗa
trimetr|s, -a
trinē|js, *siev.* -a
trinī|tis, -ša (audums)
trīnī|tis, -ša (bērns)
trinkšķēt, trinkšķ,
 trinkšķēja
trinom|s, -a
trio
triole
triolet|s, -a
tripsīn|s, -a
triptich|s, -a
trīsas
trīsdēsmīt, **trīsdēsmītais**
trīsdēsmītotrdal|not|s, -s
mūz.
trīs|ēt, -u, -ēju
trīs|is, -ša (v. Blockrolle)
trīsislabu [dzīvoklis]
trīskārt
trīskārtējs
trīspadsmīt,
trīspadsmītais
trīsreiz

trīsstāvu [nams]
trīsstū|ris, -ŗa,
trijstū|ris, -ŗa
trīsstūŗains, **trijstūŗains**
trīsvienība
trīsvietīgs, *adj.*
trīsvietu
trīszaru [dakšas]
trīszvaigžņu viesnīca
trīt, trinu, trinu [-as]
triton|s, -a
triumfātor|s, -a
triumf|ēt, -ēju, -ēju
triumfētāj|s, -a
triumf|s, -a
triumvirāt|s, -a
triumviri
triviāls, *adj.*
triviālitāte; **triviālum|s**,
 -a
trizul|is, -ļa
trizul|ot, -oju, -oju
trochaj|s, -a
trofēja
troksne|nis, -ņa (skaņa),
val.
trok|snis, -šņa
trokšņains, *adj.*
trokšņ|ot, -oju, -oju
trolejbus|s, -a
tromba (mūzikas
 instruments)
trombiniek|s, -a
trombocit|s, -a
trombon|s, -a
trombòze
 [trompēte], **tromba**
tro|nis, -ņa
troņmantniek|s, -a
tropa, *mūz.*
tropi, *ģeogr.*
tropisks
troposfaira
trop|s, -a, *poēt.*
trose
trotuār|s, -a, **ietve**
trubadūr|s, -a
trūce
trūcīgs

trūdāj|s, -a
trūd|ēt, -u, -ēju
trūd|s, -a, *par. dzsk.*
trūdi
trūdviela
trūkt, trūkstu, trūku
trūkumciētē|s, -a *siev.*
 -a
trūkum|s, -a
truls
trulum|s, -a
trumpa, **trum|pis**, -pja
trum|s, -a
trumu|lis, -ļa
trun|ēt, -u, -ēju
trupa
trupe
trupens
trup|ēt, -u, -ēju („koks
 trup”)
trusis
tuale|te, *dzsk. ģen.* -šu
tuba (mūzikas
 instruments)
tūba |fīls|
tuberkulīn|s, -a
tuberkulōze
tubiņa [kādai ziedei]
tubrālības
tūce
tūdaļ
tudraudzība
tudraugs
tūja
tukls
tuksne|sis, -ša
tuksnešains
tūkstoš („tūkstoš deviņi
 simti četrdesmitā
 gadā”)
tūkstošais
tūkstošniek|s, -a
tūkstošreiz
tūksto|tis, -ša
tukšatnes (tukšs mēness,
 „tukšatnēs naktis ir
 tumšas”)
tukšība
tukšinie|s, -a

tukš|ot, -oju, -oju
tukšpau|ris, -ŗa
tukšs
tukšum|s, -a
tūkt, tūktu, tūku,
 tūkdams
tuktes (laivu loki jeb
 ribas, pie kuŗām
 pienaglo laivas dēļus)
tūkum|s, -a
tulce
tūlīt, tūliņ
tūlītējs
tulkojum|s, -a
tulk|ot, -oju, -oju
tulkotāj|s, -a
tul|ks, -ka *siev.* -ce
tulpe
tulzna
tulznains
tūļa
tū|āties, -ājos, -ājos
tūļigs
tume („auzu tume”)
tum|ēt, -ēju, -ēju
tumīgs
tumsa
tumso|nis, -ņa
tumst, tumst, tumsa,
 tumsdams
tumšbrūns, *adj.*
tumšma|tis, -ša
tumš|ot, -oju, -oju
tumšpelēks
tumšs
tumšzils
tundra
tune|lis, -ļa
tungusi
tunika
tuntu|ot, -oju, -oju
tupele
tupe|nis, -ņa
tupe|sis, -ša
tup|ēt, -u, -ēju
tupt, tupstu, tupu,
 tupdams
tupties, tupstos, tupos,
 tupdamies [-as]

tupu|s, *adv.*
tur
turbān|s, -a
turbīna
tū|re, *dzsk. ģen.* -ŗu
turek|lis, -ļa
tur|ēt, -u, [viņš tur], -ēju
 [-as]
turība
turiene
turien|ietis, -ieša
turīgs
tūrisms|s, -a
tūrist|s, *siev.* -e
turki
turklāt
turkmeņi (tauta)
turnīr|s, -a
turp|u
turpat
turpceļ|š, -a
turpinājums|s, -a
turp|ināt, -inu, -ināju
turpmāk
turpretim, **turpretī**
turza
tūska
tūsku zāles
tusn|īt, -īju, -īju
tust, tušu, tusu, tusdams
tuša
tuš|ēt, -ēju, -ēju
tuš|s, -a, *mūz.*
tute|nis, -ņa
tuvākais
tuvējs
tuviene
tuv|ināt, -inu, -ināju
tuvinie|s, -a
tuvīns („tuvīni radi”)
tuv|oties, -ojos, -ojos
tuvredzīgs
tuvs, *adj.*
tuvu
tuvums|s, -a
tvaic|ēt, -ēju, -ēju
 (destillēt)
tvaiko|nis, -ņa
tvaikot, tvaiko,

tvaikoja, (garot)
tvaik|s, -a
tvanot, tvano, tvanēja
tvan|s, -a
tvarst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
tvart|s, -a (šķūnis)
tveice
tveicēt, tveicē, tveicēja
tveicīgs
tversme
tvert, tveŗu, tvēru [-as]
tvertne
tvikoņa
tvīksme
tvīkt, tvīkstu, tvīku,
 tvīkdams
tvirt|ināt, -inu, -ināju
tvirts (stingrs, stiprs)

U

ubag|ot, -oju, -oju,
nabag|ot, -oju, -oju
 ubag|s, -a, **nabag|s**, -a
ūbele (putns)
ūb|ot, -oju, -oju
ūda
ūdele (zīdītāju
 dzīvnieks)
ūden|s, -s
 |ūdensdroš|,
nemirkstams
ūdensaug|s, -a
ūdensceļ|š, -a
ūdensdzirnavas
ūdensdzīvniek|s, -a
ūdens dzīvniek|s, -a
ūdenskrātu|ve, *ddzsk.*
ģen. -vju
ūdenskritum|s, -a
ūdenslīdēj|s, -a
ūdenslīme|nis, -ņa
ūdensmotocikl|s, -a
ūdensplūdi
ūdenspudele
ūdensputn|s, -a
ūdensrat|s, -a [dzirnavu]

ūdensskaitītāj|s, -a
ūdensslē|pes, *ddzsk.*
ģen.-pju
ūdenssport|s, -a
ūdensšķirtne
ūdenstilpe
ūdenstor|nis, -ņa
ūdensvad|s, -a
ūdenszābaki; ūdens
zābaki
ūdenszāle; ūdens zāle
ūdenszīme
ūdenszvēri; ūdens zvēri
ūdeņains
ūdeņra|dis, -ža
ūdr|s, -a
ugunīgs
ugun|s, -s, *siev.*
 |ugunsdroš|, **nedegams**
ugunsdzēsēj|s, -a
ugunsdzēsēju rīki
ugunsgrēk|s, -a
ugunsieroči
ugunskur|s, -a
ugunsmū|ris, -ŗa
ugunspozīcija
ugunturīgs (v.
 feuersicher)
ugunains, *adj.*
ugun|ot, -oju, -oju
uigur|s, -a
ūj|ināt, -inu, -ināju
ūka [mutē]
ukraiņi
ulmaņlaiki
ultimātīvs
ultimāt|s, -a
ultramarīn|s, -a
ultramoderns
ultravioletie stari
unce
undecimakord|s, -a,
mūz.
 |undulēt|, **ondul|ēt**, -ēju,
 -ēju
ungāri
ūniāti
unific|ēt, -ēju, -ēju
unifikācija

uniforma
uniform|ēt, -ēju, -ēju
ūnija
ūnikālītāte
ūnikāls, *adj.*
ūnikālum|s, -a
ūnik|s, -a, *subst.*
ūnilaterāls
ūnipolārs
ūnison|s, -a, *mūz.*
universālism|s, -a
universāls
universālveikal|s, -a
universitā|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
unīvers|s, -a
untumains, *adj.*
untum|s, -a
upe
upenāj|s, -a (krūms)
upenes (ogas)
ū|pis, -pja
upmale, upmala
upur|ēt, -ēju, -ēju
upu|ris, -ŗa
upuŗa jēr|s, -a
uralieši
ūran|s, -a
urbānistika
urbānizācija
urbāns, *adj.*
urb|ināt, -inu, -ināju
ur|bis, -bja (svārpsts)
urbjammašīna
urbt, urbju, urbu,
 urbdams, urbts [-as]
urd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
urdze
urdzēt, urdz, urdzēja
urga
urīn|ēt, -ēju, -ēju
urīn|s, -a
urkšķ|ēt, -u, -ēju
urkšķien|s, -a
urkšķis, -a
urķ|ēt, -ēju, -ēju
urķ|is, -a
urna
urolog|s, -a

uravas
ūsai|nis, -ņa
ūsains, *adj.*
ūsas
Ūsiņ|š, -a
usnes, ušņu
ušņains
utains, *adj.*
utilitārisms, -a
utilizācija
utiliz|ēt, -ēju, -ēju
ut|ītis, -ījos, -ījos
ūtopija
ūtopisks
ūtopist|s, -a
ūtrupe
ūtrup|ēt, -ēju, -ēju
ūtrupniek|s, -a
ut|s, -s, *ddzsk. ģen. utu*
utubunga
uvertīra
ūv|ināt, -inu, -ināju
ūvula, **momē|lis**, -ļa
ūvulārs
uza|cis, -ču
uzaicinājums, -a
uzaic|ināt, -inu, -ināju
uz|aut, -aunu, -āvu
uzbar|s, -a (virsmērs)
uzbāzīgs, *adj.*
uzbā|znis, -žņa
uz|bāzties, -bāžos,
 -bāžos, -bāzdamies
uzbeki
uz|bērt, -beŗu, -bēŗu
uzbērum|s, -a
uz|birt, -birstu, -biru
uz|braukt, -braucu,
 -braucu, -braukdams
uzbrauktuve
uzbrucējs, -a
uz|brukt, -brūku,
 -bruku, -brukdams,
 -brukts
uzbrukums, -a
uzbudinājums, -a
uzbud|ināt, -inu, -ināju
uzbūve
uzbūv|ēt, -ēju, -ēju

uzcītīgs
uzdāv|āt, -āju, -āju
uz|degt, -dedzu, -dedzu
uzdevums, -a
uz|dīgt, -dīgst, -dīga,
 -dīgdams
uz|dot, -dodu, -devu
uzdrīkst|ēties, -os, -ējos
uzdzīve
uzdzīv|ot, -oju, -oju
uz|dzīt, -dzenu, -dzinu
uzēdām
uzeja
uzgaidāmās telpas
uzgaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
uzgalis, -ļa („šļūtenes
 uzgalis”)
uzgāmu|ris, -ŗa
uz|gāzt, -gāžu, -gāžu,
 -gāzams, -gāzts
uzglab|āt, -āju, -āju
uzglūne
uzglūņa
uzgrie|znis, -žņa
uz|griezt, -griežu,
 -griežu, -griezdams,
 -griezts
uzkabe
uzkab|ināt, -inu, -ināju
uzkais|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
uzkala [ragavām]
uzkaln|s, -a
uz|kāpt, -kāpju, -kāpu,
 -kāpdams
uz|kārt, -kaŗu, -kāŗu
uzkaudze
uz|kliegt, -kļiedzu,
 -kļiedzu, -kļiegdams
uz|klīst, -klīstu, -klīdu,
 -kļiegdams
uzklāj|s, -a
uzkoda
uz|kost, -kožu, -kodu,
 -kozdam
uzkožamais
uzkrek|lis, -ļa
uz|krist, -krītu, -kritu,

-krizdams
uz|kukt, -kukst, -kuka
uzkundz|ēties, -ējos,
 -ējos
uz|lēkt, -lecu, -lēcu,
 -lekdams
uzlidojums, -a
uzlid|ot, -oju, -oju
uzliesmojums, -a
uz|likt, -lieku, -liku,
 -likdams
uz|līst, -lienu jeb -liedu,
 -līzdams
uz|locīt, -loku, [mēs
 -ām], -locīju
uz|lūgt, -lūdzu, -lūdzu,
 -lūgdams, -lūgts
uzlūk|ot, -oju, -oju
uzmācīgs
uz|mākties, -mācos,
 [viņš -mācas], -mācos,
 -mākdamies
uzmanība
uzmanīgs, *adj.*
uzman|īt, - u, [mēs -ām]
 -īju [-ās]
uz|maukt, -maucu,
 -maucu, -maukams,
 -maukts
uzmava („caurules
 uzmava”)
uz|mest, -metu, -metu,
 -mezdams, -mests
uzmetums, -a, **met|s**, -a,
skice
uzmin|ēt, -u, -ēju
uzmūr|ēt, -ēju, -ēju
uz|nest, -nesu, -nesu,
 -nesdams
uzņēmējdarbība
uzņēmējs, -a,
uzjēmējs, -a
uzņēmējsabiedrība
uzņēmīgs, **uzjēmīgs**
uzņēmums, -a,
uzjēmums, -a
uz|pilēt, -pil, -pilēja
uzpircējs, -a
uzpirkste|nis, -ņa

uz|pirkt, -pērku, -pirku,
 -pirkdams
uzple|cis, -ča
uz|plēst, -plēšu, -plēsu,
 -plēsdams, -plēsts
uzplēt|nis, -ņa
uz|plīties, -plijos, [viņš
 -plijas], -plijos
uzplūdi
uz|plūst, -plūstu, -plūdu,
 -plūzdams
uz|post, -pošu, -posu,
 -posdams, -posts
uz priekšu
uzpur|nis, -ņa
uz|pūst, -pūšu, -pūtu,
 -pūzdams, -pūsts
uzpūte|nis, -ņa
uzpūtīgs
uzrakst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
uzrakst|s, -a
uz|rāpties, -rāpjos,
 [viņš -rāpjas], -rāpos,
 -rāpdamies
uz|raudzīt, -raugu, [mēs
 -raugām], -raudzīju
uzrau|gs, *siev.* -dze
uz|raut, -rauju, -rāvu
uzreiz
uzrēķin|s, -a, **uzlēsūm|s**,
 -a
uzro|cis, -ča (v. Muff,
 Pulswärmer)
uzrot|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
uz|rūgt, -rūgstu, -rūgu,
 -rūgdams
uzruna
uzrun|āt, -āju, -āju
uzsaukūm|s, -a
uz|saukt, -saucu, -saucu,
 -saukdams, -saukts
uz|segt, -sedzu, -sedzu,
 -segdams, -segts
uzsēkl|ēt, -ēju, -ēju
 (strandēt)
uz|siet, -sienu, -sēju
uz|sist, -sītu, -sītu,

-sīzdams, -sīsts
uzskatāms
uzskate („uzskates
 līdzekļi”)
uzskat|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
uzskat|s, -a
uzslava
uzslav|ēt, -ēju, -ēju
uz|snigt, -snieg, -snīga,
 -snigdams
uzstājīgs
uz|stāt, -stāju, -stāju
 [-as]
uz|stiept, -stiepu,
 -stiepu, -stiepdams
uz|stumt, -stumju,
 -stūmu
uzstū|ris, -ŗa (v.
 Aufsatzstück)
uz|sūkt, -sūcu, -sūcu,
 -sūkdams, -sūkts
uzsvār|cis, -ča |ķitelis|
uzsvar|s, -a
uz|svērt, -sveŗu, -svēŗu
uz|šķērst, -šķēŗžu,
 -šķēŗdu, -šķēŗzdams,
 -šķēŗsts
uz|sviest, -svieŗu,
 -sviedu, -sviezdams,
 -sviests
uz|šķirt, -šķīŗu, -šķīŗu
uz|šūt, -šuju, -šuvu
uzšuve
 |uztaks|, **pietaks**, *mūz.*
uz|teikt, -teicu, -teicu,
 -teikdams, -teikts
uzteikum|s, -a
uztic|ēt, -u, -ēju
uzticība
uzticīgs
uz|tiept, -tiepu, -tiepu,
 -tiepdams
uz|traukt, -traucu,
 -traucu, -traukdams
 [-as]
uztraukūm|s, -a
uz|trausties, -traušos,
 [viņš -traušas], -traušos,

-trausdamies
uz|trūkties, -trūkstos,
 -trūkos
uz|tūkt, -tūkst, -tūka
uztūkūm|s, -a
uz|turēt, -turu, [viņš
 -tur], -turēju [-as]
uztur|s, -a
uzturvielas
uztvēre
uztvērējs, -a („radio
 uztvērējs”)
uz|tvert, -tveŗu, -tvēŗu
uzurpātorisks
uzurpātor|s, -a
uzurp|ēt, -ēju, -ēju
uzvalk|s, -a
uzvara
uzvārd|s, -a
uzvar|ēt, -u, -ēju
uzvarētājs, -a *siev.* -a
uzvarīgs (v. siegreich)
uzvār|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
uzvedība (laba
 uzvešanās)
uzvedīgs
uzvedūm|s, -a
uz|veikt, -veicu, -veicu,
 -veikdams, -veikts
uz|vesties, -vedos,
 -vedos, -vezdamies
uzvešanās
uzvija („ar uzviju”)
uz|vilkt, -velku, -vilku,
 -vilkdams, -vilkts
uz|zelt, -zeļu, -zēļu
uz|ziedēt, -zied, -ziedēja
uz|ziest, -zieŗu, -ziedu,
 -ziezdams, -ziests
 [sviestu uz maizes]
uzzin|āt, -u, [mēs -ām],
 -āju
uzziņa

V

vaba

vabole
 vācbalti, baltvāci
vācele
vāci, *par. ģen. vācu*
vācieši
 vācisk|ot, -oju, -oju
 vācisks, *adj.*
Vāczeme
Vāczemes egle
 vad|āt, -āju, -āju
 vadātājs, -a
vadība
 vad|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 vadītājs, -a *siev. -a*
vadlīnija
vadmala
 vadmotīvs, -a
 vado|nis, -ņa
 vad|s, -a
 va|dzis, -dža
 vadžu raksti (v. Keilschrift)
vafele
vaga
 vagābund|s, -a
 vaga|ris, -ŗa
 vagone|te, *ddzsk. ģen. -šu*
vagon|s, -a
 vag|ot, -oju, -oju
vai!
vai („vai istaba ir silta vai auksta?“)
vai|b|īt, -u, [mēs -ām], -īju, [-ās] [seju]
vai|bst|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
vai|bst|s, -a
vai|c|āt, -āju, -āju
vaid|ēt, -u, -ēju
vaid|s, -a, *par. ddzsk.*
vaidi
vai|g|s, -a
vai|k|lis, -ļa
 vaikst|īties, -os, -ījos
vaikst|s, -a
vaimanas
 vaiman|āt, -āju, -āju
vaina

vainadziņ|š, -a
vainag|ot, -oju, -oju
vainag|s, -a
vainīgs, *adj.*
vaininieks, -a
 vain|ot, -oju, -oju
vairāk, *adv.*
vairākkārt
vairākkārtējs
vairākreiz
vairākstāvu ēka
vairākum|s, -a
vair|īties, -os, [viņš -ās], -ījos
vairogdziedze|ris, -ŗa
vairog|s, -a
vair|ot, -oju, -oju
vairs, *adv.*
vairumcenas
vairum|s, -a
vairumtirdzniecība
vaisla
vaislīgs
vaislinieks, -a
vaisloties, vaislojas, vaislojās
vaivarāji, **vaivariņi**
vajadzē (v. das Sollen)
vajadzēt, vajag jeb vajaga, vajadzēja
vajadzība
vajadzīgs, *adj.*
vaj|āt, -āju, -āju
vāj|ēt, -ēju, -ēju
vājība
vāj|ināt, -inu, -ināju
vāj|inieks, -a
vāj|piens, -a
vājprātīgs
vājprāt|is, -ša
vājprāt|s, -a
vājš
vakan|ce, *ddzsk. ģen. -ču*
vakants
vakar
vakarblāzma
vakardien
vakardiena
vakarēdiens

vakarējs („vakarējā diena“)
vakar|ēt, -ēju, -ēju (pavadīt vakaru)
vakariņas
vakariņ|ot, -oju, -oju
vakarot, vakaro, vakaroja (mesties vakars)
vakarpuse
vakarrīt
vakar|s, -a
vakarskola
vakarvakarā
vakcin|ēt, -ēju, -ēju
vakcīna
vāk|ot, -oju, -oju
vāk|s, -a
vākt, vācu, vācu, vākdams, vākts [-as] |vaktēt|, **sarg|āt**, -u, [mēs -ām], -āju
vakuum|s, -a, *fiz.*
valba|cis, -ča
valb|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
 |valcel|, **velme** |valcēt|, **velm|ēt**, -ēju, -ēju
 |valcētava|, **velmētava**
val|de, *ddzsk. ģen. -žu*
valdība
vald|ij|nieks, -a
vald|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
valdniecisks
valdonīgs, *adj.*
valdz|ināt, -inu, -ināju
valdziņ|š, -a
vāle (sitamais)
valgans (mitrs)
valgme
valg|s, -a (saite)
valgs, *adj.* (mitrs)
valgt, valgst, valga
valgum|s, -a
valhalla
valkans, *adj.*
valk|āt, -āju, -āju

valkīra
valk|s, -a
valku drānas
val|lnis, -lņa
valoda
valodīgs (runīgs)
valodisks („valodiskās domāšanas spēja”)
valodniecība,
lingvistika
valod|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
vālodze
valriekst|s, -a
vāl|s, -a („siena vāls”)
vals|ēt, -ēju, -ēju
val|sis, -ša
valstība
valstisks, *adj.*
valst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
valsts, -s, *dzsk. ģen.*
 valšku jeb valstu
valstssvētki
valstsvīr|s, -a
valšķīgs, *adj.*
valšķ|is, -a
valūta
valzīrg|s, -a
valziv|s, -s
vaļa
vaļā
vāļa, vāļas
vaļaspriek|s, -a
vaļ|āt, -āju, -āju (veikt,
 vārēt)
vāļ|āt, -āju, -āju
vaļējs („iekāpt pa vaļēju logu”)
vaļīgs („izraut vaļīgu pogu”; „zemnieki ziemā vaļīgāki nekā vasarā”)
vaļinieks|s, -a
vaļsirdība
vaļsirdīgs
vaļum|s, -a (v. Öffnung)
vampir|s, -a
vam|zis, -ža

vanag|s, -a
vanagzirņi
 |vanckars|, **vanskar|s**, -a
vandalism|s, -a
vandaļi
vand|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
vangale
vaniļa
vankšķēt, vankšķ,
 vankšķēja
vankšķ|is, -a
vanna
vannot, -oju, -oju
vanskar|s, -a (ola)
vant|s, -s
vāpe (v. Beguß, Engobe)
vape|nis, -ņa
vāp|ēt, -ēju, -ēju (apklāt
 ar vāpi)
vara
vārāmā sāls
varams, iespējams
varasdarbi; varas darbi
varasvīri; varas vīri
vārava
varavīksne
varavīksnene [acij]
varbūt („viņš varbūt nāks”)
var būt („var būt, ka viņš nāks”)
varbūtējs
varbūtība
vārdabrāllis, -ļa
vārda diena, vārddiena
vārdai|nis, -ņa
var|de, *dzsk. ģen.* -žu
vārdkopa
vārdnīca
vārd|ot, -oju, -oju
vārdotāj|s, -a *siev.* -a
vārd|s, -a
vārdulēn|s, -a
vārdzjināt, -inu, -ināju
varen
varenība
varens
var|ēt, -u, -ēju

vār|ēt, -ēju, -ēju
vārgdie|nis, -ņa
vārgs
vārgt, vārgstu, vārgu,
 vārgdams
vārgulīgs, *adj.*
vārgu|lis, -ļa
variācija
variant|s, -a
vari|ēt, -ēju, -ēju
varietāte
varietē
varietē deļotāja
vārīgs
vār|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
 |varizejs|, **farizej|s**, -a
varmācīgs
varmāk|a, *dat.* -am
vārna
vārnēn|s, -a
varonība
varonīgs, *adj.*
varo|nis, -ņa
varoņdarb|s, -a
vārpa
vārpains
vārpots
vārpata (augš)
vārpot, vārpo, vārpoja
vārpsta
vārs (vārīgs)
vārsma („dzejas vārsma”)
vārstīk|lis, -ļa,
vārstek|lis, -ļa
vārst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
vārstu|lis, -ļa (ventilis)
vārti
vārt|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
vārtnieks|s, -a
vārtsarg|s, -a
varza
varzac|s, -s, *siev.*
varķa|lis, -ļa
var|š, -a
vasa

vasa|lis, -ļa
 vasa|valst|s, -s
 vasara
 vasarā|j|s, -a
 vasarau|dzis, -dža
 vasarisks, vasarīgs
 vasarnīca
 vasarniek|s, -a
 Vasarsvētki
 vaskadrāna
 vaskains
 vask|ot, -oju, -oju
 vask|s, -a
 Vastlā|vis, -vja
 vāšains
 vate
 vatelīn|s, -a
 Vatikān|s, -a
 vat|s, -a [elektrībā]
 vāt|s, -s, *ddzsk. ģen.* vāšu
 (ievainojums)
 vāt|s, -s, *ddzsk. ģen.* vāšu
 (muca)
 vaukšķ|ēt, -u, -ēju
 vaukšķ|is, -a
 vāve|re, *ddzsk. ģen.* ru
 vazaņķ|is, -a
 vaz|āt, -āju, -āju
 vā|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
 vazelīn|s, -a
 vāzt, vāžu, vāzu,
 vāzdams, vāzts
 važa, *par. ddzsk. važas*
 važo|nis, -ņa
 vec[a]gada vakar|s, -a
 vecaine
 vecaistēv|s, -a, vectēv|s,
 -a
 [pagasta] vecākais, *dat.*
 vecākam, *ddzsk.*
 vecākie
 vecāki (v. Eltern)
 vecāmāte, *dat.*
 vecaimātei
 (vecmāmuļa)
 vecene
 vec[a]gada vakar|s, -a
 vecīgs
 vēc|ināt, -inu, -ināju

ve|cis, -ča
 veclaiku
 vecmāmiņa,
 vecmāmuļa, vecāmāte
 vecmā|te, *ddzsk. ģen.* -šu
 vecmeistar|s, -a
 vecmeita
 vecmodīgs, *adj.*
 vecpilsēta
 vecpui|sis, -ša
 vecs
 vecsaimniek|s, -a
 vectēv|s, -a
 vecticībniek|s, -a
 vecum|s, -a
 vecum vecs
 vecupe
 vecvecāki
 vecvecmāte
 vecvectēv|s, -a
 večuk|s, -a
 vedammaksa
 vēdas (indiešu svētie
 raksti)
 vedējmāte
 vedēj|s, -a
 vedējtēv|s, -a
 vedekla
 vēdek|lis, -ļa
 vēde|nis, -ņa
 (ventilātors)
 vēdergraizes
 vēderīgs, *adj.*
 vēderprieki
 vēder|s, -a
 vēdertīf|s, -a
 vedga (dzelzs lauznis ar
 koka kātu)
 vedības
 ved|ināt, -inu, -ināju
 vēd|ināt, -inu, -ināju
 [vedmaksal,
 vedammaksa
 vēdzele
 veģetācija
 veģetārie|tis, -ša
 veģetārs, *adj.*
 veģetātīvs, *adj.*
 veģet|ēt, -ēju, -ēju

veice
 veicīgs, *adj.*
 veic|ināt, -inu, -ināju
 veidlapa
 veidne (v. Gußform)
 veidn|ēt, -ēju, -ēju
 (veidot ar veidni)
 veidojum|s, -a
 veidol|s, -a
 veid|ot, -oju, -oju
 veid|s, -a
 veidule (veidotāja līnija),
geom.
 veikalniek|s, -a
 veikal|s, -a
 veiklība
 veikls
 veikme (v. Leistung)
 veiksmē
 veiksmīgs, *adj.*
 veikts, veicu, veicu,
 veikdams, veikts [-as]
 veikum|s, -a
 vēja dzinēj|s, -a
 vējains
 vējbakas
 vējdzirnavas, vējenes
 vējgrāb|slis, -šļa
 vējīgs
 vējluktu|ris, -ra
 vējot, vējo, vējoja
 vējpute|nis, -ņa
 vēj|š, -a
 vējtve|ris, -ra
 veksel|lis, -ļa
 vēkšt, vēkšu, -vēkšu
 vēl
 vēlāk
 vēlāriz|ēt, -ēju, -ēju
 vēlārs
 velce
 veld|r|e („labība
 veld[r]ē”)
 veldene [aužamiem
 stāviem]
 veldze
 veldz|ēt, -ēju, -ēju
 vēl, *adv.*
 vēle

vēlējuma izteiksme, *val.*
velēk|nis, -ņa (dēlis, uz
kā velē)
velēna
velēšanas
velēšanās
vel|ēt, -ēju, -ēju [veļu]
vēl|ēt, -ēju, -ēju [amata
personas]
vēlēt, [ar platu ē] vēlu,
vēlēju [laimes]
vēlētājs, -a *siev.* -a
velētava, **velēk|nis**, -ņa
vēlēties, [ar platu ē]
vēlos, [viņš vēlas],
vēlējos
velgme
vēlīgs
vēlīns („vēlīns
pavasaris”)
vel|lis, -ļa, *par. dzsk.*
veļi
velki, **meti** [aužot]
velkme („krāsniņ nav
labas velkmes”)
velko|nis, -ņa
velme |valce|
velm|ēt, -ēju, -ēju
|valcēt|
velmētava
velnišķīgs
veln|s, -a
veloceliņ|š, -a
velodrom|s, -a
velosipedist|s, *siev.* -e
velosiped|s, -a,
divrite|nis, -ņa
vēlreiz
vēlu, *adv.*
vēls, *adj.*
velt, veļu, vēlu [-as]
vel|te, *dzsk. ģen.* -šu
(dāvana)
velteņi
velti, *adv.* [ar šauru e]
veltīgs
veltījums|s, -a
velt|īt, -īju, -īju
velt|nis, -ņa (rullis)

velts, *adj.* [ar platu e]
vēlu
vēlum|nieks, -nieka *siev.*
-niece
velūr|s, -a
velve
velv|ēt, -ēju, -ēju
velvetīn|s, -a
veļa
veļasmašīna
vemas, **vēmas**
vēmek|lis, -ļa, *par.*
dzsk. vēmekļi
vemt, vemju, vēmu
vēna
venecie|tis, -ša
(Venecijas pilsētas
iedzīvotājs)
venerisks
venerolog|s, -a
veneti (cilts)
vēnōzs
vente|ris, -ŗa (zivju
ķerāmais rīks)
ventilācija
ventilātor|s, -a, **vēde|nis**,
-ņa
ventil|ēt, -ēju, -ēju
venti|lis, -ļa, **vārstu|lis**,
-ļa
vep|ris, -ŗa
vepsi (tauta)
veranda
verbālizācija
verbāliz|ēt, -ēju, -ēju
verbāls, *adj.*
verb|s, -a, **norise|nis**,
-ņa, *val.*
vērdiņ|š, -a
verdošs
verdžība
verdž|ināt, -inu, -ināju
verdžisks
vēre
vērenāj|s, -a
vērenes (ogas)
verglot, -oju, -oju
vergs, *siev.* verdzene
vērība

vērien|s, -a
verific|ēt, -ēju, -ēju
verifikācija
vērīgs
vē|ris, -ŗa (mežs)
vērmeles
vermut|s, -a
veronāl|s, -a
vēr|ot, -oju, -oju
vērpata, **vērpete**
vērpt, vērpju, vēpju,
vērpdams, vērpts [-as]
vērpstuve
vērsēn|s, -a
versifikācija
versija
vēr|sis, -ša
versme
vērst, vēršu, vērsu,
vērsdams, vērstas [-as]
verst|s, -s, *dzsk. ģen.*
verš[ķ]u
vērstuve
vērt, veŗu, vēru [-as]
vērtē (vērtība)
vērtējums|s, -a
vērt|ēt, -ēju, -ēju
vērtība, **vērtē**
vērties, veŗos, [viņš
veŗas], vēros
vērtīgs
vertikāls, **svērtēnisks**
vērts, *adj.* [ar platu e]
vērtslietas
vērtspapīr|s, -a
vērzeles (zirglietas)
veselība
veselīgs
vesels
vese|oties, -ojos, -ojos
vese|ris, -ŗa
vēsīgs, *adj.*
vēs|ināt, -inu, -ināju
vēsma
vēsmit
vēsnot, vēsmo, vēsmoja
vespera
vēss
vest, vedu, vedu,

vezdams, vests [-as]
vestāle
ve|ste, *ddzsk. ģen.* -stu
 jeb -šķu
vestibil|s, -a
vesties, vedas, vedās
vēst|īt, -īju, -īju
vēstītāj|s, -a *siev.* -a
vēstne|sis, -ša
vēstniecība
vēstniek|s, -a
vēst|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 vēšķu
vēstule [ar platu ē!]
vēstulniek|s, -a
vēstu|papīr|s, -a
vēsture [ar platu ē!]
vēsturisks, *adj.*
vēstur|nieks, -nieka *siev.*
 -niece
vēsum|s, -a
veterā|ns, -na
veterinārija
veterinār|s, -a, *adj.* un
subst.
vētīk|lis, -ļa [labībai]
vēt|īt, -īju, -īju
veto
vētra
vētrains, *adj.*
vēz|d|a
vēzek|lis, -ļa
vēz|ēt, -ēju, -ēju
vēzien|s, -a
vezīr|s, -a
vē|zis, -ža
vēzī|tis, -ša
vezum|s, -a
vēž|ot, -oju, -oju
viadukt|s, -a
vībotne (augš)
vibrācija
vibrātor|s, -a
vibrēt, vibrē, vibrēja
vica
vic|āt, -āju, -āju, **vic|ot**,
 -oju, -oju
vicedirektor|s, -a
vicemēr|s, -a

viceministr|s, -a
vicepremier|s, -a
viceprezident|s, -a
vicepriekšē|dis, -ža
vic|ināt, -inu, -ināju,
vīc|ināt, -inu, -ināju
vide (apkārtne)
vidējs
vidiene
vidinieks, -a
 (starpnieks)
vid|ot, -oju, -oju
vidū, *adv.*
vidu|cis, -ča
viduk|lis, -ļa
vid|us, -us
vidusaus|s, -a, *anat.*
vidusce|ļš, -a
vidusjosta; **vidus josta**
viduslaiki
viduslīnija; **vidus līnija**
vidusskola
vidusskol|nieks, -nieks
siev. -niece
vidusšķira
viduvējs
Vidzeme
viebt, viebju, viebu,
 viebdams, viebts [-as]
viedams
vied|ēt, -u, -ēju
vieds, *adj.* (v. weise)
viedok|lis, -ļa
vieglatlētika, *sport.*
vieglatlē|ts, -a *siev.* -te
vieglītiņam
vieglprātīgs
vieglprā|tis, -ša
viegls
viela
vielisks
vien
viena|cis, -ča
vienāds
vienādsānu trīsstū|ris,
 -ŗa
vienaldzīgs, *adj.*
vienalga
vienatā

vienatne
vienatnīgs, *adj.*
vienau|dzis, -dža
vienbalsīgs
viencēlien|s, -a
viendabīgs, **viendabls**
 (homogens)
viendē|lis, -ļa (vienīgais
 dēls)
viendien
viendie|nis, -ņa
vienējāds
viengabala („viengabala
 tērps”)
viengabalīgs
viengadējs („viengadējs
 kurss”)
viengadīgs [augš]
viengad|nieks, -nieka
siev. -niece
vienība
vienīgs, *adj.*
vieninieks, -a
vienis prātis
vienjūga arkl|s, -a
vienkāršība („dzīves
 vienkāršība”)
vienkārš|ot, -oju, -oju
vienkāršs
vienkāršum|s, -a
 („uzdevuma
 vienkāršums”)
vienkārt
vienko|cis, -ča
vienkop|us, *adv.*
vienlaicīgs
vienlaidis, *adv.*
vienlaidu|s
vienlaiku(s)
vienlape (augš)
vienlemeša [arkls]
vienlīdz
vienlīdzīgs
vienmandāta apgabals,
 -a
vienmēr
vienmērīgs
vienmulība
vienmulīgs

vienmuļš
viennovadniek|s, -a
vien|ot, -oju, -oju
vienpadsmit
vienpatība
vienpa|tis, -ša (individs)
vienplāk|snis, -šņa
vienprātība
vienprātīgs
vienpusējs („vienpusējs
 uzbrukums”)
vienpusība
vienpusīgs („vienpusīgs
 cilvēks”)
vienra|dzis, -dža
vienreiz
vienreizējs
vienreizīgs, adj.
vienreizvien|s, -a [ar
 uzsvērtu beigu zilbi]
vienrindas („vienrindas
 harmonikas”,
 „vienrindas pogu
 svārki”)
vienroce (izkaps)
vienro|cis, -ča
vien|s, -a
viensēta
viensētniek|s, -a
vienskaitlinie|s, -a, val.
vienskait|lis, -ļa, val.
viensliežu dzelzceļ|š, -a
vienstāva nam|s, -a
vientiesība
vientiesīgs
vienties|sis, -ša
vientulība
vientulīgs
vientu|lis, -ļa
vientu|lniek|s, -a
vientu|ļš
vienuviet
vienvaldība
vienveidība
vienveidīgs
vienvienīgs [ar uzsvērtu
 2. zilbi]
vienvirziens [iela]
viepl|lis, -ļa

viesdiriģent|s, -a
viesības
vie|sis, -sa, dzsk. viesi
viesistaba
viesizrāde
viesmākslinie|s, -a
viesmīlīgs
viesmī|lis, -ļa
viesnīca
viesnīc|nieks, -nieka
siev. -niece
vies|oties, -ojos, -ojos
viesrežiso|rs, siev. -re
viest, viešu, viesu,
 viesdams, viests [-as]
viesu|lis, -ļa
viesu|ļugun|s, -s, siev.
viesu|ļvētra, viesu|lis, -ļa
viešņa
vieta
vietām
vietējs (lokāls, „pārzināt
 vietējos apstākļus”)
viet|ēt, -ēju, -ēju
 [āboliņu]
vietniek|s, -a
vietniekvārd|s, -a
 (pronōmens), *val.*
vietsēži, vēst. („staigāju
 un vietsēžu tautas”)
vietumis, adv.
vietvārd|s, -a
vietvietām
vīgrieze (augš)
vīģe
vija
vijīgs, adj.
vijīgum|s, -a
vijok|lis, -ļa
vijole
vijolīte (augš)
vijolniek|s, -a
vijol|koncert|s, -a
vikāriāt|s, -a
vikār|s, -a
vikingi
vikont|s, -a
 |vikse|, **spode**
 |viksēt|, **spodēt**

vīksna
vīkš|lis, -a
vīkšt, vīkšu, vīkšu
vīķe (zivs)
vīķi (augš)
vilcēj|s, -a
vilcien|s, -a
vilciņ|š, -a (rotaļlieta)
vī|le, dzsk. ģen. -ļu
vīl|ēt, -ēju, -ēju
vilgt, vilgstu, vilgu,
 vilgdams (kļūt valgs)
vil|ināt, -inu, -ināju [ar
 solījumiem]
vilkābele
vilka|cis, -ča
vilkans
vilk|s, -a
vilkšus, adv.
vilkt, velku, vilku,
 vilkdams, vilkts [-as]
villa (vasarnīca)
villaine, vilnaine
vilna
vilnaine, villaine
vilnais
viln|is, -ļņa
viln|īt, -īju, -īju
vilt, viļu, vīlu [-as]
viltība, vilt|us, -us
vilties, viļos, vīlos
viltīgs
vilt|ij|niek|s, -a
vilt|ot, -oju, oju
viltotāj|s, -a siev. -a
vilt|us, -us
viļaka
viļ|āt, -āju, -āju
viļ|ināt, -inu, -ināju
 [mīklu]
viļ|ķis, -a
viļņains, viļņots
viļņlau|zis, -ža
viļņot, viļņo, viļņoja
vimba
vīnakmen|s, -s
vinda
vīnde|dzis, -dža
vingrinājum|s, -a

vingr|ināt, -inu, -ināju
vingr|ot, -oju, -oju
vingrotāj|s, -a siev. -a
vingrotava
vingrs
vīnk|opis, -pja
|vinnests|, **laimest|s**, -a
|vinnēt|, **laim|ēt**, -ēju,
-ēju
vīnoga
vīnog[ul]āj|s, -a
vīn|s, -a
vīnskābe
viņdien
viņējs
viņe|te, *ddzsk. ģen.* -šu
viņgad, *adv.*
viņpasaule
viņpus, *prep.*
viņreiz
viņš
violets, *adj.*
violončell|s, -a
vīpsn|āt, -āju, -āju
vira (zupa)
vīrabrā|lis, -ļa
vīrāk|s, -a
vīramāsa
vīramāte
viras |eņģes|
vīratēv|s, -a
virca, pane, sutra
vīrcele (augš)
virēja |ķēkša|
vīrestīgs
vīrie|tis, -ša
vīrietisks
vir|ināt, -inu, -ināju
vīrīks, *poēt.* („vīrīskās
atskaņas”)
vīrišķīgs
virķne
virkn|ēt, -ēju, -ēju
virlop|s, -a (trauks)
virma
virmot, virmo, virmoja
virpas, **virpsol|s**, -a (v.
Holzdrehbank)
virp|ot, -oju, -oju

|dreijāt|
virpotāj|s, -a
virpotava
virpu|lis, -ļa
virpu|dur|vis, -vju
virpu|ot, -oju, -oju
virš, *prep.*
vīr|s, -a
virsa („lodes virsas
laukums”)
viršai|tis, -ša
viršāj|s, -a (viršu
klajums)
virsbūve
viršdirģent|s, -a
viršdrēbes
viršējs
virškapellān|s, -a
virškārta
virškrekl|s, -a
virškundzība
viršleitnant|s, -a
virslūpa
|viršma|, **virsa**
viršmežzi|nis, -ņa
viršniek|s, -a
viršotne
viršpavēlniek|s, -a
viršpeļņa
viršprokuror|s, -a
viršpus, *prep.*
viršpuse
viršpusīgs, *adj.*
viršrakst|s, -a
viršroka
virsstunda
viršsvār|cis, -ča,
viršvalk|s, -a
viršsvārki
viršsvar|s, -a
viršt, virštu, virtu,
virzdams
viršteikum|s, -a
viršū
virš|us, -us („kalna
viršus”)
viršvalde
viršvalk|s, -a
viršzeme

virši
virt, verdu, viru
virtene (virķne)
virtuālītāte
virtuāls
virtuozītāte
virtuoz|s, -a, *adj.* un
subst.
virtuve
virtuvene
vīru ko|ris, -ŗa
virum|s, -a
vīrus|s, -a
virve
virza (augš)
virze, *fiz.* (translācija)
virzien|s, -a
virz|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
virzu|lis, -ļa
vis („nav vis”)
visāds
visai
visapkārt
visbeidzot
viscaur
visgaŗam
visgrī|bis, -bja
viskij|s, -a
vismaz
|vismuts|, **bismut|s**, -a
visnota|
vispār
vispārderīgs
vispārējs („vispārēja
krīze”)
vispārīgs („vispārīgas
zināšanas”)
vispār|ināt, -inu, -ināju
vispār pazīstams
vispasaules [slava]
vispirms
vispusība
vispusīgs
viss
visspēcība
visspēcīgs
vīst, vīstu, vītu, vīzdams
vista

vistenāji (augš)
vistilbe
vīst|īt, -u, [mēs -ām] -īju
 [-ās]
vistkopība, putnkopība
vistkop|is, -ja;
putnkop|is, -ja
vīstok|lis, -ļa
visum|s, -a
visur
visuresme (v.
 Allgegenwart)
visuriene
visvarenaiss
visvarenība
visvarens
visvisāds
viszi|nis, -ņa
vīšk|is, -a
vīt, viju, viju [-as]
vitālism|s, -a
vitālītāte
vitāls, *adj.*
vitamīni
vitamīniz|ēt, -ēju, -ēju
vīte („apīņu vītes”)
vīter|ēt, -ēju, -ēju,
vītar|ot, -oju, -oju
vīt|ēt, -ēju, -ēju
vītī|tis, -ša, **ķauķī|tis**, -ša
vītne (ģirlande)
vītols, -a
vitrīna
vitrioll|s, -a, *ķīm.*
vīveles (slimība)
vivisekcija
vīza [piem.,
 pārbraukšanai pār
 robežu]
vizbul|is, -ļa
vīzdegu|nis, -ņa
vīze (apavš)
viz|ēt, -u, -ēju
vīz|ēt, -ēju, -ēju (dot
 vīzu)
vīzija
viz|ināt, -inu, -ināju
vizitācija
vizitātor|s, -a

vizī|te, *ddzsk. ģen.* -šu
vizit|ēt, -ēju, -ēju
vizītkar|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu, *dem.* vizītkartīte
vizla (minerāls)
vizma
vizmot, vizmo, vizmoja
vizuāls
vizu|lis, -ļa
vizu|ot, -oju, -oju
vīž|āt, -āju, -āju, **vīž|ot**,
 -oju, -oju („vai tad viņš
 vīžā strādāt!”)
vižņi („ledus vižņi”)
vodeviļa
voguli (tauta)
vokābulār|ij|s, -a
vokābul|s, -a
vokācija
vokā|lis, -ļa, **patska|nis**,
 -ņa
vokālism|s, -a
vokāliz|ēt, -ēju, -ēju
vokāls, *adj.*
vokātīv|s, -a
volan|s, -a
volejbolis|ts, -ta *siev.* -te
volejbol|s, -a
volfram|s, -a, *ķīm.*
volontieris, -ŗa
voltmetr|s, -a
volt|s, -a
voluntārs, *adj.*
volūta, *arch.*
vōtācija
vōt|s, -a
vōtum|s, -a
voti (tauta)
vōtīv|s, -a
votjaki (tauta)
vrak|s, -a
vulgārism|s, -a
vulgāriz|ēt, -ēju, -ēju
vulgārs, *adj.*
vulkāniz|ēt, -ēju, -ēju
vulkān|s, -a

Z

zābakots
zābak|s, -a
zad|ināt, -inu, -ināju
zādzība
zaglīgs, *adj.*
zagl|is, -ļa *siev.* -le
zagšus, *adv.*
zagt, zogu, zagu,
 zagdams, zagts [-as]
zāģ|ēt, -ēju, -ēju
zāģētava
zāģ|is, -a
zaiga
zaig|ot, -oju, -oju
 (mirdzēt)
zaim|ot, -oju, -oju
zaim|s, -a *par. ddzsk.*
zaimi
zāk|āt, -āju, -āju
zaķ|is, -a
zaķpēdiņas
zālainis („zālaina pļava”)
zālāj|s, -a
 |zaldāts|, **kaŗavīr|s**, -a,
kareiv|is, -ja
zāle
zāles (medikamenti)
zalgot, zalgo, zalgoja
zālien|s, -a
zalktenes, dzeltenāji
 (augš)
zālniek|s, -a (mauriņš)
zal|tis, -ša
zalve
 |zalvete|, **servjete**
zaļbarība
zāļēdāj|s, -a
zaļgans
zaļoksnējs
zaļok|snis, -šņa
zaļot, zaļo, zaļoja
zāļot, zāļoju, zāļoja
zaļš
zaļumi
zaļumniek|s, -a
zaļum|s, -a
zamšāda

zandart|s, -a
zarains
zārds („zirņu zārds”)
zārd|ot, -oju, -oju
zārk|s, -a
zarna
zarot, zaro, zaroja
zar|s, -a
zaudējum|s, -a
zaud|ēt, -ēju, -ēju
zavēk|lis, -ļa
zav|ēt, -ēju, -ēju
zavētāj|s, -a *siev.* -a
zebiek|ste, *ddzsk. ģen.*
 -š[k]u
zebiniek|s, -a
zebra
zedē|nis, -ņa, *par. ddzsk.*
zedēni
zefir|s, -a
 |zēģeles|, **buras**, **buṛas**
 |zēģelēt|, **bur|āt**, -āju,
 -āju, **buṛ|āt**, -āju, -āju
zeķbik|ses, -šu
zeķe
zeķtuṛi
zel|ēt, -ēju, -ēju
 |zellis|, **mācek|lis**, -ļa
zelme|nis, -ņa („rudzu
 zelmenis”)
 |zelminis|, **selme|nis**, -ņa,
arch.
zelt, ze|u, zēlu
zeltains
zeltene
zelte|ris, -ṛa
zelt|īt, -īju, -īju
zeltka|lis, -ļa
zeltma|tis, -ša
zeltne|sis, -ša
zeltra|cis, -ča
zelt|s, -a
zemapziņa [ar šauru e!]
zemci|lnis, -ļņa
 (bareļjefs) [ar platu e]
zemdega [abi e plati]
zeme
zemenāj|s, -a
zemene

zemesceļ|š, -a
zemesdarbi; **zemes**
darbi
zemesgrāmata; **zemes**
grāmata
zemeslode
zemesriekst|s, -a
zemessarg|s, -a
zemessmēlēj|s, -a
zemessūcēj|s, -a
zeme|strīce
zemgaļi
zemiene
zemisks, *adj.*
zemjains
zemjup
zemkopība
zemko|pis, -pja
zemlikas
zemnīca
zemniek|s, -a
zem|oties, -ojos, -ojos
zemu, *adv.*
zems, *adj.*
zemtekst|s, -a
zemtu|ris, -ṛa
zemu
zemūde|ne, *ddzsk. ģen.*
 -ņu
zemūdēns klint|s, -s
zemza|ris, -ṛa
zēnība
zēnisks
zenītartilērija
zenīt|s, -a
zēn|s, -a
zeugma, *poēt.*
zibenīgs
ziben|s, -s
zibeņnovēdēj|s, -a
zibeņot, zibeņo, zibeņoja
zib|ēt, -u, -ēju
zibīgs, *adj.*
zib|ināt, -inu, -ināju
zib|snis, -šņa, *par. ddzsk.*
zibšņi
zibsn|īt, -īju, -īju
zīdai|nis, -ņa
zīdains, *adj.*

zīdal|s, -a (piens)
zīdene
zīde|nis, -ņa (ēdiens)
zīd|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
zīdītāji
zīdko|pis, -pja
zīdpapīr|s, -a
zīd|s, -a
ziedains
ziedaugi
ziede |smēre|
zied|ēt, -u, -ēju
ziedkopa
ziedlapa
ziedok|lis, -ļa
ziedo|nis, -ņa
zied|ot, -oju, -oju
ziedotāj|s, -a *siev.* -a
ziedputek|snis, -šņa
zied|s, -a („dot dieviem
 ziedu”)
ziema
ziemāji
ziemas ceļ|š, -a
ziemcie|tis, -ša (augš)
zieme|lis, -ļa
ziemeļaustre|nis, -ņa
 (vējš)
ziemeļaustrumi
ziemeļblāzma
ziemeļbrie|dis, -ža
ziemeļi
ziemeļmeita
ziemeļniek|s, -a
ziemeļpol|s, -a
ziemeļriete|nis, -ņa
 (vējš)
ziemeļrietumi
ziemeļrīte|nis, -ņa (vējš)
ziemeļvēj|š, -a
ziemeļzeme
ziemeļzvaigzne
ziemene
ziemīgs, *adj.*
 ziemišķāda, **zamšāda**
ziem|ot, -oju, -oju
Ziemsvētki
ziepes

ziep|ēt, -ēju, -ēju
ziepjains
ziepjūden|s, -s
ziest, ziežu, ziedu,
 ziedzams, ziests [-as]
 („ziest sviestu uz
 maizes”)
zila|cis, -ča, *siev.* -ce
zilbe
zilbisks, *adj.*
zīle
zilenāji
zilenes (ogas)
zīl|ēt, -ēju, -ēju
zilgalviši, *vnsk.*
 zilgalvītis (augš)
zilgans, *adj.*
zilgme
zilgs, *adj.*
zilgt, zilgst, zilga
zil|ināt, -inu, -ināju
zīlīte
zilkrūti|tis, -ša (putns)
zilnēt, ziln, zilnēja
zīlniek|s, -a
zilo|nis, -ņa
zilonkaul|s, -a
zilot, zilo, ziloja
zils, *adj.*
zilskābe
zilt, zilst, zila
zilumi
zilum|s, -a
zīlains, zīlots
zīme
zīmējum|s, -a
zīm|ēt, -ēju, -ēju
zīmētāj|s, -a *siev.* -a
zīmētava
zīmīgs, *adj.*
zīmne|sis, -ša (sēmafors)
zīmogmarka
zīmog|ot, -oju, -oju
zīmog|s, -a
zīmol|s, -a
zīmotne
zīmu|lis, -ļa
zināms
zināšanas

zin|āt, -u, [viņš -a, mēs
 -ām], -āju
zinātne
zinātniek|s, -a
zinātnisks
zinīgs, *adj.*
zin|tes, -šu
zintinieks, -a
ziņa, *par. dzzsk. ziņas*
ziņkāre
ziņkārtība
ziņkārtīgs
ziņne|sis, -ša
ziņojum|s, -a
ziņ|ot, -oju, -oju
zirdzinieks, -a
 („kājniēki un
 zirdziniēki”)
zīrgēzēlis, mūlis
zīrgokolpis, -pja
zīrglietas
zīrg|s, -a
zīrgspēks, -a
zīrkl|īt|es, šķēres
zīrnāj|s, -a
zīrneklis, -ļa
zīr|nis, -ņa, *dem.* zīrnītis
zīrāņi (somugru tauta)
zīst, zīžu, zīdu, zīzdams,
 zīsts
zīš|āt, -āju, -āju
zīvīgs
zīvkār|nis, -ņa
zīvkopība
zīvko|pis, -pja
zīv|s, -s, *dzsks. ģen.* zīvju
zī|zlis, -žļa
znot|s, -a
zobains
zobakmens, -s
zobārst|s, *siev.* -e
zobenāji
zobenbrāļu orde|nis,
 -ņa
zobe|nis, -ņa (skaņa),
val.
zoben|s, -a (ierocis)
zobenzīv|s, -s
zobgalība

zobgalīgs
zobgalis, -ļa
zob|ot, -oju, -oju
zobrat|s, -a
zobrite|nis, -ņa
zob|s, -a
zōdiak|s, -a
zod|s, -a
zole
zol|ēt, -ēju, -ēju
zōna
 |zonda|, **sonda**
 |zondēt|, **sond|ēt**, -ēju,
 -ēju
zoofit|s, -a
zoolit|s, -a
zoolog|s, -a
zoologija
zoologisks
zosāda
zoslēn|s, -a
zos|s, -s, *dzsks. ģen.*
 zosu, *dem.* zostiņa
zūd|īt|ies, -os, [viņš -ās],
 -ījos
zund|s, -a
zupa, **vira**
zūst, zūdu, zudu,
 zuzdams
zūstrenāj|s, -a, **upenāj|s**,
 -a
 zūstrene, **upene**
zute|nis, -ņa (naudas
 maks)
zutiņ|š, -a (nēģis)
zu|tis, -ša, *dem.* zūtītis
zuzēt, zuz, zuzēja
zvadz|ēt, -u, -ēju
zvaigznāj|s, -a
zvaigzne
Zvaigznes diena
zvaigžnains
zvalstīgs, *adj.*
zvalst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
zvanīk|is, -a
zvan|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
zvan|s, -a

zvārgu|lis, -ļa
zvārgu|sietīn|š, -a
 (tamburīns)
zvarkšēt, zvarkš,
 zvarkšēja
zvar|oties, -ojas, -ojās
zveirs, koss, *adj.* (v.
 schielend)
zveja
zvejniecība
zvejniek|s, -a
zvej|ot, -oju, -oju
zvēlien|s, -a
zvelt, zveļu, zvēlu
zvelte|nis, -ņa
zvelt|nis, -ņa
zveņģele
zvērāda
zvērēn|s, -a
zvē|res, -ru (augš)
zvērest|s, -a
zvērēt, [ar platu ē] zvēru,
 zvērēju
zvērīgs („zvērīgs
 cilvēks”)
zvēr|ināt, -inu, -ināju
zvērisk („zvēriskas
 acis”)
zvērnīca
zvērot, zvēro, zvēroja
zvēr|s, -a
zvērudār|s, -a
zvet|ēt, -ēju, -ēju
zviēdēne |ķelle|
zviēdri
zviēgt, zviēdzu, zviēdzu,
 zviēgdams, zviēgts
zvi|gullis, -ļa
zvi|gu|ot, -oju, -oju
zvi|gzna (zviņa)
zviln|ēt, -u, -ēju
 (gulšņāt)
zvi|lnis, -ļņa
zvilt, zvilstu, zvilu (slīgt)
zvilus, *adv.*
zvi|lot, -oju, -oju
zvi|š, *adj.*
zviņa, *par. dzzsk.* **zviņas**
zviņains

zvirbu|lis, -ļa
zvirgzdains
zvirgzd|s, -a, *par. dzzsk.*
zvirgzdi

Ž

žabo
žadz|ināt, -inu, -ināju
žagar|ēt, -ēju, -ēju (pērt)
žagarot (žagarus lasīt; ar
 žagariem nospraust)
žagar|s, -a
žagata
žagi, žagus
žagloties, -ojos, -ojos
žag|us, -us, **žagi**
žake|te, *dzs. ģen.* -šu
žāk|lis, -ļa
žaluzija
žandarmērija
žandarm|s, -a
žanrist|s, -a
žanr|s, -a
žargon|s, -a
žaud|ēt, -ēju, -ēju
žaunas
žaustīgs, *adj.*
žaust|ities, -os, [viņš
 -ās], -ījos (dauzīties)
žaut, žauju, žāvu
žautuve
žāvas
žāv|āties, -ājos, -ājos
žāv|ēt, -ēju, -ēju
žāvētava
žeberīgs, *adj.*
žebēr|k|lis, -ļa [zivju
 duršanai]
žēl
žēlabas
žēlas
žēlastība
želatīn|s, -a
želeja
žēlīgs
žēl|ot, -oju, -oju
žēls

žēlsirdība
žēlsirdīgs
žēlum|s, -a
žepelris, -ra
žestikulācija
žestikul|ēt, -ēju, -ēju
žest|s, -a
žeton|s, -a
žib|ināt, -inu, -ināju,
zib|ināt, -inu, -ināju
žibu|lis, -ļa, **vizu|lis**, -ļa
židi
žigls
žilb|ināt, -inu, -ināju
žilbs, *adj.*
žilbt, žilbstu, žilbu,
 žilbdams
žilete
žirafe
žirant|s, -a
žir|ēt, -ēju, -ēju
žirgt, žirgstu, žirgu,
 žirgdams (atžirgt)
žirgts
žiro
žļagans, *adj.*
žļakstēt, žļakst,
 žļakstēja
žļogans, *adj.*
žņaudzēj|s, -a
žņaudzīt, žņaugu, [mēs
 žņaugām], žņaudzīju
 [piem., rokas]
žņaug|s, -a
žņaugt, žņaudzu,
 žņaudzu, žņaugdams,
 žņaugts [-as]
žogmala, žogmale
žogs, -a
žokejcepure
žokej|s, -a
žok|lis, -ļa
žongl|ēt, -ēju, -ēju
žonglie|ris, -ra
žube
žub|ināt, -inu, -ināju
žuburains, žuburots
žuburot [ies],
 žuburojas,

žuburojās
žubur|s, -a, *dem.*
žuburiņ|š, -a
žūk|snis, -šņa
žulgans, *adj.*
žulga
žulgt, žulgstu, žulgu
žultains
žult|s, -s
žultsakmeņi
žultspū|slis, -šļa
žūpa
žūpība
žūp|ot, -oju, -oju
žurds, *par. ddsk.* **žurdi**
žurga
žūrija
žurka
žurnālistika
žurnālist|s, *siev.* -e
žurnāl|s, -a
žūt, žūstu, žuvu
žūž|ot, -oju, -oju
žvadz|ēt, -u, -ēju
žvākstēt, žvākst,
žvākstēja
žvīkstēt, žvīkst,
žvīkstēja
žvīkstoņa
žvīkstēt, žvīkst,
žvīkstēja
žviukstēt,
žviukst, žviukstēja